

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΤΗ, 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1920

120758

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΤΗ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ/10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1920

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΟΑΝΕΤΙΣΤΗΝΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

120758

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΠΕΙΕΚ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ	Σελις 3

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

(“Αρθρα 1—26)	7

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(“Αρθρα 27—35)	13

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄.— Κωνσταντινούπολις (άρθρον 36)	16
Β΄.— Στενά (άρθρα 37 — 61)	16
<i>Παράρτημα</i>	19
Γ΄.— Κουρδιστάν (άρθρα 62—64)	20
Δ΄.— Σμύρνη (άρθρα 65—83)	21
Ε΄.— Έλλάς (άρθρα 84—87)	23
Σ΄.— Αρμενία (88—93)	24
Ζ΄.— Συρία, Μεσοποταμία, Παλαιστίνη (άρθρα 94—97)	25
Η΄.— Έδζάζη (άρθρα 98—100)	26
Θ΄.— Αίγυπτος, Σουδάν και Κύπρος (άρθρα 101—117)	26
Ι΄.— Μαρόκον, Τυνησία (άρθρα 118—120)	28
ΙΑ΄.— Λιβύη και Νήσοι του Αιγαίου (άρθρα 121—122)	29
ΙΒ΄.— Ίθαγένεια (άρθρα 123—131)	29
ΙΓ΄.— Γενικαί διατάξεις (άρθρα 132—139)	30

ΜΕΡΟΣ Δ΄.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

(“Αρθρα 140—151)	32

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ, ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

	Σελίς
ΤΜΗΜΑ Α΄.—Στρατιωτικοί όροι.....	35
Κεφάλαιον Α΄.— Γενικοί όροι (άρθρα 152—153).....	35
» Β΄.— Δυνάμεις, διοργανώσεις και στελέχη τής οθωμανικής στρατιωτικής δυνάμεως (άρθρα 154—164).....	35
» Γ΄.— Στρατιολογία (άρθρα 165—167).....	37
» Δ΄.— Σχολική επικράτεια ή ιδρύματα, εταιρείαι και όμιλοι στρατιωτικοί (άρθρα 168—169).....	37
» Ε΄.— Τελωνοφύλακες, τοπική αστυνομία, άστική και άγροτική, δασοφύλακες (άρθρον 170).....	38
» Σ΄.— Όπλισμός, πυρομαχικά, υλικόν (άρθρα 171—176).....	38
» Ζ΄.— Οχυρωματικά έργα (άρθρον 177).....	39
» Η΄.— Διατήρησις τής ελευθερίας τών Στενών (άρθρα 178—180).....	39
Πίναξ Α΄.— Σύνοψις τής προσωπικής φρουράς του Σουλτάνου.....	41
» Β΄.— Δυνάμεις τών αποτελούντων τά ειδικά στοιχεία ένισχύσεως διαφόρων όπλων και όχηματων.....	41
» Γ΄.— Άνώτατος έπιτρεπούμενος όρος όπλισμού και πυρομαχικών.....	42
ΤΜΗΜΑ Β΄.— Ναυτικοί όροι (άρθρα 181—190).....	42
» Γ΄.— Όροι άφορώντες εις τήν στρατιωτικήν και ναυτικήν άεροπορίαν (άρθρα 191—195).....	44
» Δ΄.— Διασυμμαχική έπιτροπή έλέγχου και διοργανώσεως (άρθρα 196—205).....	45
» Ε΄.— Γενική διατάξις (άρθρα 206—207).....	47

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑΦΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄.— Αιχμαλωτοι πολέμου (άρθρα 208—217).....	48
» Β΄.— Τάφοι (άρθρα 218—225).....	49

ΜΕΡΟΣ Ζ΄.

ΤΙΜΟΡΙΑΙ

(Άρθρα 226—230).....	51

ΜΕΡΟΣ Η΄.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

(Άρθρα 231—260).....	52
Παράρτημα Α΄.....	57
Παράρτημα Β΄.....	58

ΜΕΡΟΣ Θ΄.
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ		Σελ.
Α΄	Εμπορική σχέσεις (άρθρα 261—280).....	59
Β΄	Συνθήκη (άρθρα 280—286).....	60
Γ΄	Βιομηχανική ιδιοκτησία (άρθρα 281—286).....	63
Δ΄	Προιονσία, δικαιώματα και συμφέροντα (άρθρα 287—303).....	65
Ε΄	Συμβόλαια, παραγραφικά, αποδόσεις (άρθρα 304—309).....	68
Παράρτημα.....		69
Σ΄	Εταιρείαι και παραχωρήσεις (άρθρα 310—316).....	73
Ζ΄	Γενική διάταξις (άρθρον 317).....	75

ΜΕΡΟΣ Ι΄

Λ Ε Ρ Ο Η Α Ο Ψ Α

(Άρθρα 318—327).....	76

ΜΕΡΟΣ ΙΑ΄.

ΛΙΜΕΝΕΣ, ΥΔΑΤΙΝΟΙ ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄.— Γενικά διατάξεις (άρθρα 328—333).....	78
» Β΄.— Ναυτιλία.....	79
Κεφάλαιον Α΄.— Έλευθερία ναυσιπλοΐας (άρθρον 334).....	79
» Β΄.— Λιμένες διεθνούς συμφέροντος (άρθρα 335—345).....	79
» Γ΄.— Όροι άναγκασμένοι εις τήν Έβρον και τήν Δούναβιν (άρθρα 346—348).....	81
» Δ΄.— Όροι άναγκασμένοι εις ώρισμένα Κράτη τήν χρῆσιν ώρισμένων λιμένων (άρθ. 349—352).....	82
» Γ΄.— Σιδηρόδρομοι.....	83
Κεφάλαιον Α΄.— Όροι σχετικοί προς τας διεθνείς μεταφοράς (άρθρα 353—357).....	83
» Β΄.— Τροχαίον ύλικόν (άρθρον 358).....	84
» Γ΄.— Μεταβίβασις σιδηροδρομικών γραμμών (άρθρα 359—360).....	84
» Δ΄.— Συμφωνία περί έκμεταλλεύσεως των σιδηροδρόμων (άρθρα 361—362).....	85
» Δ΄.— Διάφορα.....	85
Κεφάλαιον Α.— Ύδατα (άρθρον 363).....	85
» Β΄.— Τηλέγραφοι και τηλέφωνα (άρθρα 364—365).....	85
» Γ΄.— Ύποβρύχια καλώδια (άρθρα 366—367).....	86
» Δ΄.— Διατάξεις άφορώσαι εις μέτρα πινά εκτελέσεως (άρθρον 368).....	86
» Ε΄.— Έκδικήσις των διαφορών και άναθεώρησις των διηγεκών βρων (άρθρα 369—371).....	87
» Σ΄.— Ίδιαιτερα διατάξεις (άρθρα 372—373).....	87

ΜΕΡΟΣ ΙΒ΄.

Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α

ΤΜΗΜΑ Α΄.— Όργάνωσις έργασίας.....	88
Κεφάλαιον Α΄.— Όργάνωσις (άρθρα 374—386).....	88

	Σελίς
Κεφάλαιον Β'. — Λειτουργία υπηρεσίας (άρθρα 387—407)	90
• Γ'— Γενικά διατάξεις (άρθρα 408—410)	94
• Δ'— Μεταβατικά μέτ. α (άρθρα 411—413)	94
<i>Παράρτημα</i>	95
ΤΜΗΜΑ Β'. — Γενικά άρθρα (άρθρον 414)	95

ΜΕΡΟΣ ΙΓ'.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΟΡΟΙ

("Άρθρα 415—433)	96

ΟΡΟΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ και Η ΙΑΠΩΝΙΑ.

Δυνάμεις συνασπόμεναι εν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ὡς Προσχωσάτι Συμμάχοι Δυνάμεις.

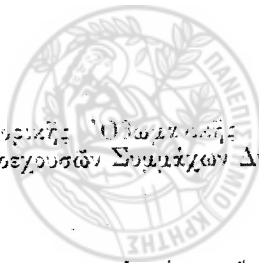
Η ΑΡΜΕΝΙΑ, ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΕΣΣΑΖΗ, Η ΠΟΛΩΝΙΑ, Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ,
Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ και Η ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ.

Ἀποτελούσασιν μετὰ τῶν ὡς ἄνωθεν Προσχωσάτων Δυνάμεων τὰς Συμμάχους Δυνάμεις.

ἀφ' ἑνὸς

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

ἀφ' ἑτέρου

Λαβούσασιν ἑπ' ὄψιν ὅτι, ἐπὶ κινήσει τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐδόθη ἀγκυρωγὴ εἰς τὴν Τουρκίαν, τῇ 30ῃ Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.), ὑπὸ τῶν Προσχωσάτων Συμμάχων Δυνάμεων, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως κηρυχθῆ ἑρικτὴ ἢ συνομολόγησις Συνθήκης Εἰρήνης.

Λαβούσασιν ἑπ' ὄψιν ὅτι αἱ Συμμάχοι Δυνάμεις ἐπιθυμοῦσιν ὁσαύτως ὅπως ὁ πόλεμος, εἰς ὃν ἀλληλοδιδούσασιν ἐξ αὐτῶν ἐνεπλάκησαν, ἀμέσως ἢ ἐπιμέσως, κηρυχθῆς ἐν τῇ Τουρκίᾳ, καὶ ὅστις τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἔχει ἐν τῇ ὑπὸ τῆς παύσει Ἀυτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀυστροουγγαρίας ἀπευθυνθείσῃ, τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1914 (ν. ἡμ.), κηρύξει πολέμου πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ ἐν ταύτῃ ὑπὸ τῆς Τουρκίας κητὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀρξάμενος, τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.), καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, συμμάχου τῆς Τουρκίας, διευθυνομένου εὐθροπραξίαις, τερματισθῆ δι' ἐπιτελεύσεως σταθερᾶς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης.

Ἐπὶ τούτῳ τὰ ὙΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ διώρισαν ὡς πληρεξούσιους των,

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ὙΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ:

Τὸν Sir George Dixon GRAHAME, K. C. V. O., Πληρεξούσιον Ὑπουργόν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Παρισίοις.

Και

διὰ τὴν ΚΤΗΣΙΝ (DOMINION) ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ :

Τὸν Ἐντιμόν Sir George Halsey PERLEY, K. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστήν διὰ τὸν Καναδᾶ ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ.

Διὰ τὴν ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΝ (COMMONWEALTH) ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμότατον Andrew FISHER, Ὑπάρχον Ἀρμοστήν διὰ τὴν Αὐστράλιαν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ.

Διὰ τὴν ΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ:

Τὸν Sir George Dixon GRAHAME, K. C. V. O., Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Παρισίοις.

Διὰ τὴν ΝΟΤΙΟΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ:

Τὸν Κύριον Reginald Andrew BLANKENBERG, O. B. E., ἐκτελοῦντα χρέη Ὑπάρχου Ἀρμοστοῦ διὰ τὴν Νότιον Ἀφρικανικὴν Ἐνωσιν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ.

Διὰ τὰς ΙΝΔΙΑΣ:

Τὸν Sir Arthur HIRTZEL, K. C. B., Πάρεδρον Ὑπουργὸν διὰ τὰς Ἰνδίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τὸν Κύριον Alexandre MILLERAND, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
Τὸν Κύριον Frédéric FRANCOIS-MARSAL, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.
Τὸν Κύριον Auguste Paul-Louis ISAAC, Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας.
Τὸν Κύριον Jules CAMBON, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας.
Τὸν Κύριον Georges Maurice PALÉOLOGUE, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ:

Τὸν Κύριον Lelio BONIN LONGARE, Γέροντα καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἐν Παρισίοις.
Τὸν Στρατηγὸν Giovanni MARIETTI, Ἰταλὸν Στρατιωτικὸν Ἀντιπρόσωπον ἐν τῷ Ἀνωτέρῳ Πολεμικῷ Συμβουλίῳ.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ:

Τὸν Ὑποκόμητα CHINDA, Ἐκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Λονδίῳ.
Τὸν Κύριον K. MATSUI, Ἐκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Παρισίοις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Ayetis AHARONIAN, Πρόεδρον τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀρμενίας.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

Τὸν Κύριον Jules VAN DEN HEUVEL, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν, Ὑπουργὸν τῆς Ἐπικρατείας.
Τὸν Κύριον Rolin JACQUEMYS, Μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου, Γενικὸν Γραμματέα τῆς Βελγικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.
Τὸν Κύριον Ἀθω ΡΩΜΑΝΟΝ, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν Παρισίοις.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΔΖΑΖΗΣ:

.....

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τὸν Κύριον Maurice ZAMOYSKI, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας ἐν Παρισίοις.
Τὸν Κύριον Erasme PILTZ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Τὸν Δρα Affonso Augusto da COSTA, πρῶτον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ:

Τὸν Κύριον Nicolas TITULESCU, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.
Τὸν Πρίγκηπα Dimitri GHICA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας ἐν Παρισίοις.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ:

Τὸν Κύριον Nicolas PACHITCH, πρῶτον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.
Τὸν Κύριον Ante TRUMBIC, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

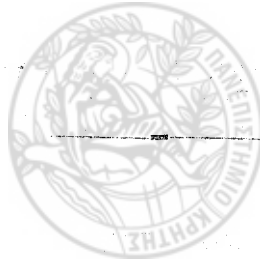
Τὸν Κύριον Édouard BENES, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
Τὸν Κύριον Stephen OSUSKY, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας ἐν Λονδίῳ.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ:

Τὸν Στρατηγὸν HAADI pasha, Γερουσιαστήν·
Τὸν RIZA TEVFIK bey, Γερουσιαστήν·
Τὸν RËCHAD HALISS bey, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ἰπουργὸν τῆς Τουρ-
κίας ἐν Βέρνηῃ·

ΟἱΤΙΝΕΣ, ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτου-
μένους τύπους, ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΟΡΩΝ:

Ἐκ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐσχάτης ἐπιπέρας Συνθήκης ἢ ἐμπολέμου κατάστασις θὰ τερματισθῇ.
Ἐκ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἐπαναληφθῶσιν
οἱ ἐπίσημοι σχέσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων μετὰ τῆς Τουρκίας.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

Λαβόντα υπ' ὄψιν ὅτι, ὅπως ἀναπτύξωσι τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐξασφαλίσωσι εἰς αὐτὰ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, δεόν :

νὰ ἀναδεχθῶσιν ὀρισμένας ὑποχρεώσεις περὶ μὴ προσφυγῆς εἰς πόλεμον,
νὰ διατηρῶσιν ἐν πλήρει δημοσιότητι διεθνεῖς σχέσεις, ἐδραζομένας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τιμῆς,
νὰ τηρῶσιν αὐστηρῶς τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, οἵτινες ἀναγνωρίζονται ἐφεξῆς ὡς πράγματι ρυθμίζοντες τὴν πολιτείαν τῶν Κυβερνήσεων,
νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ σέβωνται ἀπολύτως ἀπάσας τὰς ἐν τῶν Συνθηκῶν ὑποχρεώσεις ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις σχέσεσι τῶν ὀργανομένων λαῶν,
Ἀποδέχονται τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, ἥτις συνιστᾷ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἄρχικὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰσὶν ἐκεῖνα ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων Κρατῶν ὧν τὰ ὀνόματα φέρονται ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὡς καὶ τὰ ὡσαύτως κητονομαζόμενα ἐν τῷ Παραρτήματι Κράτη, ἅτινα θὰ ἔχωσι προσχωρήσει ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς Συμφωνίας καὶ κοινοποιουμένης πρὸς τὰ λοιπὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας.

Πᾶν Κράτος, Κτῆσις ἢ Ἀποικία, ἐλευθέρως κυβερνώμενον, μὴ ἀναφερόμενον δὲ ἐν τῷ Παραρτήματι, δύναται νὰ γίνῃ Μέλος τῆς Κοινωνίας, ἐὰν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἀποφανθῶσι τὰ δύο τρίτα τῆς Συνελεύσεως καὶ παράσχη πραγματικὰς ἐγγυήσεις περὶ τῆς εἰλικρινοῦς αὐτοῦ προθέσεως νὰ τηρῇ τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις καὶ δεχθῇ τὸν κανονισμὸν τῆς Κοινωνίας ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικὰς, ναυτικὰς καὶ ἀεροπορικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἐξοπλισμοὺς.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας δύναται, μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ εἰδοποιήσεως, νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Κοινωνίας, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἔχη ἐκπληρώσῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποχωρήσεως ἀπάσας τὰς διεθνεῖς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐξουσία τῆς Κοινωνίας, ὅλα διαγράφεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ, ἀσχεῖται ὑπὸ Συνελεύσεως καὶ Συμβουλίου, παρ' οἷς τελεῖ διαρκῆς Γραμματεία.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Συνέλευσις ἀποτελεῖται ἐξ Ἀντιπροσώπων τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας.

Συνέρχεται εἰς ὀρισμένας ἐποχὰς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλληλῃ στιγμῇ, ἐὰν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσι τοῦτο, ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Κοινωνίας ἢ ἐν οἰκδῆποτε ἄλλῳ ὀρισθησομένῳ τυχόν τόπῳ.

Ἡ Συνέλευσις ἐπιλαμβάνεται παντὸς ζητήματος ὑπὲρ ἀνάγκη εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δράσεως τῆς Κοινωνίας ἢ θίγει τὴν εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

Ἐκαστον Κράτος, μέλος τῆς Κοινωνίας, δὲν δύναται νὰ ἀριθμῇ ἐν τῇ Συνελεύσει πλείονας τῶν τριῶν Ἀντιπροσώπων, διατίθησι δὲ μίαν μόνον ψήφον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ Ἀντιπροσώπων τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, ὡς καὶ ἐξ Ἀντιπροσώπων τεσσάρων ἄλλων Κρατῶν, μελῶν τῆς Κοινωνίας. Τὰ τέσσαρα ταῦτα μέλη τῆς Κοινωνίας ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐλευθέρως καὶ ὁποτεδῆποτε αὐτῇ θελήσῃ. Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Βελγίου, τῆς Βραζιλίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔσονται Μέλη τοῦ Συμβουλίου μέχρι τῆς πρώτης ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐκλογῆς.

Τὸ Συμβούλιον, τῇ ἐγκρίσει τῆς πλειονοψηφίας τῆς Συνελεύσεως, δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ἕτερα Μέλη τῆς Κοινωνίας ὧν ἡ ἀντιπροσώπευσις ἔσται ἐφεξῆς διαρκῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Τῇ αὐτῇ ἐγκρίσει, δύναται νὰ ἀυξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας ἅτινα θὰ ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ὅπως ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται, ὅταν ἀπαιτῶσι τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ ἅπαξ τοῦλάχιστον κατ' ἔτος, ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Κοινωνίας ἢ ἐν οἰκδῆποτε ἄλλῳ ὀρισθησομένῳ τυχόν τόπῳ.

Τὸ Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται παντὸς ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δράσεως τῆς Κοινωνίας ἢ θίγοντος τὴν εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

Πάν Μέλος τῆς Κοινωνίας ὅπερ δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ Συμβουλίῳ προσκαλεῖται νὰ ἀποστείλῃ, ὅπως συμπαρεδρεύσῃ, Ἀντιπρόσωπον, ὁσάκις ὑπόθεσις ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα αὐτὸ φέρεται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου.

Ἐκαστον Μέλος τῆς Κοινωνίας ἀντιπροσωπευόμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ διατίθῃσι μίαν μόνον ψῆφον καὶ ἔχει ἓνα μόνον Ἀντιπρόσωπον.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς ρητῆς ἐναντίας διατάξεως τῆς παρούσης Συμφωνίας ἢ τῶν ὄρων τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται δι' ὁμοφωνίας τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῇ συνεδριάσει Μελῶν τῆς Κοινωνίας.

Πάντα τὰ ζητήματα διαδικασίας τὰ τιθέμενα κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξέτασιν ἰδιαιτέρων θεμάτων, κανονίζονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφασίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῇ συνεδριάσει Μελῶν τῆς Κοινωνίας.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου γενήσονται ἐπὶ τῇ συγκλήσει τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Διαρκὴς Γραμματεία ἐδρεύει ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας. Περιλαμβάνει ἓνα Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς ἀναγκαζομένους γραμματεῖς καὶ λοιπὸν προσωπικόν.

Ὁ πρῶτος Γενικὸς Γραμματεὺς ὀρίζεται ἐν τῷ Παράρτηματι. Εἰς τὸ μέλλον, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῇ ἐγκρίσει τῆς πλειονοψηφίας τῆς Συνελεύσεως.

Οἱ γραμματεῖς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας εἶναι αὐτοδικαίως Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου.

Τὰς δαπάνας τῆς Γραμματείας ὑφίστανται τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀναλογίᾳ τῇ ὀριζομένη διὰ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἔδρα τῆς Κοινωνίας ὀρίζεται ἐν Γενεύῃ.

Τὸ Συμβούλιον δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐν παντὶ ἄλλῳ τόπῳ ἐγκατάστασιν αὐτῆς.

Πᾶσαι αἱ λειτουργίαι τῆς Κοινωνίας ἢ τῶν συναφῶν αὐτῇ ὑπηρεσιῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Γραμματείας, εἰσὶν ἐξ ἴσου προσίται εἰς τε τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας καὶ οἱ πράκτορες αὐτῆς ἀπολαύουσιν ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν καθηκόντων των τῶν διπλωματικῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν.

Τὰ κτίρια καὶ γῆπεδα τὰ κατεχόμενα ὑπὸ τῆς Κοινωνίας, διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἢ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, εἰσὶν ἀπαράβιαστα.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἀξιοῖ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐθνικῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀπαιτούμενον ὄριον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινῇ ἐνεργείᾳ ἐπιβεβλημένων διεθνῶν ὑποχρεώσεων.

Τὸ Συμβούλιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ τὰς εἰδικὰς συνθήκας ἐκάστου Κράτους, καταρτίζει τὰ σχέδια τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἐξοπλισμῶν, ὅπως ἐξετάσωσιν αὐτὰ καὶ ἀποφασίσωσιν ἐπ' αὐτῶν αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις.

Τὰ σχέδια ταῦτα δεόν νὰ ἐξετάζωνται ἐκ νέου καὶ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος, νὰ ἀναθεωρῶνται ἀνὰ πᾶσαν τοῦλάχιστον δεκαετίαν.

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων, τὸ οὕτως ὀρισθὲν ὄριον ἐξοπλισμῶν δὲν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπειδὴ ἡ ἰδιωτικὴ κατασκευὴ πυρομαχικῶν καὶ ὕλικου πολέμου ἐγείρει σοβαρὰς ἀντιρρήσεις, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἐπιφορτίζουσι τὸ Συμβούλιον νὰ ἐξούρη τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐξ αὐτῆς δυσαρέστων συνεπειῶν, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν Μελῶν ἐκείνων τῆς Κοινωνίας ἵνα ἀδυνατοῦσι νὰ κατασκευάσωσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν πυρομαχικὰ καὶ ὕλικον πολέμου.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνταλλάσσωσι, κατὰ τὸν εἰλικρινέστερον καὶ πληρέστερον τρόπον, πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν κλίμακα τῶν ἐξοπλισμῶν των, τὰ στρατιωτικὰ, ναυτικὰ καὶ ἀεροπορικὰ προγράμματα αὐτῶν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἐπιδεκτικῶν νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ πολεμικοῦς σκοποὺς βιομηχανιῶν των.

Ἄρθρον 9.

Διαρκὴς ἐπιτροπὴ θέλει σχηματισθῆ ἕνα παρέχη εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 καὶ ἐν γένει περὶ τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 10.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ σέβωνται καὶ προφυλάττωσιν ἀπόπασης ἐξωτερικῆς προσβολῆς τὴν ἐδαφικὴν

ἀμεραιότητα καὶ τὴν ὑφισταμένην σήμερον πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν ὄλων τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας. Ἐν περιεῖ ὡσεὶ ἐπιθέσεως, ἀπειλῆς ἢ κινδύνου ἐπιθέσεως, τὸ Συμβούλιον κρίνει περὶ τῶν μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Ἄρθρον 11.

Δηλοῦται κατηγορηματικῶς ὅτι πᾶς πόλεμος ἢ ἀπειλὴ πολέμου, εἴτε θίγει ἀμέσως εἴτε μὴ ἐν τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἐνδιαφέρει ὀλόκληρον τὴν Κοινωνίαν, ἣτις ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικὴν περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης τῶν Ἑθνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συγκαλεῖ ἀμέσως τὸ Συμβούλιον, τῇ αἰτήσῃ παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας.

Δηλοῦται προσέτι ὅτι πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας δικαιοῦται νὰ ἐπιστήσῃ φιλικῶς τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πάσης περιπτώσεως δυνάμενης νὰ θίγῃ τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ ἣτις κατ' ἀκολουθίαν ἀπειλεῖ νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν μετὰ τῶν Ἑθνῶν σύμπνοιαν, ἐξ ἧς αὕτη ἐξαρτᾶται.

Ἄρθρον 12.

Πάντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσιν ὅπως, ἐγχειρομένης μετὰ τῶν αὐτῶν διαφορᾶς δυνάμενης νὰ φέρῃ εἰς ρῆξιν, ὑποβάλλωσιν αὐτὴν εἴτε ὑπὸ δικαιοσύνην εἴτε ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Συμφωνοῦσιν ἐπίσης ὅπως ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει προσφεύγωσιν εἰς πόλεμον πρὸς τῆς παρελεύσεως τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ἢ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς ἅλας τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἢ ἀποφασίς τῶν διαιτητῶν δέον νὰ ἐκδίδηται ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας, ἢ δὲ ἐκθεσίς τοῦ Συμβουλίου νὰ συντάσσεται ἐντὸς ἑξήκων ἡμερᾶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐπελήφθη τοῦτο τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 13.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσιν ὅπως, ἐγχειρομένης μετὰ τῶν αὐτῶν διαφορᾶς δεκτικῆς μὲν, κατὰ τὴν γνώμην των, δικαιοσύνης λύσεως, ἀλλὰ μὴ δυνάμενης νὰ διευθετηθῇ ἱκανοποιητικῶς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὑποβάλληται ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ζήτημα ὑπὸ διαιτησίαν.

Μετὰ τῶν ἐν γένει δεκτικῶν διαιτητικῆς λύσεως διαφορῶν κατατάσσονται αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐρμηνείαν συνθήκης τινός, εἰς πᾶν ζήτημα διεθνούς δικαίου, εἰς τὴν ὑπόστασιν παντὸς γεγονότος, ὅπερ, ἐὰν ἀπεδεικνύετο, θὰ ἀπέτελει παραβίασιν διεθνούς ὑποχρεώσεως, ἢ εἰς τὴν ἔκτασιν ἢ τὴν φύσιν τῆς ὀφειλομένης ἐκ τοιαύτης παραβιάσεως ἐπανορθώσεως.

Τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον εἰς ὃ ὑποβάλλεται ἢ ὑπόθεσις εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν Μελῶν ὑποδεικνυόμενον ἢ τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ προηγουμένων Συμβάσεων.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελώσιν καλῇ τῇ πίστει τὰς ἐκδιδόμενας ἀποφασίς καὶ νὰ μὴ προσφεύγωσιν εἰς πόλεμον κατὰ παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας τὸ ὅποιον θὰ συμμορφῶται πρὸς αὐτάς. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, τὸ Συμβούλιον προτείνει τὰ μέτρα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενου ἀποτελέσματος.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ Συμβούλιον ἀνατίθεται ἢ ἐκπόνησις σχεδίου Διαρκούς Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης καὶ ἢ ὑποβολὴ αὐτοῦ εἰς τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο θὰ ἐπιλαμβάνηται πάσης διεθνούς χαρακτῆρος διαφορᾶς, ἣν θὰ ὑποβάλλωσιν αὐτῷ τὰ ἀποτελοῦντα μέλη τῆς Κοινωνίας Κράτη. Ὡσαύτως θὰ γνωμοδοτῇ συμβουλευτικῶς ἐπὶ πάσης διαφορᾶς ἢ παντὸς θέματος ὑποβαλλομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν ἀναφυῇ μετὰ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας διαφορὰ δυνάμενη νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ρῆξιν καὶ δὲν ὑποβληθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 προβλεπομένην διαιτησίαν, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσι νὰ φέρωσιν αὐτὴν πρὸς τὸ Συμβούλιον. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως ἐν τῶν Μελῶν εἰδοποίησιν περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης τὸν Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις λαμβάνει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πλήρη ἀνάκρισιν καὶ ἐξέτασιν αὐτῆς.

Τὰ Μέλη ὀφείλουσι τὸ ταχύτερον νὰ ἀνακοινώσωσιν αὐτῷ ἐκθέσει τὴν ὑπόθεσιν των, μεθ' ὄλων τῶν οὐσιωδῶν γεγονότων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον αὐτῶν δημοσίευσιν.

Τὸ Συμβούλιον καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχῃ τὸν διακανονισμόν τῆς διαφορᾶς. Ἐὰν δὲ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, δημοσιεύει, ἐν ᾧ μέτρῳ κρίνει σκόπιμον, ἐκθεσιν ἀναφέρουσαν τὰ γεγονότα, τὰς σχετικὰς ἐξηγήσεις καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ διακανονισμοῦ.

Ἐὰν δὲ καταστῇ δυνατόν νὰ διευθετηθῇ ἡ διαφορὰ, τὸ Συμβούλιον συντάσσει καὶ δημοσιεύει ἐκθεσίν, ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειοψηφίαν, ὅπως καταστήσῃ γνωστὰ τὰ περιστατικὰ τῆς διαφορᾶς καὶ τὰς λύσεις ἃς συνιστᾷ ὡς δικαιότερας καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσαρμοζόμενας.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας ἀντιπροσωπευόμενον ἐν τῷ Συμβουλίῳ δύναται ὡσαύτως νὰ δημοσιεύσῃ ἐκθεσιν περὶ τῶν αἰτίων τῆς διαφορᾶς καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ προτάσεις.

Ἐὰν ἡ ἐκθεσίς τοῦ Συμβουλίου γίνῃ παμπληθὴς δεκτῆ, τῶν ψήφων τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐν διενέξει Μερῶν μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ προσφεύγωσιν εἰς πόλεμον κατ' οὐδενὸς τῶν Μερῶν ὅπερ συμμορφῶται πρὸς τὰς προτάσεις τῆς ἐκθέσεως.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον δὲν ἐπιτυγχάνει τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐκθέσεώς του ὑπ' ὄλων τῶν ἄλλων Μελῶν αὐτοῦ, ἐξαιρέσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐν διενέξει Μερῶν, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἐπιφυλάσσωσιν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσωσιν ὅ,τι κρίνουσιν ἀναγκαῖον πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐάν ἐν ἐκ τῶν ἐν διενέξει Μερῶν ἰσχυρίζεται, τὸ δὲ Συμβούλιον ἀναγνωρίζη, ὅτι ἡ διαφορὰ ἀνάγεται εἰς ζήτημα, ὅπερ τὸ διεθνὲς δίκαιον ὑπάγει ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους, τὸ Συμβούλιον θέλει βεβαιώσει τοῦτο ἐν ἐκθέσει, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συστήσῃ οὐδεμίαν λύσιν.

Τὸ Συμβούλιον δύναται, εἰς πάσας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις, νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως. Ἡ Συνέλευσις ὀφείλει ἐπίσης νὰ ἐπιληφθῇ τῆς διαφορᾶς τῆ αἰτήσεϊ τινὸς τῶν Μερῶν. Ἡ αἰτήσις αὕτη δεόν νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ διαφορὰ ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου.

Ἐν πάσῃ ὑποβαλλομένῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὑπόθεσιν, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 12, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰς ἐξουσίας τῆς Συνελεύσεως. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκθεσίς καταρτιζομένη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῇ ἐγκρίσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῷ Συμβουλίῳ Μελῶν τῆς Κοινωνίας, καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν ἄλλων Μελῶν αὐτῆς, ἀποκλειομένων ἐν ἐκάστῃ περιπτώσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐν διενέξει Μερῶν, ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα οἷα καὶ ἡ ἐκθεσίς τοῦ Συμβουλίου ἢ γινομένη πικμπηρεὶ δεκτὴ ὑπὸ τῶν Μελῶναυτοῦ, ἐξαιρέσει τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐν διενέξει Μερῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἐάν Μέλος τῆς Κοινωνίας προσφύγῃ εἰς πόλεμον, παρὰ τὰς ἀναληφθείσας διὰ τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 15 ὑποχρεώσεις, θεωρεῖται ipso facto ὡς ἐνεργῆσαν πρᾶξιν πολεμικὴν ἐναντίον ὅλων τῶν ἄλλων Μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἀτινα ὑποχρεοῦνται νὰ διακύψωσι παραχρῆμα πάσας τὰς μετ' αὐτοῦ ἐμπορικὰς ἢ οικονομικὰς σχέσεις, νὰ ἀπαγορεύσωσι πάσας τὰς μεταξὺ τῶν ἰδίων ὑπηκόων καὶ τῶν τοῦ ἐν ρήξει πρὸς τὴν Συμφωνίαν διατελοῦντος Κράτους σχέσεις καὶ νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως παύσῃ πᾶσα οικονομικὴ, ἐμπορικὴ ἢ προσωπικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους τούτου καὶ τῶν ὑπηκόων παντὸς ἄλλου Κράτους, μέλους ἢ μὴ τῆς Κοινωνίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς διαφόρους ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, ὅς θὰ συνεισφέρῃ ἕκαστον Μέλος τῆς Κοινωνίας πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν προωρισμένων νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν σεβασμὸν εἰς τὰς πρὸς τὴν Κοινωνίαν ὑποχρεώσεις.

Ἐκτὸς τούτου, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας συμφωνοῦσι νὰ παρέχωσι πρὸς ἄλληλα ἀμοιβαίαν συνδρομὴν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ληφθησομένων, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, οικονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν μέτρων, πρὸς περιορισμὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἐκ τῶν μέτρων τούτων ζημιῶν καὶ δυσαρέστων συνεπειῶν. Ὡσαύτως παρέχουσιν ἀμοιβαίαν πρὸς ἄλληλα συνδρομὴν, ὅπως ἀντιστῶσι κατὰ παντὸς εἰδικοῦ μέτρου στρεφομένου ἐναντίον τινὸς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ διατελοῦντος ἐν ρήξει πρὸς τὴν Συμφωνίαν Κράτους. Λαμβάνουσι δὲ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως διευκολύνωσι τὴν διὰ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν διέλευσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας, μετέχοντος καινῆς δράσεως πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ σεβασμοῦ εἰς τὰς πρὸς τὴν Κοινωνίαν ὑποχρεώσεις.

Ἐάν Μέλος ὅπερ κατέστη ἔνοχον παραβιάσεως τινὸς τῶν ἐκ τῆς Συμφωνίας ἀπορρουσῶν ὑποχρεώσεων δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς Κοινωνίας. Ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Μέλους τούτου ἀποφασίζεται διὰ τῆς ψήφου ὅλων τῶν ἄλλων Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

Ἄρθρον 17.

Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ δύο Κρατῶν, εἰν τὸ ἕτερον μόνον τυγχάνει Μέλος τῆς Κοινωνίας ἢ οὐδέτερον τούτων μετέχει ταύτης, τὸ μὴ μετέχον ἢ τὰ μὴ μετέχοντα τῆς Κοινωνίας Κράτη καλοῦνται ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὰ Μέλη αὐτῆς ὑποχρεώσεις πρὸς διευθέτησιν τῆς διαφορᾶς, ὅφ' οὗς ὅρους ἤθελε κρίνει δικαίους τὸ Συμβούλιον. Ἐάν ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12-16, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν κριθησομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀναγκαίων τροποποιήσεων.

Ἀμα τῇ ἀποστολῇ τῆς προσκλήσεως ταύτης τὸ Συμβούλιον προβαίνει εἰς ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν περιστατικῶν τῆς διαφορᾶς καὶ προτείνει ὅσα μέτρα κρίνει ἀριστα καὶ πλέον ἀποτελεσματικὰ ἐν ἐκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει.

Ἐάν τὸ προσκληθὲν Κράτος, ἀρνούμενον νὰ ἀποδεχθῇ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας πρὸς διευθέτησιν τῆς διαφορᾶς, καταφύγῃ εἰς πόλεμον ἐναντίον Μέλους τινὸς τῆς Κοινωνίας, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16.

Ἐάν τὰ δύο προσκληθέντα ἐν διενέξει Μέλη ἀρνηθῶσι νὰ ἀποδεχθῶσι τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας πρὸς διευθέτησιν τῆς διαφορᾶς, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον καὶ νὰ ποιήσῃται πᾶσαν πρότασιν ἱκανὴν νὰ προλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὴν διένεξιν.

Ἄρθρον 18.

Πᾶσα συνθήκη ἢ διεθνὴς ὑποχρέωσις, συνομολογηθισμένη ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ Μέλους τῆς Κοινωνίας, δεόν νὰ καταχωρίζεται ἀμέσως παρὰ τῆς Γραμματείας καὶ νὰ δημοσιεῖται, ὡς τάχιστα, παρ' αὐτῆς.

Οὐδεμία τῶν συνθηκῶν τούτων ἢ διεθνῶν ὑποχρεώσεων θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὴ πρὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Συνέλευσις δύναται, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, νὰ καλῇ τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὅπως προβαίνωσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν τῶν συνθηκῶν αἰτίνας κατέστησαν ἀνεφάρμοστοι, ὡς καὶ πάσης διεθνοῦς καταστάσεως ἧς ἡ διατήρησις ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν εἰρήνην τοῦ Κόσμου.

Ἄρθρον 20.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ἀναγνωρίζουσιν, ἕκαστον δι' ἑαυτὸ, ὅτι ἡ παροῦσα Συνθήκη καταργεῖ πάσας τὰς μὴ συμ-

βιβαζομένους πρὸς τοὺς ὄρους αὐτῆς ὑποχρεώσεις ἢ ἰδιαιτέρας (inter se) συνεννοήσεις, ἀναλαμβάνουσι δὲ ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ συνομολογῶσιν εἰς τὸ μέλλον τοιαύτας.

Ἐὰν Μέλος τι πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν Κοινωνίαν εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἀσυμβίβαστους πρὸς τοὺς ὄρους τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὀφείλει νὰ λάβῃ ἄμεσα μέτρα ὅπως ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων.

Ἄρθρον 21.

Διεθνεῖς ὑποχρεώσεις ἐξασφαλίζουσαι τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, οἷαι αἱ συμβάσεις περὶ διαιτησίας καὶ αἱ τοπικαὶ συνεννοήσεις, ὡς τὸ δόγμα τοῦ Μοντρε, δὲν θεωροῦνται ἀσυμβίβαστοι πρὸς οὐδεμίαν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐπόμεναι ἀρχαὶ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων αἵτινες, συνεπεία τοῦ πολέμου, ἔπαυσαν νὰ δικτελῶσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Κρατῶν τὰ ὅποια προγενεστέρως ἐκυβέρνην αὐτάς καὶ αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ λαῶν μὴ εἰσέτι ἰκανῶν ὅπως αὐτοδιοικῶνται ὑπὸ τὰς ἰδιαιτέρας δυσχερεῖς τοῦ συγγρόνου Κόσμου συνθήκας. Ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν λαῶν τούτων ἀποτελοῦσιν ἱερὰν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν καὶ προσήκει νὰ περιληφθῶσιν ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ ἐγγυήσεις διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Ἡ καλλιτέρα μέθοδος πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶναι νὰ ἀνατεθῇ ἡ κηδεμονία τῶν λαῶν τούτων εἰς τὰ ἀνεπτυγμένα Ἔθνη, τὰ ὅποια, λόγῳ τῶν πόρων, τῆς πείρας ἢ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως, δύνανται κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐν λόγῳ εὐθύνην, συγκατατίθενται δὲ εἰς τοῦτο. Τὰ Ἔθνη ταῦτα θὰ ἤσκουν τὴν τοιαύτην κηδεμονίαν ὑπὸ τὴν ιδιότητά Ἐντολοδόχου τῆς Κοινωνίας καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς.

Ὁ χαρακτήρ τῆς ἐντολῆς δέον νὰ διαφέρει ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ, τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας, τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς συνθηκῶν καὶ πάσης τοιαύτης περιπτώσεως.

Ὁρισμένοι κοινότητες, ἀνήκουσαι ἄλλοτε εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἀυτοκρατορίαν, ἐξίχθησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀναπτύξεως, ὥστε ἡ ὑπάρξις των ὡς Ἐθνῶν ἀνεξαρτήτων δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ προσωρινῶς, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως αἱ συμβουλαὶ καὶ ἡ συνδρομὴ Ἐντολοδόχου τινὸς καθοδηγῶσι τὴν διοίκησιν αὐτῶν μέχρις οὗ καταστῶσιν ἰκαναὶ ὅπως αὐτοδιοικηθῶσιν. Οἱ πόθοι τῶν ἐν λόγῳ κοινοτήτων δέον νὰ ληφθῶσιν κατὰ πρῶτον λόγον ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἐντολοδόχου.

Ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως ἐτέρων λαῶν, ἰδίως τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, ἀπαιτεῖ ὅπως ὁ Ἐντολοδόχος ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας των ἐπὶ ὄροις, οἷτινες, συνδυαζόμενοι πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν καταχρήσεων, ὡς ἡ ἐμπορία τῶν δούλων, ἡ ἐμπορία τῶν ὄπλων καὶ ἡ τοῦ οἰνοπνεύματος, τοῦτο μὲν θὰ ἐγγυηθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς θρησκείας—ἀνευ ἄλλων περιορισμῶν, πλὴν τῶν ἐπιβαλλομένων τυχὸν λόγῳ τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῶν χρηστώων ἡθῶν—τὴν μὴ ἀνέγερσιν ὀχυρωμάτων ἢ ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν βάσεων καὶ τὴν μὴ παροχὴν στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, ἐκτὸς τῆς ἀναγκαιότητος διὰ τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν ἀμυναν τῆς χώρας, τοῦτο δὲ θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὰ ἄλλα Μέλη τῆς Κοινωνίας ὄρους ἰσότητος διὰ τὰς συναλλαγὰς καὶ τὸ ἐμπόριον.

Τέλος ὑπάρχουσι χώραι, ὡς ἡ Νοτιοδυτικὴ Ἀφρικὴ καὶ νῆσοί τινες τοῦ νοτίου Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, αἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἀροῦ αὐτῶν πληθυσμοῦ, τῆς περιορισμένης ἐπιφανείας, τοῦ ἀπομεμακρυσμένου ἀπὸ τῶν κέντρων τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς γεωγραφικῆς γεινιάσεως πρὸς τὴν χώραν τοῦ Ἐντολοδόχου ἢ ἕνεκα ἄλλων λόγων, θὰ ἠδύνατο ἄριστα νὰ διοικῶνται ὑπὸ τοὺς νόμους τοῦ Ἐντολοδόχου καὶ ὡς μέρος ἀναπόσπαστον τῆς χώρας του, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων ἀνωτέρω ἐγγυήσεων ὑπὲρ τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ.

Ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσιν ὁ Ἐντολοδόχος ὀφείλει νὰ ἀποστέλλῃ ἐτησίως εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκθεσιν ἀφορῶσαν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ χώρας.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας, τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐντολοδόχου δὲν ἐκανονίσθῃ διὰ προηγουμένης συμβάσεως μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας, ρητῶς θέλει ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτων τὸ Συμβούλιον.

Διαρκῆς Ἐπιτροπὴ θέλει συστήθῃ πρὸς λήψιν καὶ ἐξέτασιν τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων τῶν Ἐντολοδόχων καὶ παροχὴν εἰς τὸ Συμβούλιον γνωμῶν ἐπὶ πάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 23.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν νῦν ὑφισταμένων καὶ τῶν μετέπειτα συνομολογηθησομένων διεθνῶν συμβάσεων, καὶ συμφώνως πρὸς αὐτάς, τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας :

α') Θὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐξασφαλίσωσι καὶ διατηρήσωσιν ὄρους ἐργασίας δικαίους καὶ ἀνθρωπίνους διὰ τοὺς ἀνδρας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, οὐ μόνον ἐν ταῖς ἰδίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις χώραις ἐφ' ὧν ἐκτείνονται αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ αὐτῶν σχέσεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ θὰ ἰδρυσάσῃ καὶ θὰ συντηρῶσι τὰς ἀναγκαίας διεθνεῖς ὀργανώσεις.

β') Ὑποχρεοῦνται ὅπως συμπεριφέρωνται μετὰ δικαιοσύνης πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς λαοὺς, ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν χώραις.

γ') Ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὸν γενικὸν ἐλεγχον τῶν συμφωνιῶν αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὴν σωματεμπορίαν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων, τὴν ἐμπορίαν τοῦ ὀπίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιβλαβῶν φαρμάκων.

δ') Ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὸν γενικὸν ἐλεγχον τοῦ ἐμπορίου τῶν ὄπλων καὶ πολεμοφοδίων μετὰ τῶν χωρῶν ἐν αἷς ὁ ἐλεγχος τοῦ ἐμπορίου τούτου τυγχάνει ἀπαραίτητος διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.

ε') Θὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῆς διαμετακομιδῆς καὶ πρὸς δικαίαν διεξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου ὅλων τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας, ἐξυπακουομένου ὅτι θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ εἰδικαὶ ἀνάγκαι τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1914—1918 ἐρημωθεισῶν χωρῶν.

στ') Θὰ προσπαθῶσιν νὰ λάβωσι διεθνή μέτρα πρὸς πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν,

Άρθρον 24.

Υπό την επιρύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν συμβεβλημένων Μερῶν, πάντα τὰ προγενεστέρως διὰ συλλογικῶν συνθηκῶν ἰδρυθέντα διεθνή γραφεῖα θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας. Ἄπαντα τὰ λοιπὰ διεθνή γραφεῖα καὶ ἅπανται αἱ συστηθῆσόμεναι μεταγενεστέρως ἐπιτροπαί, πρὸς διακανονισμὸν ὑποθέσεων διεθνῶς συμφέροντος, θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας.

Διὰ πάντα τὰ διεθνῶς συμφέροντος ζητήματα, τὰ κλονιζόμενα μὲν ὑπὸ γενικῶν συμβάσεων, μὴ ὑπαγόμενα ὅμως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον διεθνῶν ἐπιτροπῶν ἢ γραφείων, εὐρίθει ἡ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας, ἐὰν τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη αἰτήσῃ, τὸ ἴδιον καὶ τὸ Συμβούλιον συγκατατίθεται, νὰ συλλέγῃ καὶ διανέμῃ πᾶσας τὰς χρησίμους πληροφορίας καὶ νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν ἢ εὐκαταίαν συνδρομήν.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπορρίψῃ ὅπως εἰς τὰς δαπάνας τῆς Γραμματείας περιληφθῶσι καὶ τὰ ἔξοδα παντὸς γραφείου ἢ ἐπιτροπῆς διατελούσης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας.

Άρθρον 25.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνθαρρύνωσι καὶ εὐνοῶσι τὴν ἐγκατάστασιν καὶ συνεργασίαν τῶν ἀρμοδίων ἐγκειμένων ἐθνικῶν ἐθελοντικῶν ὁργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, αἵτινες ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας, τὴν προληπτικὴν ἄμυναν κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας ἐν τῷ Κόσμῳ.

Άρθρον 26.

Τροποποιήσεις τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ἰσχύωσιν ἀπὸ τῆς κυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας ὧν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὸ Συμβούλιον, καὶ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν Μελῶν, ὧν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσιν τὴν Συνέλευσιν.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας εἶναι ἐλεύθερον νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὰς ἐπιφερομένας εἰς τὴν Συμφωνίαν τροποποιήσεις, ὅποτε παύει νὰ μετέχη τῆς Κοινωνίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΜΕΛΗ ΑΡΧΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΒΕΛΓΙΟΝ
ΒΟΛΙΒΙΑ
ΒΡΑΖΙΛΙΑ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
ΚΑΝΑΔΑΣ
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ
ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ
ΙΝΔΙΑΙ

ΚΙΝΑ
ΚΟΥΒΑ
ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ
ΓΑΛΛΙΑ
ΕΛΛΑΣ
ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

Α-ΓΓΗ
ΕΔΖΑΖΗ
ΟΝΔΟΥΡΑ
ΙΤΑΛΙΑ
ΙΑΠΩΝΙΑ
ΛΙΒΕΡΙΑ
ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ
ΠΑΝΑΜΑΣ
ΠΕΡΟΥΒΙΑ
ΠΟΛΩΝΙΑ
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ
ΡΟΥΜΑΝΙΑ
ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
ΣΙΑΜ
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ
ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΝ

ΚΡΑΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΝΤΑ ΟΠΩΣ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
ΧΙΛΗ
ΚΟΛΟΜΒΙΑ
ΔΑΝΙΑ
ΙΣΠΑΝΙΑ
ΝΟΡΒΗΓΙΑ
ΠΑΡΑΓΟΥΑΝ

ΚΑΤΩ-ΧΩΡΑΙ
ΠΕΡΣΙΑ
ΣΑΛΒΑΔΩΡ
ΣΟΥΗΔΙΑ
ΕΛΒΕΤΙΑ
ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Β'. ΠΡΩΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ο ΕΝΤΙΜΟΣ SIR JAMES ERIC DRUMMOND K. C. M. G., C. B.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 4, Μέρει Α' (Συμφωνία περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν), Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις εἶναι αὗται αὗται αἱ κατὰ τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας Συνθήκην Εἰρήνης τῆς 28 Ἰουνίου 1919 (ν. ἡμ.) Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις.

Άρθρον 24.

Υπό την επιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν συμβεβλημένων Μερῶν, πάντα τὰ προγενεστέρως διὰ συλλογικῶν συνθηκῶν ἰδρυθέντα διεθνῆ γραφεῖα θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας. Ἄπαντα τὰ λοιπὰ διεθνῆ γραφεῖα καὶ ἔκαστοι αὐτῶν συστηθῶσιν μεταγενεστέρως ἐπιτροπῆι, πρὸς διακανονισμὸν ὑποθέσεων διεθνῶς συμφέροντος, θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας.

Διὰ πάντα τὰ διεθνῶς συμφέροντος ζήτηματα, τὰ κινουόμενα μὲν ὑπὸ γενικῶν συμβάσεων, μὴ ὑπαγόμενα ὁμῶς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον διεθνῶν ἐπιτροπῶν ἢ γραφείων, ὀφείλει ἡ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας, ἐὰν τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη αἰτήσωσι τοῦτο καὶ τὸ Συμβούλιον συγκατατίθεται, νὰ συλλέγῃ καὶ διανέμῃ πᾶσας τὰς χρησίμους πληροφορίας καὶ νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν ἢ εὐκαιρίαν συνδρομήν.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως εἰς τὰς δαπάνας τῆς Γραμματείας περιληφθῶσι καὶ τὰ ἔξοδα παντὸς γραφείου ἢ ἐπιτροπῆς διατελούσης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κοινωνίας.

Άρθρον 25.

Τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνθαρρύνωσι καὶ εὐνοῶσι τὴν ἐγκατάστασιν καὶ συνεργασίαν τῶν ἀρμοδίως ἐγκειμένων ἐθνικῶν ἐθελοντικῶν ὀργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, αἵτινες ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας, τὴν προληπτικὴν ἀμυναν κατὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας ἐν τῷ Κόσμῳ.

Άρθρον 26.

Τροποποιήσεις τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ἰσχύωσιν ἀπὸ τῆς κυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας ὧν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὸ Συμβούλιον, καὶ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν Μελῶν, ὧν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὴν Συνέλευσιν.

Πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας εἶναι ἐλεύθερον νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὰς ἐπιφερομένας εἰς τὴν Συμφωνίαν τροποποιήσεις, ὅποτε παύει νὰ μετέχῃ τῆς Κοινωνίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΜΕΛΗ ΑΡΧΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ἸΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΒΕΛΓΙΟΝ

ΒΟΛΙΒΙΑ

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΚΑΝΑΔΑΣ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

ΙΝΔΙΑΙ

ΚΙΝΑ

ΚΟΥΒΑ

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

ΓΑΛΛΙΑ

ΕΛΛΑΣ

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

ΑΙΤΙΗ

ΕΛΖΑΖΗ

ΟΝΔΟΥΡΑ

ΙΤΑΛΙΑ

ΙΑΠΩΝΙΑ

ΛΙΒΕΡΙΑ

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

ΠΑΝΑΜΑΣ

ΠΕΡΟΥΒΙΑ

ΠΟΛΩΝΙΑ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΣΕΡΒΟ—ΚΡΟΑΤΟ—ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΣΙΑΜ

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

ΚΡΑΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΝΤΑ ΟΠΩΣ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

ΧΙΛΗ

ΚΟΛΟΜΒΙΑ

ΔΑΝΙΑ

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ

ΚΑΤΩ—ΧΩΡΑΙ

ΠΕΡΣΙΑ

ΣΑΛΒΑΔΩΡ

ΣΟΥΗΔΙΑ

ΕΛΒΕΤΙΑ

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Β'. ΠΡΩΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ο ΕΝΤΙΜΟΣ SIR JAMES ERIC DRUMMOND K. C. M. G., C. B.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 4, Μέρει Α' (Συμφωνία περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν), Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις εἶναι αὗται αὗται αἱ κατὰ τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας Συνθήκην Εἰρήνης τῆς 28 Ἰουνίου 1919 (ν. ἡμ.) Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Άρθρον 27.

Α'. Έν Εύρώπη, τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας ὁρίζονται ὡς ἔπεται (ἔρα τὸν συνημμένον χάρτην ὑπ' ἀριθ. 1).

1) Ὁ Εὐξείνιος Πόντος:

Ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ κατωτέρω καθοριζομένου σημείου.

2) Μετὰ τῆς Ἑλλάδος:

Ἀπὸ σημείου ἐκλεγχομένου κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Βουγιούκ Δερέ, κειμένην εἰς ἀπόδοτον 7 περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τοῦ χωρίου Πόδημα, κατὰ διεύθυνσιν νοτιοδυτικὴν καὶ μέχρι τοῦ βορειο-δυτικῶς τῆς Στράντζας):

ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη διὰ τοῦ Καπλιτζᾶ Δάγ καὶ τοῦ Οὐτσβουνάρ Τεπέ· ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν Ν. νοτιοανατολικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Τυρολόης εἰς Μέτρας, 1 περίπου χιλιομέτρον δυτικῶς τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Σινεκλί:

γραμμὴ ἀκολουθοῦσα κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ δυτικὸν ὄριον τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Στράντζα Δερέ· ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν νοτιοανατολικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου μεταξὺ Φαναρίου (Φενέρ) καὶ Κουρφαλί, ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῶν λεκανοπεδίων τῶν ποταμίων ἕτινα ρέουσι πρὸς τὴν λίμνην τοῦ μεγάλου Τσεκμετζέ, πρὸς τὰ βορειοανατολικά, καὶ τοῦ λεκανοπεδίου τῶν ποταμίων ἕτινα ἐκβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Προποντίδα, πρὸς τὰ νοτιοδυτικά:

ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη νοτίως τοῦ Σινεκλί· ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν νοτιοανατολικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου κατὰ τὴν Προποντίδα, 1 χιλιομέτρον περίπου νοτιοδυτικῶς τῆς Καλλικρατείας:

γραμμὴ ἀκολουθοῦσα κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἀνωτέρω ὀριζομένην γραμμὴν διαχωρισμοῦ ὑδάτων.

3) Ἡ Προποντίς:

Ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω ὀρισθέντος σημείου μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Βοσπόρου.

Β'. Έν Ἀσίᾳ, τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας ὁρίζονται ὡς ἔπεται (ἔρα τὸν συνημμένον χάρτην ὑπ' ἀριθ. 2).

1) Πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς νότον:

Ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Βοσπόρου κατὰ τὴν Προποντίδα καὶ μέχρι σημείου κατωτέρω καθοριζομένου, κειμένου κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον παρὰ τὸν κόλπον τῆς Ἀλεξανδρέττας, πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Καρατάς:

Ἡ Προποντίς, ὁ Ἑλλήσποντος καὶ ἡ ἀνατολικὴ Μεσόγειος, τῶν νήσων τῆς Προποντίδος καὶ τῶν νήσων τῶν κειμένων ἐντὸς ἀποστάσεως 3 μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς παραμενουσῶν ὀθωμανικῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ Τμήματος Δ' καὶ τῶν ἄρθρων 84 καὶ 122 τοῦ Μέρους Γ' (Πολιτικοὶ ὅροι).

2) Μετὰ τῆς Συρίας:

Ἀπὸ σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τοῦ στενοῦ τοῦ Χασάν Δεδέ 3 χιλιομέτρα περίπου βορειοδυτικῶς τοῦ ἀκρωτηρίου Καρατάς, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Δζιχούν, 1 χιλιομέτρον περίπου βορείως τοῦ Βαβαλί:

ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη βορείως τοῦ Καρατάς·

ἐκεῖθεν, καὶ μέχρι τοῦ Κεσίκ Καλέ:

ὁ ποταμὸς Δζιχούν, κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὸν ροῦν αὐτοῦ·

ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Δζιχούν, 15 περίπου χιλιομέτρα Ἀ. νοτιοανατολικῶς τοῦ Καρσπαζάρ:

ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη βορείως τοῦ Καρᾶ Τεπέ·

ἐκεῖθεν, καὶ μέχρι τοῦ ἀγίῶνος τοῦ ποταμοῦ Δζιχούν, τοῦ κειμένου δυτικῶς τοῦ Δουλδοῦλ Δάγ:

ὁ ποταμὸς Δζιχούν κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὸν ροῦν αὐτοῦ·

ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν γενικῶς νοτιοανατολικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τοῦ Ἐμίρ Μουσαᾶ Δάγ,

15 χιλιομέτρα περίπου Ν. νοτιοδυτικῶς τῆς λίμνης Γκιαούρ:

ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη εἰς ἀπόστασιν 18 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ ἀφίνοσα εἰς τὴν Συρίαν τὸ Δουλδοῦλ Δάγ·

ἐκεῖθεν, πρὸς ἀνατολάς καὶ μέχρις ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων περίπου βορείως τῆς Οὐρφας:

ὁρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γραμμὴ αἰσθητῶς εὐθεία διευθυνομένη γενικῶς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, διερχομένη βορείως τῶν ὁδῶν τῶν συνδεουσῶν τὰς πόλεις Μπαγτσέ, Αἰντάπ, Βιρετζικ καὶ Οὐρφαν, ἀφίνοσα δὲ τὰς τρεῖς ταύτας τελευταίας πόλεις εἰς τὴν Συρίαν.

ἐκεῖθεν, πρὸς ἀνατολὰς καὶ μέχρι τοῦ νοτιοδυτικῶς κειμένου ἄγκωνος τὸν ὅποιον σχηματίζει ὁ Τίγρης, 6 περίπου χιλιόμετρα βορείως τοῦ Ἄζεζ (27 χιλιόμετρα δυτικῶς τοῦ Δζεζιρέτ-Ἰβν-Ομάρ· ὁρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γραμμὴ κλιθῆτῶς εὐθεῖα διευθυνομένη γενικῶς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀφί-
νουσα εἰς τὴν Συρίαν τὴν πόλιν Μαρδίν·

ἐκεῖθεν, καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγησομένου ἐπὶ τοῦ Τίγρητος, μεταξύ τοῦ σημείου τῆς συμβολῆς τοῦ Χαβούρ Σοῦ μετὰ τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ ἄγκωνος τοῦ Τίγρητος τοῦ κειμένου 10 περίπου χιλιόμετρα βορείως τοῦ σημείου τούτου· ὁ ποταμὸς Τίγρης, κατὰ διεύθυνσιν σύμφωνον πρὸς τὸν ροὴν αὐτοῦ, ἀφιεμένης εἰς τὴν Συρίαν τῆς νήσου ἐφ' ἧς ἡ πόλις Δζεζιρέτ-Ἰβν-Ομάρ.

3) Μετὰ τῆς Μεσοποταμίας:

Ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν γενικῶς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι σημείου ἐκλεγησομένου ἐπὶ τοῦ βορείου ὁρίου τοῦ Βιλαετίου Μοσούλης:

ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους·

ἐκεῖθεν, πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι σημείου ὅπου συναντᾷ τὸ μεταξύ Τουρκίας καὶ Περσίας σύνορον:

τὸ βόρειον ὄριον τοῦ Βιλαετίου Μοσούλης, τροποποιούμενον ὅμως ὥστε νὰ διέλθῃ νοτίως τῆς Ἀμαδιε.

4) Πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὰ βορειοανατολικά:

Ἀπὸ τοῦ καθορισθέντος ἀνωτέρω σημείου καὶ μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τὰ σημερινὰ σύνορα μεταξύ Τουρκίας καὶ Περσίας καὶ τὰ παλαιὰ σύνορα μεταξύ Τουρκίας καὶ Ρωσσίας, ὑπὸ τὴν ἐπιβύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἔθρου 89.

5) Ὁ Εὐξείνος Πόντος.

Ἄρθρον 28.

Τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης διαγραφόμενα σύνορα ἐγράχθησαν ἐπὶ τῶν συνημμένων αὐτῇ χαρτῶν ὑπὸ κλίμακα 1,1,000,000. Ἐν περιπτώσει διαφορῶν μεταξύ τοῦ κειμένου καὶ τῶν χαρτῶν, θέλει παρέχει πίστιν τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 29.

Ἐπιτροπὴ ὁροθετικῆ, ὣν ἡ σύστασις ὀρίζεται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ ὁρισθῆσεται ὑπὸ συμπληρωματικῶν συνθηκῶν ἢ συμβάσεων, θέλουσι χαράξει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ σύνορα ταῦτα.

Θὰ ἔχωσι πᾶσαν ἐξουσίαν, οὐ μόνον διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν προσδιοριζομένων τμημάτων ὑπὸ τῆς ἐκφράσεως «ὁρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους», ἀλλ' ἀκόμη, ἐὰν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, καὶ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν, ἐν ταῖς λεπτομερείαις, τῶν προσδιοριζομένων διὰ διοικητικῶν ὁρίων ἢ ἄλλως τμημάτων. Εἰς πάσης τὰς περιπτώσεις ταύτας θὰ κληθῶσιν πᾶσαν προσπέθειν, ὅπως ἀκολουθήσωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν ἐγγύτερον, τοὺς περιοχόμενους ἐν ταῖς Συνθήκαις καθορισμοῦς, λαμβάνουσαι, κατὰ τὸ δυνατόν, ὑπ' ὄψιν τὰ διοικητικὰ ὅρια καὶ τὰ τοπικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ θὰ εἶσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Αἱ δαπάναι τῶν ὁροθετικῶν ἐπιτροπῶν θὰ βαρύνωνσιν ἐξ ἴσου τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 30.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ ποταμοῦ καὶ ἐν γένει ρεῖθρου τινὸς ὄριον, οἱ ἄνθρωποι «ποταμὸς ἢ αὐλάξ» οἱ χρησιμοποιοῦμενοι ἐν ταῖς περιγραφαῖς τῆς παρούσης Συνθήκης σημαίνουσιν διὰ μὲν τοὺς μὴ πλωτοὺς ποταμούς, τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ ρεῖθρου, ἢ τοῦ κυρίου βραχίονός του, διὰ δὲ τοὺς πλωτοὺς ποταμούς, τὴν μέσην γραμμὴν τῆς κυρίας αὐλάκος νασιπλοίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσωσιν ἐιδικώτερον, ἐὰν ἡ συνοριακὴ γραμμὴ θὰ ἀκολουθήσῃ, εἰς τὰς ἐνδεχομένας αὐτῆς μετατοπίσεις, τὸ ρεῖθρον ἢ τὴν αὐλάκα ὡς ἀνωτέρω, ἢ ἐὰν θὰ καθορισθῇ αὕτη τελικῶς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ρεῖθρου ἢ τῆς αὐλάκος, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐν ἐλλείψει ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ θαλάσσια σύνορα περιλαμβάνουσι τὰς νήσους καὶ νησίδας τὰς κειμένας εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν τριῶν μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Ἄρθρον 31.

Τὰ διάφορα ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς πᾶν ἀναγκαῖον εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν στοιχεῖον, ἰδίως δὲ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τοῦ καθορισμοῦ τῶν σημερινῶν ἢ παλαιῶν συνόρων, πάντας τοὺς ὑφισταμένους χάρτας μεγάλης κλίμακος, τὰ γεωδαιτικὰ διδόμενα, τὰ ἐκτελεσθέντα καὶ μὴ δημοσιευθέντα σχεδιαγραφῆματα, τὰς πληροφορίας περὶ τῶν πλημμυρῶν τῶν μεθοριακῶν ποταμῶν. Οἱ χάρται, τὰ γεωδαιτικὰ διδόμενα καὶ τὰ σχεδιαγραφῆματα, ἔστω καὶ μὴ δημοσιευθέντα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, δεόν νὰ παραδοθῶσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκτὸς πρὶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιτροπῶν τὸν ὅποιον θὰ ὑποδείξωσιν αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ πλέον, νὰ παράσχωσιν ὁδηγίας εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς ὅπως ἀνακοινώσιν πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς πᾶν στοιχεῖον, ἰδίως σχέδια, κτηματολόγια καὶ κτηματικὰ βιβλία, παρέχωσι δ' ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων, τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ λοιπὰς χρησίμους πληροφορίας.

Άρθρον 32.

Τὰ διάφορα ενδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὰ μεταφορικὰ μέσα, τὰ οἰκήματα, τοὺς ἐργάτας, τὰ ὑλικά (πασσάλους, ὀρόσημα), ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των,

Εἰδικῶς ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρᾶσχη εἰς τὰς Προσφύσας Συμμάχους Δυνάμεις τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τὸ ἀναγκαῖον, κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅπως βοηθήσῃ τὰς ὁροθετικὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν.

Άρθρον 33.

Τὰ διάφορα ενδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν σεβασμὸν τῶν τιθεμένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τριγωνομετρικῶν σημείων, σημάτων, πασσάλων ἢ ὀροσήμων.

Άρθρον 34.

Τὰ ὀρόσημα θέλουσι τεθῆ εἰς ὄρατὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, θὰ ᾖσιν ἠριθμημένα, ἢ δὲ τοποθεσία καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ καταχωρισθῶσιν ἐν χαρτογραφικῷ πίνακι.

Άρθρον 35.

Τὰ ὀριστικὰ πρωτόκολλα ὁροθετήσεως, οἱ ἐπισυναπτόμενοι χάρται καὶ ἔγγραφα θὰ γίνωσιν εἰς τρία πρωτότυπα, ἅτινα θὰ διαιβιασθῶσι τὰ μὲν δύο εἰς ἑκατέραν τῶν Κυβερνήσεων τῶν ὁμόρων Κρατῶν, τὸ δὲ τρίτον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἐκδώσει ἐπίσημα τοῦτων ἀντίγραφα εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν παρούσαν Συνθήκην Δυνάμεις.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Άρθρον 36.

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης, τὰ Ἵψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ἕπως μὴ ἐπέλθῃ μείωσις εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τοὺς τίτλους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἕπως ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, ὡς καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, ὧσιν ἐλεύθεροι νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτῇ καὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν ὡς πρωτεύουσαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Οὐχ ἤττον, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τουρκία ἤθελεν ἀμελήσει νὰ τηρήσῃ νομιμοφρόνως τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ τῶν συμπληρωματικῶν συνθηκῶν ἢ συμβάσεων, ἰδίως ἔσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐθνικῶν, θρησκευτικῶν ἢ γλωσσικῶν μειονοτήτων, αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται ρητῶς τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσωσι τὸν προηγούμενον ἔρον, ἢ δὲ Τουρκία ἀναλαμβάνει ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδεχθῇ πάσας τὰς ἀποφάσεις αἰτίνας θὰ ἐλαμβάνοντο ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποψιν ταύτην.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Σ Τ Ε Ν Α

Άρθρον 37.

Ἡ ναυσιπλοία ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου ἔσται ἐφεξῆς ἐλεύθερα, ὅσον ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅσον καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, εἰς πάντα τὰ ἐμπορικὰ καὶ πολεμικὰ πλοῖα, ὡς καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ἐμπορικὰ ἀερόπλοια, ἀνεξαρτήτως σημαίας.

Τὰ ὕδατα ταῦτα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποκλεισμὸν, οὐδὲν δὲ δικαίωμα πολέμου δύναται νὰ ἐνασκηθῇ καὶ οὐδαμῖα ἐχθροπραξία νὰ ἐπιχειρηθῇ εἰς αὐτὰ, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως τινος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Άρθρον 38.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι νέα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 37 προβλεπομένης ναυσιπλοίας καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἀναθέτει, τὸ κατ' αὐτὴν, εἰς Ἐπιτροπὴν, ἣτις θὰ λάβῃ τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν» καὶ ἣτις καθορίζεται ἐν τοῖς ἐπομένοις διὰ τῶν λέξεων «ἡ Ἐπιτροπὴ», τὸν ἔλεγχον τῶν ὑδάτων τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἀρθρῳ 39.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναθέτει, τὸ κατ' αὐτὴν, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰς αὐτὰς ἐξουσίας καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τῇ παρέχῃ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν τὰς αὐτὰς εὐκολίας.

(Ὁ ἔλεγχος θὰ ἐνασκηθῇ ἐν ὀνόματι τῆς ἀρμοδίας Ὀθωμανικῆς ἢ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν συνολογούμενον ἐν τῷ παρόντι Τμήματι τρόπον.

Άρθρον 39.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτείνεται ἐπὶ πάντων τῶν ὑδάτων τῶν περιλαμβανομένων μεταξύ τῆς κατὰ τὴν Μεσόγειον εἰσόδου τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον εἰσόδου τοῦ Βοσπόρου, μέχρις ἀποστάσεως τριῶν μιλίων ἀφ' ἑκατέρας τῶν εἰσόδων τούτων πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἡ δικαιοδοσία αὕτη δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὴν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος.

Ἄρθρον 40.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει συγκροτηθῆν ὑπὸ ἀντιπροσώπων διοριζομένων παρ' ἐκάστου τῶν ἐξῆς Κρατῶν: τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας θὰ ἤθελον νὰ συμμετάσχουσιν εἰς αὐτήν, τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ρωσίας, ἐὰν καὶ ἀφ' ἧς γίνῃ μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας, ὡς καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἐὰν καὶ ἀφ' ἧς τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα Κράτη γίνωσι μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἐκάστη Δύναμις θὰ ὀρίσῃ ἓνα ἀντιπρόσωπον. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Ρωσίας θὰ ἔχωσιν ἕκαστος δύο ψήφους. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας, ὡς καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας θὰ ἔχωσιν ἀνά μίαν ψήφον. Μόνον ἡ διορίσασα αὐτὸ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τῶν καθήκοντων τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 41.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπολαύουσι τῶν διπλωματικῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 ὀριζομένων ὀρίων.

Ἄρθρον 42.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐνασχῆ, ἔλως ἀνεξαρτήτως τῆς ἐγγωρίου Ἀρχῆς, τὰς ἐξουσίας τὰς ἀνατιθεμένας αὐτῇ ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης. Θὰ ἔχη ἰδιαιτέραν σημαίαν, ἰδιαιτερον προϋπολογισμὸν καὶ ἴδιον ὄργανισμὸν.

Ἄρθρον 43.

Ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 ὀριζομένων ὀρίων τῆς δικαιοδοσίας τῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχη τὰ ἐξῆς καθήκοντα :

α') τὴν ἐκτέλεσιν ὄλων τῶν ἔργων τῶν κρινομένων ἀναγκαιῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν στενῶν ἢ τῶν εἰσόδων τῶν λιμένων·

β') τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἐπισήμανσιν τῶν στενῶν·
γ') τὴν ἀστυνομίαν τῆς πλοηγίας καὶ τῆς ρυμουλκίας·
δ') τὴν ἀστυνομίαν τῶν ἀγκυροβολιῶν·
ε') τὸν ἀναγκαιὸν ἔλεγχον πρὸς ἐξασφάλισιν ἐν τοῖς λιμέσι Κωνσταντινουπόλεως καὶ Χαϊδάρ-Πασσᾶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 335 — 344, Μέρους ΙΑ' (Λιμένες, ὑδάτινοι ὁδοὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ γραμμαῖ) τῆς παρούσης Συνθήκης·

ς') τὸν ἔλεγχον παντὸς ὅ,τι ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τὴν διάσωσιν τῶν πλοίων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων·
ζ') τὴν ἀστυνομίαν τῶν φορτίδων (allôges).

Ἄρθρον 44.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔκρινεν ὅτι ὁ ἐλεύθερος διάπλους τῶν Στενῶν παρακωλύεται, θέλει εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀντιπροσώπους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τῶν παρεχουσῶν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 178 προβλεπομένας δυνάμεις κατοχῆς. Οἱ Ἀντιπρόσωποι οὗτοι θὰ συνεννοηθῶσι τότε μετὰ τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν τῶν εἰρημένων δυνάμεων ἐπὶ τῶν κρινομένων ὡς ἀναγκαιῶν μέτρων πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἐλευθερίας τῶν Στενῶν. Τὸ αὐτὸ θὰ ἐνεργήσωσιν οἱ εἰρημένοι Ἀντιπρόσωποι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξωτερικὴ τις ἐνέργεια ἤθελεν ἀπειλήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διάπλου τῶν Στενῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ συνομολογῆ ὅσα δάνεια κρίνῃ ἀναγκαῖα δι' ἀγορὰς ἢ ἐκτέλεσιν μονίμων ἔργων, ὧν θὰ ὑπάρξῃ τυχὸν ἀνάγκη. Τὰ δάνεια ταῦτα θὰ εἶναι ἠγγυημένα, κατὰ τὸ δυνατόν, διὰ τῶν τελῶν τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν χρησιμοποιοῦντων τὰ Στενὰ πλοίων, κατὰ τὰ συνομολογούμενα ἐν ἄρθρῳ 53.

Ἄρθρον 46.

Τὰ πρὶν ἐνασκούμενα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου, καθήκοντα, ὡς καὶ τὰ ἐνασκούμενα καθήκοντα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς ὑπηρεσίας τῶν ναυαγοσωστικῶν πλοίων τοῦ Βοσπόρου, θὰ ἐνασκῶνται, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 ὀριζομένων ὀρίων, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ καθ' ὃν τρόπον τυχὸν αὕτη θὰ ὀρίσῃ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνεργάζεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παντὸς κοινοῦ μέτρου υἱοθετηθέντος ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρὸς πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν.

Ἄρθρον 47.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν γενικῶν δικαιωμάτων ἐλέγχου τῶν χορηγουμένων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, τὰ δικαιώματα τῶν προσώπων ἢ ἑταιρειῶν, ἀναδόχων σήμερον παραχωρήσεων ἀφορωσῶν εἰς φάρους, δεξαμενὰς, προκυμαίας ἢ παρομοίας ἐπιχειρήσεις, διατηροῦνται. Ἐν τούτοις ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαιὸν εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς ἢ τῆς τροποποιήσεως τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων, συμμορφουμένη πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 311, Μέρει Θ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, συνομολογούμενους ὅρους, ἢ τῆς ἀναδοχῆς παρ' αὐτῆς ταύτης νέας παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 48.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος Τμήματος ἀνατιθεμένων αὐτῆ ἔργων, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν νὰ διοργανώσῃ τὸ ἀναγκαῖον σῶμα εἰδικῆς ἀστυνομίας. Τὸ ἀστυνομικὸν τοῦτο σῶμα θέλει στρατολογηθῆ, κατὰ τὸ δυνατόν, μετὰ τοῦ ἐγγυφίου πληθυσμοῦ τῆς ζώνης τῶν Στενῶν καὶ τῶν νήσων, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 178, Μέρους Ε' (Στρατιωτικοί, νυκτικοί καὶ ἀεροπορικοὶ ἔροι), ἐξαιρέσει τῶν νήσων Λήμνου, Ἰμβρου, Σαμοθράκης, Τενέδου καὶ Λέσβου. Τὸ εἰρημένον ἀστυνομικὸν σῶμα θέλει ὑπαχθῆ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ξένων ἀστυνομικῶν ἀξιωματικῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 49.

Ἐν τῷ τμήματι τῆς ζώνης τῶν Στενῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν νήσων τῆς Προποντίδος, τῶ παραμένοντι ὀθωμανικῶ, καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 136, αἱ παρ' ὑπάρχων τῶν ὑπὲρ ὧν αἱ προσομολογήσεις Δυνάμεων διαπραττόμεναι παραβάσεις τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθέντων κανονισμῶν καὶ εἰδικῶν διατάξεων, θέλουσι παραπέμπεσθαι εἰς τὰ πρᾶξινικὰ δικαστήρια τῶν εἰρημένων Δυνάμεων. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συμφωνοῦσιν ὅπως δώσωσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ἢ τὰς προξενικὰς αὐτῶν Ἀρχὰς ἀρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Αἱ παρ' ὑπάρχων ὀθωμανῶν ἢ ὑπάρχων Δυνάμεων μὴ ἀπολαουσῶν τῶν προσομολογήσεων διαπραττόμεναι παραβάσεις θέλουσι παραπέμπεσθαι εἰς τὰς ἀρμοδίας ὀθωμανικὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς.

Ἐν τῷ τμήματι τῆς εἰρημένης ζώνης, τῶ τελοῦντι ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυριαρχίαν, αἱ ἐν λόγῳ παραβάσεις θέλουσι παραπέμπεσθαι εἰς τὰς ἀρμοδίας ἑλληνικὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς.

Ἄρθρον 50.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἢ οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου εὐρισκομένου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, οἵτινες θὰ συναλαμβάνοντο εἰς τὴν ξηρὰν δι' οἰονδήποτε κακούργημα, πλημμέλημα ἢ πταῖσμα διαπραχθέν ἐν τῇ ξηρᾷ ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εἰρημένης δικαιοδοσίας, θέλουσι, μερίμνη τῆς ἀστυνομίας τῆς Ἐπιτροπῆς, παραπέμπεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιαν δικαστικὴν Ἀρχήν. Ἐὰν ὁ ἐνοχος συνελθῆθῃ ἄλλως ἢ παρὰ τῆς ἀστυνομίας τῆς Ἐπιτροπῆς, θέλει πάραυτα παραδίδεσθαι εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 51.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ προβῇ εἰς τὴν διορισμὸν ὧν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων, ὧν ἡ συνδρομὴ θέλει κριθῆ ἀπαραίτητος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δι' ὧν βαρύνεται καθηκόντων.

Ἄρθρον 52.

Ἐν παντὶ θέματι ἀφορῶντι εἰς τὴν ναυσίπλοϊαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, πάντα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 πλοῖα θέλουσιν ἀπολαβεῖ πλήρους ἰσότητος.

Ἄρθρον 53.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47, μεταβιβάζονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ σήμερον ὑφιστάμενα δικαιώματα, δυνάμει τῶν ὁποίων εἴτε ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπ' εὐθείας, εἴτε διεθνεῖς ὀργανώσεις ἢ ἰδιωτικαὶ ἑταιρεῖαι δύνανται νὰ εἰσπράττωσι, διὰ διαφόρους σκοποὺς, τέλη ἢ ἄλλους φόρους ἐπὶ τῶν πλοίων ἢ τῶν φορτίων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐρίσῃ τὰ τέλη καὶ τοὺς φόρους τούτους συμφώνως πρὸς διατίμησιν λογικῶς ἀναγκαῖαν ὅπως ἀντιμετωπισθῶσι τὰ διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα καὶ τὰς εἰς τὴν ναυτιλίαν παρεχομένης ὑπηρεσίας ἔξοδα, συμπεριλαμβανομένων τῶν δαπανῶν καὶ γενικῶν ἐξόδων διαχειρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τῶν μισθῶν τῶν προβλεπομένων ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Τμήματι Παραρτήματος.

Χάριν τῶν σκοπῶν τούτων καὶ μόνων, καὶ τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἄλλα τέλη καὶ φόρους πλὴν τῶν σήμερον εἰσπραττομένων, προσδιορίζουσα τὸ ποσὸν αὐτῶν.

Ἄρθρον 54.

Πάντες οἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβεβλημένοι φόροι καὶ τὰ τέλη θέλουσιν εἰσπράττεσθαι ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἰσότητι παρὰ πάντων τῶν πλοίων, οἰοσδήποτε καὶ ἂν ἢ ὁ λιμὴν τῆς προελεύσεώς των, τοῦ προορισμοῦ των ἢ τοῦ ἀπόπλου των, ἢ σημαία των ἢ ἡ ιδιότης τοῦ ἰδιοκτῆτου των, ἢ ἡ ἐθνικότης ἢ ἡ ιδιότης τοῦ ἰδιοκτῆτου τῶν φορτίων των.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θίγει τὸ δικαίωμα τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐπιβάλλῃ, κατὰ λόγον τῆς χωρητικότητος, τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος προβλεπόμενα τέλη.

Ἄρθρον 55.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἑκάτερα τὸ καθ' ἑαυτὴν, ὑποχρεοῦνται νὰ διευκολύνωσι τὴν ἀπόκτησιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πάντων τῶν γηπέδων ἢ οἰκοδομημάτων ὧν αὕτη ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖαν τὴν ἀπόκτησιν διὰ τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν ἀναθεθειμένων αὐτῇ καθηκόντων.

Ἄρθρον 56.

Τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ διαπλέοντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 39 ὀριζόμενα ὕδατα δεόν νὰ συμμορφῶνται ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδομένους κανονισμοὺς διὰ τὴν τήρησιν τῶν κοινῶν κανόνων τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τὰς ὑγειονομικὰς ἀνάγκας.

Ἄρθρον 57.

α'). Τὰ ἐμπόλεμα πολεμικὰ πλοῖα δὲν δύνανται νὰ ἀνεφοδιαζῶνται πέραν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ὀρίων πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ διάπλου τῶν Στενῶν καὶ προσέγγισιν εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα εἰς ὃν δύνανται νὰ προσορμισθῶσι δὲν δύνανται νὰ συμπληρῶσιν ἢ αὐξάνωσι τὰ ἐφόδια των ἢ τὸ πολεμικὸν ὕλικόν ἢ τὸν ὄπλισμόν των, ἢ νὰ συμπληρῶσι τὰ πληρώματά των, ἐντὸς τῶν ὑποβεβλημένων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑδάτων. Θέλουσι προβαίνει μόνον εἰς τὰς ἀπολύτως ἀπαραιτήτους διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ πλεύσωσιν ἐπισκευὰς, αἵτινες δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ αὐξάνωσι τὴν μαχητικὴν δύναμιν αὐτῶν.

β'). Ὁ διάπλους τῶν ἐμπολέμων πολεμικῶν πλοίων διὰ τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβεβλημένων ὑδάτων δεόν νὰ γίνηται ἐν ὧς οἶόν τε βραχυτάτῳ χρόνῳ καὶ ἔνευ ἄλλης διακοπῆς τοῦ πλοῦ πλὴν τῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

γ'). Ἡ παραμονὴ τῶν ἐν λόγῳ πολεμικῶν πλοίων εἰς τοὺς ὑποβεβλημένους ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς λιμένας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 24 ὥρας, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει κινδύνου, ὅποτε θὰ ὑποχρεῶνται νὰ ἀποπλέωσι τὸ ταχύτερον. Εἰκοσιτετράωρον διάστημα, κατ' ἐλάχιστον, δεόν πάντοτε νὰ παρέρχηται ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἐμπολέμου πλοίου ἐκ τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβεβλημένων ὑδάτων μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως πλοίου ἀνήκοντος εἰς τὸν ἕτερον ἐμπόλεμον.

δ'). Πᾶσα μεταγενεστέρα διακανόνισις σχετικὴ ἐν ὄρῳ πολέμου πρὸς τὰ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβεβλημένα ὕδατα καὶ ἀφορῶσα ἰδίᾳ εἰς τὴν δίοδον πολεμικοῦ ὕλικου καὶ λαθρεμπορίου προοριζομένων διὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Τουρκίας, ἢ εἰς τὴν τροφοδοσίαν ἢ τὸν ἐφοδιασμόν ἢ τὰς ἐπισκευὰς ἐντὸς τῶν εἰρημένων ὑδάτων, θὰ γίνη ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἄρθρον 58.

Αἱ λεῖαι τῶν ἐμπολέμων υποβάλλονται ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους εἰς οὓς καὶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα αὐτῶν.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς ἐμπόλεμος δύναται νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε νὰ ἀποβιβάσῃ στρατεύματα, πυρομαχικὰ ἢ ὕλικόν πολέμου ἐντὸς τῶν ὑποβεβλημένων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑδάτων, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει τυχαίου κωλύματος ἐμποδίζοντος τὸν διάπλου, ὅποτε οὗτος δεόν νὰ ἐπαναληφθῇ ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον.

Ἄρθρον 60.

Οὐδὲν ἐν ταῖς διατάξεσι τῶν ἄρθρων 57, 58 καὶ 59 δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς περιορίζον τὴν ἐξουσίαν ἐνὸς ἢ πλείονων ἐμπολέμων ἐνεργούντων ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἄρθρον 61.

Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ, αἵτινες θὰ ἡγείροντο μεταξύ τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος καὶ, προκειμένου περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Χαϊδάρ—Πασσαῖ, τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 335—344, Μέρους ΙΑ' (Λιμένες, ὕδατινοὶ ὁδοὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ), θὰ παραπέμπωνται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν θὰ ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τινος Δυνάμεως, τὸ ζήτημα, τῇ αἰτήσει πάσης ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως, θὰ κανονίζηται ὡς ὀρισθήσεται ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, μέχρι τότε δὲ θὰ ἐφαρμόζηται ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

§ 1.

Ἡ προεδρεία τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Στενῶν θέλει ἐνασκειῖσθαι, ἐπὶ διετίαν καὶ ἐναλλάξ, ὑπὸ τῶν διπλῶν ψήφον ἔχόντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνῃ τὰς ἀποφάσεις της κατὰ πλειονοψηφίαν, νικώσης, ἐν ἰσοψηφίᾳ, τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Πᾶσα ἀποχὴ θὰ θεωρῆται ὡς καταψήφισις τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως.

Ἐκαστὸν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιπροσωπεύηται, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ὑπὸ πληρεξουσίου.

§ 2.

Οἱ μισθοὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι εἰς βάρος τῶν Κυβερνήσεων αἵτινες τοὺς διώοισαν, θὰ ὀρίζονται

δὲ κατὰ τὸ δίκαιον, συμφώνως πρὸς τὰ ποσὰ τὰ ἑποῖα ἀπὸ κοινοῦ θὰ ὀρίσωσι καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ ἀναθεωρῶσιν αἱ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσωπεύμεναι Κυβερνήσεις.

§ 3.

Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 48 ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας ὡς καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ διαρίζοντο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 51, ὡς καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐγγχωρίου ἀστυνομίας περὶ ἧς προνοεῖ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 48, θέλουσι πληρῶνεσθαι ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν τελῶν καὶ τῶν φόρων τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ κανονισμοὺς περὶ τῶν ὅρων τῆς κατατάξεως καὶ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν παρ' αὐτῆς διοριζομένων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων.

§ 4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της ὅσα πλοῖα τῇ ἀναγκαιοῦσι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων της, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Τμήματος καὶ τοῦ παρόντος Παραρτήματος.

§ 5.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν πάντων τῶν καθηκόντων δι' ὧν ἐπιβαρύνεται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος καὶ τοῦ παρόντος Παραρτήματος καὶ ἐντὸς τῶν ἐν αὐταῖς τασσομένων ὀρίων, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταρτίξῃ, δημοσιεύῃ καὶ ἐφαρμόξῃ τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς. Τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνει τὸ δικαίωμα τῆς τροποποιήσεως, ἐὰν ᾗ ἀνάγκη, ἢ τῆς καταργήσεως τῶν σήμερον ὑφισταμένων κανονισμῶν.

§ 6.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ κανονισμοὺς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ τηρῶνται οἱ λογαριασμοὶ παντὸς ἐσόδου καὶ πάσης δαπάνης τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς κεφαλαίων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ δημοσιεύσεως κατ' ἔτος πλήρους καὶ ἀκριβοῦς περὶ αὐτῶν ἐκθέσεως.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Κ Ο Υ Ρ Δ Ι Σ Τ Α Ν

Ἄρθρον 62.

Ἐπιτροπὴ, ἐδρεύουσα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν μελῶν διοριζομένων παρ' ἐκάστης τῶν Κυβερνήσεων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, θὰ προπαρασκευάσῃ, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὴν τοπικὴν αὐτονομίαν τῶν χωρῶν ἐν αἷς κυριαρχεῖ τὸ κουρδικὸν στοιχεῖον καὶ αἵτινες κεῖνται ἀνατολικῶς τοῦ Εὐφράτου, νοτίως τοῦ μεσημβρινοῦ συνόρου τῆς Ἀρμενίας, ὡς τοῦτο καθορισθῆσεται μεταγενεστέρως, καὶ βορείως τοῦ συνόρου τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς Συρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας, συμφώνως πρὸς τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 27, Β', ἐδ. 2 καὶ 3, διδομένην περιγραφὴν. Ἐν ἐλλείψει ὁμοφώνου συμφωνίας ἐπὶ τινος ζητήματος, τοῦτο θέλει παραπεμφθῆ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις των. Τὸ σχέδιον δέον νὰ περιέχῃ πλήρεις ἐγγυήσεις περὶ τῆς προστασίας τῶν Ἀσσυρίων—Χαλδαίων καὶ λοιπῶν ἐθνικῶν ἢ θρησκευτικῶν μειονοτήτων ἐν τῶ ἐσωτερικῶ τῶν χωρῶν τούτων, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον Ἐπιτροπὴ, περιλαμβάνουσα ἓνα Βρετανὸν ἀντιπρόσωπον, ἓνα Γάλλον, ἓνα Ἰταλὸν, ἓνα Πέρσην καὶ ἓνα Κοῦρδον, θὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς τόπους ὅπως ἐξετάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τίνες τυχὸν διαρρυθμίσεις θὰ ἔπρεπε νὰ γίνωσιν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας, ἐκεῖ ἔνθα, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ σύνορα ταῦτα συμπίπτουσι μετὰ τῶν τῆς Περσίας.

Ἄρθρον 63.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδεχθῆ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς ἀποφάσεις τὸσον τῆς μίᾳς ὅσον καὶ τῆς ἄλλης τῶν ἐν τῶ ἄρθρῳ 62 προβλεπομένων ἐπιτροπῶν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς γέννησόμενης αὐτῇ κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 64.

Ἐὰν, ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὁ ἐν ταῖς χώραις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 62 κουρδικὸς πληθυσμὸς ἀπευθυνόμενος εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καταδείξῃ ὅτι ἡ πλειονοψηφία τοῦ ἐν ταῖς χώραις ταύταις πληθυσμοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Τουρκίας, καὶ ἐὰν τὸ Συμβούλιον κρίνῃ τότε ὅτι ὁ πληθυσμὸς οὗτος εἶναι ἱκανὸς πρὸς ἀνεξαρτησίαν καὶ συστήσῃ τὴν παραχώρησιν αὐτῆς, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν σύστασιν ταύτην καὶ νὰ παραιτηθῆ πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων της ἐπὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων.

Αί λεπτομέρειαι τῆς πρακτικῆς αὐτῆς θέλουσι κληρονομηθῆ ἐν εἰδικῇ συμβάσει μεταξὺ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας.

Γενομένης τῆς πρακτικῆς αὐτῆς, οὐδεμία ἀντίρρηση θέλει προβληθῆ ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τῆς ἐκουσίως προσχωρήσεως εἰς τὸ ἀνεξάρτητον τοῦτο Κουρδικὸν Κράτος, τῶν Κούρδων τῶν κατοικούντων τὸ τμήμα τοῦ Κουρδιστᾶν ὅπερ περιλαμβάνεται μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Βιλαετίῳ Μοσοῦλης.

ΤΜΗΜΑ Δ'

Σ Μ Υ Ρ Ν Η

Ἄρθρον 65.

Ἡ πόλις τῆς Σμύρνης καὶ τὸ συνεχόμενον αὐτῇ ἔδαφος, τὸ περιγραφόμενον ἐν ἄρθρῳ 66, ὑποβάλλονται, μέχρι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 83 ὀριστικοῦ αὐτῶν καθεστῶτος, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Τμήματος.

Ἄρθρον 66.

Τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τοῦ συνεχομένου τῇ πόλει τῆς Σμύρνης ἐδάφους θέλουσι καθορισθῆ ὡς ἔπεται (ὅρα τὸν προσηρη-
τημένον χάρτην ὑπ' ἀριθ. 1):

ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἐκβάλλοντος ποταμίου εἰς ἀπόστασιν περίπου 5 χιλιομέτρων βορείως τῆς Νέας Ἐφέσου καὶ πρὸς ἀνατολὰς :

τὸ ποτάμιον τοῦτο κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὸν ροῦν αὐτοῦ·

ἀκολουθῶς, κατὰ διεύθυνσιν νοτιοανατολικήν :

ὁ νότιοβραχίον τοῦ ποταμίου τούτου·

ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν νοτιοανατολικήν καὶ μέχρι τῆς δυτικῆς ἄκρας τῆς κορυφῆς τοῦ Γκιουμούς Δαγ :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διερχομένη δυτικῶς τοῦ χωρίου Γσινάρ καὶ ἀνατολικῶς τοῦ Ἄκτσῆ Ὄβξ·

ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικήν :

γραμμὴ ἀκολουθοῦσα κατὰ τὸ δυνατόν τὴν κορυφογραμμὴν·

ἀκολουθῶς, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀγικσουλῆ
εἰς Δεϊρμεντζίκ, 1 περίπου χιλιόμετρον δυτικῶς τοῦ σταθμοῦ Βαλαντζίκ :

γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀφίγη ἐπὶ τουρκικοῦ ἐδάφους τὴν ὁδὸν καὶ τὴν σιδηροδρο-
μικὴν γραμμὴν ἀπὸ τῶν Σωκίων εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Βαλαντζίκ·

ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τοῦ νοτίου ὁρίου τοῦ Σαντζακίου Σμύρνης :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους·

ἐκεῖθεν, καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου περὶ τὸν Τμῶλον (Μπῶζ Δάγ), εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιομέτρων βορειο-
ανατολικῶς τοῦ Ὀδεμησίου :

τὸ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ὄριον τοῦ Σαντζακίου Σμύρνης·

ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μαγνησίας εἰς Φιλα-
δέλφειαν, εἰς ἀπόστασιν 8 περίπου χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ Σαλιχλί :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους·

ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι τοῦ Γκερενῆζ Δαγ :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη ἀνατολικῶς τῆς λίμνης Μαρχμαρᾶ καὶ δυτικῶς τοῦ Κεμέρ,
τέμνουσα τὸν ποταμὸν Ὕλλον (Κοῦμ Τσάι) νοτίως περίπου τοῦ Ἀξαλάν, ἐκεῖθεν δὲ ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τοῦ
διαχωρισμοῦ τῶν ὑδάτων δυτικῶς τοῦ Καβακσάλν·

ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοδυτικὴν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τοῦ συνόρου τῶν Καζάδων Κιρκαγάτς
καὶ Ἀκ Χισάρ (Ἄξαρίου), εἰς ἀπόστασιν 16 περίπου χιλιομέτρων ἀνατολικῶς τοῦ Κιρκαγάτς καὶ 20 χιλιομέτρων βορείως
τοῦ Ἀκ Χισάρ :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους·

ἐκεῖθεν, πρὸς δυσμὰς καὶ μέχρι τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὁρίου τοῦ Καζᾶ Σόμα :

τὸ νότιον ὄριον τοῦ Καζᾶ Κιρκαγάτς·

ἐκεῖθεν, πρὸς δυσμὰς καὶ μέχρι συναντήσεώς του μετὰ τοῦ ὁρίου τοῦ Σαντζακίου Σμύρνης :

τὸ νότιον ὄριον τοῦ Καζᾶ Σόμα·

ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι συναντήσεώς του μετὰ τοῦ ὁρίου τοῦ Βιλαετίου Σμύρνης :

τὸ βορειοανατολικὸν ὄριον τοῦ Σαντζακίου Σμύρνης·

ἐκεῖθεν, πρὸς δυσμὰς μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου περὶ τὸν Τσαρπατζίκ Τεπέ :

τὸ βόρειον ὄριον τοῦ Βιλαετίου Σμύρνης·

ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι σημείου ἐκλεγχομένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς ἀπόστασιν 4 χιλιομέτρων νοτιοδυ-
τικῶς τοῦ Κισιλιτζῆ :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους·

ἐκεῖθεν, πρὸς δυσμὰς καὶ μέχρι σημείου ὀρισθησομένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μεταξύ τῆς ἄκρας Δαχλίνα καὶ τῆς
Σκάλας Κεμερίου :

ὀρισθῆσεται γραμμὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διερχομένη νοτίως τοῦ Κεμερίου καὶ τῆς Σκάλας Κεμερίου, ὡς καὶ τῆς
συνδεούσης τὰ δύο ταῦτα μέρη ὁδοῦ.

Άρθρον 67.

Ἐπιτροπή καταρτισθήσεται, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, πρὸς καθορισμὸν ἐπὶ τόπου τῶν ὄριων τοῦ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφομένου ἐδάφους. Ἡ Ἐπιτροπή αὕτη ἀποτελεσθήσεται ἐκ τριῶν μελῶν, διορισθησομένων παρ' ἐκάστης τῶν Κυβερνήσεων Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἑνὸς μέλους διορισθησομένου παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς μέλους διορισθησομένου παρὰ τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 68.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος, ἡ πόλις τῆς Σμύρνης καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενον ἔδαφος ἀφομοιοῦνται, πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης, πρὸς τὰ ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπώμενα ἔδαφη.

Άρθρον 69.

Ἡ πόλις τῆς Σμύρνης καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενα ἔδαφη παραμένουσι ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν. Οὐχ ἤτιον ἡ Τουρκία μεταβιβάζει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐνάσκησιν τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς Σμύρνης καὶ τῶν εἰρημένων ἐδαφῶν. Εἰς ἐνδειξιν τῆς κυριαρχίας ταύτης, ἡ ὀθωμανικὴ σημαία θὰ ἦναι διαρκῶς ὑψωμένη ἐπὶ ἐξωτερικοῦ τινος φρουρίου τῆς πόλεως, ὑποδειχθησομένου ὑπὸ τῶν Πραγεουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Άρθρον 70.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφομένου ἐδάφους, θὰ ἐνάσκη δὲ τὴν ἐξουσίαν τῆς διοικήσεως ταύτης διὰ σώματος ὑπαλλήλων τοὺς ὁποίους θὰ διορίσῃ εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ.

Άρθρον 71.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἐν τῇ πόλει τῆς Σμύρνης καὶ τῶ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενῳ ἐδάφει τὰς πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀναγκαίας στρατιωτικὰς δυνάμεις.

Άρθρον 72.

Θέλει ἰδρυθῆ τοπικὸν κοινοβούλιον μὲ ἐκλογικὸν σύστημα κατάλληλον ὅπως ἐξασφάλισῃ τὴν ἀναλογικὴν ἀντιπροσώπευσιν ὅλων τῶν τμημάτων τοῦ πληθυσμοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐθνικῶν, γλωσσικῶν καὶ θρησκευτικῶν μειονοτήτων. Ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν σχέδιον ἐκλογικοῦ συστήματος συμφώνου πρὸς τοὺς ἀνωτέρω προβλεπομένους ὅρους· ἡ ἰσχύς τοῦ συστήματος τούτου θὰ ἀρχίσῃ μόνον ἀφοῦ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου, ἀποφαινομένου κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπιβραδύνῃ τὰς ἐκλογὰς κατὰ τὸν ἀναγκαίου ἄνευ χρόνον διὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν κατοίκων οἵτινες ἔχουσι τυχὸν ἐκδιωχθῆ ἢ μετατοπισθῆ ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ πέρα ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 73.

Αἱ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως καὶ τοῦ τοπικοῦ κοινοβουλίου σχέσεις θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος.

Άρθρον 74.

Μέχρις ἐγκαταστάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 83 προβλεπομένου ὀριστικοῦ καθεστώτος, δὲν θέλει ἐπιβληθῆ κατ' οὐδένα τρόπον ὑποχρεωτικὴ στρατιωτικὴ θητεία ἐν τῇ πόλει τῆς Σμύρνης καὶ τῶ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενῳ ἐδάφει.

Άρθρον 75.

Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 86 ἰδιαίτερας Συνθήκης διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικῶν, γλωσσικῶν καὶ θρησκευτικῶν μειονοτήτων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς διαμετακομίσεως, θέλουσι τύχει ἐφαρμογῆς ἐν τε τῇ πόλει τῆς Σμύρνης καὶ τῶ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενῳ ἐδάφει.

Άρθρον 76.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ τελωνειακὴν γραμμὴν ἐπὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενης μεθορίου καὶ νὰ συμπεριλάβῃ τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης καὶ τὸ ἐν τῶ εἰρημένῳ ἄρθρῳ περιγραφόμενον ἔδαφος ἐν τῶ Ἑλληνικῷ τελωνειακῷ συστήματι.

Ἄρθρον 77.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ λάβῃ οὐδὲν μέτρον ἔχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ὑφισταμένου τουρκικοῦ νομίσματος.

Τὸ νόμισμα τοῦτο θὰ διατηρήσῃ τὴν χαρακτῆρα νομίσματος νομίμου μέχρι ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 83 προβλεπομένου ὀριστικοῦ καθεστώτος.

Ἄρθρον 78.

Αἱ διατάξεις τοῦ Μέρους ΙΑ' (Λιμένες, ὑδάτινοι ὁδοὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ) αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ καθεστὸς τῶν διεθνῶς συμφέροντος καὶ τῶν ἐλευθέρων λιμένων, ὡς καὶ εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον, θέλουσι τύχει ἐφαρμογῆς ἐν τε τῇ πόλει τῆς Σμύρνης καὶ τῷ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφομένῳ ἔδαφει.

Ἄρθρον 79.

Ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικότητος, οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφομένου ἔδαφους, οἵτινες εἶναι Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ δὲν δύνανται, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, νὰ ἐπικαλεσθῶσιν οὐδεμίαν ἄλλην ἐθνικότητα, θὰ ἐξομιωθῶσι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους. Ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διπλωματικῇ καὶ προξενικῇ αὐτῶν προστασία θέλει ἐξασφαλισθῆ αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 80.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 241, Μέρους Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι), ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενον ἔδαφος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 293, Μέρους Θ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι), δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης καὶ τὸ εἰρημένον ἔδαφος.

Ἄρθρον 81.

Μέχρις ἐγκαταστάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 83 προβλεπομένου ὀριστικοῦ καθεστώτος, τὰ δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀλυκῶν Φωκαίας, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐργαλείων, μηχανῶν καὶ μεταφορικῶν μέσων διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, δὲν θέλουσιν ὑποστῆ οὐδεμίαν τροποποίησιν ἢ ἐπέμβασιν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, οὐδεὶς φόρος ἢ εἰσφορὰ θέλει ἐπιβληθῆ εἰς τὴν κατασκευὴν, τὴν ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν τοῦ ἐν ταῖς εἰρημέναις ἀλυκαῖς παραγομένου ἄλατος. Ἡ Ἑλληνικὴ διοίκησις δικαιούται νὰ κανονίσῃ τὴν καταστάσιν τοῦ ἄλατος δικτιμῶσα αὐτὸ ἐν Σμύρνῃ καὶ τῷ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφομένῳ ἔδαφει.

Ἐάν, κατὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένης χρονικῆς περιόδου, ἡ Ἑλλὰς κρίνῃ ὅτι πρέπει νὰ τροποποιήσῃ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, αἱ ἀλυκαὶ Φωκαίας θὰ ἐξομιωθῶσι πρὸς παραχωρήσεις, αἱ δὲ ἐν ἄρθρῳ 312, Μέρει Θ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι), προβλεπόμεναι ἐγγυήσεις θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπ' αὐτῶν, χωρὶς ὅμως νὰ θιγῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 246, Μέρους Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρουσίας Συνθήκης.

Ἄρθρον 82.

Μεταγενέστεραι συμβάσεις θὰ κανονίσωσι πάντα τὰ ζητήματα ἅτινα δὲν ἐκανονίσθησαν τυχὸν ὑπὸ τῆς παρουσίας Συνθήκης καὶ ἅτινα θὰ ἐδημιούργει ἢ ἐκτέλεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος.

Ἄρθρον 83.

Παρελθούσης πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐσχάτης παρουσίας Συνθήκης, τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 72 προβλεπόμενον τοπικὸν κοινοβούλιον δύναται, διὰ ψηφίσματος κατὰ πλειοψηφίαν, νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπως ἡ πόλις τῆς Σμύρνης καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφόμενον ἔδαφος περιέλθωσιν ὀριστικῶς εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ προηγουμένως δημοψήφισμα κατὰ τοὺς ὅρους οὗς θὰ ὑποδείξῃ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἤθελεν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος περιέλευσιν τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ εἰρημένου ἔδαφους, τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τῆς Τουρκίας, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 69, θὰ τερματισθῇ. Ἡ Τουρκία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι παραιτεῖται, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 66 περιγραφομένου ἔδαφους.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ε Λ Λ Α Σ

Ἄρθρον 84.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν διδομένων συνόρων διὰ τῆς ἐν Νεϊγύ (Neuilly - sur - Seine) ὑπογραφείσης τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1919 (ν. ἡμ.) Συνθήκης Εἰρήνης, ἡ Τουρκία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πάντων τῶν δικαιω-

μάτων και τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τῶν κειμένων ἐν Εὐρώπῃ πέραν τῶν διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης ὀριζομένων συνόρων τῆς Τουρκίας.

Αἱ νῆσοι τῆς Προποντίδος δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῇ μεταβιβάσει τῆς κυριαρχίας τῇ συνομολογουμένη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ.

Ἡ Τουρκία παραίτεται, πλὴν τούτων, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος και ἄλλων τῶν δικαιωμάτων και τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τῶν νήσων Ἰμβρου και Τενέδου. Ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Λονδίῳ Συνδιασκέψεως τῶν Πρεσβευτῶν ληφθεῖσα, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 5 τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου τῆς 17)30 Μαΐου 1913 και 15 τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν τῆς 1)14 Νοεμβρίου 1913, και κοινοποιηθεῖσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τῇ 13 Φεβρουαρίου 1914 (ν. ἡμ.) ἀπόφασις περὶ τῆς κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἄλλων νήσων τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἰδίᾳ τῆς Λήμνου, Σαμοθράκης, Λέσβου, Χίου, Σάμου και Ἰκαρίας, ἐπικυροῦται χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ ἀφορώσαι εἰς τὰς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας τελούσας νήσους, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 122, ὡς και εἰς τὰς νήσους τὰς κειμένας εἰς ἀπόστασιν μέχρι τριῶν μιλίων ἀπὸ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς (βρα χάρτην ὑπ' ἀριθ. 1).

Οὐχ ἦττον, ἐν τῷ τμήματι τῆς ζώνης τῶν Στενῶν και τῶν νήσων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 178 και αἵτινες τελούσι, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυριαρχίαν, ἡ Ἑλλὰς δέχεται και ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τηρήσῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἐναντία διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὑποίας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τῶν Στενῶν, ἐπιβάλλει ἡ παρούσα Συνθήκη εἰς τὴν Τουρκίαν ἐν τῷ τμήματι τῆς εἰρημένης ζώνης, συμπεριλαμβανομένων τῶν νήσων τῆς Προποντίδος αἵτινες παραμένουσιν ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν.

Ἄρθρον 85.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θέλει συγκροτηθῆ Ἐπιτροπὴ ὅπως καθορίσῃ ἐπὶ τόπου τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 27, Α', ἐδ. 2, περιγραφεῖσαν συνοριακὴν γραμμὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἀποτελεσθῆ ἐκ τεσσάρων μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος και ἐνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Τουρκίας.

Ἄρθρον 86.

Ἡ Ἑλλὰς ἀποδέχεται, δεχομένη και τὴν ἐν ἰδιαιτέρᾳ Συνθήκῃ καταχώρισίν των, τὰς ἀποφάσεις ἐκείνας, αἵτινες θὰ κριθῶσιν ἀναγκαστικαί, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν, πρὸς προστασίαν ἐν Ἑλλάδι τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων αἵτινες διαφέρουσι τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ ὡς πρὸς τὴν φυλὴν, τὴν γλῶσσαν ἢ τὴν θρησκείαν.

Ἡ Ἑλλὰς δέχεται ὡσαύτως τὴν ἐν ἰδιαιτέρᾳ Συνθήκῃ καταχώρισιν τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, αἵτινες θὰ κριθῶσιν ἀναγκαστικαί πρὸς προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ διαμετακομιστικῆ ἐμπορίου και δικαίου τινὸς κανονισμοῦ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἄρθρον 87.

Ἡ ἀναλογία και ἡ φύσις τῶν οικονομικῶν βαρῶν τῆς Τουρκίας, δι' ὧν θέλει ἐπιβαρυνθῆ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος λόγω τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν του περιερχομένων ἐδαφῶν, θὰ καθορισθῶσι συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 241—244, Μέρος Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Μεταγενέστεραι συμβάσεις θὰ κανονίσωσι πάντα τὰ ζητήματα, ἅτινα δὲν ἐκανονίσθησαν τυχὸν ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης και ἅτινα θὰ ἐδημιούργει ἡ μεταβίβασις τῶν εἰρημένων ἐδαφῶν.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

A R M E N I A

Ἄρθρον 88.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει, ὡς ἐπραξαν ἤδη αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, τὴν Ἀρμενίαν ὡς Κράτος ἐλεύθερον και ἀνεξάρτητον.

Ἄρθρον 89.

Ἡ Τουρκία και ἡ Ἀρμενία, ὡς και τὰ λοιπὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, συμφωνοῦσιν ὅπως ὑποβάλωσιν ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὸν καθορισμὸν τῶν μεταξὺ τῆς Τουρκίας και τῆς Ἀρμενίας συνόρων ἐν τοῖς βιλαετίοις Ἐρζερούμ, Τραπεζοῦντος, Βάν και Βιτιλίδος, και ὅπως ἀποδεχθῶσιν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ και πᾶν ὅ,τι θὰ ὀρίζεν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξοδὸν τῆς Ἀρμενίας εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς και ἐν σχέσει πρὸς τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοῦ παντὸς ὀθωμανικοῦ ἐδάφους συνεχομένου τοῖς εἰρημένοις συνόροις.

Ἄρθρον 90.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 89 καθορισμὸς τῶν συνόρων θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν μεταβίβασιν εἰς τὴν Ἀρμενίαν ὀλοκληροῦ ἢ μέρους τοῦ ἐδάφους τῶν εἰρημένων βιλαετιῶν, ἡ Τουρκία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι παραιτεῖ-

ταί, από τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μεταβιβαζομένου ἐδάφους. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἐφαρμοσίμοι ἐπὶ τῶν ἀποσπασμένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν, θὰ τύχωσιν ἐφαρμογῆς, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου.

Ἡ ἀναλογία καὶ ἡ φύσις τῶν οικονομικῶν βαρῶν δι' ὧν θέλει ἐπιβαρυνθῆ ἡ Ἀρμενία, ἡ τῶν δικαιωμάτων ἅτινα τυχὸν αὕτη θέλει ἐπικαλεσθῆ, λόγῳ τοῦ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς περιεχομένου ἐδάφους, θὰ καθορισθῶσι συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 241—244, Μέρος Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Μεταγενέστεραι συμβάσεις θὰ κανονίσωσιν, ἐὰν παραστῆ ἀνάγκη, πάντα τὰ ζητήματα ἅτινα δὲν ἐκανονίσθησαν τυχὸν ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἅτινα θὰ ἐδημιουργεῖ ἡ μεταβίβασις τοῦ εἰρημένου ἐδάφους.

Ἄρθρον 91.

Ἐὰν τμημὰ τι τοῦ ἐν ἄρθρῳ 89 ἀναφερομένου ἐδάφους μεταβιβασθῆ εἰς τὴν Ἀρμενίαν, θέλει συστηθῆ, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένης ἀποφάσεως, ἐπιτροπὴ ὁροθετικῆ, ἥς ἡ συγκρότησις θὰ καθορισθῆ μεταγενεστέρας, ὅπως χαράξῃ ἐπὶ τόπου τὰ μεταξὺ Ἀρμενίας καὶ Τουρκίας σύνορα, ὡς ταῦτα θὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 92.

Τὰ σύνορα τῆς Ἀρμενίας μετὰ τοῦ Ἀζερμπαϊτζάν καὶ τῆς Γεωργίας θὰ καθορισθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

Ἐὰν, εἴτε ἐν τῇ πρώτῃ εἴτε ἐν τῇ δευτέρῃ περιπτώσει, τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη δὲν δυνηθῶσιν, κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἐν ἄρθρῳ 89 προβλεπομένης ἀποφάσεως, νὰ καθορίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ σύνορα αὐτῶν, ταῦτα θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων, αἵτινες καὶ θέλουσιν ἐπιμεληθῆ τὴν ἐπὶ τόπου χάραξίν των.

Ἄρθρον 93.

Ἡ Ἀρμενία ἀποδέχεται, δεχομένη καὶ τὴν ἐν Συνθήκῃ μετὰ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καταχώρισίν των, τὰς ἀποφάσεις ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίας πρὸς προστασίαν ἐν Ἀρμενίᾳ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων οἵτινες διαφέρουσι τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ ὡς πρὸς τὴν φυλὴν, τὴν γλῶσσαν ἢ τὴν θρησκείαν.

Ἡ Ἀρμενία δέχεται ὡσαύτως τὴν καταχώρισιν ἐν Συνθήκῃ μετὰ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων τῶν ἀποφάσεων ἐκεῖνων, τὰς ὁποίας αἱ Δυνάμεις αὗται θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίας πρὸς προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ διαμετακομιτικοῦ ἐμπορίου καὶ δικαίου τινὸς κανονισμοῦ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

ΣΥΡΙΑ, ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ, ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Ἄρθρον 94.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως ἡ Συρία καὶ ἡ Μεσοποταμία ἀναγνωρισθῶσι προσωρινῶς, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 4ην τοῦ ἄρθρου 22, Μέρους Α' (Συμφωνία περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν), ὡς ἀνεξάρτητα Κράτη, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ συμβουλαὶ καὶ ἡ βοήθεια ἐντολοδόχου τινὸς Δυνάμεως καθοδηγῶσι τὴν διοίκησιν των μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ καταστῶσιν ἱκανὰ ὅπως αὐτοδιοικηθῶσιν.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θέλει συστηθῆ ἐπιτροπὴ ὅπως ὀρίσῃ ἐπὶ τόπου τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 27, Β', ἐδ. 2 καὶ 3, περιγραφόμενα σύνορα. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποτελεσθῆ ἐκ τριῶν μελῶν διοριζομένου παρ' ἐκάστης τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Τουρκίας. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παρεδρεύει, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς Συρίας, προκειμένου περὶ τῶν συνόρων τῆς Συρίας, καὶ εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς Μεσοποταμίας, προκειμένου περὶ τῶν συνόρων τῆς Μεσοποταμίας.

Τὰ ἄλλα σύνορα τῶν εἰρημένων Κρατῶν θὰ καθορισθῶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐντολοδόχου Δυνάμεως, ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 95.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως ἐμπιστευθῶσιν, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22, τὴν διοίκησιν τῆς Παλαιστίνης, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καθορισθησομένων συνόρων, εἰς ἐντολοδόχον Δύναμιν, ἥτις θὰ ἐκλεγῆ ὑπὸ τῶν εἰρημένων Δυνάμεων καὶ ἥτις θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς γενομένης ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως τῇ 2 Νοεμβρίου 1917 (ν. ἡμ.) καὶ υἰοθετηθείσης ὑπὸ τῶν λοιπῶν Συμμάχων Δυνάμεων δηλώσεως, ὑπὲρ ἰδρύσεως ἐν Παλαιστίνῃ ἐθνικοῦ κέντρου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ γίνῃ οὐδὲν τὸ ὅποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ παραβλάψῃ τὰ ἀστικά καὶ θρησκευτικά δικαιώματα τῶν μὴ Ἰσραηλιτικῶν

κοινοτήτων εν Παλαιστίνη, η ακόμη τα δικαιώματα και την πολιτικήν κατάστασιν ὧν ἀπολαύουσιν οἱ Ἰσραηλίται ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ.

Ἡ ἐντολοδόχος Δύναμις ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ ὡς τάχιστα εἰδικήν ἐπιτροπήν ὅπως μελετήσῃ πᾶν ζήτημα καὶ πᾶσαν αἴτησιν ἀφορῶσαν εἰς τὰς διαφόρους θρησκευτικὰς κοινοτήτας καὶ προβῆῃ εἰς τὸν δέοντα κανονισμόν. Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ θιγόμενα θρησκευτικὰ συμφέροντα. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐκλεγῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 96.

Οἱ ὅροι τῶν ἐντολῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ προσηρημένα ἐδάφη, θὰ διατυπωθῶσιν ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 97.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἀπὸ τοῦδε, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 132, ὅπως ἀποδεχθῆ πάσας τὰς ἀποφάσεις αἰτίνας θὰ ληφθῶσι τυχὸν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῷ παρόντι Τμηματι ἀναφερόμενα ζητήματα.

ΤΜΗΜΑ Η΄.

Ε Δ Ζ Α Ζ Η

Ἄρθρον 98.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει, ὡς ἐπραξεν ἤδη αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, τὴν Ἐδζάζην ὡς Κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον, ὑπὲρ οὗ δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῶν κειμένων ἐκεῖθεν τῶν συνόρων τῆς Τουρκίας, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ περιληφθησομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων ἅτινα θὰ ὁρισθῶσι μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 99.

Λόγω τοῦ ἱεροῦ χαρακτῆρος ὅστις ἀναγνωρίζεται παρὰ τῶν μουσουλμάνων πάσης χώρας εἰς τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἁγίους τόπους τῆς Μέκκας καὶ τῆς Μεδίνης, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἐδζάζης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθέραν καὶ εὐχερῆ ἐπίσκεψιν αὐτῶν εἰς ὅλους τοὺς μουσουλμάνους πάσης χώρας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ ὡς προσκυνηταὶ ἢ διὰ πάντα ἄλλον θρησκευτικὸν λόγον, νὰ σεβασθῆ δὲ καὶ νὰ τηρήσῃ σεβαστὰ τὰ εὐαγγῆ ἰδρύματα ἅτινα ἔχουσιν ἰδρῦσει ἢ θὰ ἰδρῦσῶσι μουσουλμάνοι πάσης χώρας, συμφώνως πρὸς τὰ δόγματα τοῦ Κορανίου.

Ἄρθρον 100.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἐδζάζης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως, ἐξασφαλισθῆ πληρεστάτη ἰσότης, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐδζάζης, εἰς τὰ πλοῖα, τὰς πραγματείας καὶ τὰ πρόσωπα τῆς ἐθνικότητος μιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ οἰουδήποτε τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας σχηματιζομένων Κρατῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ πλοῖα, τὰς πραγματείας καὶ τὰ πρόσωπα τῆς ἐθνικότητος τῶν Κρατῶν ἅτινα εἶναι Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΤΜΗΜΑ Θ΄.

Α Ι Γ Υ Π Τ Ο Σ, Σ Ο Υ Δ Α Ν Κ Α Ι Κ Υ Π Ρ Ο Σ

1. Αἴγυπτος

Ἄρθρον 101.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου αὐτῆς ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῆς. Ἡ παραίτησις αὕτη θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς 5 Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.). Ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ἀναγνωρίζει τὴν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρετανίας τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.) ἀνακηρυχθεῖσαν προστασίαν ἐπὶ τῆς Αἴγυπτου.

Ἄρθρον 102.

Οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν Αἴγυπτῳ κατὰ τὴν 18 Δεκεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.), θὰ ἀποκτήσωσιν αὐτοδικαίως τὴν αἰγυπτιακὴν ἰθαγένειαν καὶ θὰ ἀποβάλλωσι τὴν τουρκικὴν ἰθαγένειαν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν

ἀπουσιάζοντες προσωκαίρως ἐξ Αἰγύπτου κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην, δὲν θὰ εἶχον ἐπανέλθει ἔκτοτε εἰς αὐτήν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι τὴν αἰγυπτιακὴν ἰθαγένειαν μόνον δυνάμει ἐιδικῆς ἀδείας τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 103.

Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατασταθέντες ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τὴν 18 Δεκεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.) καὶ ὄντες ἐγκατεστημένοι ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, δύνανται, ὑπὸ τοὺς ἄλλους τοὺς διαλαμβανόμενους ἐν τῷ ἄρθρῳ 105 ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς, νὰ διεκδικήσωσι τὴν αἰγυπτιακὴν ἰθαγένειαν. Ἐν τούτοις ὁμως, ἡ διεκδικησις αὕτη, εἰς ἀτομικὰς περιστάσεις, δύνανται νὰ ἀποκρουσθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων αἰγυπτιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 104.

Περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην, ἡ Αἴγυπτος καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπήκοοι, ὡς καὶ αἱ περιουσίαι καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἀπολαύουσιν ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ὧν δικαιωμάτων καὶ αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ περιουσίαι καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, αἱ δὲ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν ἢ τὰ ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπώμενα δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἐδάφη δὲν ἐφαρμόζονται ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἄρθρον 105.

Ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, πάντες οἱ ἀγόντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, ἀποκτῶντες τὴν αἰγυπτιακὴν ἰθαγένειαν κατὰ τοὺς ἄρθρους 102, ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ρηθέντα πρόσωπα, ὡς καὶ ἐκείνοι οἵτινες, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 103, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίτησονται τὴν αἰγυπτιακὴν ἰθαγένειαν, θὰ ἀνήκον εἰς φυλὴν διάφορον τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αἰγύπτου, θὰ ἔχωσι, κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς ἰθαγενείας ἑνὸς τῶν Κρατῶν ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὀθωμανικὰ ἐδάφη ἀπεσπάσθησαν, ἐὰν ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους τούτου εἶναι τῆς αὐτῆς φυλῆς μετὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἐξασκούντος δικαίωμα ἐπιλογῆς.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ συζύγου συνεπάγεται τὴν τῆς συζύγου, ἢ δὲ τῶν γονέων τὴν ἐπιλογὴν τῶν τέκνων αὐτῶν τῶν ἀγόντων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ ἀνωτέρω προβλεπόμενον δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑφείλουσιν ἐντὸς τῶν δώδεκα μετέπειτα μηνῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξουσιοδοτήσῃσαν νὰ ἐξακολουθήσωσι διαμένοντες ἐν Αἰγύπτῳ, ὅπως μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ ὑπὲρ οὗ ἐπελέξαντο Κράτος. Ἐχουσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ διατηρήσωσι τὴν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ νὰ ἀποκομίσωσι τὴν κινήτην αὐτῶν περιουσίαν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὕτη. Οὐδὲν δὲ εἰσαγωγικὸν ἢ ἐξαγωγικὸν τέλος ἢ δασμὸς θέλει τοῖς ἐπιβληθῆναι ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Ἄρθρον 106.

Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχη πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας ὅπως κανονίσῃ τὰ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὀθωμανῶν ὑπηκόων, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους ὅς θὰ εἶναι δυνατὴ ἢ ἐγκατάστασις τούτων ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 107.

Οἱ Αἰγύπτιοι ὑπήκοοι θὰ ἀπολαύωσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τῆς βρετανικῆς διπλωματικῆς καὶ προξενικῆς προστασίας.

Ἄρθρον 108.

Τὰ εἰς Τουρκίαν εἰσερχόμενα αἰγυπτιακὰ ἐμπορεύματα θὰ ἀπολαύωσιν ὧν εὐκολιῶν καὶ τὰ βρετανικὰ ἐμπορεύματα

Ἄρθρον 109.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας τῶν δικαιωμάτων τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὴν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα τὸν Σουλτᾶνον διὰ τῆς ὑπογραφείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1888 (ν. ἡμ.), συμβάσεως σχετικῶς πρὸς τὸν ἐλεύθερον διάπλουν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

Ἄρθρον 110.

Ὅλαι αἱ περιουσίαι καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἐν Αἰγύπτῳ θὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν ἄνευ πληρωμῆς.

Ἄρθρον 111.

Πᾶσα κινήτῃ ἢ ἀκίνητος περιουσία, ἀνήκουσα ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους οἵτινες δὲν ἀποκτῶσι τὴν αἰγυπτιακὴν ἰθαγένειαν, ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους Θ' (Ὀικονομικοὶ ἔροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 112.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ πρότερον καταβαλλομένου ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ Μεγάλη Βρετανία ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Τουρκίαν πάσης ὑποχρέωσης ἀναφορικῶς πρὸς τὰ τουρκικὰ δάνεια τὰ ἠγγυημένα διὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ φόρου.

Τὰ δάνεια ταῦτα εἶναι :

Τὸ ἠγγυημένον δάνειον τοῦ 1855·

Τὸ δάνειον τοῦ 1894, ἀντιπροσωπεῦον τὰ μετατραπέντα δάνεια τοῦ 1854 καὶ τοῦ 1871·

Τὸ δάνειον τοῦ 1891, ἀντιπροσωπεῦον τὸ μετατραπέν δάνειον τοῦ 1877·

Τὰ ποσὰ, ἅτινα οἱ Χεδίβαι τῆς Αὔγυπτου ὑπεχρέωθησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς οἴκους, οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν ἐκδοσὶν τῶν ρηθέντων δανείων, θὰ προστεθῶσιν ὡς καὶ ἄλλοτε εἰς τοὺς τόκους καὶ τὸ χρεωλύσιον τῶν δανείων 1894 καὶ 1891 μέχρις ἀποσβέσεως τῶν εἰρημένων δανείων Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξ ἴσου νὰ διχθέτῃ τὰ αὐτὰ ποσὰ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τοῦ ἠγγυημένου δανείου τοῦ 1855.

Ἄμα τῇ ἀποσβέσει τῶν ἐν λόγῳ δανείων τοῦ 1894, 1891 καὶ 1855, πᾶσα ὑποχρέωσις ἐκ μέρους τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, πηγάζουσα ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἄλλοτε πληρωνομένου ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀποσβέννεται.

2. Σουδάν

Ἄρθρον 113.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν καὶ ὅτι ἐπικυροῦσι τὴν μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς συναφθεῖσαν Σύμβασιν, τὴν ὀρίζουσαν τὸ καθεστῶς καὶ κανονίζουσαν τὴν διοίκησιν τοῦ Σουδάν, ἥτις ὑπεγράφη τῇ 19 Ἰανουαρίου 1889 (ν. ἡμ.) καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως, περὶ τῆς πόλεως Σουακίν, τῆς ὑπογραφείσης τῇ 10 Ἰουλίου 1899 (ν. ἡμ.).

Ἄρθρον 114.

Οἱ ὑπῆκοι τοῦ Σουδάν θὰ ἀπολαύωσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τῆς βρετανικῆς διπλωματικῆς καὶ προξενικῆς προστασίας.

2. Κύπρος

Ἄρθρον 115.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀναγνωρίζουσι τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου τὴν κηρυχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως τὴν 5 Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.).

Ἄρθρον 116.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῆς Κύπρου ἢ εἰς αὐτὴν ἀφορῶντος, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ πρότερον καταβαλλομένου εἰς τὸν Σουλτᾶνον ὑπὸ τῆς νήσου ταύτης.

Ἄρθρον 117.

Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπῆκοι, οἱ γεννηθέντες ἢ διαμένοντες ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ, ἀποκτῶσι, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐγκωρίου νομοθεσίας, τὴν βρετανικὴν ἰθαγένειαν, ἀποκλειομένης τῆς ὀθωμανικῆς ἰθαγενείας.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Μ Α Ρ Ο Κ Ο Ν, Τ Υ Ν Η Σ Ι Α

Ἄρθρον 118.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει τὴν Προστασίαν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τοῦ Μαρόκου καὶ ἀποδέχεται πάσας τὰς συνεπειὰς αὐτῆς. Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς 30 Μαρτίου 1912 (ν. ἡμ.).

Ἄρθρον 119

Τὰ μαροκινὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς Τουρκίαν θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις εἰς ἃς καὶ τὰ γαλλικὰ ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 120.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει τὴν Προστασίαν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς Τυνησίας καὶ ἀποδέχεται πάσας τὰς συνεπειὰς αὐτῆς. Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς 12 Μαΐου 1881 (ν. ἡμ.).

Τὰ τουρκικὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς Τουρκίαν θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις εἰς ἃς καὶ τὰ γαλλικὰ ἐμπορεύματα.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ΄.

ΑΙΒΥΠ ΚΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ἄρθρον 121.

Ἡ Τουρκία πραιτεῖται ὀριστικῶς παντὸς δικαιώματος καὶ προνομίου, ἀναγνωρισθέντος εἰς τὸν Σουλτάνον ἐν Αἰβύπῃ, διὰ τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1912. (ν. ἡμ.)

Ἄρθρον 122.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τουτέστι τῆς Ἀστυπλείας, Ρόδου, Χάλκης, Καρπάθου, Κάσου, Τήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψοῦς, Σύμης καὶ Κῶ, κατεχομένων νῦν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῶν νησίδων τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξηρητημένων. ὡς καὶ τῆς νήσου Μερίστης (Καπελλορρίζου). (Ὅρα χάρτην ὑπ' ἀριθ. 1),

ΤΜΗΜΑ ΙΒ΄.

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

Ἄρθρον 123.

Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπῆκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν ἁπλῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀποσπῶνται τῆς Τουρκίας, γίνονται αὐτοδικαίως καὶ κατὰ τοὺς ἄρους τῆς ἐγκωρίου νομοθεσίας ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους εἰς ὃ τὸ ἔδαφος μεταβιβάζεται.

Ἄρθρον 124.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, οἵτινες ἀποβάλλουσι τὴν ὀθωμανικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἀποκτῶσιν αὐτοδικαίως νέαν τινὰ ἰθαγένειαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 123, ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς ὀθωμανικῆς ἰθαγενείας ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 125.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, οἵτινες εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐντὸς ἐδαφους ἀποσπωμένου τῆς Τουρκίας συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην καὶ οἵτινες διαφέρουσι φυλετικῶς τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ρηθέντος ἐδαφους, ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, Ἀζερμπαϊτζάν, Γεωργίας, Ἑλλάδος, Ἐδζάζης, Μεσοποταμίας, Συρίας, Βουλγαρίας ἢ Τουρκίας, ἐὰν ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους, ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ ἐπιλογή, εἶναι τῆς αὐτῆς φυλῆς μετὰ τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀσκοῦντος τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς.

Ἄρθρον 126.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 124 καὶ 125 ὀφείλουσιν ἐντὸς τῶν ἐπομένων δώδεκα μηνῶν νὰ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ ὑπὲρ οὗ ἐπελέξαντο Κράτος.

Εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἢν κέκτῃνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐτέρου Κράτους, ἐνθα τυχὸν εἶχον τὴν κατοικίαν αὐτῶν πρὸ τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης ἐπιλογῆς.

Δύνανται δὲ νὰ ἀποκομίσωσι τὴν πάσης φύσεως κινήτην αὐτῶν περιουσίαν, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδὲν εἰσαγωγικὸν ἢ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Ἄρθρον 127.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται ἑπὶς αὐδὲν παρεμβάλλωσι πρόσκομμα εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος ἐπιλογῆς ὅπερ προβλέπεται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ τῶν συνομολογηθεισῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Βουλγαρίας ἢ Οὐγγαρίας, ἢ ὑπὸ Συνθήκης συνομολογηθείσης ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ μιᾶς ἐξ αὐτῶν μετὰ τῆς Ρωσίας, ἢ μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ἐπιτρεπούσης εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὴν ἀπόκτησιν πάσης ἄλλης ἰθαγενείας ἢν θὰ ὄριζεν.

Εἰδικῶς, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ δι' ἑλῶν τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῆς μέσων τὴν ἐκουσίαν μετανά-

στευσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀσκήσωσι τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 125 δικαίωμα ἐπιλογῆς καὶ νὰ ἐκτελῇ πᾶν μέτρον ἕπερ τυχὸν ἤθελεν ὀρισθῆ ἑκτὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἄρθρον 128.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν νέαν ἰθαγένειαν ἣτις θὰ εἶχεν ἀποκτηθῆ ἢ θέλει τυχὸν ἀποκτηθῆ ὑπὸ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς συνωδὰ τοῖς νόμοις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν νέων Κρατῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῶν Δυνάμεων τούτων, εἴτε διὰ πολιτογραφήσεως εἴτε δυνάμει ὅρου τινὸς Συνθήκης, νὰ ἀπαλλάξῃ δὲ ἐξ ὀλοκλήρου τοὺς ὑπηκόους τούτους, κατόπιν τῆς ἀποκτήσεως τῆς νέας ἰθαγενείας, πάσης ἐξαρτήσεως ἀπὸ τοῦ Κράτους τῆς καταγωγῆς των.

Εἰδικῶς, οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποκτήσαντες τυχὸν τὴν ἰθαγένειαν μιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους αὐτῆς, θὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ὡς ὑπήκοοι τῆς ρηθείσης Δυνάμεως καὶ ὡς ἀποβαλόντες τὴν ὀθωμανικὴν ἰθαγένειαν, παρὰ πᾶσαν ἀντίθετον διάταξιν τῆς ὀθωμανικῆς νομοθεσίας. Οὐδεμία δήμευσις περιουσίας ἢ ἄλλη ποινή, ἀπαγγελλομένη ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ νόμου, θέλει ἐπιβληθῆ λόγῳ τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἰθαγενείας ταύτης.

Ἄρθρον 129.

Οἱ μὴ ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος Ἰσραηλιταί, οἱ ἐγκατεστημένοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Παλαιστίνης, ὡς ταῦτα θὰ ὀρισθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 95, γίνονται αὐτοδικαίως ὑπήκοοι τῆς Παλαιστίνης, ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 130.

Αἱ σύζυγοι ἀκολουθοῦσι τὴν κατάστασιν τῶν συζύγων αὐτῶν καὶ τὰ ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν τέκνα τὴν τῶν γονέων των διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος.

Ἄρθρον 131.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Τμήματος ἐφαρμόζονται ἐν τῇ πόλει τῆς Σμύρνης καὶ ἐν τῷ ἐδάφει τῷ περιγραφομένῳ ἐν τῷ ἄρθρῳ 66, ἕκτα τῇ ἐγκαθιδρύσει τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 83 ὀριστικοῦ καθεστῶτος.

ΤΜΗΜΑ ΙΓ'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 132.

Ἐξω τῶν ὁρίων τῆς, ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται ὑπὲρ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων, οὓς θὰ ἠδύνατο δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ ἐπικαλεσθῆ διὰ πᾶν ἢ ἐν σχέσει πρὸς πᾶν ἔδαφος κείμενον ἔξω τῆς Εὐρώπης καὶ μὴ περιερχόμενον ὑπὸ ἄλλην κυριαρχίαν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ, καὶ νὰ ἀποδεχθῆ τὰς ληφθείσας ἢ ληφθησομένας ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐκ συμφώνου, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, μετὰ τρίτων Δυνάμεων, πρὸς διακανονισμόν τῶν συνεπειῶν τῆς προηγουμένης διατάξεως.

Ἄρθρον 133.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν πλήρη ἰσχύν τῶν Συνθηκῶν Βιρῆνης καὶ τῶν προσθέτων συμβάσεων, αἵτινες συναμολογήθησαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων μετὰ τῶν Δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἐπολέμησαν παρὰ τὴν πλευρὴν τῆς Τουρκίας, νὰ ἀποδεχθῆ δὲ τὰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ἢ θὰ ληφθῶσι τὰς ἀφορώσας εἰς τὰ ἔδαφῃ τῆς τέως Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ νέα Κράτῃ ἐντὸς τῶν συνόρων ἅτινα καθορίσθησαν αὐτοῖς.

Ἄρθρον 134.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ ἀποδέχεται τὰ σύνορα τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους καὶ τοῦ Γεωργελοβακικοῦ, ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 133, ἢ ὑπ' ὅλων τῶν συμπληρωματικῶν συμβάσεων.

Ἄρθρον 135.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν πλήρη ἰσχύν ὅλων τῶν Συνθηκῶν ἢ συμφωνιῶν, τὰς ὁποίας αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἤθελον συνάψῃ μετὰ τῶν Κρατῶν ἅτινα ἰδρύθησαν ἢ μέλλουσι νὰ ἰδρυθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ ἐπὶ

μέρους τῶν ἐδαφῶν τῆς πρώην Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς ἦτο κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.), καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ σύνορα τῶν Κρατῶν αὐτῶν, ὡς ταῦτα θὰ καθορισθῶσιν.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ σεβασθῇ ὡς δικρικῆ καὶ ἀπαρβίαστον τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν.

Συμφώνως πρὸς τὰς καταχωρισθείσας διατάξεις ἐν τῷ ἄρθρῳ 259, Μέρει Η' (Δημοσιονομικοὶ ὄροι), καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 277, Μέρει Θ' (Οἰκονομικοὶ ὄροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει ὀριστικῶς τὴν ἀκύρωσιν τῶν Συνθηκῶν τοῦ Brest-Litovsk ὡς καὶ πάσης ἄλλης συνθήκης, συμφωνίας ἢ συμβάσεως συναφθείσης παρ' αὐτῆς μετὰ τῆς μαξιμαλιστικῆς ἐν Ρωσίᾳ Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 136.

Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων μελῶν, διοριζομένων παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐξῆς Κρατῶν, τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, θέλει συγκροτηθῆ ἑντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἵνα συντάξῃ τῇ συνδρομῇ τεχνικῶν ἐμπειρογνομόνων τῶν λοιπῶν ἀπολαουουσῶν τῶν προσομολογήσεων Δυνάμεων, συμμάχων ἢ οὐδετέρων, αἵτινες θὰ κληθῶσιν νὰ διορίσωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνά ἓνα ἐμπειρογνώμονα, σχέδιον δικαστικῆς μεταρρυθμίσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐν ἰσχύϊ σήμερον σύστημα τῶν προσομολογήσεων ἐν ταῖς δικαστικαῖς ὑποθέσεσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δύναται, ἀφοῦ λάβῃ καὶ τὴν γνώμη τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, νὰ ὑποδείξῃ τὴν εἰσαγωγὴν δικαστικοῦ συστήματος, μικτοῦ ἢ ἐνιαίου.

Τὸ καταρτισθῆσόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς σχέδιον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων οὐδετέρων Δυνάμεων, εὐθὺς δὲ ὡς αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐγκρίνωσιν αὐτὸ, θὰ τὸ κοινοποιήσωσι πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀποδεχθῇ τὸ νέον σύστημα.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλλήλας καὶ, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, μετὰ τῶν ἄλλων Συμμάχων ἢ ἐνδιαφερομένων οὐδετέρων Δυνάμεων, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νέου συστήματος.

Ἄρθρον 137.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ Μέρους Ζ' (Τιμωρία), οὐδεὶς κάτοικος τῆς Τουρκίας δύναται νὰ ἐνοχληθῇ ἢ καταδιωχθῇ ὑφ' οἵανδήποτε πρόφασιν, λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς δράσεως αὐτοῦ ἢ βοηθείας τινὸς παρασχεθείσης πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ἢ τοὺς ὑπηκόους των, μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914, (ν. ἡμ.) καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης· πᾶσα ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα ἕνεκα τοιοῦτου λόγου ἐναντίον κατοικοῦ τινὸς τῆς Τουρκίας, θέλει ἀκυρωθῆ ἐξ ὀλοκλήρου, πᾶσα δὲ ἐκκρεμὴς καταδίωξις θέλει ἀνασταλῆ.

Ἄρθρον 138.

Οὐδεὶς κάτοικος τῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπασμένων, συμφώνως τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, ἐδαφῶν, θέλει ἐνοχληθῆ ἢ καταδιωχθῆ λόγῳ τῆς πολιτικῆς του στάσεως ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ἢ λόγῳ τοῦ κωνοτισμοῦ τῆς ἐθνικότητός του συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Ἄρθρον 139.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται ρητῶς πάντων τῶν δικαιωμάτων ἐπικυριαρχίας ἢ δικαιοδοσίας, οἷασδήποτε φύσεως καὶ ἀν ὄσιν, ἐπὶ τῶν μουσουλμάνων τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν προστασίαν παντὸς ἐτέρου Κράτους.

Οὐδεμία ἐξουσία θέλει ἐνασκειῖσθαι, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ οἷασδήποτε ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν ἀποσπασμένων τῆς Τουρκίας ἢ διατελούντων νῦν, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ καθεστῶς ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τῆς Τουρκίας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Άρθρον 140.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ περιεχόμεναι ἐν τοῖς ἀρθροῖς 141, 145 καὶ 147 διατάξεις ἀναγνωρισθῶσιν ὡς θεμελιώδεις νόμοι, ὅπως οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς, πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς, οὐδεὶς αὐτοκρατορικὸς ἱραδὲς ἢ ἄλλη ἐπίσημος πρᾶξις ἔλθωσιν εἰς ἀντίφασιν ἢ ἀντίθεσιν πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας, καὶ ὅπως οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κκνονισμὸς, οὐδεὶς αὐτοκρατορικὸς ἱραδὲς ἢ ἄλλη ἐπίσημος πρᾶξις ἐπικρατήσῃσιν αὐτῶν.

Άρθρον 141.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους αὐτῆς πλήρη καὶ ὁλοκληρωτικὴν προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ ἐλευθερίας αὐτῶν, ἀδιακρίτως γεννήσεως, ἐθνικότητος, γλώσσης, φυλῆς ἢ θρησκείας.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας δικαιοῦνται νὰ πρεσβεύωσιν ἐλευθέρως, οὐ μόνον δημοσίᾳ ἀλλὰ καὶ κατ' ἴδιον, πᾶσαν πίστιν, θρησκείαν ἢ δοξασίαν.

Πᾶσα παρακώλυσις τῆς ἐλευθερίας ἐνασχίσεως τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ διατάξει προβλεπομένου δικαιοῦματος θέλει τιμωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ποινῶν, οἰονδήποτε καὶ ἀν εἶναι τὸ θιγόμενον θρησκείμα.

Άρθρον 142.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, συνεπείᾳ τῆς τρομοκρατίας ἣτις ἐνησχίθη ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου 1914, (ν. ἡμ.), αἱ πρὸς τὸν Ἰσλαμισμὸν προσχωρήσεις δὲν ἐγένοντο ὁμαλῶς, οὐδεμία ἐξισλάμισις γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἀναγνωρίζεται, πᾶσδὲ μὴ μουσουλμᾶνος πρὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.) θέλει θεωρηθῆ ὡς παραμείνας τοιοῦτος, ἐκτὸς ἀν, ἀνακτήσας τὴν ἐλευθερίαν του, ἐκπληρώσῃ ἐκούσίως τοὺς ἀπαραιτήτους ὅπως ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμὸν τύπου.

Ἴνα ἐπανρθωθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερον τὰ εἰς τὰ πρόσωπα γενόμενα ἀδικήματα κατὰ τὸ διάστημα τῶν σφαγῶν αἰτινες διεπράχθησαν ἐν Τουρκίᾳ διαρκούντος τοῦ πολέμου, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παράσχωσιν πᾶσαν τὴν ὑποστήριξίν τῆς, ὡς καὶ τὴν τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀπελευθέρωσιν πάντων τῶν προσώπων, πάσης φυλῆς καὶ πάσης θρησκείας, ἅτινα ἐξηφανίσθησαν, ἠρπάγησαν, ἐφυλακίσθησαν παρανόμως ἢ ἐκρατήθησαν ὡς αἰχμάλωτοι ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.).

Ἰποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν μικτῶν ἐπιτροπῶν, αἰτινες θὰ ὀρισθῶσιν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ δέχωνται τὰς καταγγελίας αὐτῶν τούτων τῶν θυμάτων, τῶν οἰκογενειῶν καὶ συγγενῶν αὐτῶν, νὰ ἐνεργῶσιν τὰς ἀναγκαίαις ἀνακρίσεις καὶ νὰ διατάσσωσιν μετ' ἀπολύτου ἐξουσίας τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν προσώπων τούτων.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ σεβασθῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καὶ νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν οὕτως ἀποκαθισταμένων εἰς πάντα τὰ δικαιοῦματά των προσώπων.

Άρθρον 143.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ μέτρα τὰ ὅποια αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις θὰ κρίνωσιν κατάλληλα διὰ τὴν ἀμοιβαίαν καὶ ἐθελουσίαν μετανάστευσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐθνικὰς μειονότητες ἀτόμων.

Ἡ Τουρκία δὲν δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν μετανάστευσιν ἄρθρον 16 τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ὑπογραφείσης ἐν Νεϊγὸ (Neully-sur-Seine), τῇ 27 Νοεμβρίου 1919 (ν. ἡμ.), Συμβάσεως. Ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία θὰ συνομολογήσωσιν εἰδικὴν συμφωνίαν, ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν καὶ ἐκούσιαν μετανάστευσιν τῶν τουρκικῶν καὶ ἐλληνικῶν πληθυσμῶν τῶν κατοικούντων εἰς ἐδάφη μεταβιβασθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ παραμένοντα Τουρκικά.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, τὸ ὅποῖον θὰ ὀρίσῃ τοὺς ὅρους τῆς ἐν λόγῳ συμφωνίας.

Άρθρον 144.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὸ ἄδικον τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τοῦ 1915 περὶ τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν (Ἐμβάλ-ι-Μετρουκέ), καθὼς καὶ τῶν συμπληρωματικῶν αὐτοῦ διατάξεων, καὶ κηρύττει αὐτὰς ἀκύρους καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος διὰ τε τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ἐπίσημον ὑποχρέωσιν νὰ διευκολύνῃ, ἐν τῷ μεγίστῳ δυνατῷ μέτρῳ, τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἐστίας των τῶν μὴ τουρκικῆς φυλῆς ὀθωμανῶν ὑπηκόων, τῶν ἐκδιωχθέντων βιαίως τῶν ἐστίων των,

είτε δι' άπειλής σφαγών είτε διά παντός άλλου έξχνικηστικοῦ μέσου, από τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1914 (ν. ἡμ.), ὡς και τὴν επανάληψιν τῶν εργασιῶν αὐτῶν. Ἀναγνωρίζει ὅτι αἱ κινήται καὶ ἀκίνητοι περιουσίαι, αἵτινες τυγχόν θά ἐπικνευρεθῶσι καὶ αἵτινες ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ὀθωμανοὺς ὑπηκόους ἢ τὰς κοινότητας εἰς ἃς ἀνήκουσιν οἱ ὑπῆκοοι οὗτοι, πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν ὡς τάχιστα, εἰς οἰουδήποτε τὰς χεῖρας καὶ ἂν ἐπικνευρεθῶσιν. Αἱ περιουσίαι δέον νὰ ἀποδοθῶσιν ἐλευθέραι παντός βάρους ἢ δουλείας, δι' ὧν ἤθελον τυγχόν εἰσθαι βεβαρημέναι, καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ κατόχους, ἐπιφυλακισσομένων τῶν ἀγωγῶν ἃς οὗτοι δύνανται νὰ ἐγείρῳσι κατὰ τῶν ὑπαιτίων.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δέχεται ἵνα διορισθῶσι διαιτητικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πανταχοῦ ἔνθα τοῦτο θέλει κριθῆ ἀναγκαιόν. Ἐκάστη τῶν ἐπιτροπῶν τούτων θά ἀποτελῆται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς θεωρούσης ἑαυτὴν ὡς ζημιωθεῖσαν κοινότητος ἢ τῆς ὁποίας ἐν μέλος ἰσχυρίζεται ὅτι ἐζημιώθη καὶ ἑνὸς προέδρου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Αἱ διαιτητικαὶ ἐπιτροπαὶ θά διακῶσι πάσας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ἀναφερομέναις αἰτήσεις καὶ θά ἀποφασίσωσιν ἐπ' αὐτῶν, κατὰ συνοπτικὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἄνω διαιτητικαὶ ἐπιτροπαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διατάσσωσι:

1) Τὴν προμήθειαν ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εργατῶν δι' ἅπαντα τὰ ἔργα ἀνοικοδομήσεως ἢ ἀνακαινισμού, ἅτινα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα. Οἱ ἐργάται θά λαμβάνωνται ἐκ τῶν πληθυσμῶν τῶν κατοικούντων τὸ ἔδαφος εἰς δ ἢ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἔργων.

2) Τὴν ἀπομάκρυνσιν παντός προσώπου, τὸ ὁποῖον, κατόπιν ἀνακρίσεως, ἤθελε βεβαιωθῆ ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς σφαγὰς ἢ ἀπελάσεις ἢ ἔτι προῦκάλεσεν αὐτάς· τὰ ληπτέα κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ προσώπου τούτου μέτρα θά ὑποδεικνύωνται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

3) Τὴν ἀπόδοσιν πάσης περιουσίας καὶ ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης ποτὲ εἰς μέλη κοινότητος τινος, ἀποβιώσαντα ἢ ἐξαφανισθέντα, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1914 (ν. ἡμ.), χωρὶς νὰ κατὰλιπῶσι κληρονόμον· ἢ ἀπόδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τὴν κοινότητα ἀντὶ τοῦ Κράτους.

4) Τὴν ἀκύρωσιν πάσης πράξεως ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἢ συστάσεως ἐπ' αὐτῆς δικαιωμάτων, συνομολογηθείσης μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1914 (ν. ἡμ.) ἢ ἀποζημιώσεως τῶν κατόχων θά ἐπιβαρύνῃ τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς νὰ παρέχῃ αὐτῇ πρόσχημα ἐπιβαρύνσεως τῆς ἀποδόσεως. Ἡ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ δικαιούται οὐχ ἤττον νὰ ἐπιβάλλῃ δίκαιον συμβιβασμὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐὰν ποσὸν τι ἤθελον ἔχει πληρωθῆ παρὰ τοῦ σημερινοῦ κατόχου τῆς ἐν λόγῳ ἰδιοκτησίας.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεούται νὰ διευκολύνῃ ἐν τῷ μεγίστῳ δυνατῷ μέτρῳ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών των, αἵτινες θά εἶναι ἀνέκκλητοι. Οὐδεμίαι ἀπόφασις τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν, δύναται νὰ ἀντιταχθῆ εἰς αὐτάς.

Ἄρθρον 145.

Πάντες οἱ ὀθωμανοὶ ὑπῆκοοι ἔσονται ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ θά ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν δικαιωμάτων ἀδικαικρίτως φυλῆς, γλώσσης ἢ θρησκείας.

Ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας, δοξασίας ἢ πίστεως δὲν δύναται νὰ ἀποβῆ ἐπιζήμια εἰς οὐδένα ὀθωμανὸν ὑπῆκοον ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἰδίως ἐν τῇ ἀποκτήσει δημοσίων θέσεων, λειτουργημάτων καὶ τιμῶν ἢ ἐν τῇ ἐξασκῆσει τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ βιομηχανιῶν.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θά ὑποβάλλῃ πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, σχέδιον ἐκλογικοῦ συστήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων.

Οὐδεὶς περιορισμὸς θέλει τεθῆ ἐναντίον τῆς ἐλευθέρως χρήσεως παρὰ παντός ὀθωμανοῦ ὑπηκόου οἰασδήποτε γλώσσης, εἴτε ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς σχέσεσιν ἢ τῷ ἐμπορίῳ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν, τὸν τύπον ἢ τὰ πάσης γλώσσης δημοσιεύματα, εἴτε ἐν ταῖς δημοσίαις συναρθεῖσεσιν. Εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους τοὺς ἐμιλοῦντας ἄλλην γλῶσσαν ἢ τὴν τουρκικὴν θά παρασχεθῶσιν αἱ προσήκουσαι εὐκολίαι πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς γλώσσης των ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, εἴτε προφορικῶς εἴτε ἐγγράφως.

Ἄρθρον 146.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεούται νὰ ἀναγνωρίξῃ τὸ κύρος τῶν διπλωμάτων τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνεγνωρισμένων πανεπιστημίων ἢ σχολῶν, θέλει δὲ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἐφωδιασμένους διὰ τοιούτων διπλωμάτων τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν οἰκειῶν ἐπαγγελμάτων καὶ βιομηχανιῶν.

Ἡ παρούσα διάταξις θά ἐφαρμοσθῆ ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ διαμενόντων ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 147.

Οἱ ὀθωμανοὶ ὑπῆκοοι οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἐθνικὰς, θρησκευτικὰς ἢ γλωσσικὰς μειονότητας θά ἀπολαύωσι νομικῶς καὶ πραγματικῶς τῆς αὐτῆς προστασίας καὶ τῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων, ὧν ἀπολαύουσι καὶ οἱ λοιποὶ ὀθωμανοὶ ὑπῆκοοι. Θά ἔχωσιν ἰδίως ἴσον δικαίωμα νὰ συνιστῶσι, διευθύνωσι καὶ ἐλέγχωσιν, ἰδίαις δαπάναις, ἀνεξαρτήτως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, παντός εἶδους φιλανθρωπικὰ, θρησκευτικὰ ἢ κοινωνικὰ ἰδρύματα, σχολεῖα κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, μετὰ τὸ δικαίωμα νὰ ποιῶνται ἐλευθέρως χρῆσιν τῆς ἰδίας των γλώσσης καὶ νὰ τελῶσιν ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας των.

Ἄρθρον 148.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ χώραις ἔνθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία ὑπηκόων ὀθωμανῶν ἀνηκόντων εἰς ἐθνικὰς, γλωσσικὰς

ἡ θρησκευτικῆς μειονότητος, θέλει ἐξασφαλισθῆ εἰς τὰς μειονότητας ταύτας δικαία συμμετοχὴ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν, ἅτινα θὰ διετίθεντο τυχὸν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διὰ τῶν δημοτικῶν ἢ ἄλλων προϋπολογισμῶν, δι' ἐκπαιδευτικούς ἢ φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ καταβάλλωνται πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ἀντιπροσώπους τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων.

Ἄρθρον 149.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ σέβηται τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ σχολικὴν αὐτονομίαν πάσης ἐθνικῆς μειονότητος ἐν Τουρκίᾳ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐπικυροῖ καὶ ὑπόσχεται νὰ ὑποστηρίξῃ εἰς τὸ μέλλον, ἐν ὅλῃ τῶν τῇ ἐκτάσει, τὰς θρησκευτικὰς, σχολικὰς καὶ δικαστικὰς προνομίας καὶ ἀσυδοσίας, τὰς παραχωρηθείσας ὑπὸ τῶν Σουλτάνων εἰς τὰς μὴ μουσουλμανικὰς ἐθνότητας, δυνάμει εἰδικῶν ἢ αὐτοκρατορικῶν διαταγμάτων (φιρμανίων, χαττίων, βερατιῶν, κλπ.), ὡς καὶ δι' ὑπουργικῶν ἢ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου διαταγῶν.

Θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἄκυρα καὶ μὴ ὑπάρχοντα πάντα τὰ καταργοῦντα, περιορίζοντα ἢ τροποποιῶντα τὰς ἐν λόγῳ προνομίας καὶ ἀσυδοσίας διατάγματα, νόμοι, κανονισμοὶ καὶ ἐγκύκλιοι τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ ὀθωμανικοῦ δικαστικοῦ συστήματος γενομένη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης θέλει θεωρηθῆ ἐπικρατεστέρα τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ἡ τροποποίησις αὕτη ἤθελεν ἀφορᾶ εἰς ἄτομα ἀνήκοντα εἰς ἐθνικὰς μειονότητας.

Ἄρθρον 150.

Ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ γόραις ἐνθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία ὀθωμανῶν ὑπηκόων, χριστιανῶν ἢ ἰσραηλιτῶν, ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ ὅπως οἱ ὀθωμανοὶ οὗτοι ὑπῆκοοι μὴ ἀναγκάζωνται νὰ προβαίνωσιν εἰς πράξιν τινὰ ἀποτελοῦσαν παραβίασιν τῆς πίστεώς των ἢ τῶν θρησκευτικῶν των ἐθίμων, οὔτε νὰ ὑφίστανται ἀνικανότητά τινα ἀρνούμενοι νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ νὰ ἐκτελῶσι νόμιμόν τινα πράξιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομαδιαίας των ἀναπαύσεως. Οὐχ ἦττον, ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς ὀθωμανοὺς τούτους ὑπηκόους, χριστιανοὺς ἢ ἰσραηλίτας, τῶν ὑποχρεώσεων αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἄρθρον 151.

Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις, κατόπιν ἐξετάσεως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θὰ προσδιορίσωσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους μέτρα. Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἀποδέχεται πάσας τὰς ληφθησομένας ἐπὶ τούτου ἀποφάσεις.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ, ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καταστῆ ἐφικτὴ ἡ προπαρασκευὴ γενικοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν ἀπάντων τῶν Ἐθνῶν, ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσῃ αὐστηρῶς τοὺς κάτωθι συνομολογουμένους στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ ἀεροπορικούς ὅρους.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Ι Ο Ρ Ο Ι

Ἄ ρ θ ρ ο ν 152.

Ἡ ὑπὸ τῆς Τουρκίας διατιθεμένη στρατιωτικὴ δύναμις θέλει περιλαμβάνει :

- 1) Τὴν προσωπικὴν φρουρὰν τοῦ Σουλτάνου.
- 2) Δυνάμεις χωροφυλακῆς προοριζόμενας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν μειονοτήτων.
- 3) Εἰδικὰ στοιχεῖα προοριζόμενα διὰ τὴν ἐπίσχυσιν τῆς χωροφυλακῆς ἐν περιπτώσει σοβαρῶν ταραχῶν καὶ ἐνδεχομένως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν συνόρων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 153.

Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 152 προβλεπομένων, δεόν νὰ ἀποστρατευθῶσι καὶ διαλυθῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 154.

Ἡ προσωπικὴ φρουρὰ τοῦ Σουλτάνου περιλαμβάνει τὸ ἐπιτελεῖον καὶ μονάδας πεζικοῦ καὶ ἵππικοῦ, ὧν ἡ δύναμις δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τοὺς 700 ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας. Ἡ δύναμις αὕτη δὲν περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἐν ἄρθρῳ 155 προβλεπομένῃ ὀλικῇ δυνάμει.

Ἡ σύνθεσις τῆς φρουρᾶς ταύτης ἐμφαίνεται ἐν τῷ εἰς τὸ παρὸν Τμῆμα προσαρτωμένῳ Πίνακι Α΄.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 155.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 152 ἀπαριθμουμένων δυνάμεων δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τοὺς 50,000 ἄνδρας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπιτελειῶν, τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολῶν καὶ τῶν ἐμπέδων τμημάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 156.

Αἱ δυνάμεις τῆς χωροφυλακῆς θὰ κατανεμηθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας, δικαιουμένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς ἐδαφικὰς περιοχάς, αἵτινες θὰ ὁροθετηθῶσι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 200.

Ἐν ἐκάστη ἐδαφικῇ περιοχῇ θὰ διοργανωθῇ μία λεγεὼν χωροφυλακῆς, ἀποτελουμένη ἐκ πεζικοῦ καὶ ἵππικοῦ, ἐφεδρασίμῃ διὰ πολυβόλων καὶ περιλαμβανούσα διοικητικὰς καὶ ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας. Ἡ λεγεὼν αὕτη θὰ παρέχῃ εἰς τὰ βολαεῖα, σφαιρομαχίαι, κιάδες κλπ. τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διοργανώσιν μονίμου ὑπηρεσίας ἀσφαλείας ἀποσπάσματα καὶ θὰ διαθέτῃ εἰς ἕν ἢ πλείονα σημεῖα τοῦ ἐδάφους τῆς περιοχῆς τῶν κινητὰς ἐφεδρείας.

Ὡς ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προσορισμοῦ τῶν, αἱ λεγεῶνες δὲν θὰ περιλαμβάνωσιν οὔτε πυροβολικὸν, οὔτε τεχνικὰ ὄπλα.

Ἡ συνολικὴ δυνάμις τῶν λεγεῶνων δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς 35,000 ἄνδρας, περιλαμβανομένους ἐν τῷ συνολικῷ ἀριθμῷ τῶν δυνάμεων τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 155.

Ἡ κατ' ἀνώτατον ὅρον δυνάμις μιᾶς λεγεῶνος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ τέταρτον τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῶν λεγεῶνων.

Τὰ στοιχεῖα μιᾶς λεγεῶνος δέον νὰ μὴ χρησιμοποιῶνται ἔξω τοῦ ἐδάφους τῆς περιοχῆς τῶν ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπομένης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 157.

Τὰ εἰδικὰ στοιχεῖα ἐνίσχυσεως δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι μονάδας πεζικοῦ, ἵππικοῦ, ὄρειοῦ πυροβολικοῦ, σκαπανεῖα καὶ τὰς ἐντιστοιχοὺς τεχνικὰς καὶ γενικὰς ὑπηρεσίας. Ἡ συνολικὴ τῶν δυνάμις δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς 15,000 ἄνδρας, περιλαμβανομένους ἐν τῷ συνολικῷ ἀριθμῷ τῶν δυνάμεων τῷ προβλεπομένῳ ἐν ἄρθρῳ 155.

Ἡ δι' εἰδικῶν στοιχείων ἐνίσχυσις μιᾶς λεγεῶνος δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ τρίτον τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῶν στοιχείων τούτων ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπομένης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀναλογία τῶν διαφόρων ὄπλων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐν τῇ συνθέσει τῶν εἰδικῶν τούτων στοιχείων ἐμφαίνεται ἐν τῷ εἰς τὸ παρὸν Τμήμα προσαρτωμένῳ Πίνακι Β'.

Ἡ κατὰ τὴν ἰσχύοντα θὰ καθορισθῇ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 200.

Ἄρθρον 158.

Ἐν τοῖς σχηματισμοῖς περὶ τῶν ἄρθρα 156 καὶ 157 ἡ ἀναλογία τῶν ἀξιωματικῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιτελείων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, δὲν θέλει ὑπερβῆναι τὸ εἴκοστόν, ἡ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν τὸ δωδέκατον τῆς ὅλικῆς ἐν ὑπηρεσίᾳ δυνάμεως.

Ἄρθρον 159.

Ἀξιωματικοί, διατιθέμενοι ὑπὸ τῶν διαφόρων Συμμάχων ἢ οὐδετέρων Δυνάμεων, θὰ συμμετέχωσιν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, τῆς διοικήσεως, διοργανώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῆς χωροφυλακῆς. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 158 προβλεπομένῳ ἀριθμῷ ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, τὸ σύνολον ὅμως αὐτῶν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Εἰδικαί συμφωνίαι, καταρτιζόμεναι κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπομένης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ προσδιορίσωσι τὴν κατ' ἐθνικότητα ἀναλογίαν τῶν ἀξιωματικῶν τούτων καὶ θὰ κανονίσωσι τοὺς ὅρους τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὰς διαφόρους ἀποστολάς περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 160.

Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐδαφικῇ περιοχῇ πάντες οἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ταθέντες ἀξιωματικοί, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 159, θὰ εἶναι, κατ' ἀρχὴν, τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος.

Ἄρθρον 161.

Ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 178 προβλεπομένη ζώνῃ τῶν Στενῶν καὶ τῶν νήσων, ἐξαιρέσει τῶν νήσων Λήμνου, Ἰμβροῦ, Σαμοθράκης, Τενέδου καὶ Λέσβου, αἱ ἑλληνικαὶ καὶ ὀθωμανικαὶ δυνάμις τῆς χωροφυλακῆς θὰ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν Διασυμμαχικὴν Διοίκησιν κατοχῆς τῆς ζώνης ταύτης.

Ἄρθρον 162.

Πάντα τὰ μέτρα ἐπιστρατεύσεως, ἢ τὰ σχετιζόμενα πρὸς αὐτήν, ἢ σκοποῦντα τὴν ἐνίσχυσιν τῶν δυνάμεων ἢ τῶν μέσων μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ προβλεπομένων παντοσιδῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀπαγορεύονται. Οἱ διάφοροι σχηματισμοί, ἐπιτελεῖα καὶ ὑπηρεσίαι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δέον νὰ περιλαμβάνωσι συμπληρωματικὰ στελέχη.

Ἄρθρον 163.

Ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 153 προθεσμίας, πᾶσαι αἱ σημεριναὶ δυνάμις τῆς χωροφυλακῆς θὰ συγχωρευθῶσι μετὰ τῶν λεγεῶνων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 156.

Ἄρθρον 164.

Πᾶς μὴ προβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ παρόντος Τμήματος στρατιωτικὸς σχηματισμὸς ἀπαγορεύεται.

Ἡ κατάργησις τῶν ἐπὶ πλέον τῆς ἐπιτρεπομένης δυνάμεως τῶν 50,000 ἄνδρῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς προσω-

πικῆς φρουρᾶς τοῦ Σουλτάνου, σχηματισμῶν θὰ πραγματοποιηθῆ βαθμηδόν, ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῆ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ βραδύτερον ἐξ μῆνης μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 153.

Τὸ ἐξ ἀξιοματικῶν ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιούμενον προσωπικὸν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸ Ὀθωμανικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, ὡς καὶ αἱ ὑπαγόμεναι αὐτοῖς ὑπηρεσίαι, θὰ περιορισθῶσιν, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, εἰς τὸν ἀριθμὸν τὸν ὅποιον ἢ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπομένη Διασυμμαχικῆ Ἐπιτροπῆ ἤθελε κρίνει ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν γενικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ὀθωμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὁ ἀριθμὸς οὗτος θέλει συνυπολογίζεσθαι πρὸς ἀποτελέσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 158 προβλεπομένου ἀνωτάτου ὅριου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄. Σ Τ Ρ Α Τ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Ἄ ρ θ ρ ο ν 165.

Ἡ ὀθωμανικὴ στρατιωτικὴ δύναμις θὰ καταρτίζεται καὶ στρατολογῆται εἰς τὸ μέλλον μόνον δι' ἐθελουσίας κατατάξεως.

Θὰ στρατολογῶνται ἐξ ἴσου πάντες οἱ ὑπήκοοι τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἀδιακρίτως φυλῆς ἢ θρησκείας.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 156 προβλεπομένας λεγεῶνας, ἡ στρατολογία αὐτῶν θὰ εἶναι κατ' ἀρχὴν τοπικὴ καὶ θὰ κανονισθῆ εἰς τρόπον ὥστε τὰ μουσουλμανικὰ καὶ μὴ μουσουλμανικὰ στοιχεῖα τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστης περιφερείας νὰ ἀντιπροσωπεύωνται κατὰ τὸ δυνατόν ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἀντιστοίχου λεγεῶνας.

Αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται τόσον ἐπὶ τῶν ἀξιοματικῶν ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 166.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται θὰ ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν διὰ δώδεκα συνεχῆ ἔτη.

Ἡ κατ' ἔτος ἀντικατάστασις τῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἀνδρῶν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς θητείας των δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 155 ὀριζομένου συνόλου τῶν δυνάμεων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 167.

Πάντες οἱ ἀξιοματικοὶ δέον νὰ ᾤσι μόνιμοι.

Οἱ ἀξιοματικοὶ οἵτινες διατελοῦσι νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐν τε τῷ στρατῷ καὶ τῇ χωροφυλακῇ καὶ οἵτινες θὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ νέᾳ στρατιωτικῇ δυνάμει ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσι τοῦλάχιστον μέχρις ἡλικίας τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν.

Οἱ ἀξιοματικοὶ οἵτινες διατελοῦσι νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐν τε τῷ στρατῷ καὶ τῇ χωροφυλακῇ καὶ οἵτινες δὲν θὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῇ νέᾳ στρατιωτικῇ δυνάμει θὰ ἀπαλλαγῶσιν ὀριστικῶς πάσης στρατιωτικῆς ὑποχρέωσως καὶ δὲν θὰ μετέχωσιν οἰασδήποτε στρατιωτικῆς ἀσκήσεως, θεωρητικῆς ἢ πρακτικῆς.

Οἱ νεωστὶ διορισθέντες ἀξιοματικοὶ ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσι πραγματικῶς τοῦλάχιστον ἐπὶ εἴκοσι πέντε συνεχῆ ἔτη.

Ἡ κατ' ἔτος ἀντικατάστασις τῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἀπομακρυνομένων τῆς ὑπηρεσίας ἀξιοματικῶν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς θητείας των δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 158 προβλεπομένης ὀλικῆς δυνάμεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Σ Χ Ο Λ Α Ι, Ε Κ Η Η Ι Δ Ε Ψ Τ Ι Κ Α Ι Δ Ρ Υ Μ Α Τ Α, Ε Τ Α Ι Ρ Ε Ι Α Ι Κ Α Ι Ο Μ Ι Λ Ο Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ Ι Κ Ο Ι

Ἄ ρ θ ρ ο ν 168.

Μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἀπομεινωσιν ἐν Τουρκίᾳ μόνον αἱ ἀπολύτως ἀπαραίτητοι διὰ τοὺς στρατολογουμένους ἀξιοματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς τῶν ἐπιτρεπομένων μονάδων στρατιωτικὰ σχόλαι, ἧτοι :

1 σχολὴ διὰ τοὺς ἀξιοματικούς·

1 σχολὴ κατ' ἑδαφικὴν περιοχὴν διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν οἵτινες θὰ γίνωνται δεκτοὶ ὅπως ἀκολουθῶσι τὰς παραδόσεις τῶν σχολῶν τούτων θὰ ἦ ἐν ἀπολύτῳ ἀναλογίᾳ πρὸς τὰ πληρωτέα κενὰ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀξιοματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 169.

Τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 168, ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα καὶ αἱ παντὸς εἴδους ἀθλητικὰ ἢ ἄλλα ἑταιρεῖαι δέον νὰ μὴ ἀσχολῶνται εἰς ζητήματα στρατιωτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΤΕΛΩΝΟΦΥΛΑΚΕΣ, ΤΟΠΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΣΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΗ, ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΕΣ

Ἄρθρον 170.

Μη θιγομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 48, Μέρους Γ' (Πολιτικοὶ ἔροι), ὁ ἀριθμὸς τῶν τελωνοφυλάκων, τῶν ὑπαλλήλων τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας, ἀστικῆς ἢ ἀγροτικῆς, τῶν δασοφυλάκων ἢ ἄλλων τοιοῦτων ὑπαλλήλων δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἤσχον τοιοῦτον λειτούργημα κατὰ τὸ 1913, ἐντὸς τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἐδαφικῶν ὁρίων τῆς Τουρκίας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων δύναται νὰ αὐξηθῇ ἐν τῷ μέλλοντι μόνον κατ' ἀναλογίαν ἀνταποκρινομένην πρὸς τὰς αὐξήσεις τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ μέρη ἢ τοὺς δήμους παρ' οἷς ὑπηρετοῦσιν.

Οἱ ὑπάλληλοι ἢ λειτουργοὶ οὗτοι, ὡς καὶ οἱ τῆς ὑπηρεσίας τῶν σιδηροδρόμων, δὲν δύνανται νὰ καλῶνται ὕπως συμμετάσχουσιν εἰς οἰανδήποτε στρατιωτικὴν ἄσκησιν.

Ἐν ἐκάστη διοικητικῇ περιφερείᾳ τὰ τῆς στρατολογίας, διοικήσεως καὶ κατανομῆς τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας, ἀστικῆς ἢ ἀγροτικῆς, ὡς καὶ τῶν δασοφυλάκων, θὰ διέπωνται ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 165 τρεθείσης ἀρχῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν χωροφυλακίαν.

Οἱ παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ ἀστυνομίᾳ, ἥτις ὡς πολιτικὴ Ἀρχὴ τῆς Τουρκίας θὰ διακρίνηται τῆς ὀθωμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων Συμμάχων ἢ οὐδετέρων Δυνάμεων, θὰ συμμετέσχουσιν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, τῆς διοργανώσεως, διοικήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῆς εἰρημένης ἀστυνομίας. Ἡ δύναμις τῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων τούτων δὲν θὰ ὑπερβαίῃ δέκα πέντε ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν τῆς οἰκείας ὀθωμανικῆς δυνάμεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΟΠΛΙΣΜΟΣ, ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ, ΥΔΙΚΟΝ

Ἄρθρον 171.

Μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὁ ἐν χρήσει ὑπάρχων τυχὸν ὀπλισμὸς ἢ τηρούμενός ἐν ἐφεδρείᾳ διὰ τὰς ἀντικαταστάσεις ἐν τοῖς διαφόροις σχηματισμοῖς τῆς ὀθωμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τοὺς ὀριζομένους ἀριθμοὺς διὰ χιλίους ἀνδρας ὑπὸ τοῦ προσαρτωμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος Γ'.

Ἄρθρον 172.

Τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τουρκίας πολεμοφόδια δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνοσι τοὺς ὀριζομένους ἀριθμοὺς ὑπὸ τοῦ προσαρτωμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος Γ'.

Ἄρθρον 173.

Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ ἐπὶ πλεόν τῶν ἐπιτρεπομένων ποσοτήτων ὑπάρχοντα ὅπλα, τὰ διαφόρων κατηγοριῶν πυρομαχικὰ καὶ τὸ ὕλικόν πολέμου, θὰ παραδοῦσιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπομένην Διασυμμαχικὴν Στρατιωτικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὀρισθησομένοις τόποις.

Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις θὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τοῦ ὕλικου τούτου.

Ἄρθρον 174.

Ἡ κατασκευὴ ὅπλων, πυρομαχικῶν καὶ ὕλικου πολέμου, περιλαμβανομένων τῶν ἀεροπλοίων καὶ τεμαχίων ἀεροπλοίων πάσης φύσεως, θὰ γίνηται μόνον ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ἢ καταστάμασι τοῖς ἐπιτρεπομένοις ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 200 προβλεπομένης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, πᾶσα ἑτέρα ἐγκατάστασις, ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν κατασκευὴν, παρασκευὴν, ἐναποθήκυσιν ἢ τὴν μελέτην ὅπλων, πυρομαχικῶν ἢ παντὸς ἄλλου ὕλικου πολέμου, θὰ παύσῃ λειτουργοῦσα ἢ θὰ μετατραπῇ πρὸς καθαρῶς ἐμπορικὴν χρῆσιν.

Τὴν αὐτὴν τύχην θὰ λάβωσι καὶ πάντα τὰ ὀπλοστάσια τὰ μὴ χρησιμοποιοηθῆσάμενα πρὸς ἐναποθήκυσιν τῶν ἐπιτρεπομένων ποσῶν πυρομαχικῶν.

Τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἐγκαταστάσεων ἢ ὀπλοστασίων, τὰ ὑπερβαίνοντα τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιτρεπομένης κατασκευῆς, δέον νὰ τεθῶσιν εἰς ἀχρησίαν καὶ μετατραπῶσι πρὸς καθαρῶς ἐμπορικὴν χρῆσιν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Διασυμμαχικῆς Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῆς προβλεπομένης ἐν ἄρθρῳ 200.

Ἄρθρον 175.

Ἡ εἰς Τουρκίαν εἰσαγωγή ὕπλων, πυρομαχικῶν καὶ ὕλικου πολέμου, περιλαμβανομένων τῶν ἀεροπλοίων καὶ τεμαχίων ἀεροπλοίων πάσης φύσεως, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπομένης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁμοίως ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ διὰ ξένας χώρας κατασκευὴ ὕπλων, πυρομαχικῶν καὶ πάντες εἶδους ὕλικου πολέμου, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή αὐτῶν.

Ἄρθρον 176.

Ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεως φλογοβόλων, ἀσφυκτικῶν τοξικῶν ἢ ἄλλων τοιούτων ἀερίων, ὡς καὶ παντὸς ὑγροῦ, ὕλης ἢ παρασκευάσματος ἀναλόγου, ἢ ἐν Τουρκίᾳ κατασκευῆ καὶ ἡ εἰς αὐτὴν εἰσαγωγή τούτων ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς.

Ἡ αὕτη ἀπαγόρευσις ὑφίσταται διὰ τὸ ὕλικόν, ὑπερ εἰδικῶς προορίζεται διὰ τὴν κατασκευὴν, τὴν διατήρησιν ἢ τὴν χρῆσιν τῶν εἰρημένων προϊόντων ἢ παρασκευασμάτων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἐν Τουρκίᾳ κατασκευὴ καὶ ἡ εἰς αὐτὴν εἰσαγωγή τεθωρακισμένων ἀρμάτων, ἀρμάτων ἐφόδου (tanks) ἢ παντὸς ἄλλου παρομοίου μηχανήματος, δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς πολεμικοῦς σκοποῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ο Χ Υ Ρ Ω Μ Α Τ Ι Κ Α Ἐ Ρ Γ Α

Ἄρθρον 177.

Τὰ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 178 προβλεπομένης ζώνης τῶν Στενῶν καὶ τῶν νήσων ὀχυρωματικὰ ἔργα θὰ ἀφοπλισθῶσι καὶ κατεδαφισθῶσι, συμφώνως τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ.

Ἐξω τῆς ζώνης ταύτης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 89 τὰ ὑπάρχοντα ὀχυρωματικὰ ἔργα δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὴν κατάστασιν εὐρίσκονται, ἀλλὰ θὰ ἀφοπλισθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

Ἄρθρον 178.

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν Στενῶν, τὰ Ὑψηλὰ Συμβλλόμενα Μέρη συνυμολογοῦσι τὰς κάτωθι διατάξεις:

1) Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἀφοπλισθῶσι καὶ κατεδαφισθῶσι πάντα τὰ ἔργα, ὀχυρώσεις καὶ πυροβολεῖα ἐντὸς τῆς κατωτέρω ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 179 ὀριζομένης ζώνης, περιλαμβανομένης τῆς παράλια καὶ τῶν νήσους τῆς Προποντίδος καὶ τῆς παράλια τῶν Στενῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς νήσοις Λήμνω, Ἰμβρῳ, Σαμοθράκῃ, Τενέδῳ καὶ Λέσβῳ.

Ἡ ἐκ νέου κατασκευὴ τῶν ἔργων τούτων ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ παρομοίων ἔργων ἀπαγορεύονται ἐν τε τῇ εἰρημένῃ ζώνῃ καὶ ταῖς νήσοις ταύταις. Ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ ζώνῃ ὡς καὶ ἐν ταῖς νήσοις Λήμνω, Ἰμβρῳ, Σαμοθράκῃ καὶ Τενέδῳ, νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως τεθῶσιν εἰς ἀχρησίαν αἱ ὑπάρχουσαι ὁδοὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ αἰτινες δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς τάχῃ μεταφορὰν πυροβολικοῦ καὶ ὧν ἡ κατασκευὴ ἀπαγορεύεται.

Ἐν ταῖς νήσοις Λήμνω, Ἰμβρῳ, Σαμοθράκῃ καὶ Τενέδῳ δὲν δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι νέαι ὁδοὶ ἢ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἄνευ ἀδείας τῶν τριῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων Δυνάμεων.

2) Τὰ ἐν τῇ § 1η, ἐδαφίῳ πρώτῳ, προβλεπόμενα μέτρα θὰ ἐκτελεσθῶσι μερίμνῃ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ὡς πρὸς τὰ εἰς ἑκατέραν ἀνήκοντα ἐδάφη καὶ ὑπὸ τὸν προβλεπόμενον ἐν ἄρθρῳ 203 ἔλεγχον.

3) Τὰ ἐδάφη τῆς εἰρημένης ζώνης καὶ αἱ νῆσοι Λήμνος, Ἰμβρῳ, Σαμοθράκῃ, Τενέδος καὶ Λέσβος θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται στρατιωτικῶς μόνον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐνεργουσῶν ἀπὸ κοινοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀποκλείει τὴν ἐντὸς τῆς εἰρημένης ζώνης καὶ τῶν νήσων χρησιμοποίησιν τῶν ἐλληνικῶν καὶ ὀθωμανικῶν δυνάμεων χωροφυλακῆς, αἰτινες θὰ ὑπάγωνται ὑπὸ τὴν διασυμμαχικὴν διοίκησιν τῶν δυνάμεων κατοχῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 161, οὔτε τὴν διατήρησιν ἐλληνικῆς φρουρᾶς ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, οὔτε τὴν παρουσίαν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 152 προβλεπομένης προσωπικῆς φρουρᾶς τοῦ Σουλτάνου.

4) Αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις, ἐνεργοῦσαι ἀπὸ κοινοῦ, δύνανται νὰ διατηρῶσιν εἰς τὰ ἄνω ἐδάφη καὶ τὰς νήσους ὅσας στρατιωτικὰς καὶ ἀεροπορικὰς δυνάμεις θὰ κρίνωσιν ἀναγκαῖας ὅπως παρακωλύσωσι τὴν ἐκτέλεσιν ἢ προετοιμασίαν ἐνεργείας, ἥτις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως θὰ ἠδύνατο νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Στενῶν.

Ἡ ἐπιτήρησις αὐτῆ θὰ ἀσκήσῃται, ἀπὸ ναυτικῆς ἀπόψεως, ὑπὸ μιᾶς φυλακίδος ἐκάστης τῶν εἰρημένων Συμμάχων Δυνάμεων.

Αἱ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀναφερόμεναι δυνάμεις κατοχῆς δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, νὰ ἀσκῶσιν ἐν τῇ ξηρᾷ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτάξεως ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ προσηρτημένῳ εἰς τὴν Σύμβασιν IV τῆς Χάγης Κανονισμῶ, ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ συμβάσει ἣτις ἤθελεν ἀντικαταστήσει ταύτην καὶ εἰς ἣν θὰ ἐλάμβανε μέρος ἐκάστη τῶν εἰρημένων Δυνάμεων. Οὐχ ἤττον αἱ ἐπιτάξεις αὗται θὰ ἐκτελῶνται μόνον δι' ἀμέσου πληρωμῆς.

Ἄρθρον 179.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 178 προβλεπομένη ζώνη καθορίζεται ὡς ἐξῆς ("Ὅρα χάρτην ὑπ' ἀριθ. 1) :

1ον. Ἐν Εὐρώπῃ :

Ἀπὸ τοῦ Κρατσαλλ ἐντὸς τοῦ κόλπου Ἐηροῦ καὶ κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν :
γραμμὴ διευθυνομένη περίπου βορειοανατολικῶς ἔπειτα ἀκολουθοῦσα τὸ νότιον ὄριον τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Βερλίν Δερὲ μέχρι τῆς κορυφογραμμῆς τοῦ Κουροῦ Δάγ·
ἐκεῖθεν, γραμμὴ ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν ταύτην·
ἀκολουθῶς, γραμμὴ εὐθεῖα διερχομένη βορείως τοῦ Ἐμερλί καὶ νοτίως τοῦ Δερελέρ, καμπτομένη ἔπειτα Β. βορειοανατολικῶς καὶ τέμνουσα τὴν ὁδὸν ἀπὸ Ραιδεστοῦ εἰς Μάλγαρα, εἰς ἀπόστασιν 3 χιλιομέτρων πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀϊναρτζίκι, ἐκεῖθεν δὲ διερχομένη εἰς ἀπόστασιν 6 χιλιομέτρων νοτιοανατολικῶς τοῦ Ὀρτατζάκιοι·
ἀκολουθῶς, γραμμὴ καμπτομένη βορειοανατολικῶς καὶ τέμνουσα τὴν ὁδὸν ἀπὸ Ραιδεστοῦ εἰς Χαριοῦπολιν, εἰς ἀπόστασιν 18 χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τῆς Ραιδεστοῦ·
ἐκεῖθεν καὶ μέχρι σημείου τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μουρατλί εἰς Ραιδεστόν, κειμένον εἰς ἀπόστασιν 1 περίπου χιλιομέτρου νοτίως τοῦ Μουρατλί :
γραμμὴ εὐθεῖα·
ἐκεῖθεν, Ἀ. βορειοανατολικῶς, μέχρι Γενίκιοι :
γραμμὴ εὐθεῖα, τροποποιουμένη ὅμως εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέρχεται εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον 2 χιλιομέτρων βορείως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Τυρολόης εἰς Μέτρας·
ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν Β. βορειοανατολικὴν μέχρι σημείου κειμένου ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἐν τῷ ἄρθρῳ 27, Α', 2 συνόρου τῆς Τουρκίας δυτικῶς τῆς Στράντζας·
γραμμὴ εὐθεῖα ἀφίνουσα τὸ χωρίον Γενίκιοι ἐντὸς τῆς ζώνης·
ἐκεῖθεν καὶ μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου :
τὸ σύνορον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὡς τοῦτο ὀρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 27, Α', 2.

2ον. Ἐν Ἀσίᾳ :

Ἀπὸ σημείου ὀρισθησομένου ὑπὸ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Δαχλίνα καὶ τῆς Σιάλας Κεμερίου ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀδραμυττίου, καὶ κατὰ διεύθυνσιν Ἀ. βορειοανατολικὴν :
γραμμὴ διερχομένη νοτίως τῆς Σιάλας Κεμερίου καὶ τοῦ Κεμερίου καὶ τῆς συνδεούσης τὰ δύο ταῦτα μέρη ὁδοῦ·
ἀκολουθῶς καὶ μέχρι σημείου κειμένου ἀμέσως πρὸς νότον τοῦ σημείου ἐνθα ὁ σιδηρόδρομος συστήματος Decauville ἀπὸ Ὀσμανλάρ εἰς Οὐρχανλάρ τέμνει τὸ Δεῖρμέν Δερὲ :
γραμμὴ εὐθεῖα·
ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν καὶ μέχρι τῆς λίμνης Μανιάδος·
γραμμὴ ἀκολουθοῦσα τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Δεῖρμέν Δερὲ καὶ τοῦ Καρᾶ Δερὲ Σουγιου·
ἐκεῖθεν, πρὸς ἀνατολὰς, ἢ νότιος ὄχθη τῆς λίμνης Μανιάδος·
ἀκολουθῶς, μέχρι τοῦ σημείου ἐνθα ὁ ροῦς τοῦ Καρᾶ Δερὲ τέμνεται ὑπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Πανόρμου εἰς Σουσιγρλί :
τὸ ποτάμιον τοῦτ', κατὰ διεύθυνσιν σύμφωνον πρὸς τὸν ροῦν αὐτοῦ·
ἐκεῖθεν, πρὸς ἀνατολὰς μέχρι σημείου ἐπὶ τοῦ Ἀδρανὸς Τσαί, κειμένου εἰς ἀπόστασιν 3 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ Καρᾶ Ὀγλάν ἐκβολῆς του :
γραμμὴ εὐθεῖα·
ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν, τὸ ποτάμιον τοῦτ' κατὰ διεύθυνσιν σύμφωνον πρὸς τὸν ροῦν αὐτοῦ·
ἀκολουθῶς ἢ νότιος ὄχθη τῆς λίμνης Ἀπολωνιδος·
ἀκολουθῶς, μέχρι σημείου ἐνθα ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Μουδακίων—Προύσης τέμνει τὸ Νιλουφέρ Τσαί, εἰς ἀπόστασιν περίπου 5 χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τῆς Προύσης :
γραμμὴ εὐθεῖα·
ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν καὶ μέχρι τῆς συμβολῆς τῶν ποταμίων εἰς ἀπόστασιν 6 περίπου χιλιομέτρων βορείως τῆς Προύσης :
τὸ ποτάμιον Νιλουφέρ κατὰ διεύθυνσιν σύμφωνον πρὸς τὸν ροῦν αὐτοῦ·
ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν Ἀ. βορειοανατολικὴν, μέχρι τοῦ νοτιωτάτου σημείου τῆς λίμνης τῆς Νικαίας :
γραμμὴ εὐθεῖα·
ἐκεῖθεν, μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν 2 χιλιομέτρων βορείως τῆς Νικαίας :
ἢ νότιος καὶ ἀνατολικὴ ὄχθη τῆς λίμνης αὐτῆς·
ἐκεῖθεν, κατὰ διεύθυνσιν βορειοανατολικὴν μέχρι τοῦ δυτικωτάτου σημείου τῆς λίμνης τῆς Σαπάντζας :
γραμμὴ ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν τῶν Τσιρτσιρ Τσεσμέ, Σιρᾶ Δάγ, Ἐλμαλί Δάγ, Καλπὰκ Δάγ, Ἀτ Τεπέ, Χεκίμ Τεπέ·
ἐκεῖθεν, πρὸς βορρᾶν καὶ μέχρι σημείου τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Νικομηδείας εἰς Ἀρμάς, κειμένου εἰς ἀπόστασιν 8 χιλιομέτρων νοτιοδυτικῶς τοῦ Ἀρμάς :

γραμμὴ ἀκολουθοῦσα κατὰ τὸ δυνατόν τὸ ἀνατολικὸν ὄριον τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Τσογιαλί Δεσῆ ἐκείθεν καὶ μέχρι σημείου τοῦ Εὐξείνου Πόντου κατεμένου εἰς ἀπόστασιν 2 χιλιομέτρων πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἀκκμπάτ :

γραμμὴ εὐθεία.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 180.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ συγκροτηθῇ Ἐπιτροπὴ ἓνα ἐπὶ τόπου προσδιορίσῃ τὰ ὄρια τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 178 προβλεπομένης ζώνης, ἐξαιρέσει τοῦ μέρους ἐνθα τὰ ὄρια ταῦτα συμπίπτουσι πρὸς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 27, Α', 2, περιγραφομένην μεθόριον. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, διοριζομένων ἀνὰ ἓν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐξ ἑνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὸ μέρος τῆς ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυριαρχίαν ὑπαγομένης ζώνης, ἢ ἐξ ἑνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὸ μέρος τῆς ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν παραμενουμένης ζώνης. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ κίνηθῃ κατὰ πλειονοψηφίαν, θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη.

Τὰ ἐξόδα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ καταλογισθῶσιν εἰς λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων κατοχῆς τῆς εἰρημένης ζώνης.

Π Ι Ν Α Ξ Α'.

Σύνθεσις τῆς προσωπικῆς φρουρᾶς τοῦ Σουλτάνου

Μ Ο Ν Α Δ Ε Σ	Δύναμις κατ' ἀνώτατον ὄρον	Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς
Ἐπιτελεῖον	400 (1)	(1) Περιλαμβάνονται εἰς τὴν δύναμιν ταύτην : α) Τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς προσωπικῆς φρουρᾶς τοῦ Σουλτάνου. β) Οἱ γενικοὶ ἀξιωματικοὶ, ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ ὅπλου, ὡς καὶ οἱ παρὰ τῷ Στρατιωτικῷ Ὀίκῳ τοῦ Σουλτάνου ἀπεσπασμένοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.
Πεζικὸν	425	
Ἴππικὸν.....	125	
Ἵπηρεσίαι.....	50	
Σύνολον.....	700	

Π Ι Ν Α Ξ Β'.

Δυνάμεις τῶν ἀποτελούντων τὰ εἰδικὰ στοιχεῖα ἐνισχύσεως διαφόρων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν.

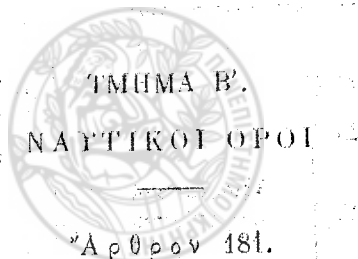
Μ Ο Ν Α Δ Ε Σ	Δύναμις κατ' ἀνώτατον ὄρον	
Ἐπιτελεῖον (Διοικήσις : ἀξιωματικοὶ καὶ προσωπικὸν).....	400	} Ἀξιωματικοὶ καὶ ὅπλιται
Πεζικὸν	8,200	
Πυροβολικὸν	2,500	
Ἴππικὸν	700	
Σκαπανεῖς καὶ τεχνικὰ σώματα.....	2,000	
Τεχνικαὶ καὶ γενικαὶ ὑπηρεσίαι.....	1,500	
Σύνολον.....	15.000	

Π Ι Ν Α Κ Ι Ο Σ

*Ανώτατος επιτρεπόμενος όρος όπλισμού και πυρομαχικών.

Υ Α Ι Κ Ι Ο Σ	Ποσότης δια 1,000 άνδρας (1)			Ποσότης πυρομαχικών καθ' όπλον (τυφέκιον ή τηλεβόλον)		
	Προσωπική φρουρά του Σουλτάνου	Λεγεώνες	Ειδικά στοιχεία άνισχύσεως	Προσωπική φρουρά του Σουλτάνου	Λεγεώνες	Ειδικά στοιχεία άνισχύσεως
Τυφέκια ή καρβίνα (2)	1,150	1,150	1,150	1,000	1,000	1,000
Περίστροφα	1 Περίστροφον καθ' αξιωματικών και ξηριππον ύπαξιωματικών			100 βολαί κατά περίστροφον		
Πολυβόλα βαρέα ή ελαφρά	15	40	45	50,000	100,000	100,000
Πυροβόλα όρειβατικά (3)	—	—	5 (4)	—	—	1,500

(1) Περιλαμβανομένη ποσότης, τινος χάριν των αντικαταστάσεων.
 (2) Τα αυτόματα τυφέκια και καρβίνα λογίζονται ως πολυβόλα ελαφρά.
 (3) Ούδέν πεδινόν ή βαρύ πυροβόλον επιτρέπεται.
 (4) Μία πυροβόλαργία εκ 4 πυροβόλων πλέον 1 πυροβόλου προς αντικατάστατον, εν συνόλω 15 πυροβόλαργίαι.

ΤΜΗΜΑ Β'
ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

*Αρθρον 181.

*Από της έναρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, άπαντα τά πολεμικά πλοία, άτινα συμφώνως προς την άνωκωγήν της 30 'Οκτωβρίου 1918 (ν. ήμ.) ένεκλείσθησαν εις ήθωμανικούς λιμένας, κηρύσσονται ως ήριστικώς παραδοθέντα εις τας Προεχούσας Συμμάχους Δυνάμεις.

Όθχ ήττον, ή Τουρκία έχει τό δικαίωμα νά διατηρή άνά τας άκτάς της, δια την ύπηρεσίαν της άλιείας και της αστυνομίας, πλοία, ών ό αριθμός δέον νά μή υπερβαίνη:

- 7 κανονιοφόρους τύπου sloop
- 6 τορπιλλοβόλα.

Τά πλοία ταύτα θά άπαρτίζωσι τό 'Οθωμανικόν Ναυτικόν και θά έλεγείσσι παρά της εν άρθρω 201 ήριζομένης Διασυμμαχικής Ναυτικής Έπιτροπής Έλέγχου μεταξύ των έπομένων πλοίων:

- Τών κανονιοφόρων: Αϊνλν Ρέις, Βοράλ Ρέις, Σκαίξ, Πρέβεζα, Χιδίρ Ρέις, Κεμάλ Ρέις, 'Ιησά Ρέις.
- Τών τορπιλλοβόλων:

Σιφρί Χισάρ, Σουλτάν Χισάρ, Δράτς, Μουσούλ, 'Ακ Χισάρ, Γιουνούς.

Η προς έλεγχόν των τελωνείων 'Αρχή θά έχη τό δικαίωμα, άπευθυνομένη προς τας εν άρθρω 178 ήριζομένας τρεις Συμμάχους Δυνάμεις, νά ζητήση αύξησιν της δυνάμεως ταύτης, εάν ή αύξησις αύτη κρίνηται άπαραίτητος δια την καλήν λειτουργίαν των ενδιαφερομένων ύπηρεσιών.

Αί κανονιοφόροι δύνανται νά έχωσιν έλαφρόν όπλισμόν εκ δύο πυροβόλων, διαμετρήματος κατωτέρου των 77 χμ., και δύο πολυβόλων. Τά τορπιλλοβόλα (ή φυλακίδες περιπολίας) δύνανται νά έχωσιν έλαφρόν όπλισμόν εκ ενός πυροβόλου, διαμετρήματος κατωτέρου των 77 χμ. Πάσαι αί τορπίλλαι και οι τορπιλλοβλητικοί σωλήνες όστινας εύρίσκονται επί των πλοίων θά άφαιρεθώσιν.

*Αρθρον 182.

*Απαγορεύεται εις την Τουρκίαν ή ναυπήγησις ή ή προμήθεια έτέρων πολεμικών πλοίων, πλην των προοριζομένων προς αντικατάστασιν των εν άρθρω 181 προβλεπομένων μονάδων. Τά τορπιλλοβόλα θέλουσιν αντικατασταθῆ υπό φυλακίδων περιπολίας.

Τά πλοία τά προοριζόμενα δια τας άνωτέρα αντικαταστάσεις δέον νά μή υπερβαίνωσιν:

- αί κανονιοφόροι τύπου sloop τούς 600 τόννους
- αί φυλακίδες περιπολίας τούς 400 τόννους.

Ἐκτός τῆς περιπτώσεως ἀπολείπει πλοίου τῆς, καὶ κωνιογράφου καὶ τὰ τορπιλλοβόλα θὰ ἀντικαθίστανται μόνον μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἐτῶν ἀπὸ τῆς καθελύξεώς του.

Ἄρθρον 183.

Τὰ κατωτέρω κωνιομαζόμενα ἐξοπλισμένα ὀθωμανικὰ μαχητικὰ καὶ βοηθητικὰ πλοία τοῦ στόλου θὰ ἀφοπλισθῶσι καὶ θὰ θεωρηθῶσι ὡς πλοία ἐμπορικά:

Ῥεσίτ Πασσῆς (πρῶην Port Antonio)

Τὺρ-Μουζγκιάν (πρῶην Pembroke Castle)

Κηρεσούντ (πρῶην Warwick Castle)

Μιλλέτ (πρῶην Seagull)

Ἄιδενίς

τὰ ὑπ' ἀριθ. 60, 61, 63 καὶ 70 ἀντιπλοία μικρῆς ἀντοπλοίας τοῦ Βοσπόρου.

Ἄρθρον 184.

Πάντα τὰ νῦν ὑπὸ ναυπήγησιν ἐν Τουρκίᾳ πολεμικὰ πλοία, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑποβρυχίων, θὰ διαλυθῶσι, οὐχ ἤττον τὰ πλοία ἐπιφανείας δύνανται νὰ ἀποπερατωθῶσι δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς διαλύσεως τῶν πλοίων τούτων θὰ ἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐσχέρας τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 185.

Τὰ ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν διαφόρων πολεμικῶν πλοίων, ἐπιφανείας ἢ ὑποβρυχίων, προσερχόμενα ἀντικείμενα, μηχανήματα καὶ ὄπλα, θέλουσι χρησιμοποιηθῆ μόνον πρὸς καθαρῶς βιομηχανικὸν ἢ ἐμπορικὸν σκοπὸν. Δὲν δύνανται οὔτε νὰ πωληθῶσι, οὔτε νὰ διατεθῶσι εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρον 186.

Ἡ ναυπήγησις ἢ προμήθεια παντὸς ὑποβρυχίου σκάφους, ἔστω καὶ ἐμπορικοῦ, ἀπαγορεύεται ἐν Τουρκίᾳ.

Ἄρθρον 187.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 181 ἀπαριθμούμενα πλοία τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ναυτικοῦ δεόν νὰ φέρωσι ἐπ' αὐτῶν ἢ νὰ ἔχωσι ἐν ἐφεδρείᾳ μόνον τὰς παρὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 201 προβλεπομένης Διασυμμαχικῆς Ναυτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου ὀρισθσομένης ποσότητος πολεμικοῦ ὕλικου καὶ ὀπλισμοῦ. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἄνω ποσοτήτων, ἅπας ὁ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἀνακοινῆς τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) ἀνήκων τῇ Τουρκίᾳ ὀπλισμὸς, τὰ πυρομαχικά καὶ τὸ λοιπὸν ναυτικὸν πολεμικὸν ὕλικόν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ναρκῶν καὶ τορπιλλῶν, δεόν νὰ παραδοθῶσι ὀριστικῶς εἰς τὰς Προσεχούσας Συμμαχούσας Δυνάμεις.

Ἡ κατασκευὴ ἐν τῷ ὀθωμανικῷ ἐδάφει καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν εἰρημένων εἰδῶν εἰς ξένας χώρας ἀπαγορεύονται. Πάντα τὰ λοιπὰ ἀποθέματα, παρακαταθῆκαι ἢ ἐφεδρικοὶ ποσότητες ὀπλων, πυρομαχικῶν ἢ παντὸς εἶδους ναυτικοῦ πολεμικοῦ ὕλικου, ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 188.

Ἡ Διασυμμαχικὴ Ναυτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θὰ ὀρίσῃ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 189, τὸν ἀριθμὸν τῶν διαφόρων βαθμῶν καὶ σώματος ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ναυτικοῦ. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος θὰ περιλαμβάνῃ τὰ πληρώματα τῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 181 ἀφιεμένων εἰς τὴν Τουρκίαν πλοίων, τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς πρὸς προστασίαν τῆς ἀλιείας, ὡς καὶ τὸ τῶν σηματοφορικῶν σταθμῶν.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἄνω ἀριθμοῦ, τὸ προσωπικόν, ὑπερ ἀνήκει εἰς τὸ πρῶην Ὀθωμανικὸν Πολεμικὸν Ναυτικὸν καὶ ὑπερβαίνει τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδάφει προβλεπόμενον ἀριθμὸν, θὰ ἀποστρατευθῇ.

Ἐκτός τοῦ ἄνω προβλεπομένου προσωπικοῦ, οὐδεὶς ναυτικὸς ἢ στρατιωτικὸς σχηματισμὸς, οὐδὲν ἐφεδρικὸν σῶμα δύναται νὰ καταρτισθῇ ἐν Τουρκίᾳ δι' ὑπηρεσίας ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 189.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ναυτικοῦ θὰ στρατολογήται ἐξ ὁλοκλήρου δι' ἐθελουσίας κατατάξεως, διὰ χρονικὴν περίοδον κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἴκοσι πέντε συνεχῶν ἐτῶν ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ δώδεκα συνεχῶν ἐτῶν ὡς πρὸς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ναύτας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσοριζομένων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, πλὴν τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς ὑποχρεώσεως των, δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ κατ' ἔτος πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἔλου προσωπικοῦ τοῦ ὀρισθσομένου ὑπὸ τῆς Διασυμμαχικῆς Ναυτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου.

Τὸ ἀπολυόμενον προσωπικὸν τοῦ πρῶην Ὀθωμανικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ δὲν δύναται νὰ τυγχάνῃ οὐδεμιᾶς ναυτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ εἰς τὸ πρῶην Ὀθωμανικὸν Πολεμικὸν Ναυτικὸν ἀνήκοντες καὶ μὴ ἀποστρατευθέντες ἀξιωματικοὶ θὰ ἀνα-

λάβωσι τήν ύποχρέωσιν νά ύπηρετήσωσι μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐκτός ἂν ἀπλάα γῶσι δι' εὐλογον αἰτίαν.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες δὲν δύνανται νά τύχωσιν οὐδεμιᾶ στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, οἰκλήποτε καὶ ἂν ἦναι.

Ἄρθρον 190.

Οἱ ἐντὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 178 προβλεπομένης ζώνης σταθμοὶ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰ Προσεχούσας Συμμάχους Δυνάμεις ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία οὐδὲν σταθμὸν ἀσυρμάτου τηλεγράφου δύνανται νά ἰδρῦσωσιν ἐν τῇ εἰρημένῃ ζώνῃ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΟΡΟΙ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ

Ἄρθρον 191.

Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Τουρκίας οὐδεμιᾶν θὰ περιλαμβάνωσι στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν.

Οὐδὲν πηδαλιουχοῦμενον ἀερόστατον θὰ διατηρηθῆ.

Ἄρθρον 192.

Ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἐν τοῖς μητρώοις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ζήρξ καὶ ὀκλάσσης φερόμενον ἀεροπορικὸν προσωπικὸν θὰ ἀποστρατευθῆ.

Ἄρθρον 193.

Μέχρι τῆς πλήρους ἐκκένώσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, τὰ ἀερόπλοια τῶν Συμμάχων Δυνάμεων θὰ ἀπολαύωσιν, ἐφ' ὅλου τοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας, τοῦ δικαιοῦκτος τῆς ἐλευθέρας διασχίσεως τῶν ἀέρων, τῆς διαμετακομίσεως καὶ τῆς προσεδαφίσεως.

Ἄρθρον 194.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἐπομένουσιν τῶν μηνῶν, ἢ κατασκευῆ, εἰσκαρῶν καὶ ἐξκαρῶν παντὸς εἴδους ἀεροπλοίων, τεμαχίων ἀεροπλοίων, ὡς ἐπίσης κινητῶν ἀεροπλοίων καὶ τεμαχίων αὐτῶν θὰ ἀπαγορευθῶσι καθ' ἑλλην τὴν Τουρκίαν.

Ἄρθρον 195.

Εὐθὺς ὡς τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Συνθήκη, ἅπαν τὰ ὑλικὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἀεροπορίας δεόν νά παραδοθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκίας, καὶ δαπάναις αὐτῆς, εἰς τὰς Προσεχούσας Συμμάχους Δυνάμεις.

Ἡ παράδοσις αὕτη θὰ περατωθῆ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἐξ μηνῶν, θέλει δὲ γίνῃ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἀεροναυτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου ἔρισθησόμενα μέρη. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Προσεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων θὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τοῦ ὑλικοῦ τούτου.

Ἐν τῷ ὑλικῷ τούτῳ θὰ περιλαμβάνηται ἰδίᾳ τὸ χρησιμοποιούμενον, χρησιμοποιηθὲν ἢ προσωρίζόμενον διὰ πολεμικοῦ σκοποῦς ὑλικὸν, ἕτοι:

Τὰ ἔτοιμα ἀερόπλοια καὶ ὑδρόπλοια, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ κατασκευῆν, ἐπιδιόρθωσιν ἢ συναρμολόγησιν τοιαῦτα·

Τὰ πηδαλιουχοῦμενα ἀερόστατα, τὰ ἱκανὰ πρὸς πτήσιν, ἐπίσης δὲ τὰ ὑπὸ κατασκευῆν, ἐπιδιόρθωσιν ἢ συναρμολόγησιν·

Τὰ μηχανήματα παραγωγῆς ὑδρογόνου·

Τὰ ὑπόστεγα πηδαλιουχοῦμένων ἀεροστάτων καὶ τὰ παντοειδῆ στεγάσματα ἀεροπλοίων·

Μέχρι τῆς παραδόσεώς των, τὰ πηδαλιουχοῦμενα ἀερόστατα θὰ διατηρῶνται, δαπάναις τῆς Τουρκίας, πεπληρωμένα ὑδρογόνου· τὰ μηχανήματα παραγωγῆς ὑδρογόνου, ὡς καὶ τὰ στεγάσματα τῶν πηδαλιουχοῦμένων ἀεροστάτων, δύνανται, ἐὰν θελήσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις, νά ἀφελθῶσι τῇ Τουρκίᾳ μέχρι τῆς παραδόσεως τῶν πηδαλιουχοῦμένων.

Οἱ κινητῆρες τῶν ἀεροπλοίων·

Αἱ κύμβαι (λέμβοι) τῶν ἀεροστάτων·

Ὁ ὀπλισμὸς (πυροβόλα, πολυβόλα, πολυβόλα τυρέκια, ἐκσφενδονιστικὰ μηχανήματα βομβῶν καὶ τορπιλῶν, μηχανήματα συγχρονισμοῦ καὶ σκοπεύσεως)·

Τὰ πυρομαχικὰ (φυσίγγια, βίδες, βόμβαι πεπληρωμέναι, κάλυκες βομβῶν, ἀποθέματα ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἢ ὑλικῶν προσωρισμένων πρὸς κατασκευῆν τούτων)·

Τὰ ἐπὶ τῶν ἀεροπλοίων ὄργανα·

Τὰ μηχανήματα ἀσφυμάτου τηλεγράφου καὶ αἱ φωτογραφικαὶ ἢ κινηματογραφικαὶ συσκευαί, ἀχρησιμοποιοῦμενοι ἐν τοῖς ἀεροπλοίοις·

Τὰ ἀπεσπασμένα τεμάχια ἐκάστης τῶν προηγουμένων κατηγοριῶν.

Πᾶν ἀεροπορικὸν ὕλικόν, οἰσδήποτε φύσεως καὶ ἐν ᾧ, εὑρισκόμενον δὲ ἐν Τουρκίᾳ, θεωρεῖται ὡς ὕλικόν πολέμου καὶ, ὡς τοιοῦτον, δὲν δύναται οὔτε νὰ ἐξέλθῃ, οὔτε νὰ ἀπαλλοτριωθῇ, οὔτε νὰ δοθῇ ἐπὶ ἐπιστροφῇ, οὔτε νὰ χρησιμοποιηθῇ, οὔτε νὰ καταστραφῇ, ἀλλὰ δέον νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ἐνθα εὑρίσκεται μέχρι οὗ ἢ ἐν ἄρθρῳ 202 προβλεπομένη Διασυμμαχικῇ Ἀεροναυτικῇ Ἐπιτροπῇ Ἐλέγχου ἀπορριβθῇ περὶ τῆς φύσεώς του μόνῃ ἢ Ἐπιτροπῇ αὕτη θὰ ἔχῃ ἀρμοδιότητα περὶ τούτου.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΔΙΑΣΥΜΜΑΧΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 196.

Ἐξαιρέσει τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, οἱ ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανόμενοι στρατιωτικοί, ναυτικοί καὶ ἀεροπορικοὶ ὅροι θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἰδίαις δαπάναις, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Διασυμμαχικῶν Ἐπιτροπῶν, εἰδικῶς διοριζομένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν Προεγουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Αἱ ἀνωτέρω μνημονευόμεναι Ἐπιτροπαὶ θὰ ἐκπροσωπῶσι παρὰ τῇ Τουρκικῇ Κυβερνήσει τὰς Προεγούσας Συμμαχικὰς Δυνάμεις, διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν ἢ ἀεροπορικῶν ὅρων. Θὰ ἀνακοινῶσιν εἰς τὰς Τουρκικὰς Ἀρχὰς τὰς ἀποφάσεις, ἅς αἱ Προεγούσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπεφυλάχθησαν νὰ λάβωσιν ἢ ἅς θὰ καθίστα ἀναγκαστικὰς ἢ ἐκτελέσει τῶν εἰρημένων ὅρων.

Ἄρθρον 197.

Αἱ Διασυμμαχικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου καὶ Διοργανώσεως δύνανται νὰ ἐγκαταστήσωσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, θὰ ἔχωσι δὲ τὸ δικαίωμα, ὡς αἰεὶ κρίνωσι τοῦτο σκόπιμον, νὰ μεταβαίνωσιν εἰς οἰσδήποτε μέρος τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους ἢ νὰ ἀποστέλλωσιν ὑποεπιτροπὰς ἢ νὰ ἀναθέτωσιν εἰς ἕνα ἢ πλείονα τῶν μελῶν αὐτῶν νὰ μεταβαίνωσιν ἐκεῖ.

Ἄρθρον 198.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὰς Διασυμμαχικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐλέγχου καὶ Διοργανώσεως πάσας τὰς κρίνομενας παρ' αὐτῶν ἀναγκαστικὰς πληροφορίας καὶ ἔγγραφα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ νὰ χορηγῇ ἰδίαις δαπάναις πάντα τὰ εἰς προσωπικὸν καὶ ὕλικόν μέρος, ὧν αἱ εἰρημέναι Ἐπιτροπαὶ θὰ εἶχον τυχὸν ἀνάγκην πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν ἢ ἀεροπορικῶν ὅρων.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διορίσῃ παρ' ἐκάστη Ἐπιτροπῇ εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον, ἐντεταλμένον νὰ παραλαμβάνῃ ὅσας τυχὸν αὐτῇ θὰ ἀπῆλθουν ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ τῇ παρέχῃ πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν ἢ ἔγγραφον.

Ἄρθρον 199.

Ἡ συντήρησις καὶ τὰ ἐξοδα τῶν Διασυμμαχικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου καὶ Διοργανώσεως καὶ αἱ ἐκ τῆς λειτουργίας αὐτῶν ἀπαιτηθεύμεναι δαπάναι θὰ βαρύνωσι τὴν Τουρκίαν.

Ἄρθρον 200.

Ἡ Διασυμμαχικὴ Στρατιωτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου καὶ Διοργανώσεως θὰ ἀναλάβῃ, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν στρατιωτικῶν ὅρων τῶν ἀφορούντων εἰς τὸν ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων περιορισμὸν τῶν ὀθωμανικῶν δυνάμεων, ὡς καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Σ' τοῦ Τμήματος Α' ὅπλων καὶ ὕλικου πολέμου καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἐν τοῖς Κεφαλαίοις Ζ' καὶ Η' τοῦ εἰρημένου Τμήματος ὠχυρωμένων τόπων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν διοργάνωσιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς χρησιμοποίησεως τῆς νέας ὀθωμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Α'. Ὡς Διασυμμαχικὴ Στρατιωτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θὰ ἔχῃ ἰδίαν ὡς ἀποστολήν:
α') Νὰ καθορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν τελονοφυλάκων, τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐγγωρίου ἀστυνομίας, ἀστικῆς τε καὶ ἀγροτικῆς, τῶν δασοφυλάκων καὶ ἄλλων τοιούτων ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους θὰ διατηρήσῃ ἡ Τουρκία συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 170.

β') Νὰ δεχθῇ παρὰ τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀνακοινώσεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν τοποθεσίαν τῶν ἀποθεμάτων καὶ ἀποθηκῶν πολεμοφοδίων, πρὸς τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ὠχυρωματικῶν ἔργων, φρουρῶν καὶ ὠχυρωμένων πόλεων, πρὸς τὴν τοποθεσίαν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐργοστασίων ἢ τεχνουργείων ὅπλων, πυρομαχικῶν καὶ ὕλικου πολέμου.

γ') Νά παραλάβη τὰ όπλα, τὰ πυρομαχικά, τὸ ύλικὸν πολέμου, τὰ εργαλεία τὰ προοριζόμενα εἰς τὰς βιομηχανίας πολέμου, νά όρίση τὰ μέρη ἔνθα ἡ παράδοσις αὐτῶν θέλει γίνεαι καὶ νά εποπτεύσῃ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης προβλεπομένης ἐργασίας ὅπως καταστῶσι ταῦτα ἀχρηστα ἢ ὅπως μεταποιηθῶσιν.

β') Ὡς Διасυμμαχικὴ Στρατιωτικὴ Ἐπιτροπὴ Διοργανώσεως θά ἔχη ἰδίαν τὴν ἀποστολὴν:

α') Νά προβῆ, τῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς ὀθωμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐπὶ τῶν προβλεπομένων βάσεων ἐν τοῖς Κεραλαίοις Α' καὶ Δ' τοῦ Τμήματος Α' τοῦ παρόντος Μέρους, ὡς ἐπίσης εἰς τὴν καθορισμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 156 προβλεπομένων ἐδαφικῶν περιφερειῶν καὶ τέλος εἰς τὴν κατανομὴν τῶν δυνάμεων τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν εἰδικῶν στοιχείων ἐνισχύσεως μετὰ τῶν διαφόρων ἐδαφικῶν περιφερειῶν.

β') Νά ἐλέγξῃ τοὺς ὅρους τῆς χρησιμοποήσεως τῶν δυνάμεων τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν στοιχείων ἐνισχύσεως αὐτῶν, ὡς προβλέπεται ἐν τοῖς ἄρθροις 156 καὶ 157, καὶ νά ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως αἰτήσεις ἀφορῶσιν εἰς προσωρινὰ τροποποιήσεις τῆς συμφώνως πρὸς τὰ εἰρημένα ἄρθρα ὀριζόμενης κανονικῆς κατανομῆς τῶν δυνάμεων.

γ') Νά όρίσῃ τὴν κατ' ἔθνηκότητα ἀναλογίαν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Συμμάχων ἢ οὐδετέρων Δυνάμεων, οἵτινες θά ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ χωροφυλακῇ, ὑφ' οὗς ὅρους προβλέπει τὸ ἄρθρον 159, καὶ νά κανονίσῃ τοὺς ὅρους τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου προβλεπομένων δι' αὐτοὺς διαφόρους ἀποστολῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 201.

Ἡ Διасυμμαχικὴ Ναυτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θά ἔχη ἰδίαν ὡς ἀποστολὴν νά μεταβαίη εἰς τὰ ναυπηγεῖα πρὸς ἐλεγχὸν τῆς κατασκευῆς τῶν πλοίων, νά παραλαμβάνη τὰ όπλα, τὰ πυρομαχικά καὶ τὸ πολεμικὸν ύλικὸν καὶ νά εποπτεύῃ εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διήλυσιν αὐτῶν.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νά παρέχῃ εἰς τὴν Διасυμμαχικὴν Ναυτικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου πάσας τὰς κριθησομένας ὑπ' αὐτῆς ὡς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ναυτικῶν ὅρων πληροφορίας καὶ ἐγγράφα, ἰδίαν δὲ τὰ σχέδια τῶν πολεμικῶν πλοίων, τὴν σύνθεσιν τοῦ ὀπλισμοῦ τῶν, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ὑποδείγματα τῶν πυροβόλων, πυρομαχικῶν, τορπιλλῶν, ναρκῶν, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, μηχανημάτων ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸ ναυτικὸν πολεμικὸν ύλικὸν, πρὸς δὲ καὶ πᾶν νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν ἔγγραφον ἢ κανονισμὸν

Ἄ ρ θ ρ ο ν 202.

Ἡ Διасυμμαχικὴ Ἀεροπορικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου θά ἔχη ἰδίαν ὡς ἀποστολὴν νά καταγράψῃ τὸ εἰς χεῖρας τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εὑρισκόμενον σήμερον ἀεροπορικὸν ύλικὸν, νά ἐπιθεωρῇ δὲ τὰ ἐργοστάσια ἀεροπλάνων, ἀεροστάτων καὶ κινήτηρων ἀεροπλοίων, τὰ ὀπλουργεῖα, τὰ ἐργοστάσια πυρομαχικῶν καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν δυνάμενων νά χρησιμοποιοθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀεροπλοίων, νά ἐπισκέπτῃται πάντα τὰ ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους ὑπάρχοντα ἀεροδρόμια, ὑπόστεγα, τόπους προσεδάφισεως, ὄρους καὶ ἀποθήκας καὶ νά διενεργῇ, ἐν ἐνδεχομένη περιστάσει, τὴν μετακίνησιν τοῦ προβλεπομένου ὑλικοῦ καὶ νά παραλαμβάνη αὐτό.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νά ἀνακοινῶ εἰς τὴν Διасυμμαχικὴν Ἀεροπορικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου πάσας τὰς πληροφορίας καὶ πάντα τὰ νομοθετικὰ, διοικητικὰ ἢ ἄλλα μέτρα, ἅτινα αὐτὴ θά κρίνῃ ἀναγκαία διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ἀεροπορικῶν ὅρων, ἰδίαν δὲ ἀριθμητικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἀπάσας τὰς ἐν Τουρκίᾳ ἀεροπορικὰς ὑπηρεσίας προσωπικοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ὑπὸ κατασκευὴν ἢ παραγγελίαν ὑλικοῦ, καὶ πλήρη κατάλογον ὄλων τῶν διὰ τὴν ἀεροπορικὴν ἐργαζομένων καταστημάτων, τῆς θέσεως αὐτῶν, καὶ πάντων τῶν ὑποστέγων καὶ τόπων προσεδάφισεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 203.

Αἱ Διасυμμαχικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐλέγχου, ἢ τε στρατιωτικὴ, ἢ ναυτικὴ καὶ ἢ ἀεροπορικὴ, θά όρίσωσιν ἀντιπροσώπους, οἵτινες θά ἀναλάβωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὸν ἐλεγχὸν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν ταῖς παραγράφαις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 178 προβλεπομένων ἔργων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 204.

Μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ διακκονισμοῦ τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 89 ἀναφερομένων ἐδαφῶν, αἱ ἀποφάσεις τῶν Διасυμμαχικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου καὶ Διοργανώσεως θά λαμβάνωνται πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν τροποποιήσεων, ὡς αἱ εἰρημένα Ἐπιτροπαὶ θά ἔκρινον ἀναγκαίας συνεπεῖα τοῦ νέου καθεστώτους.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 205.

Ἡ Διасυμμαχικὴ Ναυτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου, ὡς καὶ ἡ Ἀεροπορικὴ, θά παύσωσι λειτουργοῦσαι ἅμα τὴν πέσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 201 καὶ 202 προβλεπομένων δι' ἑκάτεραν τούτων ἔργων.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἰσχύσει καὶ διὰ τὸ Τμήμα τῆς Διасυμμαχικῆς Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ὃ ἀνετέθησαν τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ Α' τοῦ ἄρθρου 200 προβλεπόμενα ἔργα ἐλέγχου.

Τὸ τμήμα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ διοργάνωσις τῆς νέας ὀθωμανικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον Β' τοῦ ἄρθρου 200, θά λειτουργήσῃ ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Αἱ Προέχουσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσωσιν νά κρίνωσι κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐὰν πρέπῃ νά διατηρηθῇ ἢ καταργηθῇ τὸ τμήμα τοῦτο τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Γ Ε Ν Ι Κ Α Ι Δ Ι Α Τ Α Ξ Ε Ι Σ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 206.

Αἰ διαβιβούνθαι διατάξεις τῆς ἀνακοινῆς τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.), ἧται τὰ ἄρθρα 7, 10, 13, 24, παραμένοντες ἐν ἰσχύϊ, ἐπ' ὅσον δὲν ἀντιβιβάνουσιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 207.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ διαπιστεύῃ παρ' οὐδεμιᾶ ξένης χώρας οἰκονομικῶς στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἀποστολήν, οὐδὲ νὰ ἀποστέλλῃ ἢ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀναχώρησιν τοιαύτης ἀποστολῆς. Ἐκτὸς τούτου ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ὀθωμανῶν ὑπάρχον νὰ καταλείπωσι τὸ ἔδαφος αὐτῆς, ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, τὸν στόλον ἢ τὴν ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν οἰκονομικῶς ξένης Δυνάμεως ἢ προσκολληθῶσι παρ' αὐτῆς ὡς ἐκγυμνασταί, ἢ, ἐν γένει, ὅπως ὑποβοηθήσωσιν ἐν ξένη τινὶ χώρᾳ τὴν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἐκπαίδευσιν.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συμφωνοῦσι τὸ καθ' ἑαυτὰς ὅπως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης μὴ κατὰτάσσωσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς, ναυτικὰς ἢ ἀεροπορικὰς αὐτῶν δυνάμεις, οὐδὲ προσκολληθῶσιν εἰς αὐτὰς οὐδὲνα ὀθωμανῶν ὑπάρχον πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς στρατιωτικῆς προπαιθήσεως καὶ, ἐν γένει, μὴ χρησιμοποιοῦσιν ὀθωμανὸν τινα ὑπάρχον εἰς τὴν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ὅχι ἤτιον, ἡ παρούσα διάταξις δὲν θίγει ποσῶς τὸ δικαίωμα τῆς Γαλλίας νὰ στρατολογή τὴν Λαγυδίονα τῶν ξένων συμφώνως πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς γαλλικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς.

ΜΕΡΟΣ Σ'.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑΦΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Άρθρον 208.

Ἡ παλινόσθησις τῶν ὀθωμανῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ κρατούμενων πολιτῶν, οἵτινες δὲν ἐπανήλθον εἰσέτι εἰς τὰς ἐστίαις των, θὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ταχύτητος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 209.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὰς ὀθωμανικὰς Ἀρχὰς παραδόσεως αὐτῶν, οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται δέον νὰ ἀποστέλλωνται πάλιν, μερίμνη τῶν Ἀρχῶν τούτων, εἰς τὰς ἐστίαις των.

Ὅσοι τούτων εἶχον πρὸ τοῦ πολέμου τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατεχομέναις χώραις δέον ἐπίσης νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὰς ἐστίαις των, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀποδοχῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων κατοχῆς.

Άρθρον 210.

Ἡᾶσαι αἱ ἐκ τῆς παλινοστήσεως ταύτης δαπάναι ἀπὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) θὰ ἐπιβαρύνωσι τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν.

Άρθρον 211.

Οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται, οἱ ὑποκείμενοι εἰς τιμωρίας ἢ ὑποστάντες τοιαύτας διὰ παραπτώματα ἀντιπειθαρχικά, θὰ παλινοστήσωσι χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ λήξις τῆς πινῆς αὐτῶν ἢ τῆς ἐνεργουμένης κατ' αὐτῶν διαδικασίας.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου καὶ τοὺς κρατούμενους πολῖτας οἵτινες ἤθελον τιμωρηθῆ διὰ πράξεις μεταγενεστέρως τῆς 15ης Ἰουνίου 1920 (ν. ἡμ.)

Μέχρι τῆς παλινοστήσεως αὐτῶν, πάντες οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται ὑποβάλλονται εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κωνοτισμοὺς, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν

Άρθρον 212.

Οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου καὶ κρατούμενοι πολῖται, οἱ ὑποκείμενοι εἰς τιμωρίας ἢ ὑποστάντες τοιαύτας δι' ἄλλας, πλὴν τῶν ἀντιπειθαρχικῶν παραπτωμάτων, πράξεις, δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι κρατούμενοι.

Άρθρον 213.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ εἰς τὴν χώραν αὐτῆς πάντας ἀδικαιρίτως τοὺς ὑπὸ παλινόσθησιν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ παλινοστήσωσι αἰχμαλῶτοι πολέμου ἢ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι δύνανται νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς παλινοστήσεως, ἀλλ' αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις ἐπιφυλάσσωσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα εἴτε νὰ ἀποστείλωσι τοὺτους εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν ἢ μεταφέρωσιν εἰς οὐδετέραν χώραν, εἴτε νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν τῷ ἐδάφει των διαμονήν.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἔτι οὐδὲν ἐξαιρετικῶν μέτρων λάβῃ κατὰ τῶν ἀτόμων τούτων ἢ τῶν οικογενειῶν αὐτῶν, οὐδὲ νὰ προβῇ ἐναντίον αὐτῶν διὰ τὸν λόγον τούτον εἰς τιμωρίαν τινὰ ἢ ἐνόλλησιν οἰασθῆποτε φύσεως.

Άρθρον 214.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσωσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαρτήσωσι τὴν παλινόσθησιν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως δηλώσεως περὶ ἀπελευθερώσεως, καὶ τῆς ἀμέσου ἀπελευθερώσεως, πάντων τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ λοιπῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, οἵτινες παρὰ τὴν θέλησιν των θὰ εὕρισκοντο τυγχόν ἐν Τουρκίᾳ.

Άρθρον 215.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται :

1) Νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἐυκολίαν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς εἰς ἃς οἱ Συμμαχοὶ Δυνάμεις ἀνέθεσαν τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐξαφανισθέντων ἢ τὴν ἐξυμνήσασιν τῆς ταυτότητος τῶν ἐνδηλώσαντων ἐπιθυμίαν ὅπως παραμείνωσιν ἐν ὀθωμανικῷ ἐδάφει ὑπηκόων τῶν Συμμάχων, νὰ χορηγῇ εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς πάντας πάντα τὰ χρήσιμα μεταγωγικὰ μέσα, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰς ὅπως μεταβαίνωσιν εἰς στρατόπεδα, φυλακὰς, νοσοκομεῖα καὶ εἰς πᾶν ἄλλο οἶκημα καὶ νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν πᾶν ἔγγραφον, δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν, ὅπου δύναται νὰ τὰς διαφωτίσῃ ἐν ταῖς ἐρευναῖς αὐτῶν.

2) Νὰ ἐπιβάλλῃ τιμωρίας ἐναντίον τῶν ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, οἵτινες θὰ ἀπέκρυπτον τὴν παρουσίαν ὑπηκόου τινὸς Συμμάχου Δυνάμεως ἢ θὰ ἠμέλουν, καίτοι ἔλαβον γνώσιν, νὰ ἀποκαλύψωσι τὴν παρουσίαν αὐτοῦ.

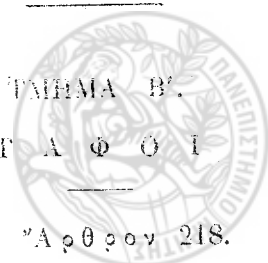
3) Νὰ διευκολύνῃ τὴν βεβαίωσιν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς ἐν τῷ Μέρει Ζ' (Τιμωρίαι) τῆς παρούσης Συνθήκης προβλεπομένας τιμωρίας ἐγκληματικῶν πράξεων, αἵτινες διαπράχθησαν ὑπὸ Τουρκικῶν ἐναντίον αἰχμαλώτων πολέμου ἢ ὑπηκόων τῶν Συμμάχων διακρούσας τοῦ πολέμου.

Άρθρον 216.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ πάραυτα, ἅμα τῇ ἀνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, πάντα τὰ ἀντικείμενα, ἀποσκευὰς, ἔπλα, νομίσματα, ἀξίαι, ἔγγραφα ἢ προσωπικὰ γραμμάτια πάσης φύσεως, ἄτιμα, ἀνήκοντα εἰς ἀξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας ἢ ἄλλους ὑπηκόους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, κατεκρατήθησαν τυγχόν ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν.

Άρθρον 217.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀγλοῦσιν ἐτι παραιοῦνται τῆς ἀμοιβαίας πληρωμῆς τῶν ὀφειλουμένων ποσῶν διὰ τὴν ἐν ταῖς γόραις αὐτῶν συντήρησιν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Άρθρον 218.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Βρετανικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τὴν πλήρη καὶ ἀποκλειστικὴν κυριότητα τῶν ἐν τῆς ὀθωμανικῆς παρούσης Συνθήκης ὄριων τῆς Τουρκίας κειμένων χώρων, ἐνθα εὐρίσκονται οἱ τάφοι τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν αὐτῶν, οἵτινες ἔπεσαν ἢ ἀπεβίωσαν συνετεία τῶν τραυμάτων των, δυστυχημάτων ἢ ἀσθενειῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν χώρων, οἵτινες ἀναγκαίουσι πρὸς ἱδρύσιν νεκροταφείων ἢ ἀναμνηστικῶν μνημείων ἀφιερωμένων εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ναύτας τούτους καὶ ὁδῶν ἀγούσων εἰς τὰ εἰρημένα νεκροταφεῖα ἢ μνημεῖα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς περιερχόμενον μέρος τῆς ζώνης τῶν Στενῶν καὶ τὰς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἐπίσης αὐτῆς νήσους.

Άρθρον 219.

Ἐν τῆς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Βρετανικὴ, Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ γνωστοποιήσωσιν ἐκάστη πρὸς τὴν Ὄθωμανικὴν καὶ Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τοὺς χώρους ὧν ἡ κυριότης δέον νὰ μεταβιβασθῇ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 218. Ἐκάστη τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν, ἥτις μόνη ἔσται ἀρμοδία διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐδάφη ἐνθα ἔγιναν ἢ δυνατὸν νὰ ἔγιναν ἐνταφιασμοὶ καὶ διὰ νὰ ὑποδείξῃ τὰς συγκεντρώσεις τῶν τάφων ὡς καὶ τοὺς τόπους ἐνθα τυγχόν ἦθελον ἔχει ἱδρυθῆναι νεκροταφεῖα. Ἡ Ὄθωμανικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς ταύταις, ὀφείλουσι δὲ νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐταῖς πᾶσαν τὴν συνδρομὴν των πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Ἐν τοῖς εἰρημένοις χώροις θὰ περιληφθῶσιν ἰδίαι οἱ ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Καλλιπόλεως κείμενοι καὶ ἐν τῷ χάρτῳ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐνδεικνυόμενοι χώροι· τὰ ὅρια αὐτῶν θὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ. Ἡ εἰς τὴν θὰ παραχωρηθῆ ὁ χώρος Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ παραχωρήσῃ αὐτὸν, οὔτε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν διάφορον ἐκείνου δι' ἐν παρεσχωρήθη. Ἡ ἀκτὴ δὲν δύναται νὰ γρησμοποιηθῆ πρὸς στρατιωτικόν, ναυτικόν ἢ ἐμπορικόν σκοπὸν οἰονδήποτε.

Άρθρον 220.

Τὰ ἀναγκαῖα νομοθετικὰ ἢ διοικητικὰ μέτρα πρὸς μεταβίβασιν εἰς τὴν Βρετανικὴν, τὴν Γαλλικὴν, ἢ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τῆς πλήρους καὶ ἀποκλειστικῆς κυριότητος τῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 219 ὑποδειχθησομένων παρ' αὐτῶν

χώρων, δέον να ληφθῶσι παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς γενησομένης ὑποδείξεως. Ἐὰν παραστή ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεως, αὐταὶ θὰ γίνωσι μερίμνη καὶ δαπάναις τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

Ἄρθρον 221.

Ἡ Βρετανικὴ, Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἔχουσι ἐκάστη τὸ δικαίωμα να ἀναθέσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκείνην, ἣν ἐκάστη τούτων θὰ κρίνη κατάλληλον, τὴν ἐγκατάστασιν, τακτοποίησιν, συντήρησιν καὶ φύλαξιν τῶν νεκροταφείων, μνημείων καὶ τάφων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 218 ἀναφερομένων χώρων.

Αἱ ἐπιτροπαὶ ἢ ὑπηρεσίαι αὐταὶ δέον να ἀναγνωρισθῶσιν ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἔχωσι δὲ τὸ δικαίωμα να προβαίνωσιν εἰς πᾶσαν ἐκταφὴν ἢ μετακομιδὴν ὁσῶν, ἣν θὰ κρίνωσιν ἀναγκαίαν, πρὸς συγκέντρωσιν τῶν τάφων καὶ σχηματισμὸν τῶν νεκροταφείων· τὰ λείψανα τῶν στρατιωτῶν ἢ ναυτῶν δὲν δύναται να ἐκταφῶσιν δι' οἰκονομικὰς αἰτίας, ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 222.

Οἱ ἀναφερόμενοι ἐν τῷ παρόντι Τμήματι χώροι δὲν θέλουσιν ὑποβληθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἢ τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, εἰς οὐδὲν τέλος ἢ φόρον. Ἡ εἰς αὐτοὺς εἰσοδος θὰ εἶναι πάντοτε ἐλευθέρη εἰς τοὺς οἰκείους Ἀντιπροσώπους τῆς Βρετανικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας να ἐπισκεφθῶσιν τὰ νεκροταφεῖα, τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς τάφους. Ἡ Ὀθωμανικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνουσιν ἐκατέρα εἰς βᾶρος των καὶ εἰς τὸ διηγετικὸν τὴν συντήρησιν τῶν ἀγρουσῶν πρὸς τοὺς εἰρημένους χώρους ἰδῶν.

Ἡ Ὀθωμανικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται ἐκατέρα να παρέχωσι πρὸς τὴν Βρετανικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν πάσας τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας πρὸς προμήθειαν ἐπαρκοῦς ποσότητος ὕδατος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν συντήρησιν ἢ τὴν φύλαξιν τῶν ἐν λόγῳ νεκροταφείων ἢ μνημείων καὶ διὰ τὴν ἀρδευσιν τοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 223.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Τμήματος δὲν θίγουσι τὴν ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων χώρων Ὀθωμανικὴν ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἑλληνικὴν κυριαρχίαν. Ἡ Ὀθωμανικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβωσιν ἐκατέρα πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τιμωρίαν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγομένων προσώπων, ἕτινα θὰ καθίστασαντο ἔνοχοι παραβιάσεως τοῦ πρὸς τὰς Συμμάχους Κυβερνήσεις παρασχεθέντος δικαιοῦματος, ἢ βεβηλώσεώς τινος οἰκονομικῶν τῶν νεκροταφείων, μνημείων ἢ τάφων.

Ἄρθρον 224.

Μὴ θιγομένων τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος, αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ μεριμνῶσι περὶ τοῦ ὑφεικομένου σεβασμοῦ καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν τάφων τῶν ἐν τοῖς ἐδάφουσιν αὐτῶν ἐνταφιασθέντων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐδαφῶν ἐφ' ὧν ἤθελον τυχεῖν ἀσκειῖ ἐντολῶν συμφώνως πρὸς τὴν Συμφωνίαν περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 225.

Οἱ τάφοι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ κρατουμένων πολιτῶν, οἵτινες ἦσαν ὑπήκοοι τῶν διαφόρων ἐμπολέμων Κρατῶν καὶ ἀπεβίωσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, θὰ συντηρῶνται προσηκόντως κατὰ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 224 ἔρους.

Αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου ὑποχρεοῦνται να παράσχωσιν ἀμοιβαίως:

1) Πλήρη κατάλογον τῶν ἀποβιωσάντων, μεθ' ὧν τῶν χρησίμων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος των πληροφοριῶν.

2) Πᾶσαν ἐνδειξιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τόπου τῶν τάφων ὧν τῶν ἐνταφιασθέντων νεκρῶν ἀνευ προηγουμένης ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητός των.

ΜΕΡΟΣ Ζ΄.

Τ Ι Μ Ω Ρ Ι Α Ι

Άρθρον 226.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις τὴν ἐξουσίαν νὰ παραπέμπωσιν ἐνώπιον τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν δικαστηρίων τοὺς κατηγορουμένους διὰ πράξεις ἐναντίας πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου. Αἱ ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπόμεναι ποιναὶ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ κατὰ τῶν ἀποδειχθησομένων ἐνόχων. Ἡ διάταξις αὕτη θέλει ἐφαρμοσθῆ ἀνεξαρτήτως πάσης διαδικασίας ἢ διώξεως ἐνώπιον δικαστηρίου τῆς Τουρκίας ἢ τῶν Συμμάχων τῆς.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, ἢ εἰς ἐκείνην ἐξ αὐτῶν ἣτις θὰ ἀπειθῆνη σχετικῆν αἴτησιν, πάντα κατηγορούμενον διὰ πράξεις ἐναντίας πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου, οὗτινος θὰ τῇ ὑπεδεικνύετο εἴτε τὸ ὄνομα, εἴτε ὁ βαθμὸς, τὸ λειτούργημα ἢ ἡ ὑπηρεσία, εἰς ἣν εἶχε τυχὸν ταχθῆ ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν.

Άρθρον 227.

Οἱ ἐνόχοι πράξεων ἐναντίον ὑπηκόων μιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων θὰ παραπεμφθῶσιν ἐνώπιον τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Οἱ ἐνόχοι πράξεων διαπραχθεισῶν ἐναντίον ὑπηκόων πλείονων Συμμάχων Δυνάμεων θὰ παραπεμφθῶσιν ἐνώπιον στρατιωτικῶν δικαστηρίων συγκροτούμενων ἐκ μελῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ στρατιωτικά δικαστήρια τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

Ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσιν, ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ὑποδείξῃ μόνος τὸν συνήγορον αὐτοῦ.

Άρθρον 228.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ πᾶν ἐγγράφον καὶ πᾶσαν πληροφορίαν οἰασδήποτε φύσεως, ὧν ἡ προσαγωγή ἤθελε κριθῆ ἀναγκαία διὰ τὴν πλήρη γνῶσιν τῶν καταγγελλομένων γεγονότων, τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐνόχων καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν εὐθυνῶν ἐκτίμησιν.

Άρθρον 229.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 226—228 ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Κρατῶν εἰς ἃ παρεχωρήθησαν ἢ θὰ παρεχωρηθῶσιν ἐδάφῃ ἀνήκοντα εἰς τὴν παλαιὰν Ὄθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ πρόσωπα ἅτινα κατηγοροῦνται διὰ πράξεις ἐναντίας πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου καὶ εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εἰρημένων Κρατῶν.

Ἐὰν τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα ἀπέκτησαν τὴν ἰθαγένειαν ἐνὸς ἐκ τῶν εἰρημένων Κρατῶν, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους τούτου ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν καταδίωξιν καὶ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν, τῇ κίτῃσει τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως καὶ ἐκ συμφώνου μετ' αὐτῆς ἢ τῇ κοινῇ αἰτήσει πασῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Άρθρον 230.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις τὰ παρ' αὐτῶν ἐξαιτούμενα πρόσωπα ὡς ὑπεύθυνα τῶν σφαγῶν, αἰτίνας, διαρκούσης τῆς καταστάσεως τοῦ πολέμου, διεπράχθησαν ἐπὶ οὐδὲποτε ἐδάφους ἀποτελοῦντος τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) μέρος τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίσωσι τὸ δικαστήριον τὸ ὁποῖον θὰ δικάσῃ τοὺς ἐν λόγῳ κατηγορουμένους, ἢ δὲ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαστήριον τοῦτο.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἤθελεν ἰδρύσει, ἐν δέοντι χρόνῳ, ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν λόγῳ σφαγῶν, αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ παραπέμψωσι τοὺς ἀνωτέρω κατηγορούμενους ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ἀναγνωρίσῃ.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 228 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος άρθρου προβλεπομένας περιπτώσεις.

ΜΕΡΟΣ Η'.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 231.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει ὅτι, συμμετασχολοσα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου ὃν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία ἐκίνησαν ἐναντίον τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐγένετο πρόξενος εἰς αὐτὰς πικρὸς εἶδος ζημιῶν καὶ θυσιῶν, ἃς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπανορθώσῃ ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἄρ' ἑτέρου, αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀναγνωρίζουσιν ὅτι οἱ πόροι τῆς Τουρκίας δὲν ἐπαρκοῦσιν ὅπως τῇ ἐπιτρέψωσι νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ταύτην ἐπανόρθωσιν.

ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας καὶ δεδομένου ὅτι ἡ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης νέα διανομὴ ἐδαφῶν θὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν μέρος μόνον τῶν προσόδων τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις παρεπιτοῦνται πᾶσιν τῶν κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτήσεων πρὸς ἀποζημίωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν μόνον τῶν διατάξεων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι Μέρει, ὡς καὶ ἐν τῷ Μέρει Θ' (Ὀικονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἐπιθυμοῦσαι νὰ βοηθήσωσι καὶ συνδράμωσιν ἐν μέτρῳ τινὶ τὴν Τουρκίαν, συμφωνοῦσι μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ὅπως συστήθῃ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστης τῶν εἰδικῶς ἐνδιαφερομένων Συμμάχων Δυνάμεων, τῆς Γαλλίας, τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἰταλίας, παρ' αἷς θὰ συμπαραδρεύῃ εἰς Ὀθωμανὸς Ἐπίτροπος μετ' ἤφρον συμβουλευτικὴν. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὀρίζονται ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις.

Άρθρον 232.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ ὅσα μέτρα κρίνῃ καταλληλότερα πρὸς διατήρησιν καὶ αὐξήσιν τῶν πόρων τῆς Τουρκίας.

Ὁ ἑτησίως κατατιθέμενος εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προϋπολογισμὸς δέον νὰ ὑποβάλληται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν, νὰ κατατίθῃται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἐνεκρίθῃ ὑπὸ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς. Οὐδεμία τροποποίησις ἐπινεγκθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς θὰ ἔχῃ κύρος ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν δημοσιονομικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῆς Τουρκίας. Ἡ ἐπιβλέψις αὕτη θὰ ἀσκῆται διὰ τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Οἰκονομικῶν, ἣτις θὰ τελῇ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὁποίας τὰ μέλη θὰ διορίζονται μόνον τῆς γνώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς πάσας τὰς ἀναγκαίας ἐπιβλέψεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου των καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀπέναντι τῶν ἀνικάνων ὑπαλλήλων τῶν δημοσιονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Κυβερνήσεως ὅσα μέτρα θὰ ὑπαγορεύσῃ τυχόν ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ.

Άρθρον 233.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀναλάβῃ, ἐκτὸς τούτων, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χοσέους καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορικῆς Τραπεζῆς, νὰ κανονίσῃ τὴν νομισματικὴν κυκλοφορίαν ἐν Τουρκίᾳ καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐξυγιάνσιν αὐτῆς δι' ὅλων τῶν ἀναγνωρισθησομένων ὡς καταλλήλων καὶ δικαίων μέσων.

Άρθρον 234.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ συνάψῃ οὐδὲν ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν δάνειον ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 235.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπανορθώσῃ χρηματικῶς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, πάσας τὰς ἐν ἄρθρῳ 236 προβλεπομένας ἀπωλείας ἢ ζημίας, ἃς ὑπέστησαν οἱ πολῖται τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, εἴτε αὐτοὶ οὔτοι, εἴτε αἱ περιουσίαι των, συνεπεία πάσης πράξεως ἢ παραλείψεως τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὸν πόλεμον καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, ἀπέναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως, εἰς πᾶσαν ἀπόδοσιν, ἐπανόρθωσιν καὶ ἀποζημίωσιν, ἀποφασισθησομένην ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, λόγῳ τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστη ἢ εἰρημένην Εὐρωπαϊκὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως κατὰ τὸν πόλεμον.

Ἄρθρον 236.

Πάντες οἱ πόροι τῆς Τουρκίας, ἐξαιρουμένων τῶν παρεχρηθεισῶν ἢ δοθεισῶν πρὸς ἐγγύησιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους (ἔρα Παράρτημα Α') προσδίδωνθ' αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις θὰ τοὺς χρησιμοποιήσῃ, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

α') Κατὰ πρῶτον λόγον, μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ τῶν τρεχόντων ἐξόδων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τῶν κανονικῶν ἐξόδων τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων κατοχῆς αἵτινες θὰ δικτηρηθῶσι τυχόν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης εἰς τὰ παραμένοντα ὀθωμανικὰ ἐδάφη, ἔρχονται αἱ δαπάναι τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων κατοχῆς ἀπὸ τῆς 30ης Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) εἰς τὰ παραμένοντα ὀθωμανικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δαπάναι τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων κατοχῆς εἰς τὰ ἐδάφη τὰ ἀποσπώμενα τῆς Τουρκίας πρὸς ὄφελος Δυνάμεως ἄλλης ἢ ἐκείνης ἧτις ὑπέστη τὰς τοιαύτας δαπάναις κατοχῆς.

Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων καὶ τὸ τῶν ἐνικυσιῶν δόσεων, δι' ὧν αὐταὶ θέλουσι πληρωθῆ, θὰ ὁρισθῶσιν ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις θὰ κανονίσῃ τὰς ἐν λόγῳ ἐνικυσιῶν δόσεις κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἡ Τουρκία νὰ συμπληρῇ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀνεπάρκειαν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰς βάρος τῆς Τουρκίας παραμενουσῆς μερίδος τῶν τόκων τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους.

β') Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ἡ ἀποζημίωσις ἢ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 235, λόγῳ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, διὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 317, Μέρος Θ' (Οἰκονομικοὶ ἔροι) ἐρίζουμένης ἀπωλείας ἢ ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ ὑπῆκοοι των, οἵτινες δὲν ἦσαν ὑπῆκοοι ὀθωμανοὶ τὴν 1ην Αὐγούστου 1916 (ν. ἡμ.), εἴτε αὐτοὶ οὗτοι εἴτε αἱ περιουσίαι των, συνεπεὶ πάσης πράξεως ἢ παραλείψεως τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὸν πόλεμον, λαμβανομένης ἑμῶς ὑπ' ὄψιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἀνάγκης νὰ πληρώσῃ τὰς οὐσιώδεις δαπάναις τῆς διοικήσεώς της.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ὀρίσῃ τὸ ποσὸν καὶ θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς πληρωμῆς πασῶν τῶν διὰ προσωπικὰς ζημίας ἀπαιτήσεων. Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς περιουσίας ἀπαιτήσεις θὰ ἐξετασθῶσι, καθορισθῶσι καὶ πληρωθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 287, Μέρος Θ' (Οἰκονομικοὶ ἔροι).

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ὀρίσῃ τὴν πρὸς κανονισμὸν τῶν εἰς ἀπειλείας ἢ ζημίας προσώπων ἢ περιουσιῶν ἀφορωσῶν ἀπαιτήσεων ἐνικυσίον δόσον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ποσά, συμφώνως πρὸς τὸ εἰρημένον ἄρθρον 287, δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης, θὰ προσδιορίσῃ δὲ καὶ τὸ νόμισμα εἰς ᾧ δέον νὰ πληρωθῇ ἡ ἐνικυσιῶν αὐτῆς δόσις.

Ἄρθρον 237.

Ἀκυροῦνται αἱ διαρκούντος τοῦ πολέμου ληφθεῖσαι ἐπὶ τῶν προσόδων τῆς Τουρκίας ἐγγυήσεις, πρὸς ἐξασφάλισιν ὑποχρέωσεων συναφθεισῶν ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν πόλεμον (συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἔρα τραπεζικοῦ χρέους).

Ἄρθρον 238.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει τὴν μεταβίβασιν πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις πασῶν τῶν πιστώσεων ἃς ἔχουσιν ἐναντίον αὐτῆς ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Οὐγγαρία, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 261 τῆς ἐν Βερσαλλίαις, τῆ 28ῃ Ἰουνίου 1919 (ν. ἡμ.), συνομολογηθείσης μετὰ τῆς Γερμανίας Συνθήκης Εἰρήνης καὶ πρὸς τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συμφωνοῦσι νὰ μὴ αἰτήσωνται οὐδεμίαν παρὰ τῆς Τουρκίας πληρωμὴν διὰ τὰς οὕτω μεταβιβαζόμενας πρὸς αὐτὰς πιστώσεις.

Ἄρθρον 239.

Εἰς οὐδεμίαν νέαν παραχώρησιν δύναται νὰ προβῇ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις εἴτε πρὸς ὀθωμανοὺς ὑπῆκοους, εἴτε πρὸς πᾶν ἕτερον πρόσωπον, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 240.

Τὰ Κράτη, ὑπὲρ ὧν ἀπεσπᾶσθη ἐδάφος τι ἀπὸ τῆς Τουρκίας, θὰ ἀποκτήσωσιν ἄνευ ἀνταλλάγματός τινος πάσας τὰς περιουσίας καὶ ἰδιοκτησίας τὰς κειμένας ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ καὶ μεταγεγραμμένας ἐπ' ἑνὶματι τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἢ τοῦ Ἀνακτορικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 241.

Τὰ Κράτη, ὑπὲρ ὧν ἀπεσπᾶσθη ἐδάφος τι ἀπὸ τῆς Τουρκίας, εἴτε κατόπιν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1913, εἴτε δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ συμμετάσχωσι τῶν ἀναλόγων ἐτησίων ὑποχρεώσεων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, ὡς τοῦτο ὑρίσταντο τὴν 1ην Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.).

Τὰ Κράτη τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ τὰ νεωστὶ ἐν Ἀσίᾳ δημιουργούμενα, ὑπὲρ ὧν ἀποσπᾶνται ἢ ἀπεσπᾶσθησαν ἐδάφη ἀπὸ τῆς Τουρκίας, δέον νὰ δώσωσιν ἰκανὰ ἐγγύγια διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτοῖς ἀναλόγου μέρους ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἐτησίων βαρῶν.

Ἄρθρον 242.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, τὸ Δημοσίον Ὀθωμανικὸν Χρῆος θὰ θεωρηθῇ ὡς περιλαμβανόν

τὸ ὑπαρξόμενον μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Διάταγμα τοῦ Μουχαρέμ χρέος, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Πικρατήματι Α' τοῦ παρόντος Μέρους ἀριθμοῦμενα δάνεια.

Τὰ πρὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.) συνομολογηθέντα δάνεια δεόν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Δημοσίου Χρέους μεταξὺ τῆς Τουρκίας, τῶν Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ τῶν νέων ἐν Ἀσίᾳ δημιουργουμένων Κρατῶν.

Ἡ διανομὴ αὕτη θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

α') Αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ προηγουμένα τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1912, ν. ἡμ., (Βαλκανικὸς πόλεμος) δάνεια ἐτήσιαι χρεωλυτικαὶ δόσεις θὰ διανεμηθῶσι μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν λαμβανόντων ἢ λαβόντων ὀθωμανικὰ ἐδάφη Βαλκανικῶν Κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἀλβανίας.

β') Τὸ παραμένον εἰς βάρος τῆς Τουρκίας μετὰ τὴν πρώτην καὶ τὴν δεύτερην διανομὴν ὑπόλοιπον τῶν ἐτήσιων χρεωλυτικῶν δόσεων, ἀξιοῦμενον διὰ τῶν ἐτήσιων χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Τουρκίας, μεταξὺ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1912 (ν. ἡμ.) καὶ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.) συναρθῆντα δάνεια, θὰ διανεμηθῇ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Κρατῶν ὑπὲρ ὧν ἀποσπῶνται ἀπ' αὐτῆς ἐδάφη δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 243.

Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ πρὸ ἐκάστου Κράτους πληρωτέου ποσῶ τῆς ἐτήσιας χρεωλυτικῆς δόσεως θὰ ληφθῇ ὡς βᾶσις ἡ ἀκόλουθος γενικὴ ἀρχή:

Τὸ πληρωτέον ποσὸν δεόν νὰ ἔγγ. τοιαύτην ἀναλογία ἀπέναντι τοῦ απαιτούμενου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Χρέους ὀλικῶ ποσῶ, ὡς ἔχει ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων τοῦ μεταβιβαζομένου ἐδάφους ἀπέναντι τοῦ μέσου ὅρου τῶν ὀλικῶν προσόδων τῆς Τουρκίας, κατὰ τὰ τρία οἰκονομικὰ ἔτη 1909—1910, 1910—1911, 1911—1912, συμπεριλαμβανομένου ἐκάστοτε τοῦ προήγουτος τῶν ἐπιβληθέντων τῷ 1907 προσθέτων τελωνειακῶν δασμῶν.

Ἄρθρον 244.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ δεόν ὡς οἶόν τε τάχιστα, μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἔρρηξαι, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 243 τεθείσαν ἀρχήν, τὸ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον ποσὸν τῶν ἐτήσιων χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ τὰς περὶ τοῦτου ἀποφάσεις της εἰς τὰ Ὑψηλὰ Συμβιβαλλόμενα Μέρη.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐκπληρῶι τὰ ἐν ἄρθρῳ 134 τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 27ης Νοεμβρίου 1919 (ν. ἡμ.) προβλεπόμενα καθήκοντα.

Ἄρθρον 245.

Αἱ ἐτήσιαι χρεωλυτικαὶ δόσεις, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸν ἄνω προβλεπόμενον τρόπον, ὑφείλονται ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τῶν Συνθηκῶν δι' ὧν τὰ ἐν λόγῳ ἐδάφη ἀπεσπᾶσθησαν τῆς Τουρκίας, ὡς πρὸς δὲ τὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποσπώμενα ἐδάφη, ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1920 (ν. ἡμ.) θὰ ἐξακολουθήσωσι δὲ ὑφείλόμενα, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 252 προβλεπομένης ἐξαιρετικῆς περιπτώσεως, μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ Χρέους. Οὐχ ἔττον, θὰ ἐλαττώνωνται ἀναλόγως ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελοῦνται τὸ Χρέος δάνεια θὰ ἀποσβέννυνται.

Ἄρθρον 246.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις μεταβιβάζει εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν πάντα τὰ ἐκ τοῦ Διατάγματος τοῦ Μουχαρέμ καὶ τῶν μεταγενεστέρων Διαταγμάτων ἀνήκοντα αὐτῇ δικαιώματα.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Χρέους θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορικῆς Τραπεζίτης, θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ λειτουργοῦν ὡς καὶ πρότερον. Τὸ Συμβούλιον ὑφείλει νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαχειρίζηται πάσας τὰς παραχωρουμένας αὐτῷ, δυνάμει τοῦ Διατάγματος τοῦ Μουχαρέμ, προσόδους ὡς καὶ τὰς λοιπὰς προσόδους, ὧν ἡ διαχείρισις ἀνετέθη αὐτῷ ὑπ' ἄλλων συμβάσεων δανείων, προγενεστέρων τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914 (ν. ἡμ.).

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐξουσιοδοτοῦσι τὸ Συμβούλιον νὰ παρέχῃ τὴν διοικητικὴν συνδρομὴν του εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τοὺς ὀρισθησομένους παρὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὅρους, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πραγματοποιήσεως κατὰ τὸ δυνατὸν τοῦ ἀκολουθοῦ προγράμματος:

Τὸ σύστημα τῆς ὑπὸ τῆς νῦν Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους ἀμέσου εἰσπράξεως ὀρισμένων προσόδων θέλει, ὑπὸ τοὺς ἀποφασισθησομένους παρὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὅρους, ἐπιτεταθῆ ὡς οἶόν τε εὐρύτερον καὶ εφαρμοσθῆ εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας αἰτίνας θὰ παρχεινῶσιν ὀθωμανικαί. Ὅσακις θὰ δημιουργῶνται νέαι προσόδοι ἢ ἔμμεσοι φόροι τῆ ἐγκρίσει τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάξῃ ἐν δυνάμει νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Χρέους, διὰ λογαριασμὸν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Τελωνείων θὰ τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταχὰς ἐνὸς Γενικοῦ Διευθυντοῦ, διοριζομένου καὶ ἀνακαλουμένου ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπευθύνου δὲ ἀπέναντι αὐτῆς. Ἡ δικτήμησις τῶν τελωνειακῶν τελῶν δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῆ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰταλίας θὰ ἀποφασίσωσι, κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἀφοῦ συμβουλευθῶσι τοὺς κατόχους ὁμολογιῶν, ἐὰν συντρέξῃ λόγος πρὸς διατήρησιν τοῦ Συμβουλίου ἢ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν λήξιν τῆς τρεχούσης περιόδου τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπόφασις τῶν Κυβερνήσεων δεόν νὰ ληφθῇ ἐξ ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς περιόδου ταύτης.

Ἄρθρον 247.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξουσιοδοτεῖται νὰ προτείνῃ, ἐν μεταγενεστέρῳ χρόνῳ, τὴν ἀντικατάστασιν τῶν παρεχομένων σήμερον

εις τους κατόχους ομολογιών έργυήσεων, δυνάμει των συμβάσεων των ή υποχρόντων Διαταγμάτων, δι' άλλων έπαρκών έργυήσεων ή καθισταμένων υπεργύων των γενικών προσόδων της Τουρκίας. Αι Σύμμαχοι Δυνάμεις υποχρεοϋνται να εξετάσωσι πάσαν πρότασιν, ήν ή Δημοσιονομική Έπιτροπή ήθελε διατυπώσει επί του άντικειμένου τούτου.

Άρθρον 248.

Πάσα περιουσία, κινητή ή ακίνητος, άνήκουσα εις την Διεύθυνσιν του Δημοσίου Όθωμανικού Χρέους, όπουδήποτε και άν εδρίσκηται, θα παραμείνη έξ ολοκλήρου εις την διάθεσιν αυτής.

Το Συμβούλιον του Δημοσίου Χρέους έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιή τὸ πρῶτον πάσης έκπιτήσεως προς έιτακτον άπόσβειν είτε του Ήνοποιημένου χρέους είτε των Τουρκικών λαχειφόρων ομολογιών (των Άνχτολικών σιδηροδρόμων).

Άρθρον 249.

Η Όθωμανική Κυβέρνησις υποχρεοϋται να μεταβιβάσῃ εις την Δημοσιονομικήν Έπιτροπήν πάντα τὰ επί των άποθεματικών κεφαλαίων και της άποζημιώσεως της Τριπολιτιδος δικαιώματά της.

Άρθρον 250.

Η Όθωμανική Κυβέρνησις δέον να καταβάλῃ εις το Συμβούλιον του Δημοσίου Χρέους πᾶσαν ισότιμον προς τὸ πληρωτέον μὲν άλλὰ μῆπω πληρωθὲν εις τὸ Συμβούλιον του Δημοσίου Χρέους προῶν των διατιθεμένων μέχρι τούδε εις την ύπηρεσίαν του Δημοσίου Όθωμανικού Χρέους προσόδων εκ των παραμεινόντων οθωμανικών εδαφών, εκτός εάν τα εδάφη ταύτα κατελήφθησαν υπό συμμαχικών δυνάμεων, όποτε δέον να εξαιρεθῇ ο χρόνος της κατοχής. Η καταβολή αυτή γενήσεται εὐθὺς ως, κατὰ την κρίσιν της Δημοσιονομικής Έπιτροπής, ή οικονομική κατάσταση της Τουρκίας ήθελε τὸ επιτρέψει.

Άρθρον 251.

Τὸ Συμβούλιον του Δημοσίου Χρέους θα αναθεωρήσῃ πάσας τὰς κατὰ τὸ διάστημα του πολέμου ενεργηθείσας υπό του Συμβουλίου του Δημοσίου Χρέους πράξεις. Πᾶσαι αὐτὲς υπό του Συμβουλίου του Δημοσίου Χρέους γενόμεναι προκαταβολαὶ κατ' ὑπέρβασιν των προ του πολέμου δια του Διατάγματος του Μουχαρέμ ή άλλως ερισθέντων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αὐτου, θα αποδοθῶσιν εις τὸ Συμβούλιον του Δημοσίου Χρέους υπό της Όθωμανικής Κυβερνήσεως, εὐθὺς ως ή πληρωμή αὐτή ήθελε κριθῇ ως δυνατή υπό της Δημοσιονομικής Έπιτροπής. Τὸ Συμβούλιον έχει την έξουσίαν να αναθεωρήσῃ πάντα τὰ κατὰ τὸ διάστημα του πολέμου ληθέντα υπό του Συμβουλίου μέτρα και να άκυρώσῃ πάσας τὰς υποχρεώσεις τὰς θεωρουμένας υπό αὐτου ως επιβλαβεῖς εις τὰ συμφέροντα των κατόχων ομολογιών και εξερχομένας της δικαιοδοσίας του Συμβουλίου του Δημοσίου Χρέους.

Άρθρον 252.

Έκαστον των Κρατών, άτινα, κατὰ τους όρους της παρούσης Συνθήκης, οφείλουσι να αναλάβωσι κατ' έτος μέρος της ύπηρεσίας του Δημοσίου Όθωμανικού Χρέους, δύναται, διὰ προειδοποιήσεως γινομένης έξ μῆνας πριν προς τὸ Συμβούλιον του Δημοσίου Χρέους, να εξαγοράσῃ την υποχρέωσιν ταύτην, δια καταβολής ποσού παριστάντος την αξίαν της εν λόγω έτησίας χρεωλυτικής δόσεως, κεφαλαιοποιουμένης επί τη βάσει έπιτοκίου οριζόμενου κοινή συμφωνία υπό του ενδιαφερομένου Κράτους και του Συμβουλίου του Δημοσίου Χρέους. Τὸ Συμβούλιον τούτο δὲν δύναται να αξιώσῃ την εν λόγω εξαγοράν.

Άρθρον 253.

Τὰ εις χρυσόν ποσά, άτινα δέον να μεταβιβασθῶσιν υπό της Γερμανίας και Αυστρίας, εις εκτέλεσιν του άρθρου 259, εδ. 1ον, 2ον, 4ον, 7ον της Συνθήκης Ειρήνης μετα της Γερμανίας και του άρθρου 210 εδ. 1ον της Συνθήκης Ειρήνης μετα της Αυστρίας, θα τεθῶσιν εις την διάθεσιν της Δημοσιονομικής Έπιτροπής.

Άρθρον 254.

Τὰ ποσά, άτινα δέον να μεταβιβασθῶσιν υπό της Γερμανίας εις εφαρμογήν του άρθρου 259 εδ. 3ον της Συνθήκης Ειρήνης μετα της Γερμανίας, θα τεθῶσιν άμέσως εις την διάθεσιν του Συμβουλίου του Δημοσίου Χρέους.

Άρθρον 255.

Η Όθωμανική Κυβέρνησις υποχρεοϋται να αποδεχθῇ τὰς ληφθησομένας υπό των Συμμάχων Δυνάμεων, εκ συμφώνου, εάν υπάρξῃ ανάγκη, μετ' άλλων Δυνάμεων, αποφάσεις, περι των κεφαλαίων της Όθωμανικής υγειονομικής ύπηρεσίας και του τέως Άνωτέρου Υγειονομικού Συμβουλίου, περι της άπαιτήσεως ήν έχει τὸ Άνωτερον Υγειονομικόν Συμβούλιον εναντίον της Όθωμανικής Κυβερνήσεως, ως και περι των κεφαλαίων της ύπηρεσίας των ναυαγισσιστικών πλοίων του Ευξείνου Πόντου και του Βοσπόρου.

Αι Σύμμαχοι Δυνάμεις δίδουσιν εις την Δημοσιονομικήν Έπιτροπήν την έξουσίαν να τὰς αντιπροσωπεύσῃ εις τὰς υποθέσεις ταύτας.

Άρθρον 256.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, ἐν συμφώνῳ μετὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀπαλλάττει τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τῆς συνομολογηθείσης παρ' αὐτῆς κατὰ τὸν πόλεμον ὑποχρέωσως νὰ ἀποδεχθῆ τὰ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἐκδοθέντα γραμμῆται εἰς ὠρισμένην τιμὴν συναλλάγματος, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξαχθησομένων ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν Τουρκίαν μετὰ τὸν πόλεμον πραγματειῶν.

Άρθρον 257.

Εὐθὺς ὡς αἰέν τῷ παρόντι Μέρει ἀπαιτήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἱκανοποιηθῶσι καὶ ἀπ' ἧς ἐκκαθαρισθῆ τὸ ποσὸ τοῦ πολέμου Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρῆος, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ καύσῃ λειτουργοῦσα. Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐξετάσῃ τότε, μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐὰν αἱ Δυνάμεις αἰ ἀποτελοῦσαι μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐφείλωσι νὰ παράσχωσιν ἐν νέῳ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν τὴν διοικητικὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν των ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Τουρκίας καὶ, ἐν καταφαντικῇ περιπτώσει, ὑπὸ ποῖον τύπον θὰ παρασχεθῆ ἡ βοήθεια καὶ ἡ συνδρομὴ αὕτη.

Άρθρον 258.

1. Ἡ Τουρκία θὰ παραδώσῃ ἐν καλῇ καταστάσει ἐπιτροπῆσιν τὸν πλοῦν καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τοὺς ὑποδειγθησομένους ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν πάντα τὰ γερμανικὰ πλοῖα τὰ ὑψώσκητα τὴν Ὀθωμανικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.). Τὰ πλοῖα ταῦτα θὰ παραδουθῶσιν εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 233 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπικυρωθῶσεων, πάσης μεταβιβάσεως ὑπὸ οὐδετέρων σημαίαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου θεωρουμένης, ὑπὸ τὴν ἐποψίαν ταύτην, ὡς μὴ γινόμενης διὰ τὰς Συμμάχους Δυνάμεις.

2. Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ, τουτοχρόνως μετὰ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων πλοίων, πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ βιβλία ἅτινα ἢ ἐν τῇ εἰρημένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένη Ἐπιτροπῇ τῶν Ἐπικυρωθῶσεων θὰ κρίνῃ ἀναγκαῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πλήρους μεταβιβάσεως τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου, ἐλευθέρως καὶ ἀπηλλαγμένης παντὸς οἰουδήποτε προνομίου, ὑποθήκης, ἐνεχύρου, βάρους ἢ δικαιώματος πάσης φύσεως.

Εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ πάσαν ἐξαγορὰν καὶ νὰ προβῆ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν τυχόν ἀποζημίωσιν. Θὰ ἀναλάβῃ ἐπίσης νὰ κανονίσῃ αὐτὴ πᾶσαν διεκδικήσιν ἢ οἰανδήποτε ἀκρίτησιν πάσης φύσεως ἔχουσαν τυχόν ὡς ἀντικείμενον τὸ παραδοτέον πλοῖον, ὁφείλουσα ἐν πάσῃς ταῖς περιπτώσεσι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀναφερομένην Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπικυρωθῶσεων ἔναντι πάσης ἐκνικήσεως ἢ ἀγωγῆς οἰουδήποτε καὶ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν.

Άρθρον 259.

Μὴ θιγομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 277, Μέρους Θ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία παραιτεῖται τῶν ὠφελημάτων κασῶν τῶν ἐν ταῖς Συνθήκαις τοῦ Μπρέστ-Λιτόφσκ (Brest-Litowsk), τοῦ Βουκουρεστίου, ὡς καὶ ἐν ταῖς συμπληρωματικαῖς συνθήκαις, περιληφθεισῶν διατάξεων.

Υποχρεοῦται δὲ νὰ μεταβιβάσῃ εἴτε εἰς τὴν Ρουμανίαν, εἴτε εἰς τὰς Προσχωσάσας Συμμάχους Δυνάμεις πᾶσαν νομισματικὴν ἀξίαν, μεταλλικὴν, ἀξίαν καὶ ἐμπορεύσιμα ἀντικείμενα ἢ προϊόντα, ἅτινα ἔλαβεν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων Συνθηκῶν.

Άρθρον 260.

Τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους ἀναγκαῖα νομοθετικὰ μέτρα θέλουσι δημοσιευθῆ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄.

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ (5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1914 ν. ήμ.)

Λίραι Τουρκίας χρυσά

Δάνειον	Χρονολογία συμβάσεως	Τόκος	Χρονολόγιστρον	Άρχικόν δουμαστικόν κεφάλαιον	Κεφάλαιον όπαρχον την 5 Νοεμ- βρίου 1914 (1)	Απαιτούμενη έτησια δόσις μετά της προ- μήθειας)	Χρόνος αποδόσεως	Έκδοτική Τράπεζα
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Δάνειον ήροποιημένον	1903	4	.4614	42,275,772	36,799,840	1,887,375	—	—
Δαχτυλοφόροι δημολογίαι (Ανα- τολικών σιδηροδρόμων)	1870	5	—	15,632,548	10,666,975	270,000	—	—
Όσμανί	18]30 Απριλίου 1890.	4	1	1,999,599	2,352,409	219,975	1931	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
5 ο/ο 1896	29 Φεβρ.]12 Μαρτ. 1893.	5	.50	3,272,720	2,811,020	180,459	1916	—
4 ο/ο 1903. 'Αδισίας	3 Όκτωβρ. 1888. 21 Φε- βρουαρίου]6 Μαρτ. 1903.	4	.50	2,610,000	2,439,228	119,097	1958	Γερμανική Τράπεζα
Βαγδάτης, 1η σειρά	20 Φεβρ.]5 Μαρτ. 1903.	4	.087538	2,376,000	2,342,252	97,120	2001	—
4 ο/ο 1904	4]17 Σεπτεμβρίου 1903.	4	.50	2,750,000	2,594,664	124,959	1960	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
4 ο/ο 1901—5	21 Νοεμ.]4 Δεκεμ. 1904. 6]19 Νοεμβρ. 1903.	4	.50	5,306,664	4,978,422	239,397	1961	—
Τεχρίχά-Άσκιριε	25 Απριλ.]8 Μαΐου 1905.	4	.50	2,610,000	2,441,310	119,097	1961	Γερμανική Τράπεζα
Βαγδάτης, 2α σειρά	4]17 Απριλίου 1905.	4	.087538	4,752,000	4,718,120	209,599	2066	—
Βαγδάτης, 3η σειρά	20 Μαΐου]2 Ιουν. 1908.	4	.087538	5,236,000	5,221,700	226,559	2010	—
4 ο/ο 1908	6]19 Σεπτεμβρ. 1908.	4	.50	4,711,124	4,538,968	212,000	1965	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
5 ο/ο 1914	13]26 Απριλ. 1914.	5	.50	22,000,000	22,000,000	1,213,025	—	—
Λιμεν. έργων, ναυπηγείων και ναυτικών εγκαταστάσεων	1913	5 1/2	1 1/2	1,485,000	1,485,000	88,559	1943	Έθν. Τράπεζα της Τουρκίας
Προτεραιότητος τουρκαϊκού.	26 Απρ.]8 Μαΐου 1893.	4	1	1,000,000	664,510	50,250	1934	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
Τεσσαράκοντα εκατομ. φρ. (Ανατολικών σιδηροδρόμων)	1]13 Μαρτίου 1894.	4	.35	1,760,000	1,567,192	76,751	1957	Γερμαν. Τράπ. και θυιάς αυ- της (περιλαμβανομένης της Διεθνούς Τράπεζης)
Τελωνείων 1902	17]29 Μαΐου 1886. 28 Σεπτ.]11 Όκτ. 1902.	4	.50	8,600,020	7,923,234	387,976	1958	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
4 ο/ο 1909	30 Σεπ.]13 Όκτ. 1909.	4	1	7,000,004	6,550,698	350,864	1950	—
Δημοτικόν Κηπόλειος 1909	3]16 Νοεμβρ. 1909.	5	.50	1,100,000	1,073,490	60,651	1958	Έθν. Τράπεζα της Τουρκίας
» » 1913	» » 1913	5	.50	1,100,000	4,094,500	60,509	2006	Τράπεζα Périer et Cie
Χοδείδας-Σαναά 1911	24 Φεβρ.]9 Μαρτ. 1911.	4	.098738	1,000,010	1,000,010	40,988	—	Γαλλική Τράπεζα
Σάμα-Πανόρμου 1910	20 Νοεμ.]3 Δεκεμ. 1910.	4	.16715	1,712,304	1,700,644	71,532	1932	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
4 ο/ο Τελωνείων 1911	27 Όκτ.]9 Νοεμβρ. 1910.	4	1	7,040,000	6,699,880	352,440	1952	Γερμανική Τράπεζα
Δημοτικόν Βαγδάτης	1912	6	14.285	33,000,	26,070	6,000	—	Έθν. Τράπεζα της Τουρκίας
Έντοκα γραμμ. της Όθωμ. Αύτοκρατ. Τραπέζης 1912	1912	6	33.333	2,724,893	1,063,664	1,000,003	1915	Όθωμ. Αύτοκρατ. Τράπεζα
Έντοκα γραμμ. Périer & Cie » 5 ο/ο 1911 (ά- γορας πολεμικών πλοίων).	1913	5	.20	4,400,000	(2) 4,400,000	1,400,000	1918	Τράπεζα Périer et Cie
Προκαταβολή Μονοπ.Καπνός	1911	»	»	1,778,587	1,778,587	125,058	—	Έθν. Τράπεζα της Τουρκίας
Άρδεύσεις πεδιάδος Ίκονίου	»	»	»	1,700,000	890,039	110,000	—	—
»	»	»	»	818,970	818,970	50,006	1932	Γερμανική Τράπεζα (Σιδηροδρομοί Ανατολής)
Σύνολον				161,845,116	143,241,757			

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α΄.

Οι αριθμοί των στηλών 5, 6 και 7 παριστάσι λίρας Τουρκίας χρυσάς.
 Η Τουρκία έχει νυν κυκλοφορίαν χαρτονομίσματος αντί της πρό του πολέμου κυκλοφορίας χρυσού. Κατά τας σημερινάς τιμάς του συναλλάγματος, ή χαρ-
 τήν λίρα Τουρκίας ούδὲ πόρρωθεν παριστά τὰς προπολεμικάς τιμάς της χρυσῆς λίρας Τουρκίας, ἐν σχέσει πρὸς τὸ νόμισμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν τὰ δάνεια καὶ
 εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ πληρωθῶσιν ἐν Ἐβρώπη ὁ τε τόκος καὶ τὸ χρεώλυτον συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῶν περὶ τῶν δανείων συμβάσεων (δρα ἄρθρον 1ον τοῦ «Προ-
 τήματος Διατάγματος» τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1903 καὶ τὰς περὶ δανείων συμβάσεις, passim).
 Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις στήλαις ποσῶν εἰς χρυσῆς λίρας Τουρκίας δὲν σημαίνει ὅτι αἱ προβλέψεις διὰ τὴν ὑπερξείαν τῶν τοκομεριδίων καὶ τοῦ
 χρεώλυτου δέον νὰ ἐμβάλλωνται εἰς χρυσὸν, ἀλλ' ὅτι τὰ εἰς λίρας Τουρκίας ποσὰ δέον νὰ ὑπολογισθῶσιν εἰς τοιαύτην τιμὴν συναλλάγματος, ὥστε νὰ εὑρίσκωνται οἱ
 κάτοχοι δημολογίων νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ δικαιούσινται.

(1) Οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ὁπαρχοντος τὴν 5ην Νοεμβρίου 1914 (ν. ήμ.) κεφαλαίου θέλωσι, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀντικα-
 τασταθῆ διὰ τῶν ἀριθμῶν τοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖον θὰ ὕπαρχῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
 (2) Ἐπὶ ἐνεργίῳ τῶν γραμματίων τούτων εἰσπραχθή ποσὸν 833,147 λιρῶν Τουρκίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'.

§ 1.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κανονίσῃ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν διαδικασίαν αὐτῆς.

Ἡ ἐνιαυσία προεδρεία θὰ περιέρχεται διαδοχικῶς εἰς τὸν Γάλλον, τὸν Βρετανὸν καὶ τὸν Ἰταλὸν ἀντιπρόσωπον.

Ἐκαστος ἀντιπρόσωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ ἓνα ἀναπληρωτὴν, ἕστις θὰ τὸν ἀντικαθιστᾷ ἐν ἀπουσίᾳ του.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἡ ἀποχὴ θὰ θεωρῆται ὡς καταψήφισις τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ διορίσῃ τοὺς πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους οἵτινες θὰ θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖοι διὰ τὰς ἐργασίας τῆς καὶ θὰ ὀρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τοὺς μισθοὺς καὶ τοὺς ἔρους τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ πληρώνονται ὑπὸ τῆς Τουρκίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 236, ἐδ. 1ου.

Οἱ μισθοὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ οἱ τῶν ὑπαλλήλων τῆς θὰ ὀρισθῶσιν εἰς ποσὰ λογικὰ καὶ θὰ ἀναθεωρῶνται, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσωπευομένων Κυβερνήσεων.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀπολαύσῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἀσυλοσιῶν, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ δεύτως διαπεπιστευμένοι ἐν Τουρκίᾳ παρὰ τῶν φίλων Δυνάμεων διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι.

§ 2.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ παράσῃ εἰς τὰ μέλη, ὑπαλλήλους καὶ πράκτορας τῆς Ἐπιτροπῆς πλήρη ἐξουσίαν ὡς ἐπισκέπτωνται καὶ ἐπιθεωροῦσιν, ἐν πάσῃ στιγμῇ καὶ παντὶ τόπῳ, πάντα τὰ ἐν Τουρκίᾳ δημόσια ἔργα ἢ ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ χορηγῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πάντα τὰ αἰτηθηθέντα ὑπ' αὐτῆς ἔργα, ἔγγραφα καὶ πληροφορίας.

§ 3.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἀναλάβῃ, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης παραλείψεως ἐκ μέρους αὐτῆς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της, τὸν ἔλεγχον, τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν εἰσπραξίν πάντων τῶν ἐμμέσων φόρων.

§ 4.

Οὐδὲν μέλος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εὐθύνηται, πλὴν ἀπέναντι τῆς διορισάσης αὐτὸ Κυβερνήσεως, διὰ πράξιν ἢ παράλειψιν οἰκονομικῆς σχετικῆς πρὸς τὰ καθήκοντά του. Οὐδεμία Σύνταχος Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει εὐθύνην διὰ λογαριασμῶν ἐτέρας τινὸς Κυβερνήσεως.

§ 5.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ δημοσιεύῃ ἀνὰ πᾶν ἔτος λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν, τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν προτάσεων αὐτῆς διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ περὶ τῶν λογαριασμῶν τῆς λήξεως χρήσεως.

§ 6.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ διεξάγῃ ἐπίσης πάντα τὰ ἄλλα ἔργα, ἅτινα ἤθελον τυχὸν ἀνατεθῆ ἀυτῇ εἴτε δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, εἴτε κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Θ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α Ι Σ Χ Ε Σ Η Ι Σ

Άρθρον 261.

Τò ἐκ τῶν συνθηκῶν, συμβάσεων καὶ ἐθίμων ἀπορρέον καθεστὸς τῶν διομολογήσεων ἐπαναφέρεται ὑπὲρ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων αἰτίνες ἀπῆλθον αὐτῶν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.), τὰ δ' ἐξ αὐτῶν δικαιώματα καὶ προνόμια ἐπεκτείνονται καὶ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων αἰτίνες δὲν ἀπῆλθον αὐτῶν μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1914.

Άρθρον 262.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, αἰτίνες πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) εἶχον τυχυδρομεῖα ἐν τῇ πηλαγῇ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, δύνανται νὰ ἐπανιδρύσωσι τοιαῦτα ἐν Τουρκίᾳ.

Άρθρον 263.

Ἡ σύμβασις τῆς 25ης Ἀπριλίου 1907 (ν. ἡμ.), ἐφ' ἧσον αὕτη ἀνάγκη εἰς τὸ εἰσχωρικὸν δασμολόγιον ἐν Τουρκίᾳ, ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ὑπὲρ πασῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Οὐχ ἦττον, ἡ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 231, Μέρος II' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης συνασπιμένη Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται, εἰς πᾶσαν στιγμὴν, νὰ ἐπιτρέπη τὴν τροποποίησιν τῶν ἐν λόγῳ εἰσχωρικῶν τελῶν ἢ τὴν ἐπιβολὴν φόρων καταναλώσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως αἱ νέαι αὗται τροποποιήσεις ἢ φορολογίαι ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ προέλευσις καὶ οἰοσδήποτε ὁ κύριος αὐτῶν.

Τροποποιήσεις τῶν ἐφισταμένων τελῶν, ἢ ἐπιβολὴ νέων τοιούτων, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς ὅλας τὰς Συμμάχους Δυνάμεις. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ τὰς παρατηρήσεις αἰτίνες τυχόν θὰ διευτυποῦντο σχετικῶς ὑπὸ τινος τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Άρθρον 264.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐκ τῶν προγενεστέρων τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) συμβολαίων παραχωρήσεως προκυπτόντων δικαιωμάτων καὶ ἀπαλλαγῶν, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν Τουρκίαν ὅπως ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὡς καὶ εἰς τὰς περιουσίας αὐτῶν, ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 263 ὅρους ἰσοτελείας, πάντα δασμὸν καὶ φόρον, οἷτινες ἤθελον ἐξ ἴσου ἐπιβληθῆναι εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους χάριν τῆς οἰκονομικῆς εὐσταθείας καὶ τῆς καλῆς διοικήσεως τῆς Τουρκίας.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ πᾶσαν ἀπαγόρευσιν εἰσχωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, δυναμένην νὰ ἀντιταχθῇ καὶ κατὰ τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Οἱ ἐν λόγῳ δασμοὶ, φόροι καὶ ἀπαγορεύσεις θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι μόνον μετὰ πάροδον ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προθεσμίας τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν πρὸς ὅλας τὰς Συμμάχους Δυνάμεις. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ τὰς παρατηρήσεις αἰτίνες τυχόν θὰ διευτυποῦντο σχετικῶς ὑπὸ τινος τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Άρθρον 265.

Ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς πλοῖα ἢ σκάφη πιστοποιητικὰ ἢ ἔγγραφα τὰ ἀναγνωριζόμενα πρὸ τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὡς ἐγκυρα ἢ μέλλοντα βραδύτερον νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ναυτικῶν Κρατῶν, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆναι ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὡς ἐγκυρα καὶ ἰσοδύναμα πρὸς τὰ ἀντίστοιχα πιστοποιητικὰ, τὰ χορηγούμενα εἰς τὰ Τουρκικὰ πλοῖα καὶ σκάφη.

Ὁμοίως θέλουσιν ἀναγνωρισθῆναι ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν νέων Κρατῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ καὶ ἔγγραφα εἰς τὰ πλοῖα καὶ σκάφη αὐτῶν, εἴτε τὰ Κράτη ταῦτα ἔχουσι παράλια εἴτε μὴ, πλὴν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ἐν λόγῳ πιστοποιητικὰ καὶ ἔγγραφα θὰ ἐκδίδωνται συμφώνως πρὸς τὰ γενικῶς κρατοῦντα εἰς τὰ κυριώτερα ναυτικὰ Κράτη.

Τὰ ὕψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν σημαίαν τῶν πλοίων πάσης στερουμένης παρὰ

λίων Συμμάχου Δυνάμεως, ἢ παντὸς νέου Κράτους, ὁσάκις τὰ πλοῖα ταῦτα τυγχάνουσι νηολογημένα εἰς ὠφειμὲνον τόπον κείμενον ἐντὸς τῆς ἰδίης χώρας· ὁ τόπος οὗτος θεωρεῖται διὰ τὰ ἐν λόγῳ πλοῖα ὡς λιμὴν νηολογήσεως.

Ἄρθρον 266.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ πᾶν ἀναγκαῖον νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν μέτρον ἀναγκαῖον πρὸς προστασίαν τῶν φυσικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν νέων Κρατῶν κατὰ πάσης μορφῆς ἄθεμίτου συναγωνισμοῦ ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ καταστέλλῃ καὶ ἀπαγορεύῃ, διὰ καταστέσεως καὶ παντὸς ἑτέρου ἰδιάζοντος μέτρου, τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, ὡς καὶ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατασκευὴν, κυκλοφορίαν, πώλησιν καὶ προσφορὰν πωλήσεως, παντὸς προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος φέροντος ἐπ' αὐτοῦ τοῦτου ἢ ἐπὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ συσκευασίας ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ περικαλύμματος οἰασδήποτε σήματα, ὀνόματα, ἐπιγραφὰς ἢ σημεῖα, συνεπαγόμενα, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ψευδεῖς ἐνδείξεις περὶ τῆς προελεύσεως, τοῦ εἴδους, τῆς φύσεως ἢ περὶ τῶν εἰδικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 267.

ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς ἀμοιβαιότητος, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς ἰσχύοντας ἐν συμμάχῳ τινὶ χώρᾳ ἢ νέῳ Κράτει καὶ κανονικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἀνακινουμένους αὐτῇ νόμους, ὡς καὶ πρὸς τὰς συμφωνίας τούτοις ἐκδιδόμενας διοικητικὰς ἢ δικαστικὰς ἀποφάσεις, περὶ καθορισμοῦ ἢ κανονισμοῦ τοῦ δικαιώματος χρήσεως τῆς ὀνομασίας περιφερείας τινος διὰ τοὺς παραγομένους ἐν τῇ χώρᾳ εἰς ἣν ἀνήκει ἢ περιφέρειαι οἴνου ἢ οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἢ τῶν ὄρων ὑπ' οὓς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ χρῆσις τῆς ὀνομασίας περιφερείας τινός. Συνεπῶς, ἡ εἰσαγωγὴ, ἡ ἐξαγωγὴ, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ, κυκλοφορία, πώλησις ἢ προσφορὰ πωλήσεως προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων φερόντων ὀνομασίας περιφερειῶν παρὰ τοὺς ἀνωτέρω νόμους ἢ ἀποφάσεις θὰ ἀπαγορευοῦνται ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ παρεμποδίζονται διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 266 διαγραφόμενων μέτρων.

Ἄρθρον 268.

Ἐὰν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιδοθῇ εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, δὲν θὰ ἔχη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, οὐδὲ θὰ θεωρῆται ἔχουσα κυριαρχικὸν τι δικαίωμα, προνόμιον καὶ ἀτέλειαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Σ Υ Ν Θ Η Κ Α Ι

Ἄρθρον 269.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρρύαξιν τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῇ διατάξεων, μόνον αἱ κάτωθι καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ἀπαριθμούμεναι οικονομικῆς ἢ τεχνικῆς φύσεως πλειονοβαρεῖς συνθήκαι, συμβάσεις καὶ συμφωνίαι, θέλουσιν ἐφαρμοῦνται μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν μετεχουσῶν τούτων Συμμάχων Δυνάμεων:

- 1) Αἱ Συμβάσεις τῆς 14ης Μαρτίου 1884, τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1886 καὶ τῆς 23ης Μαρτίου 1887 (ν. ἡμ.) καὶ τὸ τελικὸν Πρωτόκολλον τῆς 7ης Ἰουλίου 1887 (ν. ἡμ.), περὶ προστασίας τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων.
- 2) Ἡ Σύμβασις τῆς 5ης Ἰουλίου 1890 (ν. ἡμ.), περὶ δημοσιεύσεως τῶν τελωνειακῶν δασμολογιῶν καὶ ὀργανώσεως Διεθνoῦς Ἐνώσεως διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν.
- 3) Ἡ Συμφωνία τῆς 9ης Δεβρίου 1907 (ν. ἡμ.), περὶ ἰδρύσεως ἐν Παρισίοις Διεθνoῦς Γραφείου Δημοσίας Ὑγιεινῆς.
- 4) Ἡ Σύμβασις τῆς 7ης Ἰουνίου 1905 (ν. ἡμ.), περὶ ἰδρύσεως Γεωργικοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου ἐν Ρώμῃ.
- 5) Ἡ Σύμβασις τῆς 27ης Ἰουνίου 1855 (ν. ἡμ.), περὶ τοῦ Τουρκικοῦ δανείου.
- 6) Ἡ Σύμβασις τῆς 16ης Ἰουλίου 1863 (ν. ἡμ.), περὶ ἐξαγορᾶς τῶν διαγωγικῶν τελῶν ἐπὶ τοῦ Escant.
- 7) Ἡ Σύμβασις τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1888 (ν. ἡμ.), περὶ ἐφαρμογῆς συστήματος ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρως χρήσεως τῆς διώρυγος τοῦ Σουέξ.

Ἄρθρον 270.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ ὕψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσιν ἐφαρμοῦσαι ἐκ νέου τὰς συμβάσεις καὶ συμφωνίας αἵτινες ἀναφέρονται κατωτέρω, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς αὐτὰ καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἡ Τουρκία θέλει ἐφαρμοῦσαι τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιεχομένας ἰδιαιτέρας διατάξεις.

Συμβάσεις Ταχυδρομικαί.

- 1891 Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπογραφεῖσαι ἐν Βιέννῃ τῇ 4ῃ Ἰουλίου (ν. ἡμ.).
- 1897 Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπογραφεῖσαι ἐν Οὐάσιγκτῶνι τῇ 15ῃ Ἰουνίου (ν. ἡμ.).
- Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπογραφεῖσαι ἐν Ρώμῃ τῇ 26ῃ Μαΐου 1906 (ν. ἡμ.).

Συμβάσεις Τηλεγραφικαί.

- Διεθνεῖς Τηλεγραφικαὶ Συμβάσεις, ὑπογραφεῖσαι ἐν Πετρούπολει τῇ 10)22 Ἰουλίου 1875.
- Κανονισμοὶ καὶ τιμολόγια ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Τηλεγραφικῆς Συνδιασκεψέως τῆς Λισσαβῶνος τῆς 11ης Ἰουνίου 1908 (ν. ἡμ.).

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀρνήσῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν μετὰ τῶν νέων Κρατῶν συνομιλίωσιν τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν αἰτινες προβλέπονται ὑπὸ τῶν συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Παγκόσμιον Τεχνοπολιτικὴν Ἐνωσιν καὶ τὴν Διεθνῆ Τηλεγραφικὴν Ἐνωσιν, ὧν μετέχουσιν ἢ εἰς ἄλλοις νὰ προσχωρήσῃσι τὰ εἰρημὲνα νέα Κράτη.

Ἄρθρον 271.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ Ὑψιλά Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσιν ἐφαρμόσει τὴν Διεθνῆ Ραδιοτηλεγραφικὴν Σύμβασιν τῆς 5ης Ἰουλίου 1912, (ν. ἡμ.), ἐφ' ἧσον ἀφορᾷ εἰς αὐτὰ καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς προσωρινοὺς κανόνας, οἵτινες θὰ ὑποδειχθῶσιν αὐτῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἐὰν, ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἦθελαι συνομιλοῦν ἢ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς Συμβάσεως τῆς 5ης Ἰουλίου 1912, νέα σύμβασις διακανονίζουσα τὰς διεθνεῖς ραδιοτηλεγραφικὰς σχέσεις, ἢ νέα αὐτῇ σύμβασις θὰ δεσμεύῃ τὴν Τουρκίαν, καὶ ἐν ἑστὶ αὐτῇ ἦθελαι ἀρνήσῃ νὰ μετάρχῃ τῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως ἢ νὰ ὑπογράψῃ ταύτην.

Ἡ νέα αὐτῇ σύμβασις θὰ ἀντικαταστήσῃ ὡσαύτως τοὺς ἐν ἰσχύϊ προσωρινοὺς κανόνας.

Ἄρθρον 272.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται, πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης:

1) Νὰ προσχωρήσῃ, κατὰ τοὺς παραδεδομένους τύπους, εἰς τὴν Διεθνῆ Σύμβασιν τῶν Παρισίων τῆς 20ῆς Μαρτίου 1883 (ν. ἡμ.), περὶ προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ὡς ἀνεθεωρήθη ἐν Οὐασινγκτόν τῇ 24 Ἰουνίου 1911 (ν. ἡμ.), ὡς ἐπίσης εἰς τὴν Διεθνῆ Σύμβασιν τῆς Βέρνης τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1886 (ν. ἡμ.), περὶ προστασίας τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὡς ἀνεθεωρήθη ἐν Βερολίνῳ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1908 (ν. ἡμ.) καὶ εἰς τὸ πρόσθετον Πρωτόκολλον τῆς Βέρνης τῆς 20ῆς Μαρτίου 1914 (ν. ἡμ.).

2) Νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ προστατεύσῃ τὴν βιομηχανικὴν, πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Συμμάχων Χωρῶν ἢ παντὸς νέου Κράτους διὰ τῆς λήψεως νομοθετικῶν μέτρων, συναδόντων πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν εἰρημῶν Συμβάσεων.

Ἐπιπροσθέτως καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν προαναφερομένων ὑποχρεώσεων, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξασφαλίζουσα τὴν ἀναγνώρισιν καὶ προστασίαν πάσης βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας τῶν ὑπῆρκων ἐκάστης τῶν Συμμάχων Χωρῶν ἢ παντὸς νέου Κράτους μετ' ὅσης τοῦλάχιστον εὐρύτητος καὶ κατὰ τὴν 28ῃν Ἰουλίου 1914 (ν. ἡμ.) καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους.

Ἄρθρον 273.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰς κάτωθι ἀπαραριθμουμένας συμβάσεις ἢ συμφωνίας ἢ νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτάς:

- 1) Σύμβασις τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1909 (ν. ἡμ.), περὶ τῆς διεθνοῦς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων.
- 2) Συμφωνία τῆς 15 Μαΐου 1886 (ν. ἡμ.), περὶ τῆς διὰ μολύβδου σφραγίσσεως τῶν ὑποκειμένων εἰς τελωνειακὴν ἐπίσκεψιν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν, καὶ Πρωτόκολλον τῆς 18ης Μαΐου 1907 (ν. ἡμ.).
- 3) Σύμβασις τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1913 (ν. ἡμ.), περὶ τοῦ ἐνιαίου τῶν ἐμπορικῶν στατιστικῶν.
- 4) Σύμβασις τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1910 (ν. ἡμ.), περὶ τοῦ ἐνιαίου κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν συγκρούσεις καὶ τὰς ναυαγαιρέσεις.
- 5) Σύμβασις τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1904 (ν. ἡμ.), περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πλωτῶν νοσοκομείων ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς λιμέσι καταβαλλομένων τελῶν καὶ δασμῶν.
- 6) Συμβάσεις τῆς 18ης Μαΐου 1904 καὶ τῆς 4ης Μαΐου 1910 (ν. ἡμ.), περὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σωματεμπορίας τῶν γυναικῶν.
- 7) Σύμβασις τῆς 4ης Μαΐου 1910 (ν. ἡμ.), περὶ καταργήσεως τῶν πορνογραφικῶν δημοσιευμάτων.
- 8) Συμβάσεις Ὑγειονομικαὶ τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1892, τῆς 15ης Ἀπριλίου 1893, τῆς 3ης Ἀπριλίου 1894, τῆς 19ης Μαρτίου 1897 καὶ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1903 (ν. ἡμ.).
- 9) Σύμβασις τῆς 29ης Νοεμβρίου 1906 (ν. ἡμ.), περὶ ἐνιαίου τύπου τῶν δραστηκῶν φαρμάκων.
- 10) Συμβάσεις τῆς 3ης Νοεμβρίου 1881 καὶ τῆς 15ης Ἀπριλίου 1889 (ν. ἡμ.), περὶ λήψεως μέτρων κατὰ τῆς φυλοζήτηρας.
- 11) Σύμβασις τῆς 19ης Μαρτίου 1902 (ν. ἡμ.), περὶ προστασίας τῶν ὠφελίμων τῆ γεωργία πτηνῶν.

Ἄρθρον 274.

Ἐκάστη τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καθοδηγούμενη ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν ἰδιαίτερων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ γνωστοποιήσῃ τῇ Τουρκίᾳ τὰς ἀμφοτεροβαρεῖς συμβάσεις ἢ συνθήκας ὧν θὰ ἀξιώσῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐπαναφορὰν.

Ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ γνωστοποίησις γενήσεται εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἐτέρας Δυνάμεως. Ἡ Τουρκία θὰ γνωρίσῃ ἐγγράφως τὴν λήψιν τῆς γνωστοποιήσεως, ἢ δ' ἐν ἰσχύϊ ἐπαναφορὰ θὰ χρονολογῆται ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσιν ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαναφέρωσιν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν μόνον τὰς συμβάσεις ἢ συνθήκας αἰτινες συμφωνοῦσι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ γνωστοποίησις θὰ μνημονεύῃ πᾶσαν τυχὸν διάταξιν τῶν ἐν λόγω συμβάσεων ἢ συνθηκῶν, ἥτις, ὡς ἀσύμφωνος πρὸς τοὺς ὄρους τῆς παρούσης Συνθήκης, δὲν θέλει θεωρηθῆ ὡς ἐπανεληθούσα ἐν ἰσχύϊ.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, θὰ κληθῇ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν νὰ ἀποφανθῇ.

Ἐξάμηνος προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, χορηγεῖται εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν γνωστοποίησιν.

Μόνον αἱ ἀμφοτεροβαρεῖς συμβάσεις καὶ συνθήκαι, κίττινες θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον τοιαύτης γνωστοποιήσεως, θὰ ἐπικυρώσων ἐν ἰσχύϊ μετὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας· πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἶναι καὶ θὰ παραμείνωσι κατηρημέναι.

Οἱ ἀνωτέρω κανόνες ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλων τῶν ὑφισταμένων ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων ἢ συνθηκῶν, μετὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας, καὶ ἂν εἴη αἱ ρηθεῖσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν διετέλεσαν ἐν ἐμπολέμῳ μετ' αὐτῆς καταστάσει.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν θίγουν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 261.

Ἄρθρον 275.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης συναρθεῖσαι ὑπ' αὐτῆς συνθήκαι, συμβάσεις ἢ συμφωνίαι, μετὰ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας ἢ τῆς Οὐγγαρίας εἶναι καὶ παραμένουσι κατηρημέναι.

Ἄρθρον 276.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηκόους αὐτῶν τὴν αὐτοδικαίαν ἀπόλαυσιν πάντων τῶν οἰκισθῆναι φάσεως δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἅτινα παρεχώρησε τυχὸν εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Βουλγαρίαν ἢ τὴν Οὐγγαρίαν ἢ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηκόους τῶν Κρατῶν τούτων, διὰ συνθηκῶν ἢ συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.), ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι, συμβάσεις ἢ συμφωνίαι αὗται θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάττουσι ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδεχθῶσιν ἢ μὴ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 277.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει ὡς κατηρηθείσας καὶ παραμενούσας κατηρημένους πάσας τὰς ὑπ' αὐτῆς, πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ἢ ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, συνομολογηθείσας συνθήκας, συμβάσεις ἢ συμφωνίας μετὰ τῆς Ρωσίας ἢ παντὸς Κράτους ἢ Κυβερνήσεως, ὧν ἡ χώρα ἀπέτελει πρότερον μέρος τῆς Ρωσίας, ὡς ἐπίσης τὰς μετὰ τὴν 15 Αὐγούστου 1916 (ν. ἡμ.) μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης συνομολογηθείσας τοιαύτας μετὰ τῆς Ρουμανίας.

Ἄρθρον 278.

Ἐν ἡ περιπτώσει, ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.), Δυνάμεις τις ἐκ τῶν Συμμάχων, ἢ Ρωσία ἢ Κράτος τι ἢ Κυβέρνησις, ὧν ἡ χώρα ἀπέτελει πρότερον μέρος τῆς Ρωσίας, εἶχε τυχὸν, συναεπία στρατιωτικῆς κατοχῆς, ἢ παντὸς ἐτέρου μέτρου ἢ καὶ πάσης ἄλλης ἀφορμῆς, ἐξανηκασθῆναι νὰ ἀναγνωρίσῃ, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ πράξεως δημοσίας ἤ Ἀρχῆς, παραχωρήσεις, προνόμια καὶ εὐνοίας πάσης φύσεως εἰς τὴν Τουρκίαν ἢ εἰς ἄλλο μὲν ὑπῆκουον, αἱ παραχωρήσεις αὗται, προνόμια καὶ εὐνοιαί, ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Πᾶσα ὑποχρέωσις ἢ ἀποζημίωσις, ἥτις ἐνδέχεται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ταύτης, ἐν αὐδαμῆϊ περιπτώσει θὰ βαρύνῃ τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, οὐδὲ τὰς Δυνάμεις, Κράτη, Κυβερνήσεις ἢ δημοσίας Ἄρ. ἄς, ὡς τὸ παρὸν ἀρθρον ἀπαρτίζει τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 279.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν, τὴν αὐτοδικαίαν ἀπόλαυσιν πάντων τῶν πάσης φύσεως δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων ἅτινα, ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, παρεχώρησε διὰ συνθηκῶν, συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν, εἰς μὴ ἐμπολέμια Κράτη ἢ εἰς ὑπηκόους τοιούτων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ συνθήκαι, συμβάσεις ἢ συμφωνίαι θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 280.

Ὅσα τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν ἔχουσιν εἰσέτι ὑπογράψῃ, ἢ ὑπέγραψαν μὲν ἀλλὰ δὲν ἐπικυρώσαν εἰσέτι τὴν περὶ ὁποῦ Σύμβασιν, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Χάγγῃ τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1912 (ν. ἡμ.), συμφωνοῦσιν ὅπως θέσωσιν ἐν ἰσχύϊ τὴν Σύμβασιν ταύτην καὶ ἐκδώσωσι τοὺς ἀναγκαίους πρὸς τοῦτο νόμους, εὐθὺς ὡς κατασταθῆ ἔφικτον, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκτὸς τούτου, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως, δι' ὅσα ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν εἰσέτι ἐπικυρώσει τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, ἢ ἐπικυρώσει τῆς παρούσης Συνθήκης θεωρηθῆ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἰσοδύναμος πρὸς τὴν ἐπικυρώσιν ἐκείνης καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐν Χάγγῃ συνταχθέντος εἰδικοῦ Πρωτοκόλλου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπορᾶσεις τῆς τρίτης περὶ ὁποῦ Συνδιασκεψείας, τῆς συνεληούσης τῷ 1914 ὅπως θέσῃ ἐν ἰσχύϊ τὴν εἰρημένην Σύμβασιν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας θὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κάτω-Χωρῶν κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ θὰ προσκαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κάτω-Χωρῶν νὰ δεχθῆ καὶ θεωρήσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς καταθέσει τῶν ἐπικυρώσεων τῆς Συμβάσεως τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1912 καὶ ὑπογραφήν τοῦ προσθέτου Πρωτοκόλλου τοῦ 1914.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

"Α ρ θ ρ ο ν 281.

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ δικαιώματα τῆς βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ὡς ἡ ιδιοκτησία αὐτῆ ἀρτίζεται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀρθρῷ 272 ἀναφερομένων Διεθνῶν Συμβάσεων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βέρνης, θέλουσιν ἀποκατασταθῆναι ἢ ἀνασυσταθῆναι, ἐν ταῖς χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅμα τῇ ἐναρξεί τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπερ τῶν ἀπολαυόντων τῶν δικαιωμάτων τούτων καθ' ἕνα χρόνον ἤρξατο ὑφισταμένη ἢ ἐμπόλεμος κατάσταση ἢ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων αὐτῶν. Ὡσαύτως τὰ δικαιώματα, ἅτινα, ἐὰν δὲν ἐγένετο ὁ πόλεμος, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ κτηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ συνεπεῖς αἰτήσεως ἀποσκοπούσης τὴν προστασίαν βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ἢ δημοσιευθέντος πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆναι καὶ ἰσχύσει ὑπὲρ τῶν δικαιούχων ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Οὐχ' ἦττον, πᾶσα ἐνέργεια γενομένη δυνάμει τῶν κατὰ τὸν πόλεμον κηφθέντων ἐδικῶν μέτρων ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς, ἐκτελεστικῆς ἢ διοικητικῆς ἐξουσίας Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐν ὑποθέσει βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, θὰ παραμείνῃ ἰσχυρὰ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἔχουσα πλήρη ἐφαρμογὴν.

Οὐδεμίαν χωρεῖ διεκδικήσιν ἢ ἀγωγὴν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ἢ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων λόγῳ τῆς χρήσεως ἥτις τυχὸν ἐγένετο, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως, ἢ ὑφ' οἴουδ' ἕτερου προσώπου διὰ λογαριασμὸν ἢ τῇ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ἢ λόγῳ τῆς πωλήσεως, ἐκθέσεως πρὸς πώλησιν ἢ χρησιμοποίησεως οἰωνδ' ἕτερου προϊόντων, μηχανημάτων, εἰδῶν ἢ ἀντικειμένων, εἰς ἃ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα ἀνεφέροντο.

Ἐφ' ὅσον δὲν ὤρισεν ἄλλως ἢ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης Συνθήκης ἰσχύουσα νομοθεσία Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως, τὰ ὀφειλόμενα ἢ πληρωθέντα ποσὰ, δυνάμει πάσης πράξεως ἢ ἐνεργείας γενομένης εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων ἐδικῶν μέτρων ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, θὰ διατεθῶσιν ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ πιστώσεις τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ δὲ προσέθοντα ποσὰ ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντων ἐδικῶν μέτρων ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, θὰ θεωρηθῶσι καὶ διακανονισθῶσιν ὅπως καὶ πάντα τὰ ἄλλα χρέη τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

Ἐκάστη τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα ὅπως εἰς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας (ἐξαίρεσει τῶν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων), ἅτινα ἐκτήθησαν πρὸ τοῦ πολέμου ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου ἢ θὰ ἐκτῶντο βραδύτερον συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἐν λόγῳ Δυνάμεως, ὑπὸ ὀθωμανῶν ὑπηκόων, ἐπιβέβη—εἴτε ἐκμεταλλευομένη αὐτὰ, εἴτε ἄλλως—ὡς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους περιορισμοὺς, ὅρους ἢ διατηροῦσα τὸν ἔλεγχον τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης, εἴτε ἄλλως—ὡς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους περιορισμοὺς, ὅρους ἢ ὅρων ὡς πρὸς τὰ κεκτημένα ὑπὸ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἐν Τουρκίᾳ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀκεραιῆς ἐκπληρώσεως πασῶν τῶν συνομολογηθεισῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὑποχρεώσεων διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης. Ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, τὰ τυχὸν κτηθησόμενα μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ὡς ἂν ἐπιφυλαχθῆν ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων δικαίωμα δύναται νὰ ἀσκηθῆναι μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ περιορισμοί, ὅροι ἢ ἀπαγορεύσεις ἤθελον θεωρηθῆναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν ἢ τὸ δημόσιον συμφέρον.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων διατάξεων ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, θέλουσι ἀναγνωρισθῆναι λογικαὶ ἀποζημιώσεις ἢ ὀφειλαί, αἵτινες θὰ διατεθῶσιν ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκάστη τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῆναι ἄκυρον καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος πᾶσαν ὀλικὴν ἢ μερικὴν ἐκχώρησιν καὶ πᾶσαν παραχώρησιν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, αἵτινες ἐγένοντο τυχὸν ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ἢ θὰ ἐγίνοντο ἐν τῷ μέλλοντι καὶ αἵτινες θὰ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐταιρείας ἢ ἐπιχειρήσεις, ὧν ἡ ἐκκαθάρισις ἐγένετο ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τὴν ἐξαιρετικὴν νομοθεσίαν τοῦ πολέμου, ἢ θέλει γίνεαι δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 289.

"Α ρ θ ρ ο ν 282.

Εἰς τοὺς ὑπηκόους ἐκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ χορηγηθῆ, ἄνευ προσθέτου ἐπιβαρύνσεως ἢ ποινῆς οἰασθῆποτε, προθεσμίαν τοὐλάχιστον ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅπως, ἐνεργούντες πᾶσαν πρᾶξιν, ἐκπληροῦντες πᾶσαν διατύπωσιν, πληρώνοντες πάντα φόρον καὶ ἐν γένει ἐκτελοῦντες πᾶσαν ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν ἐκάστου Κράτους ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν, διητηρήσωσιν ἢ ἀποκτήσωσιν τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ἅτινα εἶχον ἤδη ἀποκτήσει τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ἢ ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσωσιν μετ' αὐτὴν, ἐὰν δὲν ἐπῆρχετο ὁ πόλεμος, δι' αἰτήσεως γινομένης πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου, ὡς καὶ ὅπως ἀντικρούσωσι τοιαῦτα δικαιώματα.

Τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ὧν ἐξέπεσε τις συνεπείᾳ μὴ ἐκτελέσεως πράξεώς τινος, ἐκπληρώσεως διατυπώσεως ἢ πληρωμῆς φόρου, θὰ ἀναβιώσωσιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι, ὡς πρὸς τὰ διπλώματα εὐρεσιτεχνίας καὶ τὰ σχέδια, ἐκάστη τῶν Συμμάχων Δυνάμεων δύναται νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα ἤθελε εὐλόγως κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, οἵτινες ἐνδέχεται νὰ εἶχον ἐκμεταλλεῦθῃ ἢ χρησιμοποιοῦσιν διπλώματα ἢ σχέδια καθ' ὃν χρόνον οἱ δικαιοῦχοι αὐτῶν εἶχον ἐκπέσει τῶν δικαιωμάτων των. Ἐπί πλέον, τὰ ἀνήκοντα εἰς ὀθωμανοὺς ὑπάρχουσας διπλώματα εὐρεσιτεχνίας ἢ σχέδια, ἅτινα θὰ ἀνακτήσωσιν οὕτως ἰσχύον, θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑπαγόμενα, ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως, εἰς τὰς διαρκούσας τοῦ πολέμου ἐφαρμοσθείσας τυχὸν διατάξεις, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ μεταξὺ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης χρονικὴ περίοδος δὲν θά ὑπολογισθῇ εἰς τὴν προβλεπομένην προθεσίαν διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως διπλώματός τινος ἢ διὰ τὴν χρῆσιν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων ἢ σχεδίων, ἐκτὸς δὲ τούτου συμφωνεῖται ὅπως οὐδὲν διπλωμα, βιομηχανικὸν ἢ ἐμπορικὸν σῆμα ἢ σχέδιον, ὅπερ ἴσχυεν ἐτι τὴν 1ην Αὐγούστου 1914, ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἢ ἀκύρωσιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ μόνῳ τῆς μὴ ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῆς μὴ χρήσεως πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 281.

Οὐδεμία δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀγωγή οὐδὲ νὰ προβληθῇ ἀξίωσις διεκδικήσεως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν ὑπάρχουσας ἢ τῶν διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων βιομηχανικῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ὑπάρχουσας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων βιομηχανικῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, οὐδ' ὑπὸ τρίτων εἰς οὓς τυχὸν οὗτοι εἶχον ἐκχωρήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὰ δικαιώματά των, συνεπείᾳ γεγονότων ἅτινα συνέβησαν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀγωγή ἢ διεκδικήσις μεταξὺ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσβάλλοντα δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ὑφιστάμενα καθ' ὅσονδήποτε διαρκούντος τοῦ πολέμου στιγμῆν ἢ μέλλοντα νὰ ἀποκατασταθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 282.

Ἐπίσης οὐδεμία ἐκ μέρους τῶν αὐτῶν προσώπων ἀγωγή γενήσεται ποτε δεκτὴ διὰ παραβίασιν τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, λόγῳ πωλήσεως ἢ ἐκθέσεως πρὸς πώλησιν, ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐν ταῖς χώραις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Τουρκίας ἀφ' ἑτέρου, βιομηχανικῶν προϊόντων ἢ εἰδῶν, ἢ πνευματικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων, παραχθέντων ἢ δημοσιευθέντων ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, οὐδὲ λόγῳ ἀποκτίσεως τούτων ἢ χρησιμοποίησεως ἢ χρήσεως, ἐξυπακουμένου ὅμως ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐὰν οἱ δικαιοῦχοι εἶχον τὴν κατοικίαν των ἢ βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ ἰδρύματα ἐν ταῖς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καταληφθείσας ὑπὸ τῆς Τουρκίας χώραις.

Ἄρθρον 284.

Τὰ συμβόλαια περὶ ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ἢ ἀνατυπώσεως ἢ ἀντιγραφῆς πνευματικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων, ἅτινα συνέβησαν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν ὑπάρχουσας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν ἐν ταῖς χώραις τούτων διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων βιομηχανικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν ὀθωμανῶν ὑπάρχουσας ἀφ' ἑτέρου, θεωροῦνται διαλελυμένα ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Συμμάχου Δυνάμεως. Ἀλλ' ἐν πάσας ταῖς περιπτώσεσι, ὁ ἀρχικὸς δικαιοῦχος τοιοῦτου συμβολαίου θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ὅπως, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀξιώσῃ παρὰ τοῦ κυρίου τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ πνευματικοῦ ἢ καλλιτεχνικοῦ ἔργου τὴν παραχώρησιν νέας ἀδείας, ἢς οἱ ὅροι, ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, θέλουσι καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῆς Χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας ἐκτῆθησάν τὰ δικαιώματα, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων κτηθέντων ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ νόμου, ὅποτε οἱ ὅροι θέλουσι ἔρρηκτῶς ὑπὸ τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 Μικτῆς Δικαιοκρατικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ δικαστήριον ἢ ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ δύναται, ἐν ὑπάρχει λόγου, νὰ ἰρίσῃσι τότε τὸ πᾶσιν τῆς ὀφειλῆς, ὅπερ θὰ κρίνωσι δίκαιον, λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν δικαιωμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Αἱ σχετικαὶ πρὸς δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας ἀδειαι, αἵτινες ἐχορηγήθησαν κατὰ τὴν εἰδικὴν πολεμικὴν νομοθεσίαν Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως δὲν δύναται νὰ ἀτονήσωσι λόγῳ ἐξακολουθήσεως τῆς ἰσχύος ἀδείας τινὸς χορηγηθείσης πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ θὰ παραμείνωσιν ἔγκυροι καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἔχουσαι πλήρη ἰσχύον, ἐὰν δὲ τοιαύτη τις ἀδεία ἐχορηγήθῃ εἰς τὸν ἀρχικὸν δικαιοῦχον συμβολαίου ἀδείας συναφθέντος πρὸ τοῦ πολέμου, αὕτη θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικαταστήσασα τὸ συμβόλαιον τοῦτο.

Ἐὰν εἶχον πληρωθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ποσὰ, δυνάμει οἰουδήποτε πρὸ τοῦ πολέμου συμβολαίου ἢ ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας ἢ ἀνατυπώσεως, ἀναπαραστάσεως ἢ ἀντιγραφῆς πνευματικῶν, θεατρικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ διατεθῶσιν ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ χρεῖα ἢ πιστώσεις τῶν ὀθωμανῶν ὑπάρχουσας συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην.

Ἄρθρον 285.

Οἱ κάτοικοι τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποσπωμένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν, παρὰ τὸν χωρισμὸν τούτων καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ προκύπτουσαν ἀλλαγὴν ἰθαγενείας, θέλουσι διατηρήσῃ ἐν Τουρκίᾳ τὴν πλήρη καὶ ἀκεραίαν ἀπίλωσιν πάντων τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ὧν ἦσαν δικαιοῦχοι, συμφώνως πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν νομοθεσίαν, κατὰ τὴν στιγμῆν τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐδαφῶν.

Τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, τὰ κατὰ τὴν στιγμῆν τοῦ χωρισμοῦ ἰσχύοντα ἐν τοῖς ἀποσπωμένοις τῆς Τουρκίας ἐδάφεσι δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ μέλλοντα νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἢ ἀνασυσταθῶσι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 281 αὐτῆς, θέλουσιν ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους

εις δε μεταβιβάζονται τὰ εἰρημμένα ἐδάφη καὶ περριμμένη ἐν ἰσχύι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ χορηγούμενον ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 286.

Εἰδικὴ σύμβασις θέλει κανονίσει τὰ τῶν ἀρχαίων, βιβλίων καὶ σχεδίων τῆς βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὡς καὶ τὴν ἐνδεχομένην μεταβίβασιν ἢ κοινοποίησιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τουρκίας πρὸς ὑπηρεσίας τῶν Κρατῶν ὑπὲρ ὧν ἀπεσπάσθησαν τῆς Τουρκίας.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ, ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Ἄρθρον 287.

Αἱ ἀνήκουσαι εἰς ὑπηκόους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων μὴ ὄντας ὀθωμανοὺς ὑπηκόους κατὰ τὸν πόλεμον, ἢ εἰς ἔταιρειας ὑπάγομενας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ἐπὶ ἐδάφους τελούντος κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν, θέλουσιν ἀμέσως ἀποδοθῆ εἰς τοὺς δικαιούχους ἐλεύθερα παντὸς φόρου εἰσπραχθέντος παρὰ ἢ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, ἐξαιρέσει τῶν τυχόν ἐπιβληθέντων φόρων συμφώνως πρὸς τὰς διωμολογήσεις. Ἐὰν αἱ περιουσίαι ἐδημεύθησαν ἢ κατεσχέθησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου χωρὶς οἱ κύριοι αὐτῶν νὰ προσπορισθῶσιν ὠφέλειάν τινα, ἀποδίδονται ἐλεύθεραι παντὸς αἰουδήποτε φόρου.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῆς μέτρα διὰ τὴν ἐπαναφορὰν παντὸς ἐκβληθέντος ἰδιοκτήτου εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας του, ἐλευθέρως παντὸς βάρους ἢ δουλείας, δι' ὧν ἤθελεν ἔχει ἐπιβαρυνθῆ αὐτὴ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐν λόγῳ ἰδιοκτήτου. Ἡ ρηθεῖσα Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ πάντα τρίτον ζημιούμενον διὰ τῆς ἀποδόσεως.

Ἐὰν ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ ἢ ἐὰν αἱ δημευθεῖσαι ἢ μὴ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ὑπέστησαν βλάβην ἢ ζημίαν, ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν. Αἱ ὡς πρὸς τοῦτο διατυπούμεναι ἀπαιτήσεις ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων ἢ τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν ἔταιρειῶν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν, τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων θὰ τριζήται ὑπὸ δικιτητικῆς ἐπιτροπῆς, ὀρισθησομένης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη θὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν, δύναται δὲ νὰ προαφαιρεθῆ ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἢ τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους τοῦ αἰτούντος. Ἐφ' ὅσον ἡ ρηθεῖσα ἀποζημίωσις δὲν προαφαιρεθῆ ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τούτων, θὰ δοθῆ αὕτη ἐκ τῆς ἐτησίως δόσεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 236, ἐδ. 2φ, Μέρει Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Αἱ ἄνω διατάξεις δὲν ἐπιβάλλουσιν εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς προξενηθείσας ζημίας εἰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ἀπὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) ἐν χώρα καταληφθείση πραγματικῶς ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ ἀποσπωμένη τῆς Τουρκίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης. Αἱ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ἀμέσους ζημίας τὰς προξενηθείσας ἀπὸ τῆς ρηθείσης χρονολογίας εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τοῦ κατέχοντος Κράτους ἐπιβαρύνουσι τὰς ὑπευθύνους συμμαχικὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 288.

Αἱ ἐν Τουρκίᾳ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν πρῶην ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῶν αὐτοδικαίως ἀποκτώντων τὴν ἰθαγένειαν Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως ἢ νέου τινὸς Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ ἄλλης Συνθήκης καθορίζουσας τὴν τύχην τῶν ἀποσπωμένων ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν, ἀποδίδονται εἰς αὐτοὺς ἐν ἡ καταστάσει αἱ ἐν λόγῳ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα εὐρίσκονται.

Ἄρθρον 289.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφυλάξιν τῶν ἀντιθέτων τυχόν μέτρων ἅτινα θὰ ὑπηγορεύοντο ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα τῆς παρακρατήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως ὅλων τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἢ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τούτων ὑπάγομενων ἔταιρειῶν, ἐντὸς τῶν ἰδίων ἐδαφῶν καὶ ἀποικιῶν αὐτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν τελουσῶν κατὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1912 (ν. ἡμ.) ἐδαφῶν.

Ἡ ἐκκαθάρισις θὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμάχου Δυνάμεως, οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἰδιοκτῆται δὲν θὰ δύναται νὰ διαθέτωσι τὰς περιουσίας, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν, οὐδὲ νὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτάς, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Ἄρθρον 290.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἀρθρῶν 281, ἐδ. 5, 282, 284, 287 ἐδ. 3, 289, 291, 292, 293, 301, 302 καὶ 308, δὲν θεωροῦνται ὀθωμανοὶ ὑπηκοοὶ ὅσοι, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ ἄλλης καθορίζουσας τὴν τύχην τῶν ἀποσπωμένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν, κτῶνται αὐτοδικαίως τὴν ἰθαγένειαν Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως ἢ νέου τινὸς Κράτους.

Άρθρον 291.

Αι ἀνήκουσαι εἰς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1912 (ν. ἡ.) ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν τελούντων ἐδαφῶν, περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ὡς καὶ τὸ καθαρὸν προῖόν τῆς πωλῆσεως, ἐκκαθαρίσεως ἢ ἑτέρων μέρων διαθέσεως αὐτῶν, δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν ὑπὸ τῆς Συμμάχου ταύτης Δυνάμεως διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ὑφειλομένων ἀποζημιώσεων συνεπεία τῶν εἰσαχθεῖσων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 289 ἀπαιτήσεων τῶν ὑπηκόων τῆς Δυνάμεως ταύτης, ἢ διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπαιτήσεων ἃς ἔχουσιν ἐναντίον ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

Τὸ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως τοιούτων περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ὅπερ δὲν ἤθελε χρησιμοποιηθῆ, ὡς ἐρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 289 καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατατίθεται εἰς λογαριασμὸν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διατίθεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 236, ἐδ. 2, Μέρους Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι), τῆς παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 292.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς διὰ τὴν ἐν συμμαχικαῖς χώραις ἐκκαθάρισιν ἢ παρακράτησιν τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων αὐτῶν.

Άρθρον 293.

Αἱ δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ πάσης συνθήκης συνομολογηθείσης μετὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1912 (ν. ἡμ.), ἐνασκουῦσαι τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀποσπασομένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ νέων Κρατῶν δικαιούνται νὰ ἐκκαθαρίσωσι τὰς ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τούτων περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὀθωμανικῶν ἑταιρειῶν ἢ τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὀθωμανῶν ὑπηκόων ὑπαγομένων ἑταιρειῶν· τὸ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως κατατίθεται ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τῆς ἑταιρείας.

Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἑταιρειῶν, εἰς ἃς οἱ ὑπῆκοοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπηκόων τῶν ὑπαχθέντων ὑπὸ ἐντολήν ἐδαφῶν, εἶχον τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ἐπικρατέστερον συμφέρον.

Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ προῖόντος τῆς ἐκκαθαρίσεως δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων, ὧν ἀνάδοχος παρίσταται ὀθωμανικὴ ἑταιρεία, ἢ εἰς τὸ πλεῖστον τοῦ κεφαλαίου ἢ ὁ ἔλεγχος εὐρίσκονται, ἢ εὐρίσκοντο κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.), εἰς χεῖρας γερμανῶν, αὐστριακῶν, οὐγγρῶν ἢ βουλγάρων ὑπηκόων, εἴτε ἀμέσως εἴτε ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων ἵτινα ἔχουσιν ἐν τῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν ἑταιρεία. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως κατατίθεται εἰς λογαριασμὸν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 294.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει, τῇ αἰτήσῃ τῶν Προσεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων, νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἐπιχειρήσεις, ἰδιοκτησίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα πάσης ὀθωμανικῆς ἑταιρείας ἀναδόχου παραχωρήσεως σιδηροδρομοῦ ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους, ὡς ταῦτο καθορίζεται ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ. Ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ μεταβιβάσῃ, συμφώνως πρὸς τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεις, ἰδιοκτησίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, συμπεριλαμβανομένου πάντος συμφέροντος ὃ ἤθελε τυχὸν ἀνήκει τῇ Ὄθωμανικῇ Κυβερνήσει ἐν τῷ σιδηροδρομῷ ἢ ἐν ταῖς ἀνω προβλεπομέναις ἐπιχειρήσεσιν· ἢ μεταβιβάσει αὐτὴ ὅταν ἢ ἐπὶ τμηματικῶν ἐπισημασμένων ὑπὸ διατητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἡ ποσὸν τοῦ τμηματός θὰ κατατεθῆ εἰς λογαριασμὸν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ διανείμῃ αὐτὸ, ὡς καὶ πᾶν κληρῶν ποσὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 293, μεταξὺ τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐνδιαφερομένων ἐν τῇ ἑταιρείᾳ ταύτῃ· τὸ τυχὸν ἀνήκον εἰς γερμανοὺς, αὐστριακοὺς, οὐγγρῶς ἢ βουλγάρους ὑπηκόους μερίδιον θὰ καταβληθῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων τὴν ἰδρυθεῖσαν δυνάμει τῶν συναφθεῖσων μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας οἰκείων Συνθηκῶν Εἰρήνης. Οὐκ ἦρτον ἔμως, τὸ τυχὸν ἀνήκον εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν μέρος θέλει κρατηθῆ ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς προβλεπομένους ἐν ἄρθρῳ 236, Μέρει Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, σκοποὺς.

Άρθρον 295.

Μέχρι τῆς λήξεως ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀπαγορεύσῃ πᾶσαν πρᾶξιν διαθέσεως τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς κειμένων καὶ, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν ἢ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ἐξαιρουμένων τῶν τυχόν ἀναγκαιῶν μέτρων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 260 τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συνομολογηθείσης Συνθήκης Εἰρήνης ἢ τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης τῶν συνομολογηθεισῶν μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰ ἐν λόγῳ Κράτη ἰδιοκτησίας εἰδικῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ καὶ ὑποδειχθεῖσων κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐξαμήνου προθεσμίαν ὑπὸ τῶν Προσεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων. Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη θέλει γίνεαι ὑπὸ τῆν διαύθυνσιν καὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῶν περιουσιῶν τούτων πρέπει νὰ διατηρηθῆ ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς πλήρους ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν.

Τὸ προῖόν τῶν ἐκκαθαρίσεων θὰ ἀποδίδηται ἀμέσως εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς αἱ ἐκκαθαρισθεῖσαι περιουσίαι ἀποτελοῦσιν ἰδιοκτησίαν τοῦ Γερμανικοῦ, Αὐστριακοῦ, Οὐγγρικοῦ ἢ Βουλγαρικοῦ Κράτους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ προῖόν θὰ μεταβιβάξηται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων τὴν ἰδρυθεῖσαν διὰ τῆς μετὰ τοῦ Κράτους εἰς ὃ αἱ περιουσίαι αὐταὶ ἀνήκουσαι συνομολογηθείσης Συνθήκης Εἰρήνης.

Άρθρον 296.

Αί επί αποσπομένου από της Τουρκίας εδάφους, δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, εξουσίαν ανακτούσαι Κυβερνήσεις δικαιούνται να εκκαθαρίσωσι πάσα τὰς ἐντός τοῦ ἐν λόγω εδάφους κειμένας καὶ, κατὰ τὴν ἐναρκῆν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀνηκούσας εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστροίαν, τὴν Οὐγγαρίαν ἢ τὴν Βουλγαρίαν, ἢ εἰς τοὺς ὑπεκείμενους αὐτῶν, περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ἐκτός ἐὰν διατέθωσαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 280 τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συνομιλοῦσας Συνθήκης Εἰρήνης εἴτε δυνάμει τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης τῶν συνομιλοῦσας θεισῶν μετὰ τῆς Αὐστροίας, τῆς Οὐγγαρίας ἢ τῆς Βουλγαρίας.

Τὸ προῦν τῆς ἐκκαθαρίσεως διατίθεται κατὰ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 295 ὅρους.

Άρθρον 297.

Ἐὶν ὃ ἰδιοκτῆρας ἀποδείξῃ ἀνώπιον τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 Δικιτηρικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἐκκαθαριζομένων δυνάμει τῶν ἄρθρων 293, 295, ἢ τοῦ ἄρθρου 296, ἢ τὰ ὑπὸ τῆς ἐναρκούσης τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ εδάφους ἐν ᾧ ἡ περιουσία κείται Κυβερνήσεως κληθέντα ἔξω τῆς γενικῆς αὐτῆς νομοθεσίας μέτρα ὑπῆρξαν, ὡς μὴ ὄφειλον, ἐπιζήμια εἰς τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῇ δύνανται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ἰδιοκτῆρα δικαίαν ἀποζημίωσιν, πληρωτέαν ὑπὸ τῆ ἐν λόγω Κυβερνήσεως.

Άρθρον 298.

Ἐπικυροῦται τὸ νόμιμον πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἀπονομὴν κυριότητος μέτρων, πεισῶν τῶν διατάξεων ἐκκαθαρίσεως ἐπιχειρήσεων ἢ ἐταιρειῶν, ὡς καὶ πάσης ἑτέρας διατάξεως, κανονισμοῦ, ἀποφάσεως ἢ ὁδηγίας, αἵτινες ἐξεδόθησαν ἢ ἐδόθησαν ὑπὸ παντὸς δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς μιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἢ θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι ἢ δοθεῖσαι δυνάμει τῆς πολεμικῆς νομοθεσίας περὶ τῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν χώραις ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων.

Τὰ συμφέροντα παντὸς προσώπου δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νομίμως ἀποτελέσαντα ἀντικείμενον παντὸς κανονισμοῦ, διατάξεως, ἀποφάσεως ἢ ὁδηγίας σχετικῆς πρὸς τὰς περιουσίας ἐν αἷς περιλαμβάνονται τὰ περὶ ὧν πρόκειται συμφέροντα, εἴτε ταῦτα ρητῶς ἀναφέρονται εἴτε μὴ ἐν ταῖς ρηθείσαις διατάξεσι, κανονισμοῖς, ἀποφάσεσιν ἢ ὁδηγίαις.

Οὐδαμῶς δύναται νὰ ἐγεροῖ ἄμφισβήτησις ὡς πρὸς τὸ νόμιμον τῆς, δυνάμει τῶν ἀνωτέρω κανονισμῶν, διατάξεων, ἀποφάσεων ἢ ὁδηγίων, γενομένης μεταβιβάσεως περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων.

Ἐπικυροῦται ὡσαύτως τὸ νόμιμον παντὸς κληθέντος μέτρου ἐν σχέσει πρὸς ἰδιοκτησίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἐταιρείαν, ἐντός τῶν εδαφῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, εἴτε πρόκειται περὶ ἀνακρίσεως, μεσεγγυήσεως, ἀναγκαστικῆς διοικήσεως, χρησιμοποίησεως, ἐπιτάξεως, ἐπιστασίας ἢ ἐκκαθαρίσεως, εἴτε περὶ πωλήσεως ἢ διοικήσεως περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, εἰσπράξεως ἢ πληρωμῆς ὡσδὲν καταβολῆς ἐξόδων, φόρων ἢ δαπανῶν, ὡς καὶ παντὸς οἰωνδήποτε ἑτέρου μέτρου κληθέντος εἰς ἐκτέλεσιν διατάξεων, κανονισμῶν, ἀποφάσεων ἢ ὁδηγίων, ἐκδοθεῖσων, δοθεῖσων ἢ ἐκτελεσθεῖσων ὑπὸ παντὸς δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς μιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἢ θεωρουμένων ὡς ἐκδοθεῖσων, δοθεῖσων ἢ ἐκτελεσθεῖσων, δυνάμει τῆς ἐξαιρετικῆς πολεμικῆς νομοθεσίας περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων.

Άρθρον 299.

Ἐπικυροῦται ρητῶς τὸ νόμιμον πάντων τῶν μεταξὺ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) καὶ τῆς ἐναρκούσης τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἐν ὀνόματι ἢ διαταγῇ ἢ τῇ ἐγκρίσει μιᾶς ἢ πλειοτέρων Συμμάχων Δυνάμεων, κληθέντων μέτρων ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἐν ὀθωμανικῷ εδάφει περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστροίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἢ τῶν ὑπεκείμενων αὐτῶν. Διατίθενται δὲ τὰ ἀνακουμίζοντα κατόπιν τῶν ἐν λόγω μέτρων εἰς χεῖρας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ποσὰ κατὰ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 295 ὅρους.

Άρθρον 300.

Οὐδαμῶς ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ἢ παντὸς ἐν οἰωνδήποτε τόπῳ διαμένοντος ὑπεκείμενου αὐτῆς κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) ἢ ἀποκτήσαντος μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην τὴν ὀθωμανικὴν ἰθαγένειαν, ἢ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ, ἀπαίτησις ἢ ἀγωγή ἐναντίον Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως ἢ ἐναντίον οἰωνδήποτε προσώπου ἐνεργούντος ἐπ' ὀνόματι ἢ ὑπὸ τῆς διαταγῆς πάσης δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς τῆς εἰρημένης Συμμάχου Δυνάμεως, εἶναι δεκτὴ, ἐν σχέσει πρὸς οἰωνδήποτε πρᾶξιν ἢ παραλειψίν ἀφορώσαν εἰς περιουσίας, δικαιώματα ἢ συμφέροντα ὀθωμανῶν ὑπεκείμενων καὶ γενομένην διαρροῦντος τοῦ πολέμου ἢ ἐπὶ σκοπῷ παρασκυθῆς τούτου.

Ὁσαύτως ἀπαράδεκτος τυγχάνει πᾶσα ἀπαίτησις ἢ ἀγωγή κατὰ παντὸς προσώπου διὰ πρᾶξιν ἢ παραλειψίν ἀφορούσαν ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν πολεμικῶν μέτρων, νόμων καὶ κανονισμῶν πάσης Συμμάχου Δυνάμεως.

Άρθρον 301.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, ἐντός προθεσμίας ἐξ μηνῶν ὑπὸ τῆς ἐναρκούσης τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, δελεὶ παραδώσει εἰς ἐκάστην τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς, πάντα τὰ συμβόλαια, πιστοποιητικὰ εἰς πράξεις καὶ λοιποὺς τίτλους ἰδιοκτησίας οἵτινες εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν ὑπεκείμενων αὐτῆς καὶ ἀναφέρονται εἰς ἐκκαθαριστέα, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, περιουσίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν μετοχῶν, ὁμολογιῶν ἢ ἑτέρων κινητῶν ἀξιών πάσης ἐταιρείας ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ χορηγήῃ ἐκάστοτε, ἐπὶ τῇ κλήσει τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμαχου Δυνάμεως, πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν εἰς τὰς ἀνωτέρω περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ὡς καὶ εἰς τὰς τυχόν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1914 (ν. ἡμ.) γενομένης τυχόν συναλλαγᾶς ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν λόγῳ περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα.

Ἄρθρον 302.

Τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 236 καὶ τῷ Παραρτήματι Α', Μέσει Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης, ἰσχύει, πλὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Δημοσίου Χρέους, τὰ ὑφιστάμενα μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν διαμενόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐπὶ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους ὑπηκόων αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τὸν ἐλεγχον ἐμάδων ἢ ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Κρατῶν ὀθωμανικῶν ἐταιρειῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν οὔτινες κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) δὲν εἶχον τὴν ὀθωμανικὴν ἰθαγένειαν, οὐδὲ διέμενον ἐν Τουρκίᾳ (ἐξαιρουμένων τῶν ἀπεσπασμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τουρκίας ἀλλοδαπῶν ὑπαλλήλων, ὡς πρὸς τοὺς μισθοίς, καὶ τὰς νομίμους συντάξεις ἢ ἀμοιβὰς αὐτῶν) οὐδὲ μετήρχοντο βιομηχανίαν τινὰ ἐν αὐτῇ. θὰ πληρωθῶσιν ἢ θὰ πιστωθῶσιν εἰς νόμισμα τῶν ἐνδιαφερομένων Συμμάχων Δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποικιῶν καὶ προτεκτοράτων αὐτῶν, τῶν βρετανικῶν κτήσεις καὶ τῶν Ἰνδιῶν, ἀδικρίτως δὲ ἐὰν τὰ χρέη ταῦτα ἦσαν ἀπαιτητὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἢ ἐὰν ταῦτα, προσερχόμενα ἐκ συναλλαγῶν ἢ συμβολαίων ὧν ἡ ὀλικὴ ἢ μερικὴ ἐκπλήρωσις ἀνεστάλη συνεπείᾳ τοῦ πολέμου, ἐγένοντο ἀπαιτητὰ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χρέος τι δέον γὰ ἐξοφληθῇ εἰς ἕτερον νόμισμα, ἡ μετατροπὴ γενήσεται εἰς τὴν προπολεμικὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης θεωρεῖται ὅτι ἡ προπολεμικὴ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος εἶναι ἴση πρὸς τὸν μέσον ἔρον τῶν τιμῶν τῶν τηλεγραφικῶν μεταβιβάσεων τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμαχου Δυνάμεως κατὰ τὸν ἐμέσως προηγούμενον μῆνα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ τῆς ὡς εἴρηται ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἐν ἡ περιπτώσει συμβόλαιόν τι ὀρίζει ρητῶς παρὶ τὴν τιμὴν συναλλάγματος διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ νομίσματος, εἰς δ' ἀναφέρεται ἡ ὑποχρέωσις, εἰς τὸ νόμισμα τῆς ἐνδιαφερομένης Συμμαχου Δυνάμεως, ἡ ἀνωτέρω σχετικὴ πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος διάταξις δὲν θέλει ἐκχρησθῆ.

Τὸ προῖόν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων καὶ πᾶν εἰς χρῆμα ἐνεργητικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι Γμήματι ἐκπίπτουσι ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάρᾳ τοῦ ἀνωτέρω προβλεπομένου νομίσματος καὶ τιμῆς συναλλάγματος.

Αἱ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος ἀναφερόμεναι διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐκχρημίζονται εἰς τὰ χρέη ἢ τὰς πιστώσεις τῶν κατοικούντων εἰς τὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποσπώμενα τῆς Τουρκίας ἐδάφη προσώπων.

Ἄρθρον 303.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 287—302 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ἕτινα συμπεριλαμβάνονται ἢ θὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῇ ἐπὶ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐκκαθαρίσει τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐξαιρετικῆς νομοθεσίας τοῦ πολέμου, ἢ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ, ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ, ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἄρθρον 304.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ προσηρημένῳ ᾧδε Παραρτήματι ἐξαιρέτως καὶ εἰδικῶν κανόνων ἀφορώντων εἰς ὠρισμένα συμβόλαια ἢ κατηγορίας συμβολαίων, πᾶν συμβόλαιον συναφθὲν μεταξὺ πολεμίων θέλει διατηρηθῆ ἢ ἀκυρωθῆ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς Συμμαχου Δυνάμεως ἢς ὑπῆκυος εἶναι ἐκείνος ἐκ τῶν συμβαλλομένων ἵστις δὲν ἦτο ὀθωμανὸς ὑπῆκυος τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) καὶ κατὰ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ταύτης ἔρους.

Ἄρθρον 305.

Ἐν ταῖς χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς μεταξὺ πολεμίων σχέσεις, πᾶσα οἰαδήποτε προθεσμία παραγραφῆς, ἀπαρδέκτου ἢ καταργήσεως διαδικασίας, ἥτις ἤρξατο τρέχουσα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἢ μετ' αὐτὴν, θέλει θεωρηθῆ ὡς ἀνασταλεία ἀπὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.) μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμοσθήσεται καὶ ἐπὶ τῶν προθεσμιῶν ἐμφανίσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων ἢ μερισμάτων καὶ τῶν κληρωθειῶν ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον πληρωτέων ἀξιών.

Λόγω τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς Ἰαπωνίας, τὸ παρὸν ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 301 καὶ τὸ προσηρητὸν ᾧδε Παραρτήμα, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ συναφθέντα ὑπὸ Ἰαπώνων ὑπηκόων μετ' ὀθωμανῶν ὑπηκόων συμβόλαια.

Ἄρθρον 306.

Ἐν ταῖς μεταξύ πολεμίων σχέσεσιν, οὐδὲν ἐμπορικὸν γραμματίον καταρτισθὲν πρὸ τοῦ πολέμου θεωρεῖται ἀκυρωθὲν ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου δὲν προσήχθη ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων προθεσμιῶν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν, οὔτε δι' ἔλλειψιν ἀναγγελίης πρὸς τοὺς ἐκδότες ἢ ὀπισθογράφους περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς, οὔτε δι' ἔλλειψιν συντάξεως διαμκρτυρικοῦ ἢ ἐκπληρώσεως οἰασδήποτε δικτυπώσεως.

Ἐὰν ἡ προθεσμία καθ' ἣν ἐμπορικὸν γραμματίον ἔδει νὰ προσχθῆ πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν, ἢ καθ' ἣν ἔδει νὰ γίνῃ ἢ πρὸς τὸν ἐκδότην ἢ τοὺς ὀπισθογράφους ἀναγγελίη περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ τῆς μὴ πληρωμῆς, ἢ καθ' ἣν ἔδει τὸ γραμματίον νὰ διαμκρτυρηθῆ, ἔληξε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὁ δὲ ὀφείλων νὰ προσχθῆ ἢ διαμκρτυρήσῃ τὸ γραμματίον ἢ νὰ ποιήσῃται τὴν περὶ μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς ἀναγγελίαν δὲν ἐποαξε τοῦτο διαρκούντος τοῦ πολέμου, θὰ τῷ χορηγηθῆ προθεσμία τοῦλάχιστον τρίμηνος ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ὅπως προσχθῆ τὸ γραμματίον, ποιήσῃται τὴν περὶ μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς ἀναγγελίαν ἢ συντάξῃ τὸ διαμκρτυρικόν.

Ἄρθρον 307.

Αἱ ὑφ' οἰασδήποτε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς διαρκούντος τοῦ πολέμου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἢ τὰ διαταχθέντα ὑπ' αὐτῆς μέτρα ἐκτελέσεως ἐναντίον ἢ ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων προσώπου τινός, ὑπὸ τῆς τότε Συμμάχου τινός Δυνάμεως, ἢ ἐναντίον ἢ ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων ἐπιχειρήσεως τινός ἐν ἣ ὑπῆκος Συμμάχου Δυνάμεως ἦτο ἐνδιαφερόμενος, ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 προβλεπομένης Δικιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπάρχοντος τούτου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ διὰδικιοὶ θὰ ἐπικυρωθῶνται, ἐὰν τοῦτο εἴναι ἐφικτὸν καὶ δίκαιον, εἰς ἣν κατάστασιν εὐρίσκοντο πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἢ τοῦ πρὸ αὐτῆς διαταχθέντος μέτρου ἐκτελέσεως ἄλλως, ὁ ὑπῆκος Συμμάχου Δυνάμεως ὅστις ὑπέστη ζημίαν συνεπαίχ τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ μέτρου ἐκτελέσεως δύναται νὰ τύχῃ οἷας ἐπανορθώσεως κρίνῃ δίκαιαν ἢ Δικιτητικῆ Ἐπιτροπῆ καὶ ἢ τις θὰ βαρύνῃ τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἐὰν συμβολαίῳ τι ἀκυρωθῆ, εἴτε λόγῳ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως ρητρῆς τινός αὐτοῦ ὑπὸ τινος τῶν συμβαλλομένων, εἴτε λόγῳ τῆς ἀσκήσεως δικαιοῦματος συνωμολογημένου ἐν τῷ συμβολαίῳ, ὁ ζημιούμενος δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Δικιτητικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δύναται νὰ παράσῃ ἀποζημιώσεις εἰς τὸν ζημιωθέντα ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν διὰ τῆς ἀκυρώσεως παραβλαβέντων ἐν Τουρκίᾳ δικαιωμάτων, ὅσακις τοιαύτη τις ἀποκατάστασις ἤθελεν εἶσθαι δίκαια καὶ ἐφικτὴ ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν περιστατικῶν τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Τουρκία θὰ ἀποζημιώσῃ πάντα τρίτον ζημιούμενον ἐκ τῶν πρᾶγματοποιουμένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδόσεων ἢ ἀποκαταστάσεων.

Ἄρθρον 308.

Πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς συνωμολογηθέντα πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης συμβόλαια, μεταξύ ἀφ' ἑνὸς μὲν προσώπων, ἄτινα ἦσαν ἢ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν νέων Κρατῶν ὧν τὸ ἔδαφος ἀπεσπάσθη τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὀθωμανῶν ὑπάρχοντων, θὰ κληρονομηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων τῆς Συμμάχου Δυνάμεως ἢ τοῦ νέου Κράτους, οὔτινος ὑπῆκος εἶναι εἰς τῶν συμβαλλομένων, ἀποκλεισμένων τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 309.

Αἱ ἀρμοδίως ἐκδιδόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἢ προξενικῶν δικαστηρίων Συμμάχου τινός Δυνάμεως, ἢ νέου Κράτους οὔτινος τὸ ἔδαφος ἀπεσπάσθη τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 προβλεπομένης Δικιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ θεωρῶνται ἐν Τουρκίᾳ ὡς ἔχουσαι κῦρος δεδικασμένου καὶ θὰ ἐκτελῶνται χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐκτελεστηρίου (exequatur).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Γενικαὶ διατάξεις.

§ 1.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἄρθρων 304—306 καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Παραρτήματος, τὰ φερόμενα ἐν τινι συμβολαίῳ ὡς συμβαλλόμενα πρόσωπα θεωροῦνται πολέμια ἐὰν τὸ μεταξύ αὐτῶν ἐμπόριον εἶχεν ἀποβῆ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀδύνατον, ἢ εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἢ καταστῆ παράνομον δυνάμει τῶν νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν ὑφ' οὓς ὑπῆγετο εἰς τῶν συμβαλλομένων, καὶ τοῦτο ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἐν λόγῳ ἐμπόριον ἀπέβη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀδύνατον ἢ ἀπηγορεύθη ἢ κατέστη καθ' οἰονδήποτε τρόπον παράνομον.

§ 2.

Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐκδυσθέντων κατὰ τὸν πόλεμον ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐσωτερικῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ὡς καὶ τῶν ὄρων τῶν συμβολαίων:

α') τὰ συμβόλαια τὰ ἔχοντα ἀντικείμενον τὴν μεταβίβασιν ἰδιοκτησιῶν καὶ πρᾶγμάτων κινήτων ἢ ἀκινήτων ὅσακις ἢ ἰδιοκτησία μετεβίβασθη ἢ τὸ πρᾶγμα παρεδόθη πρὶν ἢ οἱ συμβαλλόμενοι κκταστῶσι πολέμια·

- β') αί μισθώσεις και πρυσύμφων μισθώσεων άστικῶν καὶ ἀγρτικῶν κτημάτων·
 - γ') τὰ συμβόλαια ὑποθήκης καὶ ἐνεχύρου·
 - δ') τὰ συμβόλαια τὰ συναφθέντα μεταξύ ἰδιωτῶν ἢ ἐταιρειῶν καὶ τοῦ Κράτους ἢ ἐπαρχιῶν, δήμων ἢ ἄλλων ἀναλόγων διοικητικῶν νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ αἰ γινόμεναι παραχωρήσεις ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἐπαρχιῶν, δήμων ἢ ἄλλων ἀναλόγων διοικητικῶν νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πασῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς παραχωρήσεις εἰδικῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης.
- Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τῶν οὕτω παρενεχθέντων ἐν ἰσχύϊ συμβολαίων ἐπιφέρει εἰς ἓνα τῶν συμβαλλομένων, λόγῳ τῆς μεταβολῆς τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν, σημαντικὴν τινα ζημίαν, ἢ προβλεπομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 Διακιτητικῆ Ἐπιτροπῆ δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ζημιουμένου, νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν λόγῳ ἐπικυρωσέως δικαίαν ἀποζημίωσιν.

2. Ἰδιαιτέρας διατάξεις δι' ὠρισμένης κατηγορίας συμβολαίων.

Ἐπιχορηγίαι ἐκ πράξεων ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ἀξιῶν καὶ ἐμπορευμάτων

§ 3.

α') Οἱ ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων χρηματιστηρίων ἀξιῶν ἢ ἐμπορευμάτων γινόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κανονισμοὶ πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ἀναληφθεισῶν πρὸ τοῦ πολέμου ὑπὸ ἰδιώτου καταστάματος πολέμιου χρηματιστηριακῶν ὑποχρεώσεων ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῶν Ἰψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ληφθέντα εἰς ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν τούτων μέτρα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν:

- 1ον) Ὅτι ρητῶς προεβλέπετο ἡ ὑπαγωγή τῆς πράξεως εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν εἰρημένων χρηματιστηρίων·
- 2ον) Ὅτι οἱ κανονισμοὶ οὗτοι ἔσχον δι' ἑαυτοὺς ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα·
- 3ον) Ὅτι οἱ ὅροι τῆς ἐκκαθάρισεως ἔσχον δίκαιον καὶ εὐλογον.

β') Ἐπικυροῦται ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων ἐπὶ τοῦ βάρβακος, ἢ γενομένη τὴν 31ην Ἰουλίου 1914 (ν. ἡμ.) κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς βαμβάκων τῆς Αἰβερπουλ.

Ἐνέχυρον

§ 4.

Ἡ πώλησις ἐνεχύρου, συσταθέντος πρὸς ἐξασφάλισιν γέους ὑφειλομένου πρὸς πολέμιον, θεωρεῖται, ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς, ἰσχυρὰ, καὶ ἐν ἔτι δὲν κινδύνηται νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ κύριος, ἐφ' ὅσον ὁ δανειστής ἐνήργησε καλῆ τῇ πίστει καὶ μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιμελείας καὶ περισεφείας, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ κύριος οὐδεμίαν δύναται νὰ διατυπώσῃ ἀξίωσιν λόγῳ τῆς πώλησεως τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐμπορικὰ γραμμάτια

§ 5.

Ἐάν τις, εἴτε πρὸ τοῦ πολέμου εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ ἐμπορικῶν γραμματίων συνεπιεὶς ἀναληφθείσης ἐκ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ ἑτέρου τινὸς καταστάματος πολέμιου, ὁ τελευταῖος οὗτος παραμένει ὑπόχρεως, πρὸς τὴν ἐναρξίν τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν πρῶτον ἀπὸ τῶν συνεπιεῶν τῆς ὑποχρεώσεώς του.

Συμβόλαια ἀσφαλείων

§ 6.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐπομένων παραγράφων θὰ ἐφαρμοσθῶσι μόνον ἐπὶ τῶν συμβολαίων ἀσφαλείας καὶ ἀντασφαλείας τῶν συναφθέντων μεταξύ ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὅταν τὸ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπόριον εἴχεν ἀπαγορευθῆ. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῶν συμβολαίων τῶν συναφθέντων μεταξύ ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν ἢ ἰδιωτῶν, ὑπηκόων ἑστέων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐὰν εἶναι ἐγγυηταστῆται ἐπὶ ἐδάφους ἀποσπαιμένου τῆς Τουρκίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν αἱ διατάξεις τῶν ἐπομένων παραγράφων δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμοι, τὰ συμβόλαια ἀσφαλείας καὶ ἀντασφαλείας ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 304.

Ἀσφάλεια κατὰ τοῦ πυρός

§ 7.

Τὰ συμβόλαια ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρός, τὰ ἀφορῶντα εἰς ἰδιοκτησίας, συναφθέντα δὲ μεταξύ ἐνδιεφερομένου ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ ταύτῃ προσώπου καὶ ἑτέρου καταστάματος εἴτε πολέμιου, δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκυρωθέντα διὰ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο κατέστη πολέμιον ἢ διότι εἰς τὸν συμβαλλομένον δὲν ἐξεπλήρωσεν ὄρον τινὰ τοῦ συμβολαίου διαρκούντος τοῦ πολέμου, ἢ κατὰ τοὺς τρεῖς μετ' αὐτὸν μῆνας, θέλουσιν ὅμως ἀκυρωθῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν, μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἐπέλθῃ ἡ πρώτη λήξις τῆς πρὸς καταβολὴν τοῦ ἐτησίου ἀσφαλιστροῦ προθεσμίας.

Τὰ μὴ πληρωθέντα ἀσφάλιστρα, ἕτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κατέστησαν ληξιπρόθεσμα ἢ κί ἀξιώσεις δι' ἀπολείας, αὐτὴν ἐγένοντο διχοκούντος τοῦ πολέμου, θέλουσι ἐξορληθῆ.

§ 8.

Ἐάν, συνεπεία πράξεώς τινος διοικητικῆς ἢ νομοθετικῆς, ἀσφάλειά τις κατὰ τοῦ πυρὸς, συνομολογηθεῖσα πρὸ τοῦ πολέμου, μεταβιβάσθῃ, διχοκούντος αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰς ἕτερον ἀσφαλιστὴν, ἢ μεταβιβάσις ἀνγνωρίζεται καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ ἀρχικοῦ ἀσφαλιστοῦ θεωρεῖται παύσασα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταβιβάσεως. Ἐν τούτοις, ὁ ἀρχικὸς ἀσφαλιστὴς δικαιούται ὅπως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, λάβῃ πᾶσαν περὶ τῶν ἔρων τῆς μεταβιβάσεως πληροφορίαν, ἐάν δ' ἐξάγῃται ὅτι οἱ ἔροι οὗτοι δὲν ἦσαν δίκαιοι, θέλουσι τροποποιηθῆ ὡς εἰς τὸ νὰ καταστῶσι δίκαιοι.

Ἐκτὸς τούτου, ὁ ἀσφαλισθεὶς δικαιούται ὅπως, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἀσφαλιστοῦ, μεταβιβάσῃ ἐκ νέου εἰς αὐτὸν τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἀσφάλεια ζωῆς

§ 9.

Τὰ συναφθέντα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς μεταξὺ ἀσφαλιστοῦ τινος καὶ προσώπου καταστάντος ἀκολουθῶς πολέμου δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκυρωθέντα διὰ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἀσφαλισθεὶς κατέστη πολέμιος.

Πᾶν ποσὸν, καταστὰν ἀπαιτητὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, συμφώνως πρὸς τοὺς ἔρους συμβολαίου, ὅπερ, δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου, δὲν θεωρεῖται ὡς ἀκυρωθὲν, θέλει εἰσπραχθῆ μετὰ τὸν πόλεμον. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ἀυξηθῆ δι' ἐτησίου τόκου πρὸς 5 ο/ο ἀφ' ἧς ἡμέρας κατέστη ἀπαιτητὸν μέχρι τῆς πληρωμῆς.

Ἐάν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὸ συμβόλαιον ἠκυρωθῆ ἕνεκα τῆς μὴ πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν, ἢ συνεπεία τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἔρων αὐτοῦ, ὁ ἀσφαλισθεὶς ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ οἱ δικαιώσοι αὐτοῦ θὰ ἔχουσι πάντοτε τὸ δικαίωμα, ἐπὶ δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ τὴν ἀξίαν ἢ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀκυρώσεώς του.

§ 10.

Ἐάν ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς συνήφθησαν ὑπὸ ὑποκαταστήματος ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας ἐδρευούσης ἐν χώρα ἧτις κατέστη εἴτα πολεμία, τὸ συμβόλαιον, ἐν ἐπιείκει πᾶσης ἐναντίας διατάξεως περιορισμένης ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ συμβολαίῳ, θέλει κριθῆ κατὰ τὸν ἐγγώριον νόμον, ἀλλ' ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ ἀσφαλισθέντος ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ποσῶν ἕτινα κατεβλήθησαν συνεπεία αἰτήσεως ἢ ὑποχρεωτικῶς, εἰς ἐκτέλεσιν μέτρων ληφθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ παρὰ τᾶς τε διατάξεις αὐτοῦ τούτου τοῦ συμβολαίου καὶ τοὺς καιμένους νόμους καὶ συνθήκας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνάψεώς του.

§ 11.

Εἰς πᾶσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστὴς παρὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τῶν ἀσφαλιστρῶν παρμένει δεσμευμένος ὑπὸ τοῦ συμβολαίου, δυνάμει τοῦ διέποντος τούτου νόμου, μέχρις οὗ ἀνακοινωθῆ εἰς τὴν ἀσφαλισθέντα ἢ ἀκυρωσὶς τοῦ συμβολαίου, δικαιούται, ὅσῳ δὲν ἠδυνήθη νὰ ποιήσῃται τὴν τριακτὴν ἀνακοίνωσιν, νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τοῦ ἀσφαλισθέντος τὰ μὴ πληρωθέντα ἀσφάλιστρα σὺν τῇ προσθήκῃ τόκου πρὸς 5 ο/ο ἐτησίως.

§ 12.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 9-11 θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς τὰ συμβόλαια ἀσφαλείας, ἕτινα, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων, βασίζονται ἐπὶ τῶν πιθανοτήτων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ τόκου.

Θαλασσία ἀσφάλεια

§ 13.

Τὰ συμβόλαια θαλασσίας ἀσφαλείας, συμπεριλαμβανομένων τῶν κατὰ γρόνον καὶ κατὰ ταξείδιον ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, τὰ συναφθέντα μεταξὺ ἀσφαλιστοῦ καὶ προσώπου καταστάντος εἴτα πολέμου, θεωροῦνται ἀκυρωθέντα ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ πρόσωπον τούτου κατέστη πολέμιον, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, πρὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ὁ προβλεπόμενος ἐν τῷ συμβολαίῳ κίνδυνος ἤρξατο ὑφιστάμενος.

Ἐάν δὲν ἤρξατο ὁ κίνδυνος, τὰ πληρωθέντα δι' ἀσφάλιστρα ἢ ἄλλως πως ποσὰ θέλουσιν ἐπιστραφῆ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Ἐάν ἤρξατο ὁ κίνδυνος, τὸ συμβόλαιον θεωρεῖται ἰσχυρὸν καίτοι ὁ συμβαλλόμενος κατέστη πολέμιος, αἱ δὲ πληρωμαὶ τῶν ὀφειλομένων κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ συμβολαίου ποσῶν, εἴτε λόγῳ ἀσφαλιστρῶν εἴτε συνεπεία δυστυχήματος, θὰ ὄσιν ἀπαιτητὰ μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐάν ἤθελε συνομολογηθῆ συμφωνία τις πρὸς πληρωμὴν τόκων διὰ ποσὰ ὀφειλόμενα πρὸ τοῦ πολέμου εἰς ὑπάρχους ἢ ὑπὸ ὑπάρχων τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν καὶ εἰσπραχθέντα μετὰ τὸν πόλεμον, ὁ τόκος οὗτος ἀρχεται,

έν τῇ περιπτώσει ἀπωλειῶν πληρωτέων δυνάμει συμβολαίου θαλασσίας ἀσφαλείας, ἅμα τῇ παρελεύσει ἐνιαυσίου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν λόγῳ ἀπωλειῶν.

§ 14.

Οὐδὲν συμβόλαιον θαλασσίας ἀσφαλείας μετ' ἀσφαλισθέντος καταστάντος ἀκολούθως πολεμίου θεωρεῖται καλύπτον τὰ προσηθέντα δυστυχήματα ἐκ πολεμικῶν πράξεων τῆς Δυνάμεως ἧς ὁ ἀσφαλιστής τυγχάνει ὑπήκοος ἢ τῶν Συμμάχων αὐτῆς.

§ 15.

Ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι πρόσωπόν τι, ἔχον συνάψει πρὸ τοῦ πολέμου συμβόλαιον θαλασσίας ἀσφαλείας μετ' ἀσφαλιστοῦ καταστάντος εἴτα πολεμίου, συνῆψε μετὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐχθροπραξιῶν νέον συμβόλαιον καλύπτον τὸν αὐτὸν κίνδυνον μετ' ἀσφαλιστοῦ μὴ πολεμίου, τὸ νέον συμβόλαιον θεωρεῖται ὑποκατασταθὲν εἰς τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνάψεώς του, τὰ δὲ ληξιπρόθεσμα ἀσφάλιστρα θὰ διακανονισθῶσι συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ ἀρχικὸς ἀσφαλιστής εἶναι ἐκ τοῦ συμβολαίου ὑπεύθυνος μόνον μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνωμολογήθη τὸ νέον συμβόλαιον.

Ἔτεται ἀσφάλεια

§ 16.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, τὰ συναφθέντα πρὸ τοῦ πολέμου μεταξύ ἀσφαλιστοῦ καὶ προσώπου καταστάντος εἴτα πολεμίου καὶ μὴ περιλαμβανόμενα ἐν τοῖς παραγράφοις 7—15, ὑπόκεινται ὑπὸ πᾶσιν ἐποψίαις εἰς τὸν κανονισμὸν εἰς ὃν θὰ ὑπέκειντο, δυνάμει τῶν εἰρημένων παραγράφων, καὶ τὰ μεταξύ τῶν αὐτῶν συμβαλλομένων ἀσφαλιστικὰ κατὰ τοῦ πυρὸς συμβόλαια.

Ἄντασφάλεια

§ 17.

Πᾶσαι αἱ συμβάσεις ἀντασφαλείας αἱ συναφθεῖσαι μετὰ προσώπου καταστάντος εἴτα πολεμίου θεωροῦνται κτηρηγμέναι ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο κατέστη πολέμιον, ἄνευ ὅμως βλάβης—ἐν περιπτώσει κινδύνου ζωῆς ἢ θαλασσίου, ὅστις ἤρξατο πρὸ τοῦ πολέμου—τοῦ δικαιώματος τῆς μετὰ τὸν πόλεμον εἰσπράξεως τῶν συνεπειῶν τῶν κινδύνων τούτων ὀφειλομένων ποσῶν.

Οὐχ' ἤττον ἐάν ὁ ἀντασφαλισθεὶς, συνεπεία εἰσβολῆς περιῆλθεν εἰς ἀδυναμίαν νὰ εὕρῃ ἕτερον ἀντασφαλιστήν, ἡ σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐάν σύμβασις ἀντασφαλείας ἀκυρωθῇ δυνάμει τοῦ άρθρου τούτου, θὰ καταστρωθῇ μεταξύ τῶν συμβαλλομένων λογαριασμὸς διὰ τε τὰ πληρωθέντα καὶ πληρωτέα ἀσφάλιστρα καὶ τὰς εὐθύναις ἐπὶ ταῖς γενομέναις ἀπωλείαις, ὡς πρὸς τοὺς κινδύνους ζωῆς ἢ θαλασσίους οἵτινες τυχόν ἤρξαντο πρὸ τοῦ πολέμου. Ἐν περιπτώσει ἐτέρων, πλὴν τῶν μνημονευμένων ἐν ταῖς παραγράφοις 9—15, κινδύνων, ὁ διακανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν θὰ γίνῃ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ συμβαλλόμενοι κατέστησαν πολέμιοι, χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπαιτήσεις δι' ἀπωλείας αἵτινες ἐγένοντο ἔκτοτε.

§ 18.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 17 ἐπεκτείνονται ἐπίσης εἰς τὰς ὑφισταμένας καθ' ἣν ἡμέραν οἱ συμβαλλόμενοι ἐγένοντο πολέμιοι ἀντασφαλείας ἰδιαίτερων κινδύνων ἀναληφθέντων ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐν ἀσφαλιστικῷ συμβολαίῳ μὴ προβλέποντι κινδύνους ζωῆς ἢ θαλασσίους.

§ 19.

Ἡ ἀντασφάλεια ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου ζωῆς, ἡ γενομένη δι' ἰδιαίτερου συμβολαίου καὶ μὴ περιλαμβανομένη ἐν γενικῇ συμβάσει ἀντασφαλείας, παραμένει ἰσχυρά.

§ 20.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐγένετο πρὸ τοῦ πολέμου ἀντασφάλεια συμβολαίου θαλασσίας ἀσφαλείας, ἡ ἐκχώρησις τοῦ ἐκχωρηθέντος τῷ ἀντασφαλιστῇ κινδύνου θὰ παραμείνῃ ἰσχυρά ἐάν ὁ κίνδυνος οὗτος ἤρξατο ὑφιστάμενος πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐχθροπραξιῶν, τὸ δὲ συμβόλαιον θὰ παραμείνῃ ἰσχυρὸν καὶ παρὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Τὰ ὀφειλόμενα δυνάμει τοῦ συμβολαίου τῆς ἀντασφαλείας ποσά, εἴτε ἐξ ἀσφάλιστρων εἴτε ἐξ ἐπιθουσῶν ἀπωλειῶν, θὰ εἰσπραχθῶσι μετὰ τὸν πόλεμον.

§ 21.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 14—15 καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 13 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀντασφαλιστικῶν συμβολαίων θαλασσίων κινδύνων.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Άρθρον 310.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 287, οἱ ὑπῆκοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὡς καὶ αἱ ἐταιρεῖαι αἱ τελοῦσαι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ομάδων ἢ προσώπων ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὑπὲρ ὧν ὑφίστανται παραχωρήσεις, δοθεῖσαι πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.), ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ οἰασδήποτε τοπικῆς ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς, ἐντὸς τῶν δυνάμει τῆς παρουσίας Συνθήκης παραμεινόντων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 294, θὰ ἀποκατασταθῶσιν ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν εἰρημένων Ἀρχῶν εἰς ἅπαντα τὰ δικαιώματά των τὰ πηγάζοντα ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου παραχωρήσεως καὶ ἐκ πάσης μεταγενεστέρας συμφωνίας γενομένης πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.) Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ προσαρμόσῃ ἐκ νέου τὰ συμβόλαια καὶ τὰς συμφωνίας ταύτας πρὸς τὰς νέας οικονομικὰς συνθήκας καὶ νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πλέον τὴν διάρκειαν αὐτῶν ἐπὶ χρονικὴν περίοδον ἴσην πρὸς τὸν διατρέξοντα χρόνον μεταξὺ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.) καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης. Ἐν περιπτώσει διαφορίας μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ διαφορὰ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 προβλεπομένην Διαιτητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Πᾶσα νομοθετικὴ ἢ ἄλλη διάταξις, πᾶσα παραχώρησις καὶ πᾶσα συμφωνία μεταγενεστέρα τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.) καὶ ἐπιζημία εἰς τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ ἀναφερόμενα δικαιώματα θὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.

Οἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀνάδοχοι παραχωρήσεων δύνανται, ἐπὶ τῇ εὐνοϊκῇ γνωμοδοτήσει τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ παραιτηθῶσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν χορηγουμένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 ὀριζομένους ὅρους ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας ἢ βλάβας ἃς ὑπέστησαν κατὰ τὸν πόλεμον καὶ εἰς ἀντάλλαγμα συμπεφωνημένων ἀντισταθμισμάτων.

Άρθρον 311.

Εἰς τὰ ἐδάφη τὰ ἀποσπασθέντα τῆς Τουρκίας καὶ ὑπαχθέντα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν κηδεμονίαν τινὸς τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων Δυνάμεων, οἱ ὑπῆκοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὡς καὶ αἱ ἐταιρεῖαι αἱ τελοῦσαι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ομάδων ἢ προσώπων ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπὲρ ὧν ὑφίστανται παραχωρήσεις, δοθεῖσαι πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.) ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ οἰασδήποτε τοπικῆς ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς, θὰ διατηρηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως εἰς ἅπαντα τὰ κανονικῶς κτηθέντα δικαιώματα των ἢ εἰρημένη Δύναμις θὰ διατηρήσῃ, ὡσαύτως τὰς πρὸ αὐτοῦς δοθείσας ἐγγυήσεις ἢ θὰ παραχωρήσῃ αὐτοῖς ἄλλας τῆς αὐτῆς ἀξίας.

Οὐχ ἔττον, ἐὰν ἡ εἰρημένη Δύναμις κρίνῃ ὅτι ἡ διατήρησις μιᾶς οἰασδήποτε παραχωρήσεως εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπ' ἧς τὸ ἔδαφος ὑπήχθη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν κηδεμονίαν αὐτῆς, νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐν λόγῳ παραχώρησιν ἢ νὰ προτείνῃ τὴν τροποποίησιν αὐτῆς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἀνάδοχον δικαίαν ἀποζημιώσιν συφώνως πρὸς τὰς ἀκαλούθους διατάξεις.

Ἐν ἐλλείψει φιλικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀνω προβλεπομένης ἀποζημιώσεως, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τούτου θέλει ἀνατεθῆ εἰς διαιτητικὰ δικαστήρια συγκείμενα ἐκ τριῶν μελῶν. Τὸ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τούτων θὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους ὀφεινὸς εἶναι ὑπῆκοι ὁ ἀνάδοχος ἢ, προκειμένου περὶ ἐταιρείας, οἱ κάτοχοι τοῦ μεγαλύτερου μέρους τοῦ κεφαλαίου· τὸ δεύτερον μέλος θὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ τῆς ἀκούσεως τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ περι οὗ πρόκειται ἔδαφους Κυβερνήσεως· τὸ δὲ τρίτον μέλος θὰ ὑποδειχθῇ, ἐν ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ δικαστήριον, κρίνον κατὰ τὸ δίκαιον καὶ μετ' ἐπιεικείας, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα ἐκτιμήσεως, μετὰ τὴν διατήρησιν τοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς ἐκ νέου προσαρμογῆς αὐτοῦ, ὡς ἐνδείκνυται ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ.

Ἐὰν ἡ παραχώρησις διατηρηθῇ, ὁ ἀνάδοχος ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης προθεσμίας, νὰ αἰτήσῃ τὴν προσαρμογὴν τοῦ συμβολαίου τοῦ πρὸς τὰς νέας οικονομικὰς συνθήκας, ἐν ἐλλείψει δὲ ἀμέσου συμφωνίας μετὰ τῆς ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως, ἢ περὶ τούτου ἀπόφασις θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ ὡς ἀνω Διαιτητικὸν δικαστήριον.

Άρθρον 312.

Εἰς πάντα τὰ ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπασθέντα ἐδάφη, εἴτε κατὰ τὴν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1913, εἴτε δυνάμει τῆς παρουσίας Συνθήκης, ἐξαίρεσις τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 311, τὸ προσκτησάμενον ὀριστικῶς αὐτὰ Κράτος θὰ ὑποκατασταθῇ αὐτοδικαίως εἰς τὰ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 311 ἀναφερόμενα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας ἀπέναντι τῶν ἀναδόχων τῶν παραχωρήσεων ἢ τῶν ἐκ συμβάσεων δικαιούχων, ὀφείλον νὰ διατηρήσῃ τὰς ἐγγυήσεις αἵτινες εἶχον δοθῇ πρὸς αὐτοὺς ἢ νὰ παραχωρήσῃ αὐτοῖς ἄλλας τῆς αὐτῆς ἀξίας.

Ἡ ὑποκατάστασις αὕτη θὰ ἰσχύσῃ δι' ἕναστον προσκτησάμενον νέον ἔδαφος Κράτος ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης δι' ἧς συνωμολογήθη ἢ μεταβίβασις τοῦ ἐδάφους. Τὸ Κράτος τοῦτο θὰ λάβῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξακολούθησιν ἀνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν παραχωρήσεων καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμβάσεων.

Οὐχ ἔττον, ἅμα τῇ ἐναρξεί τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, δύνανται νὰ ἀρχίσωσι διαπραγματεύσεις μεταξὺ

των προσκτησασμένων εδάφην Κρατών και των αναδόχων των παραχωρήσεων, και δικαιούχων εκ συμβάσεων, προς τὸν σκοπὸν νὰ προσαρμοσθῶσι κοινῇ συμφωνίᾳ καὶ διατάξεις τῶν εἰρημένων παραχωρήσεων καὶ συμβάσεων πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῶν Κρατῶν τούτων, ὡς και πρὸς τοὺς νέους οικονομικοὺς ὄρους. Μὴ ἐπιθούσης συμφωνίας ἐντὸς ἑξ̄ μηνῶν, τὸ Κράτος ἢ οἱ ἀνάδοχοι καὶ δικαιούχοι δύνανται νὰ ὑποβάλλωσι τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀντιρρήσεις των εἰς δικαιοδικὸν δικαστήριον συγκροτούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 311.

Ἄρθρον 313.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 311 καὶ 312 δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παραχώρησιν ἀντισταθμισμάτων ἀναφορικῶς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν χαρτονομίσμα.

Ἄρθρον 314.

Αἱ Συμμαχοὶ Δυνάμεις δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγνωρίσωσι ὡς πρὸς τὰ ἀποσπασθέντα τῆς Τουρκίας ἐδάφην τὸ ἐγκυρον τῶν μετὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.) δοθεισῶν ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ τῶν τοπικῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν παραχωρήσεων, οὔτε τῶν γενομένων μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην μεταβιβάσεων παραχωρήσεων. Αἱ παραχωρήσεις καὶ μεταβιβάσεις αὗται δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι, χωρὶς ἢ ἀκύρωσις των νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 315.

Ἄκυροῦνται πᾶσαι αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) παραχωρήσεις καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δικαιώματα, ὡς και πᾶσαι αἱ παραχωρήσεις, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δικαιώματα, ὑπὲρ γερμανῶν, αὐστριακῶν, οὐγγρῶν, βουλγάρων ἢ ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν, αἱ δοθεῖσαι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀυγούστου 1914 (ν. ἡμ.) μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 316.

α') Πᾶσα ἐταιρεία συσταθεῖσα συμφώνως πρὸς τὸν ὀθωμανικὸν νόμον, λειτουργοῦσα ἐν Τουρκίᾳ καὶ τελούσα ἢ περιελθούσα ἀκολούθως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, ἐπὶ πάντε ἐτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ μεταβιβάσῃ τὴν περιουσίαν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐταιρείαν συνεστημένην συμφώνως πρὸς τὸν νόμον μίξ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τελούσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὑπηκόων αὐτῆς. Ἡ πρὸς τὴν μεταβιβάσθη ἢ περιουσία ἐταιρεία θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπολαύουσα τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, ὧν ἀπῆλθεν ἢ προηγουμένη ἐταιρεία ὑπὸ τὸν ὀθωμανικὸν νόμον καὶ ὧν ἔδυνήθη νὰ ἀπολαύσῃ δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ τὴν ἐπιούλαξιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις δι' ὧν εἶχε προηγουμένως ἐπιβαρυνθῆ.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ τροποποιήσῃ τὴν νομοθεσίαν τῆς εἰς τὸν τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὰς ἐταιρείας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων νὰ ἀναδέχωνται παραχωρήσεις καὶ συνομολογήσῃ συμβάσεις ἐν Τουρκίᾳ.

β') Πᾶσα ἐταιρεία συσταθεῖσα συμφώνως πρὸς τὸν ὀθωμανικὸν νόμον, λειτουργοῦσα εἰς τὰ ἀποσπασθέντα τῆς Τουρκίας ἐδάφην καὶ τελούσα ἢ περιελθούσα ἀκολούθως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, θὰ ἔχῃ ὁμοίως τὴν ἐξουσίαν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, νὰ μεταβιβάσῃ τὴν περιουσίαν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐταιρείαν, συνεστημένην συμφώνως πρὸς τὸν νόμον εἴτε τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους ἀσκούντος τὴν ἐξουσίαν Κράτους εἴτε ἐκείνου ἐκ τῶν Συμμάχων Κρατῶν ὁποῖος εἶναι ὑπῆκοος τὰ πρόσωπα ἐπὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ὁποίων τελεῖ ἢ ἐν λόγῳ ἐταιρεία. Ἡ πρὸς τὴν μεταβιβάσθη ἢ περιουσία, ὡς και τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα, ἐταιρεία θὰ ἀπολαύῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων ὧν ἀπῆλθεν ἢ προηγουμένη ἐταιρεία, συμπεριλαμβανόμενον καὶ ἐκείνων ὅτινα τῇ ἀπονέμουσιν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, συμπεριλαμβανόμενον καὶ ἐκείνων ὅτινα τῇ ἀπονέμουσιν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης.

γ') Αἱ ἐν Τουρκίᾳ ἐταιρεῖαι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, πρὸς ἃς μεταβιβάσθησαν, δυνάμει τῆς παραγράφου α' τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ περιουσίαι, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα ὀθωμανικῶν ἐταιρειῶν, καὶ αἱ ἐν τοῖς ἀποσπασθεῖσαι τῆς Τουρκίας ἐδάφουσιν ὀθωμανικαὶ ἐταιρεῖαι αἵτινες τελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὁμάδων ἢ προσώπων ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὡς ἐπίσης αἱ ἐν αὐτοῖς ἐταιρεῖαι ἄλλης ἐθνικότητος ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ περι ὅ πρόκειται ἐδάφους Κράτους, πρὸς ἃς μεταβιβάσθησαν, δυνάμει τῆς παραγράφου β' τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ περιουσίαι, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα ὀθωμανικῶν ἐταιρειῶν δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νομοθετικὰς ἢ ἄλλας διατάξεις ἢ εἰς δασμοὺς, φόρους ἢ ὑποχρεώσεις ἐπαχθεστέρας τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὁμοίας ὀθωμανικὰς ἐταιρείας ἐν Τουρκίᾳ ἢ εἰς ἐταιρείας λειτουργούσας ἐν ἐδάφει ἀποσπασθέντι τῆς Τουρκίας καὶ ἐγούσας τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἀσκούντος ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν Κράτους.

δ') Αἱ ἐταιρεῖαι εἰς ἃς θέλουσι μεταβιβασθῆ, δυνάμει τῶν παραγράφων α' καὶ β' τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ περιουσίαι, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα ὀθωμανικῶν ἐταιρειῶν δὲν θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδένα εἰδικὸν φόρον λόγῳ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Άρθρον 317.

Ὁ ὅρος ἀπὴκοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων διὰ πᾶν εἶς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ παρὸν Μέρος ὡς καὶ τὸ Μέρος Η' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) ἐφαρμόζεται :

1) εἰς πάντας τοὺς ὑπάρχουσ, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐταιρειῶν καὶ συνεταιρισμῶν, Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως ἢ Κράτους ἢ χώρας, τελοῦσης ὑπὸ τὴν προστασίαν Συμμάχου Δυνάμεως

2) εἰς τοὺς προστατευομένους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὧν τὸ πιστοποιητικὸν προστασίας εἶναι προγενέστερον τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.).

3) εἰς τὰς τραπεζικὰς, βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὀθωμανικὰς ἐταιρείας, αἵτινες τελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὁμάδων ἢ προσώπων ὑπάρχων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἢ ἐν ταῖς ὑποκαίς αἱ ὁμάδες ἢ τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶχον ἐπικρατέστερα συμφέροντα τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.).

4) εἰς τὰ θρησκευτικὰ, φιλανθρωπικὰ ἢ σχολικὰ ἰδρύματα, εἰς ἃ ἐνδιαφέρονται οἱ ὑπῆκοι ἢ οἱ προστατευόμενοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις θὰ ἀνακοινώσωσι πρὸς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ὑπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸν κατάλογον τῶν ἐταιρειῶν καὶ ἰδρυμάτων, ἐν οἷς κατὰ τὴν κρίσιν τῶν οἱ ὑπῆκοι αὐτῶν ἔχουσιν ἐπικρατέστερον συμφέρον ἢ ἐνδιαφέρονται.

ΜΕΡΟΣ Ι΄.

ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ

Άρθρον 318.

Τὰ εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ἀνήκοντα αερόπλοια θὰ ἔχουσι πλήρη ἐλευθερίαν πτήσεως ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἢ τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Τουρκίας καὶ προσεδάφισως, θὰ ἀπολαύωσι δὲ τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὡν καὶ τὰ ὀθωμανικὰ αερόπλοια. Ἰδίᾳ ἐν περιπτώσει κατὰ ζήτησιν ἢ θάλασσαν κινδύνου.

Άρθρον 319.

Τὰ διευθυνόμενα εἰς οἰκονομικὰ ζήτησιν χωρὰν αερόπλοια τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἵπτανται ἄνευ προσεδάφισως ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Τουρκίας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τήρησεως τῶν κανονισμῶν οὓς ἐνδέχεται νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Τουρκία, τῇ συγκαταθέσει τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων, εἰς τε τὰ ὀθωμανικὰ καὶ τὰ τῶν Συμμάχων Χωρῶν αερόπλοια.

Άρθρον 320.

Τὰ ἐλεύθερα ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὴν δημοσίαν ἐγκλίριον κίνησιν αεροδρομία θὰ ᾧσι προσιτὰ εἰς τὰ αερόπλοια τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἅτινα θὰ ἀπολαύωσιν ἐν αὐτοῖς πλήρους πρὸς τὰ ὀθωμανικὰ αερόπλοια ἰσότητος, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς πικνοσιδεῖς φόρους, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ τὰ τέλη προσεδάφισως καὶ ἐπιδιορθώσεως.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων αεροδρομιῶν, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαταστήσῃ αεροδρομία εἰς ὅσα μέρη θὰ τῇ ὑπεδεικνύοντο, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ἐπὶ τῶν αεροδρομιῶν τούτων θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἦθελον ἐκτελεσθῆ, νὰ λάβωσι πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὑπὲρ τῆς διὰ τοῦ ἔδαφους καὶ τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς Τουρκίας διεθνούς αεροπλοΐας.

Άρθρον 321.

(Υπὲρ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προκειμένων διατάξεων, τὸ προβλεπόμενον ἐν τοῖς ἄρθροις 318, 319 καὶ 320 δικαίωμα διελεύσεως, καὶ προσεδάφισως ὑπάγεται εἰς τὴν τήρησιν τῶν κανονισμῶν ὡν τὴν ἐκδοσιν θὰ ἔκρινεν ἀναγκαίαν ἡ Τουρκία, ἐξυπακουομένου ὅτι οἱ κανονισμοὶ οὗτοι θέλουσι τύχει τῆς ἐγκρίσεως τῶν Προεχουσῶν Δυνάμεων καὶ θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι ἀδιακρίτως εἰς τε τὰ ὀθωμανικὰ καὶ τὰ τῶν Συμμάχων Χωρῶν αερόπλοια.

Άρθρον 322.

Τὰ πιστοποιητικὰ ἐθνικότητος, καταλληλότητος πρὸς αεροπλοΐαν, τὰ πτυχία ἰκανότητος, ὡς καὶ αἱ ἀδείαι, ὑφ' οἷα οἰσδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐκδιδόμενα ἢ ὡς ἐγκυρα ἀναγνωρίζόμενα, θὰ ᾧσι παραδεκτὰ ἐν Τουρκίᾳ καὶ θὰ ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχύιν πρὸς τὰ χορηγούμενα πιστοποιητικὰ, πτυχία καὶ ἀδείας ὑπὸ τῆς Τουρκίας.

Άρθρον 323.

Ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐναέριον ἐμπορικὴν κίνησιν, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις αερόπλοια θὰ ἀπολαύωσιν ἐν Τουρκίᾳ τῶν ὅρων τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Ἔθνους.

Άρθρον 324.

Τὰ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 318 καὶ 319 πλεονεκτήματα δὲν δύνανται, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, νὰ παραχωρηθῶσι παρὰ τῆς Τουρκίας εἰς τὰ Κράτη ἅτινα συμμετέσχον παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1914—1919, ἐφ' ὅσον τὰ Κράτη ταῦτα δὲν γίνωσι Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν προσχωρήσωσιν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνομολογηθεῖσαν τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου (ν. ἡμ.) Σύμβασιν περὶ αεροπλοΐας.

Άρθρον 325.

Οὐδεμία σχετικὴ πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν αεροπλοΐαν παραχώρησις ἢ δικαίωμα ἐπιχειρήσεως παραχώρησεως θέλει δοθῆ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὑπὸ τῆς Τουρκίας εἰς τοὺς ὑποκειμένους τῶν Κρατῶν ἅτινα ἔλαβον μέρος

παρά τὸ πλεῖρον αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1914—1919, ἐφ' ὅσον τὰ Κράτη ταῦτα δὲν γίνωσι Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ δὲν προσχωρήσωσιν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 1919 (ν. ἡμ.) συναμολογηθεῖσαν Σύμβασιν περὶ ἀεροπλοίας.

Ἄρθρον 326.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα, ὅπως πᾶν ἐθνωμανικὸν ἀεροπλοῖον ἵπτάμενον ὑπὲρ τὸ ἔδαφος αὐτῆς συμμορφῶται πρὸς τοὺς κανονισμοὺς περὶ φώτων καὶ σημάτων, περὶ ἀέρος καὶ ἐναερίου κινήσεως ἐν τοῖς ἀεροδρομίοις ἢ τοῖς πέριξ, ὡς οἱ κανονισμοὶ οὗτοι ὀρίζονται ἐν τῇ ἐν Παρισίοις τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 1919 (ν. ἡμ.) συναφθείσῃ Συμβάσει περὶ ἀεροπλοίας.

Ἄρθρον 327.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους θὰ παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ ἡ Τουρκία γίνῃ δεκτὴ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, ἢ μέχρις οὗ τῇ ἐπιτραπῇ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐν Παρισίοις τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 1919 (ν. ἡμ.) συναμολογηθείσης Συμβάσεως περὶ ἀεροπλοίας, νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Σύμβασιν ταύτην.

ΜΕΡΟΣ ΙΑ΄.

ΛΙΜΕΝΕΣ, ΥΔΑΤΙΝΟΙ ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 328.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ὅπως εἰς τὰ ἐκ τῶν ἐδαφῶν οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἡμῶν ἢ μὴ τοιούτων, προερχόμενα ἢ εἰς αὐτὰ κατευθυνόμενα πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, σκάφη, ἀμάξαι, σιδηροδρομικαὶ ἀμάξαι καὶ ταχυδρομεῖα, χορηγῆ ἑλευθερίαν διόδου ἢ διαμετακομίσεως μέσω τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, διὰ τῶν μᾶλλον προσφθόνων εἰς τὴν διεθνῆ διαμετακόμισιν ὕδων, ἢτοι σιδηροδρόμων, πλωτῶν ὁδῶν ἢ διωρύγων· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θὰ ἐπιτρέπηται καὶ ὁ διάπλους τῶν χωρικῶν ὕδατων. Τὰ πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, σκάφη, ἀμαξίαι, σιδηροδρομικαὶ ἀμαξίαι καὶ ταχυδρομεῖα εἰς οὐδὲν ἰσὺς ὑποβάλλονται δικαίωμα διόδου ἢ διαμετακομίσεως, οὐδ' εἰς ἀσκόπους προθεσμίας ἢ περιορισμοὺς, θὰ ἀπολαύσῃ δὲ, ἐν Τουρκίᾳ, τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὧν καὶ οἱ ἰθαγενεῖς ὑπήκοοι, ὡς πρὸς τοὺς φόρους, τὰς ἐυκολίας καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλαν ἔποψιν.

Τὰ ἐν διαμετακομίσει ἐμπορεύματα θὰ ᾧσιν ἀπὸ ἀλλαγμένα παντὸς τελωνειακοῦ ἢ ἄλλου τοιούτου δασμοῦ.

Πάντες οἱ βαρύνοντες τὰς πρὸς διαμετακομίσει μεταφορὰς δάσμοι καὶ φόροι δέον νὰ ᾧσι λογικοὶ, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς. Οὐδεμία φορολογία, ἐυκολία ἢ περιορισμὸς δύναται νὰ ἐξαρθῆται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου ἢ ἄλλου μεταγωγικοῦ μέσου, ὑπερ τυχόν ἐχρησιμοποίηθῃ ἢ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ μέρους τινὸς τῆς ὁλικῆς διαδρομῆς.

Άρθρον 329.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ οὐδὲ νὰ διατηρῇ οἰονδήποτε ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων μεταφορᾶς διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς μεταναστῶν, κατὰ τε τὴν μετάβασιν καὶ τὴν ἐπιστροφήν αὐτῶν, ἐξαίρεισι τῶν ἀναγκασιούτων μέτρων πρὸς ἐξάκριβωσιν ὅτι πράγματι οἱ ταξιδιῶνται διέρχονται ἀπλῶς διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς· δὲν θὰ ἐπιτρέπη δὲ εἰς οὐδεμίαν ἐνδιαφερομένην ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ ἀποπλοικὴν ἑταιρείαν ἢ ἄλλην διοργανωμένην ὑπηρεσίαν, ἑταιρείαν ἢ ιδιώτην, νὰ μετέχῃ ὡπωσδήποτε διοικητικῆς ὑπηρεσίας ὡργανωμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ σχετικῶς ἐπιρροήν τινα, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον.

Άρθρον 330.

Ἡ Τουρκία, ὡς πρὸς τὰ τέλη, δασμοὺς καὶ ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῆς εἰς τὸ ἐδαφὸς τῆς, ἢ ἐξαγωγῆς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβύλαξιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ περιεχομένων ἐιδικῶν διατάξεων ὡς πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς τιμὰς τῆς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἢ προσώπων προσωριζομένων διὰ τὸ ἐδαφὸς αὐτῆς ἢ ἐξ αὐτοῦ προερχομένων, δὲν δικαιούται νὰ καθιερώσῃ, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, διακρίσεις ἢ προτιμήσεις ἀναλόγως εἴτε τοῦ συνόρου δι' οὗ γίνεται ἢ εἰσαγωγή ἢ ἢ ἐξαγωγή, εἴτε τῆς φύσεως, τῆς κυριότητος ἢ τῆς σημασίας τῶν χρησιμοποιουμένων μεταγωγικῶν μέσων (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐναερίων), εἴτε τοῦ σημείου τῆς ἀρχικῆς ἢ ἀμέσου ἀφετηρίας τοῦ πλοίου ἢ σκάφους, τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης, τοῦ ἀεροπλοίου ἢ ἄλλου μεταγωγικοῦ μέσου, τῆς τελικῆς ἢ διαμέσου κατευθύνσεως, τοῦ ἀκολουθουμένου δρομολογίου, ἢ τῶν τόπων μεταφορῶσεως, εἴτε τοῦ γεγονότος ἢτι' ἢ λιμὴν δι' οὗ τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται εἶναι λιμὴν ὀθωμανικὸς ἢ ξένος οἰοσδήποτε, εἴτε τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται διὰ θαλάσσης, διὰ ξηρᾶς ἢ ἐναερίως.

Ἡ Τουρκία δὲν δικαιούται ἰδίᾳ νὰ ἐπιβάλλῃ, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν λιμένων, πλοίων ἢ σκαφῶν οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ δὴ ὑπὸ τύπον συνδεδυασμένων τιμολογίων, οὐδένα πρόσθετον δασμὸν, οὔτε νὰ παρέχῃ, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐπιχορήγησιν (πρέμιον) εἰς τὴν ἐξαγωγήν ἢ εἰσαγωγήν διὰ τῶν ὀθωμανικῶν ἢ ἄλλης τινὸς Δυνάμεως λιμένων, πλοίων ἢ σκαφῶν, νὰ ὑποβάλλῃ δὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἐμπορεύματα, τὰ διερχόμενα διὰ τινος λιμένος ἢ χρησιμοποιεῖντα πλοίων ἢ σκάφος μίᾳς οἰασδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, εἰς οἰασδήποτε διατυπώσεις ἢ προθεσμίας εἰς ἃς τὰ εἰρημένα πρόσωπα ἢ ἐμπορεύματα δὲν θὰ ὑπεβάλλοντο ἐὰν διήρχοντο διὰ λιμένος ὀθωμανικοῦ ἢ λιμένος ἄλλης Δυνάμεως ἢ ἐὰν ἐχρησιμοποιεῖν πλοίων ἢ σκάφος ὀθωμανικῶν ἢ ἄλλης Δυνάμεως.

Άρθρον 331.

Πάντα τὰ ἀπὸ διοικητικῆς καὶ τεχνικῆς ἀπόψεως σκόπιμα μέτρα δέον νὰ ληφθῶσιν ἵνα, κατὰ τὸ δυνατόν, καταστήσῃ συντομωτέρα ἢ διὰ τῶν συνόρων τῆς Τουρκίας διέλευσις ἐμπορευμάτων καὶ ἐξασφαλισθῶσι διὰ τὴν ἀπὸ τῶν συνόρων τούτων

ἀποστολήν καὶ μεταφορὰν τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων (ἀδιαφόρως ἂν ταῦτα προσέρχονται ἐκ τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ προορίζονται δι' αὐτὰς ἢ ἂν ὦσιν ἐν διαμετακομίσει προσερχόμενα ἐκ τῶν χωρῶν τούτων ἢ διευθυνόμενα εἰς αὐτὰς, πραγματικά συνθήκη, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν καθ' ἑδὴν ἐπιμέλειαν, προσήμοιαι ἐκείνων ὧν θὰ ἀπήλαιον τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἐμπορεύματα ταξιδεύοντα ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους δι' ὁμοίων μεταφορικῶν μέσων.

Ἰδιαιτέρως, ἡ μεταφορὰ τῶν ὑποκειμένων εἰς φθορὰν ἐμπορευμάτων θὰ ἐκτελεῖται μετὰ ταχύτητος καὶ κανονικότητος, αἱ δὲ τελωνειακαὶ διατυπώσεις θὰ γίνονται κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἄμεσον ἐξακολούθησιν τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τῶν ἐν ἀνταποκρίσει ἀμαξοστοιχιῶν.

Ἄρθρον 332.

Οἱ θαλάσσιοι λιμένες τῶν Συμμάχων Δυνάμεων θὰ ἀπολαύσῃ πάντων τῶν πλεονεκτημάτων καὶ πάντων τῶν ἡλατωμένων τιμολογίων ἕτινα ἔχουσι παραχωρηθῆ ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἢ τῶν πλωτῶν ὁδῶν τῆς Τουρκίας ὑπὲρ τῶν ὀθωμανικῶν λιμένων, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναδόχων ἐταιρειῶν, ἢ λιμένος τινὸς οἰουδήποτε ἄλλης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 333.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναδόχων ἐταιρειῶν, ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῆ ἕως συμμετάσχη εἰς τὰ δασμολόγια, ἀπλᾶ ἢ συνδεδασμένα, ἕτινα θὰ εἶχον ὡς ἀντικείμενον τὴν εἰς τοὺς λιμένες μίαν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐξασφάλισιν πλεονεκτημάτων ἀναδόχων πρὸς ἐκείνη ἕτινα ἤθελεν ἔχει παραχωρήσει αὐτῇ εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς λιμένες ἢ τοὺς λιμένες ἄλλης τινὸς Δυνάμεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑΣ

Ἄρθρον 334.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὡς καὶ αἱ περιουσίαι, τὰ πλοῖα καὶ σκάφη αὐτῶν, θὰ ἀπολαύσῃ, εἰς πάντας τοὺς λιμένες καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς ἐσωτερικῆς ναυσιπλοΐας τῆς Τουρκίας, ὧν δικαιωμάτων τοῦλάχιστον καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, αἱ περιουσίαι, τὰ πλοῖα καὶ τὰ σκάφη αὐτῶν.

Ἰδίᾳ εἰς τὰ πλοῖα καὶ σκάφη οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων θὰ ἐπιτρέπηται νὰ μεταφέρωσιν ἐμπορεύματα πάσης φύσεως καὶ ἐπιβάτας προοριζόμενοι διὰ πάντα λιμένα ἢ μέρος τῆς Τουρκίας εἰς ὃ δύναται νὰ καταπλεύσωσι τὰ ὀθωμανικὰ πλοῖα καὶ σκάφη, ἢ ἐκ τοιοῦτον λιμένος ἢ μέρος προσερχομένους, ὑπὸ ἕρους, οἵτινες δὲν θέλουσιν εἶναι ἐπαχθέστεροι τῶν ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἰθαγενῆ πλοῖα καὶ σκάφη, θὰ ἀπολαύσῃ δὲ ἰσότητος μετὰ τῶν ἰθαγενῶν πλοίων καὶ σκαφῶν ὡς πρὸς τὰς πάντοειδεῖς ἐν τῷ λιμένι καὶ ἐπὶ τῶν προκυμαίων ευκολίας καὶ ὑποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων τῶν ευκολιῶν ἐλλειμνίσσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τέλη χωρητικότητος, προκυμαίας, πλοηγικὰ, φαρικὰ, ὑγειονομικὰ καὶ τὰ πάσης φύσεως τοιαῦτα δικαιώματα καὶ τέλη, ἕτινα εἰσπράττονται ἐν ἑνόματι καὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδιωτῶν, σωματείων ἢ παντὸς εἶδους ἰδρυμάτων.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Τουρκία παρεχόμεναι εἰς οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην ξένην Δύναμιν ὄρισμένα πλεονεκτήματα, ταῦτα ἀμέσως καὶ ἄνευ ἕρων θὰ ἐπεξετείνοντο εἰς πάσας τὰς Συμμάχους Δυνάμεις.

Εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν προσώπων καὶ τοῖς πλοῖα καὶ σκαφῶν δὲν θὰ παρεμβάλλωνται ἕτερα προσκόμματα πλὴν τῶν ἀπορροδόντων ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων πρὸς τὰ τελωνεῖα, τὴν ἀστυνομίαν, τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὴν μετακίνησιν καὶ παλινοστήσιν τῶν μεταναστῶν, ὡς ἐπίσης πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἀπηγορευμένων ἐμπορευμάτων. Αἱ διατάξεις αὗται, λογικαὶ καὶ ὁμοίμορφοι, δεόν νὰ μὴ παρακωλύωσιν ἀσκόπως τὴν ἐμπορίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΛΙΜΕΝΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

Ἄρθρον 335.

Κηρύσσονται διεθνούς συμφέροντος καὶ ὑπάρχοντα εἰς τὸ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔργοις τοῦ παρόντος Τμήματος καθεστῶς οἱ ἀκόλουθοι λιμένες τῆς Ἀνατολῆς:

Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου μέχρι τοῦ Ντολμὺ—Μπαξέ·

Χαϊδάρι—Πασσαῖ·

Σμύρνης·

Ἀλεξανδρέττας·

Γιάφας·

Βασσόρας·

Τραπεζοῦντος (ὑπὸ τοὺς ὄρους τοὺς προβλεπομένους ἐν ἄρθρῳ 352)·

Βατούμ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν μεταγενεστέρων διατάξεων.

Οἱ λιμένες οὗτοι θὰ περιλάβωσιν ἐλευθέρως ζώνας·

Ἐκτὸς ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, τὸ διὰ τοὺς ἄνω ἀναφερομένους λιμένες καθεστὼς δὲν θίγει τὴν ἐδαφικὴν κυριαρχίαν.

1ov. Ναυσιπλοῖα

Ἄρθρον 336.

Εἰς τοὺς λιμένες οὗτινας κηρύσσονται διεθνοῦς συμφέροντος, οἱ ὑπήκοοι, αἱ περιουσίαι καὶ αἱ σημαῖαι πάντων τῶν Κρατῶν ἅτινα εἶναι μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ ἔχωσι πλήρη ἐλευθερίαν χρησιμοποίησεως τοῦ λιμένος. Θὰ ἀπολαύωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην καὶ καθ' ἕλα, ἀπολύτου ἰσότητος, ἴδια ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ λιμένι καὶ ἐπὶ τῶν προκυμαίων εὐκολίας καὶ υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων τῶν εὐκολιῶν ἐλλειμνίσσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τέλη χωρητικότητος, προκυμαίας, πλοηγικὰ, φαρικὰ, ὑγειονομικὰ καὶ τὰ πάσης φύσεως τοιαῦτα δικαιώματα καὶ τέλη, ἅτινα εἰσπράττονται ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδιωτῶν, σοματείων ἢ παντός εἶδους ἰδρυμάτων, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ τῶν ὑπηκόων, τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν σημαίων τῶν διαφόρων Κρατῶν καὶ τῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου τελεῖ ὁ λιμὴν.

Εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν προσώπων καὶ τὴν ναυσιπλοῖαν δὲν θὰ παρεμβάλλωνται ἕτερα προσκόμματα πλὴν τῶν ἀπορροφόντων ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων πρὸς τὰ τελωνεῖα, τὴν ἀστυνομίαν, τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὴν μετανάστευσιν καὶ παλινόστησιν τῶν μεταναστῶν, ὡς ἐπίσης πρὸς τὴν εἰσγαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἀπηγορευμένων ἐμπορευμάτων. Αἱ διατάξεις αὗται, λογικαὶ καὶ ἑμοιόμορφοι, δέον νὰ μὴ παρακωλύωσιν, ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου, τὴν ἐμπορίαν.

2ov. Δικαιώματα καὶ τέλη

Ἄρθρον 337.

Πᾶσα φορολογία καὶ πᾶν τέλος λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ λιμένος ἢ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ ἢ τῶν προσφερομένων ἐντὸς τοῦ λιμένος εὐκολιῶν θὰ εἰσπράττονται ὑπὸ τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 336 ὄρους ἰσότητος, δέον δὲ νὰ προσαρμύζωνται, τόσον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, πρὸς τὰς δαπάνας αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος διὰ τὴν διοίκησιν, τὴν συντήρησιν καὶ τὴν βελτιώσιν τοῦ λιμένος καὶ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ναυτιλίας.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 54, Μέρους Ι' (Πολιτικοὶ ὄροι) τῆς παρουσίας Συνθήκης, πᾶσα φορολογία καὶ πᾶν τέλος, πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ ἐν τοῖς ἄρθροις 338, 342 καὶ 343, ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 338.

Πάντα τὰ δεόντως ἐπιτρεπόμενα τελωνειακὰ, διαπύλια καὶ καταναλωσεως τέλη, ἅτινα εἰσπράττονται ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἢ ἐξαγόμενων, διὰ λιμένος διεπομένου ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος, ἐμπορευμάτων, δέον νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ, εἴτε ἢ σημαῖα τοῦ ἐκτελέσαντος ἢ μέλλοντος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μεταφορὰν πλοίου ἢ σκάφους εἶναι σημαῖα τοῦ ἀσχοῦντος τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν Κράτους εἴτε εἶναι πᾶσα ἄλλη σημαῖα. Ἐκτὸς εἰδικῶν περιστάσεων δικαιολογουσῶν ἐξαιρέσιν τινὰ δι' ἀνάγκης οἰκονομικᾶς, τὰ δικαιώματα ταῦτα δέον νὰ κανονίζωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς τιμὰς ὡς καὶ τὰ παρόμοια δικαιώματα τὰ εἰσπραττόμενα εἰς ἕτερα τελωνειακὰ σύνορα τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους. Πᾶσαι αἱ εὐκολίαι, αἵτινες ἠθέλον παρασχεθῆναι παρὰ τοῦ Κράτους τούτου ἐπὶ ἄλλων χερσαίων ἢ ὑδατινῶν ἰδῶν, ἢ εἰς ἑτέρους λιμένες, διὰ τὴν εἰσγαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων, θὰ παρασχεθῶσιν ἐπίσης εἰς τὴν εἰσγαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν διὰ τοῦ διεπομένου ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος λιμένος.

3ov. Ἔργα

Ἄρθρον 339.

Ἐλλείψει εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ λιμένος, τὸ Κράτος, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου τελεῖ ὁ λιμὴν, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἵνα ἀφαιρῇ πᾶν ἐμπόδιον καὶ ἀποτρέπῃ πάντα κίνδυνον τῆς ναυσιπλοΐας, ἐξασφαλίζῃ δὲ τὴν εὐχέρειαν τῶν κινήσεων τῶν πλοίων ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 340.

Τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου τελεῖ ὁ λιμὴν δέον νὰ μὴ ἐπιχειρῇ ἔργον τι δυνάμενον νὰ καταστήσῃ ἐπισηφαεῖς τὰς πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ λιμένος ἢ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ εὐκολίας.

4ον. Ζώνη ελευθέρων

"Αρθρον 341.

Αι παράγορουμεναι εύκολιαι έν τινι ελευθέρη ζώνη διά τήν κατασκευήν ή τήν χρησιμοποίησιν άποθηκών, ώς και διά τήν συσκευασιν ή τήν άνοιγμα των έμπορευμάτων, δέον νά ανταποκρίνονται πρός τας εκάστοτε έμπορικας άνάγκας. Πάν προϊόν, ούτινος ή κατασκευής ήθειεν επιτρέπεσθαι έν τή ελευθέρη ζώνη, θά είναι άπηλλοτριμένον δασμοϋ ή τέλους τελωνειακού ή άλλου οιασδήποτε φύσεως, εκτός του προβλεπομένου έν τω άρθρω 342 τέλους στατιστικής. Έλλείψει άντιθέτων διατάξεων τής παρούσης Συνθήκης, τό Κράτος υπό τήν κυριαρχίαν ή τήν έξουσίαν του όποιου τελεί ό λιμήν θά έχη τήν έξουσίαν νά επιτρέπη ή νά άπαγορεύη τας βιομηχανίας έν τή ελευθέρη ζώνη. Ούδεμία διάκρισις θά γίνηται έν σχέσει πρός οιαδήποτε των διατάξεων του παρόντος άρθρου, είτε μεταξύ προσώπων άνηκόντων εις διαφόρους εθνικότητας, είτε μεταξύ διαφόρου προελεύσεως ή προορισμού προϊόντων.

"Αρθρον 342.

Ουδέν τέλος ή δασμός, πλην των έν άρθρω 336 προβλεπομένων, θά επιβάλληται κατά τήν είσοδον των προϊόντων εις τήν ελευθέρην ζώνην ή κατά τήν έξοδον αυτών, οιαδήποτε και έν είναι ή ζώνη χώρα εξ ής προσέρχονται ή δι' ήν προσορίζονται, εκτός του τέλους στατιστικής, τό όποιον δέον νά μή υπερβαίνη 1 επί τοις χιλίοις επί τής αξίας. Τό προϊόν του έν λόγω τέλους στατιστικής θά χρησιμοποιήται άποκλειστικώς πρός δικτήρησιν τής υπηρεσίας εις ήν είναι ανατεθειμένος ό καταρτισμός των πινακων κινήσεως του εμπορίου και τής ναυτιλίας έν τή ελευθέρη ζώνη.

"Αρθρον 343.

Υπό τήν επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 344, τά έν άρθρω 338 προβλεπομένα τέλη δύνανται νά εισπράττωνται, υπό τους όριζομένους έν τω ειρημένω άρθρω όρους, επί των προσερχομένων εκ τής ελευθέρης ζώνης ή προσοριζομένων δι' αυτήν έμπορευμάτων κατά τήν εισαγωγήν αυτών εις τό έδαφος του Κράτους υπό τήν κυριαρχίαν ή τήν έξουσίαν του όποιου τελεί ό λιμήν ή κατά τήν εξαγωγήν των εκ του έδαφους τούτου.

"Αρθρον 344.

Τά προσερχόμενα εκ τής ελευθέρης ζώνης ή κατευθυνόμενα εις αυτήν πρόσωπα, έμπορεύματα, τεχυδρομεία, πλοία, σκάφη, άμαξαι, σιδηροδρομικαι άμαξαι ή άλλα μεταγωγικά μέσα, διασχίζοντα τό έδαφος του Κράτους, υπό τήν κυριαρχίαν ή τήν έξουσίαν του όποιου τελεί ό λιμήν, λογίζονται έν διαμετακινήσει διά του ειρημένου Κράτους εάν κατευθύνονται εις οιαδήποτε έτερον Κράτος ή προσέρχονται εξ αυτου.

5ον. Έκδικήσεις των διαφορών

"Αρθρον 345.

Υπό τήν επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 61, Μέρους I' (Πολιτικοί όροι), πάσαι αι αναφυόμεναι μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών διαφοραι έν σχέσει πρός τήν έρμηνείαν ή τήν εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 335—344, ώς επίσης γενικώς πάσαι αι διαφοραι μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών έν σχέσει πρός τήν χρησιμοποίησιν του λιμένος, θά κανονίζονται καθ' όν τρόπον θά όρίση ή Κοινωνία των Έθνων.

Αι διαφοραι αι άφορῶσαι εις τήν εκτέλεσιν έργων δυναμένων νά καταστήσωσιν επισφαλείς τας προς χρησιμοποίησιν του λιμένος ή των εισόδων αυτου εύκολίας θά υπόκεινται εις επείγουσαν διαδικασίαν, δύνανται δέ νά προκαλέσωσιν, υπό τήν επιφύλαξιν τής όριστικής γνωμοδοτήσεως ή αποφάσεως επί τής ούσίας τής διαφορας, προσωρινήν γνωμοδότησιν ή άπόφασιν διατάσσουσαν τήν άμεσον άναστολήν ή και εξαφάνισιν των ειρημένων έργων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΡΟΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΒΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΟΥΝΑΒΙΝ

"Αρθρον 346.

Επί τή αίτησει ένός των παραχθίων Κρατών πρός τό Συμβούλιον τής Κοινωνίας των Έθνων, ό Έβρος θέλει κρηυθῆ ποταμός διεθνής και υπαχθῆ υπό τό καθεστώς των διεθνών ποταμών τό προβλεπόμενον έν τοις άρθροις 332—338 τής μετά τής Γερμανίας συνολογήθεισης τῆ 28 Ιουνίου 1919 (ν. ήμ.) Συνθήκης Ειρήνης.

"Αρθρον 347.

Επί τή αίτησει ένός των παραχθίων Κρατών πρός τό Συμβούλιον τής Κοινωνίας των Έθνων, ό Έβρος θά τεθῆ υπό τήν διοίκησιν Διεθνούς Επιτροπῆς, περιλαμβανούσης ανά ένα αντιπρόσωπον των παραχθίων Κρατών, ένα αντιπρόσωπον τής Μεγάλης Βρετανίας, ένα αντιπρόσωπον τής Γαλλίας και ένα αντιπρόσωπον τής Ιταλίας.

Ἄρθρον 348.

Μὴ θιγομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 133, Μέρους Γ' (Πολιτικοὶ ὄροι), ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ ἀποδέχεται πάσας τὰς περὶ τοῦ Δουναβίου διατάξεις τὰς καταχωρισθείσας ἐν ταῖς Συνθήκαις Εἰρήνης ταῖς συνολογηθείσαις μετὰ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐτρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προκύπτει καθ' ἑαυτῶν τοῦ εἰρημένου ποταμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΟΡΟΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ὍΡΙΣΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ὍΡΙΣΜΕΝΩΝ ΛΙΜΕΝΩΝ

Ἄρθρον 349.

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλισθῆ εἰς τὴν Τουρκίαν ἐλευθέρου ἐξόδου εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν καὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἀναγνωρίζεται αὐτῇ ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως διὰ τῶν ἀποσπαιμένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν καὶ λιμένων

Ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως εἶναι ὅλα καθορίζεται ἐν τῷ ἀρθρῷ 328, μέχρις αὐτοῦ συνολογηθῆ γενικὴ σύμβασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅποτε αἱ διατάξεις τῆς νέας συμβάσεως θὰ ἀντικαταστήσωσι τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου ἀρθρου.

Ἰδιαιτέραι συμβάσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ἢ ὑπηρεσιῶν θὰ προσδιορίσωσι ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν τῇ συγκαταθέσει τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς—τοὺς ὄρους τῆς ἐνασχίσεως τῆς ὡς ἄνω παρεχομένης ἐξουσίας καὶ θὰ κανονίσωσιν ἰδίᾳ τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποιοῦσεως τῶν ἐν αὐτοῖς λιμένων καὶ ἐλευθέρων ζωνῶν, τὸν καταρτισμὸν ὁρομολογίων καὶ διατιμήσεων διεθνῶν (κοινῶν), συνεπαγομένων τὴν ἔκδοσιν κατ' εὐθείαν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1890 (v. ἡμ.), καὶ τῶν συμπληρωματικῶν διατάξεων, μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεώς της διὰ νέας Συμβάσεως.

Ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὰς ταχυδρομικάς, τηλεγραφικάς καὶ τηλεφωνικάς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 350.

Ἐν τῷ λιμένι Συβῆνης θέλει ἐκμισθωθῆ τῇ Τουρκίᾳ, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐὰν δὲν τεθῆ ὄριον τι ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὥρος τις, ὅστις θέλει ὑπαχθῆ ὑπὸ τὸ γενικὸν καθ' ἑαυτῶν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 341—344 ἐλευθέρων ζωνῶν καὶ χρησιμοποιοῦθῆ διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας διαμετακομίσειν τῶν ἐξ Τουρκίας προερχομένων ἢ δι' αὐτὴν προοριζομένων ἐμπορευμάτων.

Τὰ ὄρια τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ χώρου, ἡ ἔνωσις του μετὰ τῶν ὑπαρχόντων σιδηροδρόμων, ἡ διαρρύθμισις αὐτοῦ, ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεως του καὶ, ἐν γένει, πᾶσαι αἱ συνθήκαι τῆς χρησιμοποιοῦσεώς του, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθώματος, θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἐνός πληρεξουσίου τῆς Τουρκίας, ἐνός πληρεξουσίου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνός πληρεξουσίου ὑποδειχθησομένου ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Οἱ ὄροι οὗτοι δύνανται νὰ ἀναθεωρῶνται ἀνὰ πᾶν δέκατον ἔτος, κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Ἄρθρον 351.

Παρέχεται ἐλευθέρου ἐξόδου εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον, διὰ τοῦ λιμένος τοῦ Βαταῦμι, εἰς τὴν Γεωργίαν, τὸ Ἄζερμπαϊτζάν καὶ τὴν Περσίαν, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀρμενίαν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐξόδου θέλει ἐνασχεῖσθαι συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 349 ὄρους.

Ἄρθρον 352.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀποφάσεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἀρθρῷ 89, Μέρει Γ' (Πολιτικοὶ ὄροι), παρέχεται εἰς τὴν Ἀρμενίαν δικαίωμα ἐλευθέρου ἐξόδου εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον διὰ τοῦ λιμένος τῆς Τραπεζοῦντος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐξόδου θέλει ἐνασχεῖσθαι συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 349 ὄρους.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θέλει ἐκμισθωθῆ τῇ Ἀρμενίᾳ, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐὰν δὲν τεθῆ ὄριον τι ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὥρος τις ἐν τῷ λιμένι τῆς Τραπεζοῦντος ὁ ἡ ὥρος οὗτος θέλει ὑπαχθῆ ὑπὸ τὸ γενικὸν καθ' ἑαυτῶν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 341—344 ἐλευθέρων ζωνῶν καὶ χρησιμοποιοῦθῆ διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας διαμετακομίσειν τῶν ἐξ Ἀρμενίας προερχομένων ἢ δι' αὐτὴν προοριζομένων ἐμπορευμάτων.

Τὰ ὄρια τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ χώρου, ἡ ἔνωσις του μετὰ τῶν ὑπαρχόντων σιδηροδρόμων, ἡ διαρρύθμισις αὐτοῦ, ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεώς του καὶ, ἐν γένει, πᾶσαι αἱ συνθήκαι τῆς χρησιμοποιοῦσεώς του, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθώματος, θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἐνός πληρεξουσίου τῆς Ἀρμενίας, ἐνός πληρεξουσίου τῆς Τουρκίας καὶ ἐνός πληρεξουσίου ὑποδειχθησομένου ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Οἱ ὄροι οὗτοι δύνανται νὰ ἀναθεωρῶνται ἀνὰ πᾶν δέκατον ἔτος, κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Ἄρθρον 353.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναδόχων ἐταιρειῶν, τὰ ἐκ τῶν ἐδαφῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων προερχόμενα καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν προοριζόμενα ἢ ἀντιστρόφως ἐμπορεύματα, ὡς καὶ τὰ μέσῳ Τουρκίας διαμετακομιζόμενα καὶ ἐκ τῶν ἐδαφῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων προερχόμενα ἢ δι' αὐτὰ προοριζόμενα ἐμπορεύματα, θὰ ἀπολαύσῃ αὐτοδικαίως ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν σιδηροδρόμων, ὡς πρὸς τὰ εἰσπρακτικὰ τέλη (ὕπολογίζομένης πλάσῃ, ἐκπτώσεως καὶ ἐπιστροφῆς τέλους), τῶν εὐκολιῶν καὶ τῶν ἀπὸ πλάσῃ ἄλλης ἀπόψεως εὐνοϊκωτέρων ἔργων ὧν ἀπολαύουσι τὰ ἑμοσιδῆ ἐμπορεύματα ἕτερα μεταφέρονται διὰ τινος τῶν ὀθωμανικῶν γραμμῶν εἴτε πρὸς ἐσωτερικὴν ἐμπορίαν εἴτε πρὸς ἐξωτερικὴν, εἰσαγωγὴν ἢ διαμετακόμισιν, ὑπὸ ἁμοίας συνθήκας μεταφορᾶς, ἰδίᾳ ὅσον ἀρροῆ εἰς τὸ μήκος τῆς διαδρομῆς.

Διεθνῆ τιμολόγια, βασιζόμενα ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένων τιμῶν καὶ συνεπιγόμενα τὴν ἔκδοσιν κατ' εὐθείαν φορτωτικῶν, δεῶν νὰ καταρτισθῶσιν ὡς ἀξίωση τοῦτο παρὰ τῆς Τουρκίας μὲν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 354.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται, ὑπὸ τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ δευτέρῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιφυλάξεως, νὰ υπογράψῃ τὰς ἐν Βέρνη τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 1890, 20ῇ Σεπτεμβρίου 1893, 16ῃ Ἰουλίου 1895, 16ῃ Ἰουνίου 1898 καὶ 19ῃ Σεπτεμβρίου 1906 (ν. ἡμ.) ὑπογραφείσας Συμβάσεις καὶ Συμφωνίας, περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων σιδηροδρομικῶς.

Ἐάν, ἐν τῇ προθεσμίᾳ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἦθελον συναρθῆ διὰ τὴν μεταφορὰν σιδηροδρομικῶς ἐπιβατῶν, ἀποσκευῶν καὶ ἐμπορευμάτων, νέα σύμβασια πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 14ῆς Ὀκτωβρίου 1890 καὶ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων μεταγενεστέρων προσθέτων Συμφωνιῶν, ἢ νέα αὐτῆ σύμβασις, ὡς καὶ αἱ συμπληρωματικαὶ διατάξεις αἱ διέπουσι τὰς διεθνεῖς διὰ σιδηροδρόμου μεταφορὰς καὶ ἐπὶ τῆς συμβάσεως ταύτης τυχόν στηριζόμεναι, θὰ δεσμεύσῃ τὴν Τουρκίαν, καὶ ἂν ἐπι αὐτῇ ἀρνηθῆ νὰ μετάρχῃ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς συμβάσεως ἢ νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν. Μέχρι τῆς συναμομολογήσεως νέας συμβάσεως, ἢ Τουρκία θὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης καὶ τὰς ἀναφερομένας ἀνωτέρω μεταγενεστέρως προσθέτους Συμφωνίας, ὡς καὶ πρὸς τὰς συμπληρωματικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 355.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναδόχων ἐταιρειῶν, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ κινήσει μὲς ἢ πλεονόν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, νὰ συμπράξῃ εἰς τὸν καταρτισμὸν δρομολογίων μετὰ κατ' εὐθείαν εἰσιτηρίων διὰ τῆς ἐπιβάτας καὶ τὰς ἀποσκευῶν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν τῶν Δυνάμεων τούτων πρὸς ἀλλήλας ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην χώραν διὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους· πρὸς τοῦτο ἡ Τουρκία ἔρεται ἰδίᾳ νὰ δέχηται τὰς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων προερχόμενας ἀμαξοστοιχίας καὶ σιδηροδρομικὰς ἀμαξὰς καὶ νὰ τὰς ἐκπέμπῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν γραμμῶν μετὰ ταχύτητος τοῦλάχιστον ἴσης πρὸς τὴν τῶν καλλιτέρων αὐτῆς ἀμαξοστοιχιῶν μακρὰς διαδρομῆς. Αἱ ἄριστάι τιμαὶ ἐπὶ τῶν κατ' εὐθείαν τούτων ἀμαξοστοιχιῶν ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ὦσιν ἀνωτέραι τῶν εἰσπραττομένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαδρομῆς διὰ τὰς λειτουργήσας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔργους ταχύτητος καὶ ἀνάσεως ὀθωμανικὰς σιδηροδρομικὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Τὰ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔργους ταχύτητος καὶ ἀνάσεως ἐφαρμοστέα τιμολόγια ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν σιδηροδρόμων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μεταναστῶν, τῶν διευθυνομένων εἰς λιμένας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ ἐκεῖθεν προερχομένων, οὐδέποτε δύναται νὰ ὑποβάλλονται εἰς τέλος χιλιομετρικὴν ἀνώτερον τοῦ τέλους τῶν συμφερωτέρων τιμολογίων (ὕπολογίζομένης πλάσῃ ἐκπτώσεως καὶ ἐπιστροφῆς τέλους), ὧν ἦθελον ἀπολαβεῖ ἐπὶ τῶν ὡς εἰρήται σιδηροδρόμων οἱ μετανάσται οἱ διευθυνομένοι εἰς οἰονδήποτε ἕτερον λιμένα ἢ ἐκεῖθεν προερχόμενοι.

Ἄρθρον 356.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ἕπως, εἰδικῶς διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 355 προβλεπομένας κατ' εὐθείαν σιδηροδρομικὰς συγκοινωνίας ἢ τὰς μεταφορὰς μεταναστῶν διευθυνομένων εἰς λιμένας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ ἐκεῖθεν προερχομένων, μὴ λαμβάνῃ οὐδὲν τεχνικὴν, φορολογικὴν ἢ διοικητικὸν μέτρον, ὡς αἱ τελωνειακαὶ ἐπισιτικαὶ, τὰ μέτρα γενικῆς ἀστυνομίας, ὑγειονομικῆς τοιαύτης ἢ ἐλέγχου, ἕπερ ἦθελον ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρακώλυσιν ἢ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῶν ἐν λόγῳ συγκοινωνιῶν.

Ἄρθρον 357.

Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς, ἐν μέρει μὲν διὰ σιδηροδρόμου ἐν μέρει δὲ δι' ἐσωτερικῆς ναυσιπλοΐας, μετὰ ἢ ἀνευ

ἀπ' εὐθείας προπομπῶν, καὶ προαγγέλλονται διατάξεις ἢ ἀρχαριζοῦνται εἰς τὸ διακινῆμενον σιδηροδρομικῶς μέρος τῆς διαδρομῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΤΡΟΧΑΙΟΝ ΓΑΙΚΟΝ

Ἄρθρον 358.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ὡς πρὸς αἱ ὀθωμανικαὶ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι ἀρχαιολογούμεναι διὰ τὰς διεθνεῖς ὑπερρεσιὰς ὧσιν ἐρωδιχόμεναι δι' ὀθωμανικῶν ἐπιπροπόντων :

1ον) τὴν σύνδεσιν αὐτῶν εἰς τὰς κυκλοφοροῦσας ἐμπορικὰς ἀμαξοστοιχίας ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων αἵτινες συνεβλήθησαν διὰ τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 15ης Μαΐου 1886 (ν. ἡμ.), τροποποιουμένης τῆς 18ης Μαΐου 1907 (ν. ἡμ.), ἕνευ παρακολούσεως τῆς λειτουργίας τῆς συνεχοῦς τροχοπέδης, ἣτις θὰ ἐγένετο ἀποδεικτὴ ἐν ταῖς Χώρας ταύταις, ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

2ον) τὴν σύνδεσιν τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων εἰς πάσας τὰς κυκλοφοροῦσας ἐμπορικὰς ἀμαξοστοιχίας ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν γραμμῶν.

Τὸ τροχαῖον ὕλικόν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων θὰ ὑπάρκειται ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν γραμμῶν, ὡς πρὸς τὴν κυκλοφορίαν, τὴν συντήρησιν καὶ τὰς ἐπισκευὰς, εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους μεταχειρίσεως εἰς οὗς καὶ τὸ ὀθωμανικὸν ὕλικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Ἄρθρον 359.

Ἐπιρριπασσομένων ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν ὡς πρὸς τὰς μεταβιβάσεις τῶν λιμένων καὶ τῶν σιδηροδρόμων, τῶν ἀνηκόντων εἴτε εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, εἴτε εἰς ἰδιωτικὰς ἐταιρεῖας, καὶ περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ἀποσπομένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς καὶ τῶν δημοσιονομικῶν διατάξεων, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τοὺς ἀναδόχους καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ, ἡ μεταβίβασις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν γενήσεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦσας ὅρους :

1ον. Τὰ ἔργα καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις πασῶν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν θὰ παραδοῦσιν εἰς ἀκέραιον καὶ ἐν ὅσῳ ἐνεσσι καλῆκαταστάσει.

2ον. Ἐὰν δικάσῃν τι, ἔχον ἴδιον τροχαῖον ὕλικόν, περιλαμβανῆται ἰδιόκληρον ἐντὸς μεταβιβαζομένου ἐδάφους, τὸ ὕλικόν τοῦτο θὰ παραδοθῆ εἰς ἀκέραιον, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν κατὰ τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.), καὶ ἐν ὁμαλῇ καταστάσει συντηρήσεως, τῆς Τουρκίας ἐθλονομένης διὰ πᾶσαν ἀπόλειπιν ὑπελειμένην εἰς αἴτια ἐφ' ὧν εἶχεν αὐτὴ τὸν ἑλεγχον.

3ον. Ὡς πρὸς τὰς γραμμάς, τῶν ὁποίων ἡ διέθλυνσις, δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ εἰρηθῆ κατατεταμημένη, ἡ κατήνομή τοῦ τροχαίου ὕλικου θὰ ἀποφασισθῆ διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν διευθύνσεων ὑφ' ἃς θὰ ὑπάγωνται τὰ διάφορα τμήματα. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἡ ποσότης τοῦ ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων καταγεγραμμένου ὕλικου, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν κατὰ τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.), τὸ μῆκος τῶν γραμμῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπερρεσιτικῶν γραμμῶν, ἡ φύσις καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐν περιπτώσει διαφορίας, ἡ διαφορὰ θὰ λυθῆ ὑπὸ διατηρητοῦ ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅστις καὶ θὰ ὀρίσῃ, ὑπαρχούσης περιπτώσεως, τὰς ἀρεθισσομένας ἀτμομηχανὰς, σιδηροδρομικὰ ὀχήματα καὶ ἀμαξὰς εἰς ἕκαστον τμήμα, θὰ θέσῃ τοὺς ὅρους τῆς παραλαβῆς αὐτῶν καὶ θὰ κανονίσῃ τοὺς συνδυασμοὺς οὓς θὰ κρήνῃ ἀναγκάσιος πρὸς ἐξασφάλισιν ἐπὶ ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον τῆς συντηρήσεως τοῦ μεταβιβαζομένου ὕλικου εἰς τὰ ὑπάρχοντα συνεργεῖα.

4ον. Αἱ προμήθειαι, τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ ἐργαλεῖα θὰ παραδοῦσιν ὑφ' ἃς συνθήκας καὶ τὸ τροχαῖον ὕλικόν.

Ἄρθρον 360.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι παρατεῖται πάντων τῶν κατετημένων τυχόν δικαιωμάτων τῆς ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Ἐδσῆς καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν συμφωνίαν τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ὡς πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν διανομὴν παντός ὃ, τὴν ἀνήκει εἰς αὐτὸν καὶ παρ' αὐτοῦ χρησιμοποιουμένου. Ἐν ταῖς συμφωνίαις ταύταις, ἡ εἰδικὴ σημασία τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως δέον νὰ ἀναγνωρισθῆ καὶ ἐξασφαλισθῆ πλήρως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΠΕΡΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Άρθρον 361.

Υπό την επιβλέξιν των ιδιαιτέρων διατάξεων των περιεχομένων εν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, ὁσάκις, συνεπεία τῆς χαράξεως τῶν νέων συνόρων, γραμμῆ τις συνδέουσα δύο μέρη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χώρας διασχίξῃ ἑτέραν τινὰ χώραν, ἢ ὁσάκις διακλάδωσις τις ἀναχωροῦσα ἐκ μιᾶς χώρας κἀπαλήγῃ εἰς ἑτέραν χώραν, οἱ ὅροι τῆς ἐκμεταλεύσεως θὰ κανονισθῶσι διὰ συμφωνίας συνομολογουμένης μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων σιδηροδρομικῶν διευθύνσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ διευθύνσεις αὗται δὲν κατώρθουν νὰ ὁμοφωνήσωσιν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας ταύτης, αἱ διαπραγματεύουσαι θέλουσι λυθῆν ὑπὸ διαιτητοῦ ὑποδεικνυομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 359.

Ἡ ἐγκατάστασις πάντων τῶν νέων σιδηροδρομικῶν σταθμῶν ἐν τοῖς συνόροις τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Συμμάχων Κρατῶν ἢ τῶν νέων ὁρίων Κρατῶν, ὡς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν μετὰ τῶν σταθμῶν τούτων γραμμῶν θὰ κανονισθῶσι διὰ συμφωνιῶν συνομολογουμένων κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Άρθρον 362.

Θέλει συγκροτηθῆν διαρκὲς Συμβούλιον ἐκ τεχνικῶν ἀντιπροσώπων διοριζομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, τὸ ὅποιον θὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνῃ κοινὰ μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν μετὰ πλειόνων χωρῶν, τὰς ἀνταλλαγὰς σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν, τὰς δικτυήσεις διαδρομῶν ἐπὶ πλειόνων ἐδαφῶν, ὡς ἐπίσης ἐν σχέσει πρὸς πάντα τὰ τοιαῦτα ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς σιδηροδρόμους κειμένους ἐπὶ ἐδαφῶν ἄτινα ἀπετέλουν τὴν Ἰην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.) μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Άρθρον 363.

Ἐν ἐλλείψει ἀντιθέτων διατάξεων, ἐὰν, συνεπεία τῆς χαράξεως νέου τινὸς συνόρου, τὸ σύστημα τῶν ὕδατων (διωχέσεις, πλημμύραι, ἀρδεύσεις, ἀποξηράσεις ἢ ἄλλα παρόμοια ζητήματα) ἐν τινὶ Κράτει ἐξαρτῆται ἐξ ἔργων ἐκτελεσθέντων ἐν τῷ ἐδάφει ἑτέρου τινὸς Κράτους, ἢ ἐὰν γίνηται χορήγισ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς Κράτους, δυνάμει προγενεστέρων τοῦ πολέμου συνθησιῶν, ὕδατων ἢ ὑδραυλικῆς δυνάμεως σχηματιζομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑτέρου τινὸς Κράτους, τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη δέον νὰ προσέλθωσιν εἰς συνεννόησιν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τούτων καὶ τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων ἑκατέρου ἐξ αὐτῶν.

Ἐν ἐλλείψει συμφωνίας, θὰ ἀποφασίσῃ διαιτητῆς ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Άρθρον 364.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ μιᾶς ὁιασδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, τὰς προσηκούσας εὐκολίας πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν κυρίων τηλεγραφικῶν ἢ τηλεφωνικῶν γραμμῶν διερχομένων διὰ τῶν ὀθωμανικῶν ἐδαφῶν.

Αἱ περὶ τῶν πρόκειται εὐκολίαι θὰ περιλαμβάνωσι τὴν παραχώρησιν εἰς πᾶσαν τηλεγραφικὴν ἢ τηλεφωνικὴν ἐταιρείαν, ὑποδεικνυομένην ὑπὸ μιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, τοῦ δικαιώματος :

α') νὰ ἐγκαθιστῶν νέας γραμμὰς τηλεγραφικῶν ἢ τηλεφωνικῶν στύλων καὶ συρμάτων κατὰ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἢ ἑτέρων ὁδῶν συγκοινωνίας ἐν ὀθωμανικῷ ἐδάφει.

β') να επιθεωρηῆ, ἐν οἱαδήποτε στιγμήν, τὰς ἐν λόγῳ γραμμάς τηλεγραφικῶν ἢ τηλεφωνικῶν στύλων καὶ συρμάτων, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τοποθετημένα, κατόπιν συννηοσήσεως, ἐπὶ ὑπαρχόντων στύλων σύρματα, καὶ νὰ λαμβάνη πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διατήρησιν αὐτῶν ἐν καλῇ καταστάσει λειτουργίας·

γ') νὰ μεταχειρίζηται ἰδίους ὑπαλλήλους διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰρημένων τηλεγραφικῶν ἢ τηλεφωνικῶν γραμμῶν.

Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν εἰρημένων γραμμῶν ζητήματα, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὰ ἀντισταθμισματὰ ἢ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἰδιωτῶν, θὰ κανονισθῶσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἔρους ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τηλεγραφικῆς ἢ τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἐγκαθιστωμένης ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ὁθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 365.

Ἀνεξαρτήτως πάσης ἀντιθέτου διατάξεως τῶν ὑπαρχουσῶν συμβάσεων, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέπῃ, ἐπὶ τῶν πρόσφορωτέρων διὰ τὴν διεθνῆ συγκοινωνίαν γραμμῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεις, τὴν ἐλευθέραν μεταβίβασιν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἀνταποκρίσεων, προσερχομένων ἐκ μιᾶς οἱαδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἡμέρων ἢ μῆ, ἢ δι' αὐτὴν προοριζομένων. Αἱ ἀνταποκρίσεις αὗται δὲν θὰ ὑποβάλλονται εἰς οὐδεμίαν ἄσκοπον χρονοτριβὴν ἢ περιορισμὸν· θὰ ἀπολαύσῃ δὲ ἐν Τουρκίᾳ ὧν εὐκολιῶν καὶ αἱ ἐγγύροι ἀνταποκρίσεις, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα τῶν διαβιβάσεων. Οὐδεμία ὑποχρέωσις, οὐδεμία εὐκολία ἢ περιορισμὸς δύναται νὰ ἐξαρτηθῆ, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐκ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ἀποστολέως ἢ τοῦ παραλήπτου.

Ὅσακις, λόγῳ τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συνθήκης, γραμμὴ περιλαμβανόμενῃ ἕλλησι ἐξ ὀλοκλήρου ἐν ὀθωμανικῷ ἔδαφει διέρχονται δι' ἑδαφῶν πλείονων Κρατῶν, καὶ μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τηλεγραφικῶν διατιμήσεων διὰ νέας τινὲς διεθνῶς τηλεγραφικῆς συμβάσεως, τὰ ἐπὶ τῶν πλείονων ἑδαφῶν τηλεγραφικὰ τέλη δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπέρτερα ἐκεῖνων ἅτινα θὰ κατεβάλλοντο ἐὰν τὸ διατρεχόμενον ἑδάφος εἶχε παραμείνει ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν, ἢ δὲ διανομὴ τοῦ ὀλικοῦ τέλους μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν θὰ κανονισθῆ διὰ συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΚΑΛΩΔΙΑ

Ἄρθρον 366.

Ἡ Τουρκία δέχεται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπηρεσίαν ἢ ἑταιρείαν τὰ δικαιώματα προσγειώσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ καλωδίου Κωνσταντινουπόλεως—Κωνσταντινῆς.

Ἄρθρον 367.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται, ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ὑπαρχόντων τῆς, ὑπὲρ τῶν Πραγματοῦσάν Συμμάχων Δυνάμεων πάντων τῶν δικαιωμάτων, τίτλων ἢ προνομίων πάσης φύσεως, ἅτινα ἔχει ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ ἐπὶ μέρος τῶν καλωδίων Τξέδδας—Σουακεία καὶ Κύπρου—Λαοδικείας.

Ἐὰν τὰ συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἑδάφιον μεταβιβαζόμενα καθ' ὅλον ἢ ἐν μέρει καλωδία ἀνήκωσι κατὰ κυριότητα εἰς ἰδιώτας, ἢ ἄξια αὐτῶν, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῆ βιάσει τῆς ἀρχικῆς δαπάνης μειωμένης κατὰ τι λόγῳ ἀποσβέσεως ὀλικοῦ, θὰ μετανεχθῆ εἰς πίστωσιν τῆς Τουρκίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΜΕΤΡΑ ΤΙΝΑ ΕΚΤΡΑΒΕΣΕΩΣ

Ἄρθρον 368.

Ἡ Τουρκία θὰ ἐκτελῆ τὰς ὁδηγίας τὰς παρεχομένης αὐτῇ ἐπὶ ζητημάτων μεταφορᾶς ὑπὸ Ἀρχῆς ἐνεργήσεως ἐν ὀνόματι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων:

1ον) Διὰ τὰς μεταφορὰς στρατευμάτων τὰς εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας Συνθήκης συντελούμενας, ὡς καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ πρὸς στρατιωτικὴν χρῆσιν ὀλικοῦ, πυρομαχικῶν καὶ προμηθειῶν.

2ον) Προσωρινῶς δὲ, διὰ τὰς μεταφορὰς τοῦ ἐπισιτισμοῦ ὄρισμένων περιφερειῶν, διὰ τὴν ἔσον ἔνεστι ταχύτεραν ἀποκατάστασιν τῶν κανονικῶν ἔρων τῶν μεταφορῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν ὑπηρεσιῶν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΗΝΕΚΩΝ ΟΡΩΝ

Ἄρθρον 369.

Ἐν ἐλλείψει ἀντιθέτων διατάξεων ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, αἱ διαφοραὶ, αἵτινες θὰ ἀναφέροντο μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ λύονται καθ' ἕν τρίτον θὰ ὑρίσῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

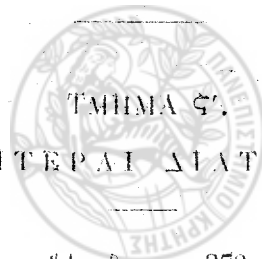
Ἄρθρον 370.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δύναται, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, νὰ προτείνῃ τὴν ἀναθεώρησιν ἐκείνων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἅτινα πραγματεύονται περὶ διηνεκῶς τινὸς δικαίτητου καθεστώτος.

Ἄρθρον 371.

Παρελθόντων τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 328-334, 353 καὶ 355-357 δύνανται, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, νὰ ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 373, τὰ ὠφελήματα μίᾳ οἰουδήποτε τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀπαριθμουμένοις ἄρθροις περιεχομένων διατάξεων δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτηθῶσιν ὑπὸ τινος τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπὲρ οἰουδήποτε τμήματος τῶν ἐδαφῶν αὐτῆς, διὰ τὸ ἕκαστον δὲν ἐχορηγήθη τυχὸν ἀμοιβαίότης.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 372.

Μὴ θιγομένων τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἐπιβαλλομένων αὐτῇ ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων ὑπὲρ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἡ Τουρκία υποχρεοῦται νὰ προσχωρήσῃ εἰς πᾶσαν τὴν συγκαταθέσει τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνομολογηθεσμένην, ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, γενικὴν σύμβασιν περὶ διεθνoῦς συστήματος διαμετακομίσεως, πλωτῶν ὁδῶν, λιμένων καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

Ἄρθρον 373.

Ἐν ἐλλείψει ἀντιθέτων ἰδιαιτέρων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους δὲν θέλουσι παρακολούσει τὴν ἐνάσκησιν εὐρυτέρων δικαιωμάτων, ὧν θὰ ἀπῆλθον οἱ ὑπῆκοοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων δυνάμει τοῦ καθεστώτος τῶν προσομολογήσεων ἢ πασῶν τῶν συμφωνιῶν αἵτινες θὰ ἀντικαθίσταν τυχὸν τὰς ἐν λόγῳ προσομολογήσεις.

καίται να συζητηθῶσιν ἐν τῇ Συνδιασκέψει, εἰς τοὺλάχιστον τῶν ὑποδεικνυμένων τεχνικῶν συμβούλων δέον να ἦ γυνή.

Τὰ Μέλη ὑποχρεοῦνται να διορίζωσι τοὺς μη κυβερνητικούς Πληρεξούσιους καὶ τεχνικούς συμβούλους ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν μᾶλλον ἐκπροσωποῦσάν εἴτε τοὺς ἐργοδότες εἴτε τοὺς ἐργάτας τῆς περι ἧς πρόκειται. Χώρας, ἐὰν καὶ καθ' ἑσὴν ὑφίστανται τοιαῦται ὀργανώσεις.

Οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι δύνανται να λαμβάνωσι τὸν λόγον μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ Πληρεξουσίου παρ' ᾧ εἰσὶ προσκεκολλημένοι καὶ τῇ εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως, δὲν δύνανται ὅμως παντάπασι να μετέχωσι τῶν ψηφοφοριῶν.

Ὁ Πληρεξούσιος δύναται, δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Πρόεδρον σημειώματος, να ὀρίσῃ ἓνα τῶν τεχνικῶν αὐτοῦ συμβούλων ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ὅποτε οὗτος δύναται ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην να μετέχῃ τῶν συζητήσεων καὶ τῶν ψηφοφοριῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν Πληρεξουσίων καὶ τῶν τεχνικῶν αὐτῶν συμβούλων θὰ ἀνακοινῶνται εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκάστου τῶν ἀποτελοῦντων τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν.

Τὰ πληρεξούσια ἐγγραφα τῶν Πληρεξουσίων καὶ τῶν τεχνικῶν αὐτῶν συμβούλων θὰ ἐξελέγχωνται ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, ἥτις δύναται, τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων τῶν ἐκπροσωπημένων ψήφων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων, να ἀπορρίψῃ τὴν παραδοχὴν παντὸς Πληρεξουσίου ἢ τεχνικοῦ συμβούλου, ὃν θὰ ἔκρινεν ὡς μὴ διορισθέντα συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 377.

Ἐκαστος Πληρεξούσιος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα να ψηφίσῃ ἀτομικῶς ἐφ' ὅλων τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Συνδιασκέψεως ζητημάτων.

Ἐὰν Κράτος τι, μέλος τῆς Ὀργανώσεως, δὲν διορίσῃ, ὡς δικαιούται, ἓνα τῶν μη κυβερνητικῶν Πληρεξουσίων, ὁ ἕτερος μὴ κυβερνητικὸς Πληρεξούσιος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα να μετέχῃ τῶν συζητήσεων τῆς Συνδιασκέψεως, ἀλλ' ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Συνδιασκέψις, δυνάμει τῆς παρεομένης αὐτῇ ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 326, ἀρνηθῇ να δεχθῇ Πληρεξούσιον Κράτους τινὸς ἀποτελοῦντος μέλος τῆς Ὀργανώσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλωσιν ἐφαρμοσθῆ ὡσεὶ ὁ ἐν λόγῳ Πληρεξούσιος δὲν εἶχε διορισθῇ.

Ἄρθρον 378.

Αἱ σύνοδοι τῆς Συνδιασκέψεως θὰ συγκροτῶνται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ ἐν οἰσδήποτε ἄλλῳ τόπῳ ὅστις θὰ ὀρίζετο ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως ἐν προγενεστέρᾳ συνόδῳ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων.

Ἄρθρον 379.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας θέλει ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θὰ ἀποτελῇ δὲ μέρος τοῦ συνόλου τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 380.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας θὰ διευθύνεται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐξ εἰκοσι-τεσσάρων μελῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁποίων ἰσχύουσιν αἱ ἐπόμεναι διατάξεις:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας συγκροτοῦσι:

Δώδεκα μέλη ἐκπροσωποῦντα τὰς Κυβερνήσεις:

Ἐξ μέλη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει Πληρεξουσίων τῶν ἐκπροσωποῦντων τοὺς ἐργοδότες:

Ἐξ μέλη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει Πληρεξουσίων τῶν ἐκπροσωποῦντων τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας.

Ἐκ τῶν δώδεκα μελῶν τῶν ἐκπροσωποῦντων τὰς Κυβερνήσεις θέλωσι διορισθῇ ὁκτώ μὲν ὑπὸ τῶν ἀποτελοῦντων μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν ὃν ἡ βιομηχανικὴ σπουδαιότης τυγχάνει ἢ μᾶλλον σημαντικὴ, τέσσαρα δὲ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑποδειχθησάμενων Κρατῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως, παρὰ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει κυβερνητικῶν Πληρεξουσίων, ἀποκλεισόμενων τῶν Πληρεξουσίων τῶν ὡς ἄνευ μνημονευόμενων ὁκτώ Κρατῶν.

Αἱ ἐνδεχόμεναι ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τίνα εἰσὶ τὰ ἀποτελοῦντα τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κράτη ἄτινα ἔχουσι τὴν σημαντικωτέραν βιομηχανικὴν σπουδαιότητα θὰ λύνονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής. Ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν κηρεουσῶν ἐδρῶν καὶ λοιπὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ζητήματα θὰ κανονίζωνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Συνδιασκέψεως.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν μελῶν ὡς Πρόεδρον καὶ θὰ συντάξῃ τὸν κανονισμὸν αὐτοῦ. Θὰ ἀνέρχεται δὲ καθ' ἄς ἐποχὰς αὐτὸ τοῦτο θέλει ὀρίζει. Εἰδικὴ σύνοδος δέον να συγκαληῖται ὁσάκις δέκα τοὺλάχιστον μέλη τοῦ Συμβουλίου ἤθελον διατυπώσῃ ἐγγράφον περὶ τούτου αἰτήσιν.

Ἄρθρον 381.

Τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας προϊσταται Διευθυντής, ὅστις διορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παρ' οὗ λαμβάνει ὀδηγίαν καὶ ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν τοῦ Γραφείου πορείαν, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ἑτέρου ἔργου ὅπερ ἤθελε τῷ ἀνατεθῇ.

Ὁ Διευθυντής ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ παρίσταται εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΙΒ΄.

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δεδομένου ότι σκοπός τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ ἡ τοιαύτη εἰρήνη δύναται νὰ ἐδραιωθῇ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης·

Δεδομένου ὅτι ὑφίστανται συνθήκαι ἐργασίας συνεπαγόμεναι πρὸς πολλοὺς ἀδικίαν, ἀθλιότητα καὶ στέρησις, τούτῳ ὑπερ γενῆ τοιαύτην δυσφορίαν ὥστε ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἁρμονία σύμπαντος τοῦ κόσμου νὰ περιφύγονται εἰς κίνδυνον, ἐπιείγει δὲ νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ συνθήκαι, ἐπὶ παραδειγματι, διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ὡρῶν τῆς ἐργασίας, διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς κατ' ἀνώτατον ὅρον διαρκείας τῆς ἡμερησίας καὶ ἐβδομαδιαίας ἐργασίας, διὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῆς συγχρότῆσεως τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, τῆς κατάπολεμῆσεως τῆς ἀργίας, τῆς ἐξασφαλίσεως ἡμερομισθίου ἐγγυώμενου προσήκοντα βιωτικῶς ὅρους, τῆς προστασίας τῶν ἐργατῶν ἀπὸ τῶν γενικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας προερχομένων δυστυχημάτων, τῆς προστασίας τῶν παιδῶν, τῶν ἐφήβων καὶ τῶν γυναικῶν, τῆς παροχῆς συντάξεως γήρατος καὶ ἀναπηρίας, τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀσχολουμένων ἐργατῶν, τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐλευθέρως συνεταιρίζεσθαι, τῆς ὁργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς διδασκαλίας καὶ ἄλλων ἀναλόγων μέτρων·

Δεδομένου ὅτι ἡ μὴ παραδοχὴ ὑφ' οἰουδήποτε Ἑθνους συστήματος ἐργασίας, ὄντως ἀνθρωπίνου, ἀποτελεῖ κώλυμα εἰς τὰς προσπάθειας τῶν ἐτέρων Ἑθνῶν, ἀτινα ἐπιθυμοῦσι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν χώραις·

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ὁρῶμενα οὐ μόνον ἐξ αἰσθημάτων δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πόθου ἐξασφαλίσεως διαρκεῶς ἐν τῷ κόσμῳ εἰρήνης, συνεφώνησαν τὰ ἐπόμενα :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ἄρθρον 374.

Συνιστᾶται Ὁργάνωσις διαρκῆς, ἐντέταλμένη τὴν ἐπιδιώξιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ προοιμίῳ ἐκτιθεμένου προγράμματος.

Τὰ ἀρχικά Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἔσονται Μέλη ἀρχικά τῆς Ὁργανώσεως ταύτης, ἐφεξῆς δὲ ἡ ἰδιώτης Μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θέλει συνεπάγεσθαι καὶ τὴν ἰδιότητα Μέλους τῆς ὁργανώσεως.

Ἄρθρον 375.

Ἡ Διαρκῆς Ὁργάνωσις περιλαμβάνει :

- 1ον) Τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀποτελούντων μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν·
- 2ον) Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας τελοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 380 προβλεπομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 376.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀποτελούντων μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν θὰ συνέρχεται ὁσάκις θὰ παρίσταται ἀνάγκη, ἥπαξ δὲ τοῖλάχιστον κατ' ἔτος· θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων ἐκάστου Κράτους, ἐκ τῶν ἐποίων οἱ μὲν δύο θὰ ᾧσι Πληρεξούσιοι τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ἕτεροι δύο θὰ ἐκπροσωποῦσιν ὁ μὲν τοὺς ἐργοδότας, ὁ δὲ τοὺς ἐργάτας, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐκάστου Κράτους ἀποτελοῦντας μέλος τῆς Ὁργανώσεως.

Ἐκαστος Πληρεξούσιος δύναται νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τεχνικῶν συμβούλων, δύο τὰ πολὺ δι' ἕκαστον ἰδιαιτέρου θέματος ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς συνόδου. Ὅσάκις ζητήματα εἰδικῶς ἐνδιαφέροντα τὰς γυναῖκας πρὸ-

Ἄρθρον 382.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ ἐκλογὴ δεόν νὰ γίνηται μεταξὺ προσώπων διαφόρων ἐθνικότητων, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάσης μερίμνης πρὸς ἐπίτευξιν καλλιτέρας ἀποδόσεως. Τινὰ τῶν προσώπων τούτων δεόν νὰ ᾧσι γυναῖκες.

Ἄρθρον 383.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας συνίστανται εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ μετάδοσιν πάσης πληροφορίας ἀφορώσης εἰς τὸν διεθνή κανονισμόν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ συστήματος τῆς ἐργασίας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων ἅτινα προτίθεται νὰ υποβάλῃ πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ἐπὶ τῷ τέλει συνομολογήσεως διεθνῶν συμβάσεων, ὡς ἐπίσης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης εἰδικῆς ἀνακρίσεως διατασσομένης ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως.

Θὰ προστοιμάξῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως.

Θὰ ἐκπληροῖ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα ὡς πρὸς πᾶσαν διεθνή διαφορὰν.

Θὰ συντάσῃ καὶ δημοσιεύῃ γαλλιστί καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην κριθησομένην κατάλληλον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γλώσσαν περιοδικὸν δελτίον, ἀφιερωμένον εἰς τὴν μελέτην τῶν διεθνῶς ἐνδιαφέροντος ζητημάτων τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐργασίας.

Ἐν γένει δὲ θὰ ἔχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀριζομένων καθηκόντων, πᾶσαν ἄλλην ἐξουσίαν καὶ πᾶν καθήκον, ἅτινα ἤθελε κρίνει σκόπιμον νὰ τῷ ἀναθέσῃ ἡ Συνδιάσκεψις.

Ἄρθρον 384.

Τὰ Ἰπουργεῖα τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν, τὰ μεριμνῶντα περὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, δύνανται νὰ ἐπικοινωνῶσιν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ, διὰ τοῦ παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως αὐτῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ἀντιπροσώπου, δι' οἰουδήποτε ἐτέρου ἀρμοδίου λειτουργοῦ, διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 385.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας δύναται νὰ αἰτῆται τὴν συνδρομὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ πᾶν ζήτημα ἐφ' οὗ δύναται οὗτος νὰ παρέλῃ αὐτῇ.

Ἄρθρον 386.

Ἐκαστον τῶν Μελῶν θὰ καταβάλλῃ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ διαμονῆς ἐξόδα τῶν Πληρεξουσίων αὐτοῦ καὶ τῶν τεχνικῶν τῶν συμβούλων, ὡς ἐπίσης τὰ τῶν Ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τῶν μετεχόντων, κατὰ τὰς περιπτώσεις, τῶν συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πᾶσα ἄλλη δαπάνη τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας, τῶν συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως ἢ τῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου θὰ καταβάλληται εἰς τὸν Διευθυντὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινωνίας.

Ὁ Διευθυντὴς θέλει εἶσθαι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν διαχείρισιν παντὸς καταβληθέντος αὐτῷ ποσοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἄρθρον 387.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνόδων τῆς Συνδιασκέψεως, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν πάσης ὑποβαλλομένης προτάσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κράτους τινὸς, μέλους τῆς Ὀργανώσεως, ἢ ὑπὸ πάσης ἄλλης ἀναφερομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 376 ὀργανώσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀναγραφτέα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ζητήματα.

Ἄρθρον 388.

Ὁ Διευθυντὴς ἐκπληροῖ χρεῖα Γραμματέως τῆς Συνδιασκέψεως καὶ δεόν νὰ ἀποστέλλῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐκάστης συνόδου, τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἐναρξέως αὐτῆς, πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν, μέσῳ δὲ τούτων, πρὸς τοὺς μὴ κυβερνητικοὺς Πληρεξουσίου, ἅμα τῷ διορισμῷ των.

Ἄρθρον 389.

Ἐκάστη τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικρούη τὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς συνόδου ἀναγραφὴν ἐνὸς ἢ πλείονων ἐκ τῶν προβλεπομένων θεμάτων. Ἡ αἰτιολογία τῆς ἐνστάσεως ταύτης δεῖν νὰ ἀναγράφηται ἐν ἐπισημαστικῷ ὑπομνήματι ἀπευθυνομένῳ πρὸς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀνακοινῇ τοῦτο εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὰ μέλη τῆς διαρκοῦς Ὁργανώσεως Κράτη.

Τὰ καθ' ὧν ἡ ἐνστάσις θέματα θὰ παραμένωσιν οὐχ ἥττον ἀναγεγραμμένα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἐὰν ἡ Συνδιάσκεψις ἀποφασίσῃ τοῦτο διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ἐκπεφρασμένων ψήφων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων.

Πᾶν ζήτημα περὶ οὗ, διὰ τῆς αὐτῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων, ἀποφασίζει ἡ Συνδιάσκεψις νὰ ἐξετασθῇ (ἄλλως ἢ ὡς προβλέπεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ) θὰ ἀναγράφηται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς ἐπομένης συνόδου

Ἄρθρον 390.

Ἡ Συνδιάσκεψις θὰ διατυπώσῃ τὸν κανονισμὸν τῆς λειτουργίας αὐτῆς καὶ θὰ ἐκλέγῃ τὸν Πρόεδρόν της· δύναται δὲ νὰ διορίξῃ ἐπιτροπὰς μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ ὑποβάλλωσιν ἐκθέσεις ἐφ' ὧν τῶν ζητημάτων ἅτινα κρίνει ἄξια μελέτης.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνωνται δι' ἀπλῆς τῶν ἐκπεφρασμένων ψήφων τῶν παρόντων μελῶν τῆς Συνδιασκέψεως πλειονοψηφίας καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς μείζων πλειονοψηφία δὲν προβλέπεται, εἰδικῶς ὑφ' ἐτέρων ἄρθρων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης.

Οὐδεμίαν πρότασις θεωρεῖται ἐπιψηφισθεῖσα ἐν ὀλίγῳ ἀριθμῷ τῶν ἐκπεφρασμένων ψήφων εἰναι κτώτερος τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ παρόντων Πληρεξουσίων.

Ἄρθρον 391.

Ἡ Συνδιάσκεψις δύναται νὰ διορίξῃ παρὰ ταῖς συνιστωμέναις ὑπ' αὐτῆς ἐπιτροπὰς τεχνικοῦς συμβούλους, οἵτινες θὰ ἔχωσιν ἀπλῶς συμβουλευτικὴν καὶ οὐχὶ ἀποφασιστικὴν ψήφον.

Ἄρθρον 392.

Ὅσακις ἡ Συνδιάσκεψις ἀποφαινέται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς προτάσεων σχετικῶν πρὸς τι ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θέμα, ὀφείλει νὰ καθορίξῃ ἂν αἱ ἐν λόγῳ προτάσεις δεῖν νὰ διατυπωθῶσιν ὑπὸ τύπον: α') «συστάσεως» ὑποβλητέας εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Μελῶν, ὅπως τύχη ἀποτελεσματικῆς ἐφαρμογῆς ὡς νόμος τοῦ Κράτους ἢ ἄλλως πως, ἢ β') σχεδίου διεθνοῦς συμβάσεως κυρωτέας ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν.

Ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιπτώσεσιν, ἵνα σύστασις τις ἢ σχέδιον συμβάσεως γίνωσιν ἀποδεκτὰ πρὸς ὀριστικὴν ψήφισιν ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, ἀπαιτεῖται πλειονοψηφία τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων.

Διατυπούσα σύστασιν τινα ἢ σχέδιον συμβάσεως γενικῆς ἐφαρμογῆς, ἡ Συνδιάσκεψις δεῖν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς χώρας ἐν αἷς τὸ κλίμα, ἡ ἀτελής ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανικῆς ὀργανώσεως ἢ ἄλλαι εἰδικαὶ περιστάσεις καθιστῶσιν σιωδῶς διαφόρους τὰς συνθήκας τῆς βιομηχανίας, νὰ ὑποβάλλῃ δὲ οἷας τροπολογίας ἢ θελεῖ κρίνει τυχὸν ἀναγκαίας πρὸς πλήρωσιν τῶν οἰκείων ἐν ταῖς χώραις ταύταις συνθηκῶν.

Ἀντίτυπον τῆς συστάσεως ἢ τοῦ σχεδίου συμβάσεως θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ θὰ κατατίθεται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ ἀνακοινῇ εἰς ἕκαστον τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν κειρωμένον πιστὸν ἀντίγραφον τῆς συστάσεως ἢ τοῦ σχεδίου συμβάσεως.

Ἐκάστη Κυβέρνησις, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως (ἢ, ἂν ἐνεκεν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἀποβῆναι τοῦτο ἀνέφικτον ἐντὸς προθεσμίας ἔτους, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελε καταστῆ δυνατὸν, ἀλλ' οὐδέποτε πέρα τῶν δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως) τὴν σύστασιν ἢ τὸ σχέδιον συμβάσεως πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἢ τὰς ἐξουσίας τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τῶν ὑποίων ἀνάγεται τὸ θέμα, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καταστῆ νόμος, ἢ ὅπως ληφθῶσιν ἄλλης φύσεως μέτρα.

Προκειμένου περὶ συστάσεως, αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν θὰ πληροφωρῶσι τὸν Γενικὸν Γραμματέα περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων.

Προκειμένου περὶ σχεδίου συμβάσεως, ἡ Κυβέρνησις Κράτους ἀποτελοῦντος μέλος τῆς Ὁργανώσεως, ἥτις θέλει ἐπιτύχει τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἀρμοδίας ἐξουσίας ἢ ἐξουσιῶν, θὰ ἀνακοινῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τὴν ὀριστικὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως καὶ θὰ λαμβάνῃ τὰ τυχὸν ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Ἐὰν σύστασιν τινα δὲν ἤθελεν ἐπακολουθήσῃ νομοθετικὴ πρᾶξις ἢ ἄλλα μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, ἢ ἐὰν σχέδιόν τι συμβάσεως δὲν τύχη τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐξουσίας ἢ τῶν ἐξουσιῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τῶν ὑποίων ἀνάγεται τὸ θέμα, τὸ ἀποτελοῦν μέλος τῆς Ὁργανώσεως Κράτος εἰς οὐδεμίαν ἐτέραν ὑποβάλλεται ὑποχρέωσιν.

Προκειμένου περὶ ὁμοσπόνδου Κράτους, οὗτινος τὸ δικαίωμα προσχωρήσεως εἰς σύμβασιν ἀφορῶσαν εἰς ζητήματα ἐργασίας ὑπόκειται εἰς ὀρισμένους περιορισμούς, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῇ σχέδιόν τι συμβάσεως, ὑποκείμενον εἰς τοὺς περιορισμούς τούτους ὡς ἀπλῆν σύστασιν, ὅποτε θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς συστάσεις.

Τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον δεῖν νὰ ἐρμηνεύηται συμφώνως πρὸς τὴν ἐπομένην ἀρχήν:

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλει αἰτεῖσθαι παρὰ τινος τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν ἢ ἐλάττωσις τῆς ἤδη χορηγημένης ὑπὸ τῆς νομοθεσίας αὐτοῦ προστασίας πρὸς τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ἐργάτας, ὡς συνέπεια τῆς ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως παραδοχῆς συστάσεως τινος ἢ σχεδίου συμβάσεως.

Άρθρον 393.

Πᾶσα εὐταίρα ἐπικυρωμένη σύμβασις θά καταχωρίζηται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν· ἀλλὰ θά δεσμεύῃ μόνον τὰ ἐπικυρωσάντα αὐτήν Κράτη.

Άρθρον 394.

Ἦν σχέδιον, ὅπιερ, κατὰ τὴν τελικὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψήφισιν, δὲν ἤθελε λάβει τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκπεφρασμένων ψήφων τῶν παρόντων μελῶν, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρως συμβάσεως μεταξὺ τῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ἐκ τῶν ἀποτελούντων μέλη τῆς διαρκεῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν.

Πᾶσα τοιαύτη ἰδιαιτέρα σύμβασις δεόν νὰ ἀνακοινῆται ὑπὸ τῶν ἀνδιαφερομένων Κυβερνήσεων εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅστις θά φροντίσῃ περὶ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς.

Άρθρον 395.

Ἐκαστον τῶν ἀποτελούντων νὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἀπευθίνη πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας ἐτήσιον ἐκθέσιν περὶ τῶν ληφθέντων ὑπ' αὐτοῦ μέτρων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συμβάσεων εἰς ἃς προσεχώρησεν. Αἱ ἐν λόγῳ ἐκθέσεις θά συντάσσωνται συμφώνως πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τύπον, δεόν δὲ νὰ περιέχωσι πᾶσαν πληροφορίαν αἰτουμένην ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ Διευθυντὴς ὑποβάλλει περίληψιν τῶν ἐν λόγῳ ἐκθέσεων εἰς πρώτην σύνοδον τῆς Συνδιασκεψέως.

Άρθρον 396.

Πᾶσα πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας ἀπειθυνομένη ἀναφορά ἐκ μέρους ἐπαγγελματικῆς τινος ὁργάνωσης, ἐργατικῆς ἢ ἐργοδοτικῆς, κατὰ τὴν ἰσχύϊν ἐν ἀντιθέσει τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν δὲν θά εἶχεν ἐξασφαλίσαι ἐπαρκῶς τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεώς τινος εἰς ἣν τὸ ἐν λόγῳ Κράτος προσεχώρησε, διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβέρνησιν, ἥτις δύναται καὶ νὰ κληθῇ ὅπως ποιήσῃται ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅταν δῆλωσιν ἠθέλον ἀκριβῶς.

Άρθρον 397.

Ἐὰν αἰδεμία δῆλωσις ληφθῇ ἐκ μέρους τῆς καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως, ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας, ἢ ἐὰν ἡ ληφθεῖσα δῆλωσις δὲν ἐκίνηται ἐπαρκῶς εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοῦτο δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ληφθεῖσας ἀναφορᾶς καὶ τῆς τυχόν πρὸς αὐτὴν ἀπαντήσεως.

Άρθρον 398.

Ἐκαστον Κράτος, μέλος τῆς Ὀργανώσεως, δύναται νὰ μνηθῇ ἐνώπιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας ἄτερον Κράτος, μέλος ἐπίσης τῆς Ὀργανώσεως, ὅπιερ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, δὲν ἐξασφαλίζει ἐπαρκῶς τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεώς τινος ἢ ἀμφοτέρω ἐπικυρώσων συμφώνως πρὸς τὰ προηγουμένα ἄρθρα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἂν τὸ κρίνῃ σκόπιμον, δύναται, πρὶν ἢ ἀναβῆσθαι τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν κατωτέρω ὀριζομένην διαδικασίαν, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῆς καθ' ἧς ἡ μήνυσις Κυβερνήσεως, ὡς ὀρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 396.

Ἐὰν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν κρίνῃ ἐπάρκειας νὰ ἀνακινώσῃ τὴν μήνυσιν πρὸς τὴν καθ' ἧς αἴτη Κυβέρνησιν, ἢ ἐὰν, τῆς ἀνακινώσεως ταύτης γενομένης, οὐδεμία ληφθῇ ικανοποιητικὴ διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπάντησις, ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας, δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ προκλήσῃ τὴν συγκροτήσασιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως προβῇ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἐνεργήσαντος ζητήματος καὶ ὑπεβάλλῃ ἐκθέσιν περὶ αὐτοῦ.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία δύναται νὰ ἐναληφθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἐπὶ τῇ ἐγκαλήσει Πληρεξούσιου τινος ἐν τῇ Συνδιασκεψίᾳ.

Ὅσακις ζήτημά τι, ἐγερθὲν ἐν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 397 ἢ 398, ἔλθῃ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως, δὲν ἔχη ἤδη ἀντιπρόσωπον ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, δικαιούται νὰ ἐρίσῃ Πληρεξούσιον ἵνα μετὰσχῇ τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συσκέψεων τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θά διεξαχθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ συζητήσεις δεόν νὰ κοινοποιηθῇ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ πρὸς τὴν καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβέρνησιν.

Άρθρον 399.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐκαστον τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως Κρατῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐρίσῃ, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τρεῖς εἰδικούς ἐπὶ βιομηχανικῶν ζητημάτων, τὸν πρῶτον ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἐργαδοτάς, τὸν δευτέρον τοὺς ἐργάτας καὶ τὸν τρίτον ἀνεξάρτητον καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ. Τὸ σύνολον τούτων θέλει ἀποτελέσαι κατάλογον ἐκ τοῦ ἑποίου θά ἐκλέγωνται τὰ μέλη τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ ἐξελέγῃ τοὺς τίτλους τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ νὰ ἀποκρούσῃ, διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ἐκπεφρασμένων ψήφων τῶν παρόντων Ἀντιπροσώπων, τὸν διορισμὸν ἐκείνων ὧν οἱ τίτλοι δὲν θά ἐπλήρουν τυχόν τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θά ὀρίξῃ τρεῖς πρόσωπα,

εκλεγόμενα ἐξ ἐκάστης τῶν τριῶν κατηγοριῶν τοῦ καταλόγου, πρὸς συγκρότησιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ ὀρίζη ἐν τῶν τριῶν τούτων προσώπων ὅπως προεδρεύη τῆς ὡς εἴρηται ἐπιτροπῆς. Οὐδὲν τῶν οὕτως ὀριζομένων τριῶν προσώπων δύναται νὰ ἀνήκῃ εἰς τι ἐκ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, μελῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Ἄρθρον 400.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μὴνυσίς τις παραπεμφθῆ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 398, ἐνώπιον ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκαστον τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν, εἴτε ἀμέσως ἐνδιαφερόμενον εἴτε μὴ ἐν τῇ μὴνύσει, ὑποχρεῖται νὰ παράσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πᾶσαν πληροφορίαν ἣν τυχὸν ἤθελεν ἔχει ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς μὴνύσεως.

Ἄρθρον 401.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἐξετάσεως τῆς μὴνύσεως, θὰ συντάσῃ ἐκθέσιν, ἐν ἣ θὰ καταχωρίζη πάντα τὰ παρ' αὐτῆς ἐξακριβωθέντα πραγματικὰ γεγονότα τὰ χρήσιμα πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς διενέξεως, ὡς ἐπίσης τὰς συστάσεις ἃς θὰ ἐθεώρῃ ὅτι ὄφειλε νὰ διατυπώσῃ ὡς πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς βελτιστοποίησιν τῆς ἐγκαλοῦσης Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας ἐντὸς τῶν ἰσχύοντων τῶν μέτρων ταῦτα δέον νὰ ληφθῶσιν.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ ὀρίζη ἐπίσης, ὑπαρχούσης περιπτώσεως, τὰ ἐναντίον τῆς καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως οἰκονομικὰ μέτρα, ἅτινα ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔκρινε σκόπιμα καὶ ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων θὰ ἦτο κατὰ τὴν κρίσιν τῆς δεδικοιολογημένης.

Ἄρθρον 402.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν θέλει ἀνακοινῆσθαι τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἐκάστην τῶν ἐν τῇ διενέξει ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ θέλει μεριμνᾶν περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς.

Ἐκάστη τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματεῆ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ἐντὸς προθεσμίας μῆνος, ἐὰν ἀποδέχῃται ἢ μὴ τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς περιεχομένας συστάσεις καὶ, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς, ἐὰν ἐπιθυμῇ τὴν ὑποβολὴν τῆς διενέξεως ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἄρθρον 403.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν ἐκ τῶν Κρατῶν, μελῶν τῆς Ὁργανώσεως, δὲν λάβῃ, ὡς πρὸς σύστασιν τινα ἢ σχέδιόν τι συμβάσεως, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 392 διατυπωμένα μέτρα, πᾶν ἕτερον Κράτος, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃται περὶ τούτου εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 404.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἐπὶ μὴνύσεως ἢ ζητήματος ὅπερ ἤθελεν ὑποβληθῆ αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 402 ἢ 403, εἶναι ἀνέκκλητος.

Ἄρθρον 405.

Αἱ ἐνδεχόμεναι προτάσεις ἢ συστάσεις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἐπικυρῶνται, τροποποιῶνται ἢ ἀκυρῶνται ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ὅπερ δέον, ὑπαρχούσης περιπτώσεως, νὰ ὀρίζη τὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα ἅτινα θὰ ἐνόμιζε προσηκόντα νὰ λάβῃ ἐναντίον ὑπαίτιου τινὸς Κυβερνήσεως καὶ ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων θὰ ἦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δεδικοιολογημένης.

Ἄρθρον 406.

Ἐὰν Κράτος τι οἰονδήποτε, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, δὲν συμμορφωθῆ, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, πρὸς τὰς τυχόν περιεχομένας συστάσεις εἴτε ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἴτε ἐν τῇ ἀπόφάσει τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, πᾶν ἕτερον Κράτος, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ τοῦ εἰρημένου Κράτους τὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα, ἅτινα ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου θὰ ἐκήρυττον ἐφαρμοστέα ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρον 407.

Ἡ ὑπαίτιος Κυβέρνησις δύναται, ἐν πάσῃ στιγμῇ, νὰ πληροφορηθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅτι ἔλαβε τὰ ἀναγκαιότερα μέτρα ὅπως συμμορφωθῆ εἴτε πρὸς τὰς συστάσεις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἴτε πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀπόφάσει τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης περιεχομένας, νὰ αἰτήσῃται δὲ παρὰ τοῦ Συμβουλίου ὅπως εὐαρεστούμενον προβῆ, διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, εἰς τὴν σύστασιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐντεταλμένης νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 399, 400, 401, 402, 404 καὶ 405, ἐὰν δὲ ἡ ἐκθεσις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ὦσιν ἐθνοϊκά πρὸς τὴν ὑπαίτιον Κυβέρνησιν, αἱ λοιπαὶ Κυβερνήσεις ὀφείλουσι πάραυτα νὰ ἄρῃσι τὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα ἅτινα ἔλαβον κατὰ τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους.

εκλεγόμενα ἐξ ἐκάστης τῶν τριῶν κατηγοριῶν τοῦ καταλόγου, πρὸς συγκρότησιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ πλεόν δὲ θὰ ὀρίζῃ ἐν τῶν τριῶν τούτων προσώπων ὅπως προεδρεύῃ τῆς ὡς εἴρηται ἐπιτροπῆς. Οὐδὲν τῶν οὕτως ὀρισμένων τριῶν προσώπων δύναται νὰ ἀνήκῃ εἰς τι ἐκ τῶν ἀμέσως ἀνδιαφερομένων Κρατῶν, μελῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Ἄρθρον 400.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μὴνυσίς τις παραπεμφθῆ, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 398, ἐνώπιον ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκαστον τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν, εἴτε ἀμέσως ἀνδιαφερόμενον εἴτε μὴ ἐν τῇ μὴνύσει, ὑποχρεούται νὰ παρίσχη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πᾶσαν πληροφορίαν ἣν τυχὸν ἤθελεν ἔχει ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς μὴνύσεως.

Ἄρθρον 401.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἐξετάσεως τῆς μὴνύσεως, θὰ συντάσῃ ἔκθεσιν, ἐν ἣ θὰ καταχωρίσῃ πάντα τὰ παρ' αὐτῆς ἐξακριβωθέντα πραγματικὰ γεγονότα τὰ χρήσιμα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς διενέξεως, ὡς ἐπίσης τὰς συστάσεις ἃς θὰ ἐθεώρῃ ὅτι ὄφειλε νὰ διατυπώσῃ ὡς πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἐκκατάστασιν τῆς ἐγκαλούσης Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς τὰς προθεσμίας ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ μέτρα ταῦτα δεόν νὰ ληφθῶσιν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη θὰ ὀρίζῃ ἐπίσης, ὑπαρχούσης περιπτώσεως, τὰ ἐναντίον τῆς καθ' ἧς ἡ αἰτίασις Κυβερνήσεως οἰκονομικὰ μέτρα, ἅτινα ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔκρινε σκόπιμα καὶ ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων θὰ ἦτο κατὰ τὴν κρίσιν τῆς δεδικαιολογημένη.

Ἄρθρον 402.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει ἀνακοινῶσθαι τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἐκάστην τῶν ἐν τῇ διενέξει ἀνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ θέλει μερικῶν περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς.

Ἐκάστη τῶν ἀνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐντὸς προθεσμίας μηνός, ἐὰν ἀποδέχῃται ἢ μὴ τὰς ἐν τῇ ἔκθεσει τῆς Ἐπιτροπῆς περιεχομένας συστάσεις καὶ, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς, ἐὰν ἐπιθυμῇ τὴν υποβολὴν τῆς διενέξεως ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 403.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν ἐκ τῶν Κρατῶν, μελῶν τῆς Ὁργανώσεως, δὲν λάβῃ, ὡς πρὸς σύστασιν τινα ἢ σχέδιόν τι συμβάσεως, τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 392 διατασσόμενα μέτρα, πᾶν ἕτερον Κράτος, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃται περὶ τούτου εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνῶς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 404.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης ἐπὶ μὴνύσεως ἢ ζητήματος ὅπερ ἤθελεν ὑποβληθῆ αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 402 ἢ 403, εἶναι ἀνέκκλητος.

Ἄρθρον 405.

Αἱ ἐνδεχόμεναι προτάσεις ἢ συστάσεις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἐπικυρδῶνται, τροποποιῶνται ἢ ἀκυρδῶνται ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης, ὅπερ δεόν, ὑπαρχούσης περιπτώσεως, νὰ ὀρίζῃ τὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα ἅτινα θὰ ἐνόμιζε προσήκον νὰ λάβῃ ἐναντίον ὑπαίτιου τινὸς Κυβερνήσεως καὶ ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Κυβερνήσεων θὰ ἦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δεδικαιολογημένη.

Ἄρθρον 406.

Ἐὰν Κράτος τι οἰονδήποτε, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, δὲν συμμορφωθῆ, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, πρὸς τὰς τυχὸν περιεχομένας συστάσεις εἴτε ἐν τῇ ἔκθεσει τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἴτε ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης, πᾶν ἕτερον Κράτος, μέλος τῆς Ὁργανώσεως, δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ τοῦ εἰρημένου Κράτους τὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα, ἅτινα ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκήρυττον ἐφαρμοστέα ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρον 407.

Ἡ ὑπαίτιος Κυβέρνησις δύναται, ἐν πάσῃ στιγμῇ, νὰ πληροφορήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅτι ἔλαβε τὰ ἀναγκασιώτατα μέτρα ὅπως συμμορφωθῆ εἴτε πρὸς τὰς συστάσεις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἴτε πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης περιεχομένας, νὰ αἰτήσῃται δὲ παρὰ τοῦ Συμβουλίου ὅπως εὐχεστατόμενον προβῇ διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματεῖος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὴν σύστασιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐντεταλμένης νὰ ἐξακρίβωσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 399, 400, 401, 402, 404 καὶ 405, ἐὰν δὲ ἡ ἔκθεσις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνῶς Δικαιοσύνης ὧσιν ἐννοιαί πρὸς τὴν ὑπαίτιον Κυβέρνησιν, αἱ λοιπαὶ Κυβερνήσεις ὀφείλουσι πάραυτα νὰ ἀφῶσι τὰ οἰκονομικῆς φύσεως μέτρα ἅτινα ἔλαβον κατὰ τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 408.

Τὰ Μέλη υποχρεούνται νὰ εφαρμόζωσι τὰς συμβάσεις εἰς ἃς προσεχώρησαν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, εἰς ἐκείνας τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν ἢ κτήσεων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν ἀπολαύουσι πλήρους αὐτοδιοικήσεως, τοῦτο δὲ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους ἐπιφυλάξεις :

1ον) ὅτι δὲν ἀποβαίνει ἀνεφάρμοστος ἡ σύμβασις λόγῳ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν

2ον) ὅτι δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσι εἰς τὴν σύμβασιν ἀναγκαῖαι τυχόν τροποποιήσεις ἕως αὕτη προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Ἐκαστὸν τῶν ἀποτελούντων μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν ὑφείλει νὰ ἀνακοινῇ πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας τὴν ἣν προτίθεται νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ἀποικιῶν ἢ κτήσεων αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ χωρῶν, αἵτινες δὲν ἀπολαύουσι πλήρους αὐτοδιοικήσεως.

Άρθρον 409.

Αἱ τροποποιήσεις τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, αἵτινες θὰ γίνωσιν ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τῆ πλειονοψηφείᾳ τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Πληρεξουσίων, θὰ ὄσιν ἐκτελεσταὶ ἅμα τῇ ἐπικυρώσει αὐτῶν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ὧν οἱ ἀντιπρόσωποι ἀποτελοῦσι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Άρθρον 410.

Πᾶν ζήτημα ἢ δυσχέρεια περὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τῶν βραδύτερον συνομολογηθῶσάντων συμβάσεων ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως Κρατῶν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ὡς εἴρηται Μέρους, θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου Διεθνoῦς Δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΒΛΗΘΕΝΑ

EN TH META THS GERMANIAS SYNOMOLOGHΘEISEH TH 28 IOYNIΟΥ 1919 (N. HM.)
ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

Άρθρον 411.

Ἡ πρώτη σύνοδος τῆς Συνδιασκέψεως γενήσεται κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1919. Ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερῆσις διατάξις τῆς συνόδου καθορίζονται ἐν τῷ προσαρτωμένῳ ἄδε Παρατῆματι :

Ἡ σύγκλησις καὶ ὀργάνωσις τῆς πρώτης ταύτης συνόδου θέλουσιν γίνεαι ἐπιμελείᾳ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑποδεικνυομένης ἐν τῷ μνημονευομένῳ ἀνωτέρῳ Παρατῆματι Κυβερνήσεως, βοηθουμένης, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προστασιασίαν τῶν ζητημάτων, ὑπὸ διεθνoῦς ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας τὰ Μέλη ὀρίζονται ἐν τῷ αὐτῷ Παρατῆματι.

Αἱ δαπάναι τῆς πρώτης ταύτης συνόδου καὶ πάσης ἄλλης μεταγενεστέρως τοιαύτης, μέχρις οὗ καταστῆ δυνατὸν νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν αἱ ἀναγκαῖοι πιστώσεις, ἐξαιρουμένων τῶν δαπανῶν μετακινήσεως τῶν Πληρεξουσίων καὶ τῶν τεχνικῶν αὐτῶν συμβούλων, θέλουσι κατανεμηθῆ μεταξὺ τῶν Μελῶν ἐν τῇ ὀριζομένη ἀναλογίᾳ διὰ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως.

Άρθρον 412.

Μέχρι συγκροτήσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, πᾶσαι αἱ ἀνακινώσεαι αἵτινες, δυνάμει τῶν προηγουμένων άρθρων, δεόν νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας, θὰ φυλάσσωνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας, ὅστις θὰ γνωστοποιῇ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

Άρθρον 413.

Μέχρι συγκροτήσεως τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου Διεθνoῦς Δικαιοσύνης, αἱ διαφοραὶ αἵτινες, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Μέρους τῆς παρούσης Συνθήκης, δεόν νὰ υποβάλλωνται αὐτῷ, θὰ παραπέμπωνται εἰς δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν μετ' ἑαυτῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πρώτη Σύνοδος της Συνδιασκέψεως της 'Εργασίας, 1914.

Τόπος της Συνδιασκέψεως ἔσται ἡ Οὐάσιγκτων.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θὰ παρακληθῆ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἡ Διεθνὴς Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελεσθῆ ἐξ ἑπτὰ προσώπων, διοριζομένων ὑφ' ἐκάστης τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλβετίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, ἂν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ προσκαλέσῃ ἕτερα Κράτη ἀποτελοῦντα μέλη τῆς Ὀργανώσεως ὅπως ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἡμερησία διάταξις ἔσται ἡ ἀκόλουθος :

1ον) Ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ὀκταώρου ἡμερησίας ἐργασίας ἢ τεσσαρακοντοκταώρου ἑβδομαδιαίας.

2ον) Ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰ πρὸς πρόληψιν τῶν ἀεργιῶν μέσα καὶ τὴν θεραπείαν τῶν συνεπειῶν αὐτῶν.

3ον) Χρησιμοποίησις τῶν γυναικῶν:

α') Πρὸ ἢ μετὰ τὸν τοκετὸν (συμπεριλαμβανομένου τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως λόγω μητρότητος)

β') Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός

γ') Εἰς ἀνθυγιεινὰς ἐργασίας.

4ον) Χρησιμοποίησις τῶν παιδῶν:

α') Ἡλικία παραδοχῆς πρὸς ἐργασίαν

β') Ἐργασίαι νυκτός

γ') Ἀνθυγιειναὶ ἐργασίαι.

5ον) Ἐπέκτασις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν Βέρνη τῷ 1906 γενομένων ἀποδεικτῶν συμβάσεων, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ χρησιμοποιουμένων γυναικῶν καὶ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ λευκοῦ φωσφόρου (κιτρίνου) ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῶν πυρείων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Γ Ε Ν Ι Κ Α Ι Α Ρ Χ Α Ι

Ἄρθρον 414.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἀναγνωρίζοντα ὅτι ἡ σωματικὴ, ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ εὐεξία τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν εἶναι οὐσιώδους σημασίας ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως, συνέστησαν, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ, τὸν ἐν τῷ Α' Τμήματι προβλεπόμενον διαρκῆ ὀργανισμόν, συνδεδεμένον πρὸς τὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀναγνωρίζουσιν ὅτι αἱ διαφοραὶ κλίματος, ἠθῶν καὶ ἐθίμων, οἰκονομικῆς σκοπιμότητος καὶ βιομηχανικῆς παραδόσεως, καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν ἄμεσον ἐπίτευξιν ἀπολύτου ὁμοιομορφίας ἐν τοῖς ὅροις τῆς ἐργασίας. Πεισιμύσῃ, οὐχ' ἤττον, ὅτι ἡ ἐργασία δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἀπλῶς ὡς ἀντικείμενον ἐμπορίας, φρονοῦσιν ὅτι ὑπάρχουσι μέθοδοι καὶ ἀρχαὶ πρὸς διακανονισμόν τῶν ἕρων τῆς ἐργασίας, ἃς πᾶσαι αἱ βιομηχανικαὶ κοινότητες ἔδει νὰ προσπαθῶσιν ὅπως ἐφαρμόζωσιν, ἐφ' ὅσον αἱ εἰδικαὶ περιστάσεις, ὑφ' ἃς τυγχὸν διατελοῦσι, θὰ ἐπέτρεπον τοῦτο.

Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ μεθόδων καὶ ἀρχῶν αἱ ἐπόμεναι κρίνονται ὑπὸ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὡς ἰδιαζούσης σπουδαιότητος καὶ ἐπείγουσαι :

1ον) Ἡ ὡς ἄνω κρατούσα ἀρχὴ ὅτι ἡ ἐργασία δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἀπλῶς ὡς ἐμπόρευμα ἢ ἀντικείμενον ἐμπορίας.

2ον) Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐπὶ οἰφδῆποτε σκοπῷ μὴ ἀντιθέτῳ πρὸς τοὺς νόμους, τόσον διὰ τοὺς ἡμερομισθίους ἐργάτας, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐργοδότες.

3ον) Ἡ πρὸς τοὺς ἐργάτας πληρωμὴ ἡμερομισθίου ἐξασφαλίζοντος αὐτοῖς προσήκοντάς βιωτικὸς ὄρους, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς χώρας αὐτῶν.

4ον) Ἡ παραδοχὴ ὀκταώρου ἡμερησίας ἐργασίας ἢ τεσσαρακοντοκταώρου ἑβδομαδιαίας, ὡς ἐπιτευκτέου ὀρίου πανταχοῦ ἐνθα τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι.

5ον) Ἡ παραδοχὴ εἰκοσιτετραώρου κατ' ἐλάχιστον ἀργίας καθ' ἑβδομάδα, περιλαμβανούσης τὴν Κυριακὴν ὁσάκις τοῦτο θὰ εἶναι δυνατόν.

6ον) Ἡ κατάργησις τῆς ἐργασίας τῶν παιδῶν καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἐπιβολῆς τῶν ἀναγκαίων περιορισμῶν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των καὶ ἐξασφάλισιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως.

7ον) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τοῦ ἡμερομισθίου, ἀδιακρίτως φύλου, δι' ἐργασίαν ἴσης ἀξίας.

8ον) Οἱ ἐν ἐκάστη χωρᾷ ἐκιδόμενοι κανονισμοὶ περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας δέον νὰ ἐξασφαλίζωσι δικαίους οἰκονομικοὺς ὄρους εἰς πάντας τοὺς νομίμως διαμένοντας ἐν τῇ χωρᾷ ἐργάτας.

9ον) Ἐκαστον Κράτος ὀφείλει νὰ διοργανώσῃ ὑπηρεσίαν ἐπιθεωρήσεως περιλαμβανούσαν καὶ γυναικας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ προστασίας τῶν ἐργατῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἀπέχοντα νὰ διακηρύξωσιν ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι αὗται εἶναι πλήρεις ἢ ὀριστικά, φρονοῦσιν ἐν τούτοις ὅτι δύνανται αὗται νὰ καθοδηγήσωσι τὴν πολιτείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὅτι, ἐὰν γίνωσιν ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν κοινοτήτων αἰτίως μετέχουσι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ διατηρηθῶσιν ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὑπὸ ἐξειδικιαμένου σώματος ἐπιθεωρητῶν, θὰ ἔχωσι μόνιμον εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν τοῦ Κόσμου.

ΜΕΡΟΣ ΙΓ'.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 415.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἀποδεχθῆ τὰς συναρθεύσας ἢ συναρθευομένας ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τινῶν ἐξ αὐτῶν μετὰ πάσης ἄλλης Δυνάμεως συμβάσεις περὶ ἐμπορίας ὑδάτων καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ὡς ἐπίσης περὶ ἄλλων ζητημάτων διαλαμβανομένων ἐν ταῖς Γενναίαις Πράξεσι τοῦ Βερολίνου τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1885 (ν. ἡμ.) καὶ τῶν Βρυξελλῶν τῆς 2ας Ἰουλίου 1890 (ν. ἡμ.), καὶ ἐν ταῖς συμβάσεσιν αἰτίνας συνεπλήρωσαν ἢ ἐτροποποίησαν αὐτάς.

Άρθρον 416.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν καὶ ἐπιβεβαιώσαι τὴν ὑπογραφεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῇ 17ῇ Ἰουλίου 1918 (ν. ἡμ.), μετὰ τῆς Αὐτοῦ Γαλλογατῆς Ὑψηλότητος τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Μοναχοῦ Συνθήκην, τὴν καθορίζουσαν τὰς σχέσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἡγεμονίας.

Άρθρον 417.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προβάλῃ, ἀμέσως ἢ ἐμέσως, κατ' οὐδεμιᾶς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων οὐδεμίαν χρηματικὴν ἀπαιτήσιν, δι' οὐδὲν γεγονὸς προγενέστερον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ παρούσα διάταξις ἰσοδυναμεῖ πρὸς ὀλοσχερῆ καὶ ὀριστικὴν παραίτησιν ἀπὸ πασῶν τῶν τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεων, θεωρουμένων ἐφεξῆς ὡς ἀποσβεσθεῖσάν, οἰοδῆποτε καὶ ἂν εἶναι οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Άρθρον 418.

Ἡ Τουρκία ἀποδέχεται καὶ ἀναγνωρίζει ὡς ἰσχυρὰς καὶ ὑποχρεωτικὰς πάσας τὰς ἀποφάσεις καὶ πάσας τὰς διαταγὰς τὰς ἀφορώσας εἰς τὰ ἔθνωμανικὰ πλοῖα καὶ τὰς ἔθνωμανικὰς πραγματείας, ὡς καὶ πάσας τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, τὰς ἐκδοθείσας ὑφ' ἑνὸς οἰοδῆποτε δικαστηρίου λειῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προβάλῃ, ἐν ὀνόματι τῶν ὑπηρεῶν τῆς, οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν σχετικὴν πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς ταύτας.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωσιν, ὑφ' ἃς συνθήκας θὰ καθορίσωσιν, τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς τῶν ἔθνωμανικῶν δικαστηρίων ἐπὶ λειῶν, εἴτε αἱ ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ αὗται θίγουσιν δικαιοῦματα ἰδιοκτησίας τῶν ὑπηρεῶν τῶν εἰρημένων Δυνάμεων εἴτε τοιαῦτα τῶν ὑπηρεῶν οὐδετέρων Κρατῶν. Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ ἀντίγραφα πάντων τῶν τὴν φάκελλον τῶν ὑποθέσεων ἀποτελοῦντων ἐγγράφων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων καὶ διαταγῶν, καὶ νὰ ἀποδέχεται καὶ ἐκτελῆ τὰς γινομένας αὐτῇ συστάσεις μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ὡς εἴρηται, τῶν ὑποθέσεων.

Άρθρον 419.

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως περιορισθῶσιν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ ἐκ τῆς βυθίσσεως πλοίων καὶ φορτίων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου προελθοῦσαι ἀπώλειαι καὶ ὅπως διευκολυνθῆ ἢ ἀνέλκυσιν τῶν πλοίων καὶ φορτίων ἅσα δύνανται νὰ διασωθῶσιν, ὡς καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν σχετικῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρήσῃ πάσας τὰς πληροφορίες ἃς κατέχει καὶ αἰτίνας θὰ ἦσαν τυχρὸν χρήσιμοι εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ εἰς τοὺς ὑπηρεῶν αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ βυθισθέντα ἢ βλαβέντα πλοῖα ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Άρθρον 420.

Ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τὰ τρόπαια, ἀρχεῖα, ἱστορικὰ ἐνθύμια ἢ ἔργα τέχνης, ἅτινα ἀφηρέθησαν παρὰ τῶν εἰρημένων Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπηρεῶν τῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τούτων ἐταιρειῶν καὶ συλλόγων πάσης φύσεως, ἀπὸ τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1914 (ν. ἡμ.).

Ἡ παράδοσις τῶν ἀντικειμένων τούτων θέλει γίνεαι ἐν οἷς τόποις καὶ ὑφ' ἃς συνθήκας θὰ καθορίσωσιν αἱ Κυβερνήσεις εἰς ἃς δέον νὰ ἀποδοθῶσιν.

Ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ καταργήσῃ τὴν περὶ ἀρχαιοτήτων ἰσχύουσαν ὀθωμανικὴν νομοθεσίαν καὶ θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως θεσπίσῃ νέαν νομοθεσίαν, ἣτις θέλει θεσπίσθαι ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προσηρτημένῳ Παραρτήματι τιθεμένων κανόνων καὶ θέλει ὑποβληθῆν εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Δημοσπονδικῆς Ἐπιτροπῆς πρὶν ἢ ὑποβληθῆν εἰς τὴν ψῆφον τοῦ κοινοβουλίου ὑποχρεοῦται δὲ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἐν ἀπολύτῳ ἰσότητι μεταξὺ πάντων τῶν Ἐθνῶν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

§ 1.

Διὰ τοῦ ἔρου «ἀρχαιότητες» ὑπονοεῖται πᾶν ἔργον ἢ προῖον ἀνθρωπίνης ἐργασίας προγενέστερον τοῦ ἔτους 1700

§ 2.

Ἡ περὶ προστασίας τῶν ἀρχαιοτήτων νομοθεσία δέον νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς δι' ἐνθαρρύνσεων μᾶλλον ἢ δι' ἀπειλῶν.

Πᾶς ὅστις ἀνακαλύψας ἀρχαιότητα τινὰ χωρὶς νὰ ἐχητὴν ἐν τῇ παραγράφῳ 5 ἄδειαν, ἀναγγελλῇ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην εἰς ὑπάλληλον τοῦ ἀρμοδίου Ὀθωμανικοῦ Ὑπουργείου θὰ λάβῃ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἀνακαλύψεως ἀνταμοιβήν.

§ 3.

Μόνον πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὀθωμανικὸν Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθῇ ἀρχαιότης τις, ἐκτὸς ἐν τοῦτο πικρατηθῇ τῆς ἀποκτήσεως αὐτῆς.

Οὐδεμία ἀρχαιότης δύναται νὰ ἐξαχθῇ τῆς Χώρας ἄνευ ἀδείας χορηγημένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου.

§ 4.

Πᾶς ὅστις, ἐκ κακίας ἢ ἀμελείας, καταστρέφει ἢ φθείρει ἀρχαιότητά τινὰ ὑπόκειται εἰς ποινὴν ἣτις θέλει ὀρισθῆν.

§ 5.

Πᾶσα ἐσκοπὴ ἐδάφους ἢ ἀνασκαφὴ πρὸς εὑρεσιν ἀρχαιοτήτων ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ προστίμου, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται ὑπὸ προσώπων ἐφωδισμένων δι' ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὀθωμανικοῦ Ὑπουργείου.

§ 6.

Ἡ προσωρινὴ ἢ διαρκὴς ἀπαλλοτριώσις χώρων παρεχόντων ἱστορικὸν ἢ ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον θέλει γίνεσθαι ὑπὸ δικαίους ἔρους.

§ 7.

Ἄδεια πρὸς ἀνασκαφὰς θέλει χορηγεῖσθαι μόνον εἰς πρόσωπα παρέχοντα ἐπικραεῖς ἐγγυήσεις ἀρχαιολογικῆς πείρας.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται, κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν τούτων, νὰ ἀποκλείσῃ, ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, τοὺς ἐπιστήμονας οὐδενὸς Ἐθνους.

§ 8.

Τὸ προῖον τῶν ἀνασκαφῶν δύναται νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ τοῦ ἐνεργήσαντος τὰς ἀνασκαφὰς προσώπου καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ὑπουργείου, κατ' ἀναλογίαν ὀριζομένην παρὰ τούτου. Ἐὰν, δι' ἐπιστημονικοὺς λόγους, ἡ διανομὴ κρίνηται ἀδύνατος, ὁ ἀνακαλύψας δέον νὰ λάβῃ δικαίαν ἀποζημίωσιν ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος μεριδίου ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἀνασκαφῶν.

Πάντα τὰ παρέχοντα θρησκευτικὸν, ἀρχαιολογικὸν, ἱστορικὸν ἢ καλλιτεχνικὸν ἐνδιαφέρον ἀντικείμενα, ἅτινα ἀπεχομίσθησαν, μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 (ν. ἡμ.), ἐξ ἐδάφους παύσαντος νὰ ἀποτελῇ σήμερον μέρος τῆς Τουρκίας, δέον, ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀποδοθῶσιν ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἣν περιῆλθε τὸ ἔδαφος ἐξ οὗ τὰ ἐν λόγῳ ἀντικείμενα ἀπεχομίσθησαν.

Ἐὰν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητα ἰδιώτου τινός, ἀπόκειται εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, δι' ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἄλλως, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου προβλεπόμενὴν ὑποχρέωσιν.

Κατάλογοι τῶν ἀποδοτέων, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀντικειμένον θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, ἐντὸς ἑξ̄ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 423.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ τὰ βιβλία, ἔγγραφα καὶ χειρόγραφα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἅτινα εὑρίσκονται σήμερον ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς, καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὰ εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐκείνην τὴν ὑποίαν ἐπιφυλάσσονται νὰ ὑποδείξωσιν αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἐπὶ σκοπῷ διαφυλάξεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Ρωσίας. Μέχρι τότε, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ ὅπως τὰ ἐν λόγῳ βιβλία, ἔγγραφα καὶ χειρόγραφα ὡσι προσιτὰ εἰς πᾶν πρόσωπον ἐφοδιασμένον προσηκόντως δι' ἀδείας ὑπὸ τινος εἰσαδήποτε τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 424.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία θὰ παραδώσῃ ἀμελλητὴ πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένους Κυβερνήσεις τὰ εἰς τὰς πολιτικὰς, στρατιωτικὰς, οικονομικὰς, δικαστικὰς ἢ ἄλλας Ἀρχὰς τῶν μεταβιβαζομένων ἐδαφῶν ἀνήκοντα ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλους καὶ ἔγγραφα πάσης φύσεως. Ἐὰν τινὰ τῶν ἐγγράφων, ἀρχείων, βιβλίων, τίτλων ἢ σχεδίων τούτων μετατεπίσθησαν, θὰ ἀποδοθῶσιν ὑπὸ τῆς Τουρκίας, τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 ἀναφερόμενα ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλοι ἢ ἔγγραφα, τὰ μὴ ἔχοντα στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, θὰ ἐνδιέφερον ὡσάυτως καὶ τὰς Ὀθωμανικὰς Ἀρχὰς καὶ, ἐπομένως, ἡ παράδοσις τῶν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄνευ ζημίας τούτων, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ἀμοιβαίῳ τῆτι, νὰ ἀνακινῶσιν αὐτὰ πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰδικῶς νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὰ ἐγχώρια κτηματικὰ βιβλία ἢ καὶ πάντα τὰ ἄλλα βιβλία ἅτινα ἀφορῶσιν εἰς τὴν γαιοκτησίαν ἐν τοῖς μεταβιβασθεῖσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ 1912 διαμερισμοῦ τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἅτινα αἱ Ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ εἶχον ἀποκομίσει ἢ ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκομίσωσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκκενώσεως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπόδοσις ἐνὸς ἢ πλείονων βιβλίων θὰ ἦτο ἀδύνατος λόγῳ ἐξαφανίσεως αὐτῶν ἢ ἔνεκα ἄλλου λόγου, ὑπάρχει δὲ ἀνάγκη ἐξελεγγέως τίτλων προσαγομένων ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ πᾶν ἀναγκαῖον ἀντίγραφον τῶν ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικῷ κτηματικῷ βιβλίῳ ὑπαρχουσῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 425.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς ἀμοιβαιότητος, νὰ μεριμνᾷ ὅπως ὡσι προσιτὰ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὰς ἀνασκούσας τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην ἀποσπωμένων τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν ἢ ὧν τὸ σημερινὸν καθεστὸς ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Τουρκίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ πάσης φύσεως ἀρχεῖα καὶ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν τῶν βακουφίων ἐντὸς τῶν εἰρημένων ἐδαφῶν ἢ τὰ ἰδιωτικὰ βακούφια ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὑρίσκονται καὶ ἐφ' ὧν ἐνδιαφέρονται πρόσωπα ἢ ἰδρύματα ἐγκατεστημένα ἐντὸς τῶν ὡς εἴρηται ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 426.

Πᾶσα δικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου τινὸς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀπὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918 (ν. ἡμ.) μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 136, Μέρος Γ', (Πολιτικοὶ ὄροι), προβλεπομένου νέου δικαστικοῦ συστήματος, θέλει ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 427.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 46, Μέρος Γ' (Πολιτικοὶ ὄροι), ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐδαφὸς αὐτῆς ὡς τοῦτο ὁρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 27, νὰ ἀποδεχθῆ καὶ νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἀποφάσεως ληφθεῖσης ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐκ συμφώνου, εἰ ἀνάγκη, μετ' ἄλλων Δυνάμεων, ἐπὶ παντὸς ζητήματος ὑπαγομένου πρότερον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένης Ὀθωμανικῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 428.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποσπώμενα τῆς Τουρκίας ἐδάφη, ὡς καὶ ἐντὸς τῶν ἐδαφῶν ἅτινα, συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην, πάλιν θὰ τελεῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Τουρκίας, ἡ Τουρκία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἀποδέχεται πᾶσας τὰς συμφωνίας πρὸς τὰς ἐπομένας ἀρχὰς ἀποφάσεις, τὰς ληφθεῖσας ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐκ συμφώνου, εἰ ἀνάγκη, μετ' ἄλλων Δυνάμεων, ἐπὶ παντὸς ζητήματος ὑπαγομένου πρότερον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένης Ὀθωμανικῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ὑγειονομικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν καθάρσεων Συμβουλίου τῆς Ἀλεξανδρείας.

Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερόμενα ἀρχαὶ εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι:

α') Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσι τὴν συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῶν διεθνῶν ὑγειονομικῶν συμ-

βάσεων συντήρησιν και διαίτησιν των ιδίων αυτών λοιμοκαθαρτηρίων των κειμένων εντός των αποσπασθέντων της Τουρκίας και υπό τον έλεγχον αυτών τελούντων εδαφών, είτε ή ενδιαφερομένη Σύμμαχος Δύναμις ενεργή ή ως Δύναμις κυρίαρχος ή Δύναμις εντολοδόχος ή προστασίας, είτε αλλη ενεργή ή ως Δύναμις υπεύθυνος διά την διοίκησιν του περι ου πρόκειται εδάφους.

β) Τα μέτρα υγειονομικής επιτηρήσεως των προσκυνητών της 'Ελλάδος, τα εκτελούμενα παρά ή υπό την διεύθυνσιν του Ανωτέρου Υγειονομικού Συμβουλίου της Κωνσταντινουπόλεως ή της 'Οθωμανικής υγειονομικής υπηρεσίας, ή και του 'Οχλασίου Υγειονομικού και επί των καθάρσεων Συμβουλίου της 'Αλεξάνδρειας, θέλουσιν έφεξής λαμβάνεσθαι παρά της Συμμαχου Δυνάμεως υπό την κυριαρχίαν, την εντολήν, την προστασίαν ή την ευθύνην της όποιας τελούσι τα εδάφη εν οίς εύρίσκονται τα διάφορα λοιμοκαθαρτήρια και τά προς εκτέλεσιν των ειρημένων μέτρων αναγκαία υγειονομικά ιδρύματα. Τα μέτρα ταύτα θα εκπληρωσι τους όρους των διεθνών υγειονομικών συμβάσεων, όπως δε επιτευχθή πλήρης ομοιομορφία της εκτελέσεως αυτών, εκάστη Σύμμαχος Δύναμις, ενδιαφερομένη διά την υγειονομικήν επιτήρησιν των προσκυνητών, θέλει αντιπροσωπεύεσθαι εν 'Επιτροπή έχούση ως αποστολήν τον έναρμονισμόν των επιβλαβών εις τους προσκυνητάς καθάρσεων και τελούση υπό τον έλεγχον του Συμβουλίου της Κοινωνίας των 'Εθνών.

"Α ρ θ ρ ο ν 429.

Τα 'Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούσιν όπως, εν έλλείψει αντιθέτων μεταγενεστέρων συμφωνιών, ο πρόεδρος πάσης συνιστωμένης διά της παρούσης Συνθήκης επιτροπής έχη, εν περιπτώσει ίσοψηρίας, διπλήν ψήφον.

"Α ρ θ ρ ο ν 430.

'Εν έλλείψει αντιθέτου διατάξεως της παρούσης Συνθήκης, εις πάσαι τάς περιπτώσεις καθ' ός ή Συνθήκη αυτή προβλέπει τον κανονισμόν ιδιαίτερου μεταξύ Κρατών τινων ζητήματος διά συνομολογήσεως ειδικής συμβάσεως μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών, εξυπαιχεται και συμφωνείται μεταξύ των 'Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών ότι αι δυσχέρειαι αίτινας θα προέκυπτον τυχόν εκ τούτου θα κλονίζονται υπό των Προεχουσών Συμμάχων Δυνάμεων, μέχρις ου ή Τουρκία γίνη δεκτή ως μέλος της Κοινωνίας των 'Εθνών.

"Α ρ θ ρ ο ν 431.

'Επιφυλασσομένων των ειδικών διατάξεων της παρούσης Συνθήκης και μετά πάρεδον προθεσμίας εξ μηνών από της έναρξεως της ίσχύος αυτής, ή 'Οθωμανική νομοθεσία δεόν να έχη τροποποιηθή συμφώνως προς την παρούσαν Συνθήκην και να διατηρηθή ούτως υπό της 'Οθωμανικής Κυβερνήσεως.

'Εντός της αυτής προθεσμίας, δεόν να ληρωδωσιν υπό της 'Οθωμανικής Κυβερνήσεως και πάντα τα σχετικά προς την εκτέλεσιν των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης διοικητικά ή άλλα μέτρα.

"Α ρ θ ρ ο ν 432.

Διά πᾶν ό,τι άφορᾷ, άμέσως ή έμμέσως, εις την εφαρμογήν της παρούσης Συνθήκης, ή Τουρκία θα παραμείνη υπόχρεως όπως συγκατατίθηται εις πᾶσαν έρευναν ήν θα έκρινε, κατά πλειονοψηρίαν, αναγκαίαν τό Συμβούλιον της Κοινωνίας των 'Εθνών.

"Α ρ θ ρ ο ν 433.

Τα 'Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούσιν όπως αναγνωρίσωσιν εις την Ρωσίαν, εθώς ως γίνη δεκτή ως Μέλος της Κοινωνίας των 'Εθνών, τό δικαίωμα να προσχωρήση εις την παρούσαν Συνθήκην άρ' ους όρους θα συνεφώνουν αι Προέχουσαι Σύμμαχοι Δυνάμεις και ή Ρωσία, άνευ δε βλάβης των ρητώς αναγνωριζομένων αυτή, δυνάμει της παρούσης Συνθήκης, δικαιωμάτων.

'Η παρούσα Συνθήκη, συνταχθεΐσα εν γαλλικῇ, αγγλικῇ και ιταλικῇ γλώσσῃ, επικυρωθήσεται. 'Εν περιπτώσει διφωνίας, πιστιν θέλει παρέχει τό γαλλικόν κείμενον, εξαίρεσει του Μέρους Α' (Συμφωνία περί της Κοινωνίας των 'Εθνών) και του Μέρους ΒΒ' (Έργασία), εθω τότε γαλλικόν και αγγλικόν κείμενον έχουσι τό αυτό κύρος.

'Η κατάθεσις των επικυρώσεων γνήσεται, ως οίον τε τάχιον, εν Παρισίαις.

Αι Δυνάμεις των αι Κυβερνήταις έδρεύουσιν έξω της Ευρώπης δύνανται και ά-τλώς να γνωστοποιήσωσι προς την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας, διά των εν Παρισίαις Διπλωματικών αυτών αντιπροσώπων, ότι ή επικύρωσις αυτών έγινετο, εν τιαύτη δε περιπτώσει όφείλουσι να διχβιβάζωσιν, όσον τό δυνατόν ταχύτερον, την προξεν της επικυρώσεως.

Τό πρότερον πρακτικόν καταθέσεως των επικυρώσεων θέλει συνταχθῆ εϋθύ ως ή Συνθήκη επικυρωθῆ, άρ' ενός μὲν υπό της Τουρκίας, άρ' έτέρου δε υπό τριών εκ των Προεχουσών Συμμάχων Δυνάμεων.

'Από της χρονολογίας του πρώτου τούτου πρακτικού, ή Συνθήκη άρξεται ισχύουσα μεταξύ των ούτως επικυρωσάντων αυτήν 'Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

Διά τον υπολογισμόν πικσών των υπό της παρούσης Συνθήκης προβλεπομένων προθεσμιών, χρονολογία έναρξεως της ίσχύος έσεται ή ως άνω χρονολογία.

Κατά τα λοιπά, ή Συνθήκη άρξεται ισχύουσα δι' εκάστην Δύναμιν από της ήμέρας της καταθέσεως της επικυρώσεως αυτής.

'Η Γαλλική Κυβέρνησις θέλει χορηγήσει εις πάσας τάς υπογραψάσας Δυνάμεις κεκυρωμένον άκριβές αντίγραφον των πρακτικών της καταθέσεως των επικυρώσεων.

ΠΡΟΣ ΗΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Ἐγένετο ἐν Σέβρακ, τῇ 10ῃ Ἀυγούστου (28ῃ Ἰουλίου) τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακκοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἔτους εἰς ἓν καὶ ἕνα ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει παραμείνει κηρυχθεμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ αὐτῶς ἐπίσημα ἀντίγραφα θέλουσιν ἐπιδοθῆναι πρὸς ἑκάστην τῶν ὑπογραψασάντων Δυνάμεων.

Τ. Σ. GEORGE GRAHAME.
» » GEORGE H. PERLEY.
» » ANDREW FISHER.
» » GEORGE GRAHAME.
» » R. A. BLANKENBERG.
» » ARTHUR HIRTZEL.
» » A. MILLERAND.
» » F. FRANCOIS—MARSAL.

» » JULES CAMBON.
» » PALÉOLOGUE.
» » BONIN.
» » MARIETTI.

» » K. MATSUI.
» » A. AHARONIAN.
» » J. VAN DEN HEUVEL.
» » ROLIN JACQUEMYNS.
» » E. K. BENIZÉΛΟΣ.
» » Α. ΡΩΜΑΝΟΣ.

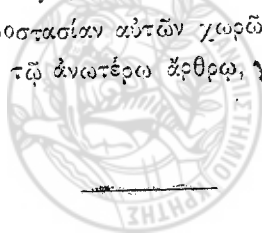
» » MAURICE ZAMOYSKI.
» » ERASME PILTZ.
» » AFFONSO COSTA.

» » D. J. GHICA.

» » STEFAN OSUSKY.
» » HAADI.
» » Dr RIZA TEVFIK.
» » RÉCHAD HALISS.

Δ Ι Ο Ρ Θ Ω Σ Ε Ι Σ

- Ἐν σελ. 4, στίχῳ 2 ἐν τῶν κάτω, ἀντι: Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀρμενίας, γράφε: Ἡ Ἀρμενία.
» » 21, ἄρθρῳ 66, στίχῳ 22, ἀντι: ἀνατολικῶς, γράφε: δυτικῶς.
» » 65, » 289, στίχῳ 4, μετὰ τὰς λέξεις: ἀποικιῶν αὐτῶν, πρόσθετος: ὡς καὶ τῶν κτήσεων καὶ τῶν
ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν χωρῶν.
» » 66, » 295, » 8-9, ἀντι: ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ, γράφε: ἀνωτέρω.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΥΝΘΗΚΗ

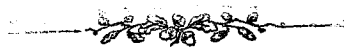
ΜΕΤΑΞΥ

ΤΩΝ ΠΡΟΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΘΡΑΚΗΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΤΗ, 28 ΙΟΥΛΙΟΥ/10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1920

Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ και Η ΙΑΠΩΝΙΑ,

Προέχουσαι Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις,

Και Η ΕΛΛΑΣ,

ἀφ' ενός,

ἀφ' ἑτέρου·

Συμφωνήσασαι ὅπως ἀναγνωρίσωσι τὴν ἑλληνικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῆς Θράκης, ὡς πρὸς τὰ ὅποια ἡ Βουλγαρία, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 48 τῆς ἐν Νεϊγύ (Neuilly-sur-Seine) ὑπογραφείσης τῇ 27 Νοεμβρίου 1919 (ν. ἡμ.) Συνθήκης Εἰρήνης, παρητήθη, ὑπὲρ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων, πάντων τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ τίτλων·

Ἐπιθυμοῦσαι δὲ ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἐλευθέραν οἰκονομικὴν ἔξοδον τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος·

Ἐπὶ τούτῳ, τὰ ὙΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ διώρισαν Πληρεξούσιους τῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Edouard-Georges VILLIERS, Κόμητα τοῦ DERBY, K. G., P. C., K. C. V. O., C. B., Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Παρισίοις·

Καί :

Διὰ τὴν ΚΤΗΣΙΝ (DOMINION) ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ :

Τὸν Ἐντιμον Sir George Halsey PERLEY, K. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὸν Καναδᾶν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὴν ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΝ (COMMONWEALTH) ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμότατον Andrew FISHER, Ὑπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὴν Αὐστραλίαν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὴν ΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμον Sir James ALLEN, K. C. B., Ὑπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὴν ΝΟΤΙΟΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ :

Τὸν Κύριον Reginald Andrew BLANKENBERG, O. B. E., ἐκτελοῦντα χρέη Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ διὰ τὴν Νοτιοὶν Ἀφρικανικὴν Ἐνωσιν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὰς ΙΝΔΙΑΣ :

Τὸν Sir Arthur HIRTZEL, K. C. B., Πάρεδρον Ὑφυπουργὸν διὰ τὰς Ἰνδίας·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Alexandre MILLERAND, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν·

Τὸν Κύριον Frédéric FRANCOIS-MARSAL, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν·

Τὸν Κύριον Auguste Paul-Louis ISAAC, Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας·

Τὸν Κύριον Jules CAMBON, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας·

Τὸν Κύριον Georges Maurice PALÉOLOGUE, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Lelio BONIN LONGARE, Γερουσιαστήν τοῦ Βασιλείου, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας ἐν Παρισίοις
Τὸν Κύριον Carlo GALLI, Πρόξενον

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν ὑποκόμητα CHINDA, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Λονδίῳ
Τὸν Κύριον K. MATSUI, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Παρισίοις

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον K. BENIZELON, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Τὸν Κύριον Ἀθῶ ΡΩΜΑΝΟΝ, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῶν Ἑλλήνων ἐν Παρισίοις

ΟἱΤΙΝΕΣ, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΟΡΩΝ :

Ἄρθρον 1.

Αἱ Προέχουσι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμένοι Δυνάμεις δηλοῦσιν ὅτι μεταβιβάζουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἣτις ἀποδέχεται κτῆσά, πάντα τὰ δικαιώματα, ὡς καὶ τοὺς τίτλους, ἅτινα ἔχουσιν ἐκ τοῦ ἄρθρου 48 τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας ὑπογραφείσης ἐν Νεϊγύ (Neuilly-sur-Seine) τῆ 27 Νοεμβρίου 1919 (ν. ἡμ.) Συνθήκης Εἰρήνης, ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῆς Θράκης, ἅτινα ἀνήκον εἰς τὴν Βουλγαρικὴν μοναρχίαν, ἀναφέρονται δὲ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρον 2.

Πάντα τὰ περιγραφόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 27, ἐδ. 3α, τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας σύνορα θέλουσι χαρακτηθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 43 τῆς εἰρημένης Συνθήκης προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 44 καὶ 45 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἰθαγένειαν τῶν κατοίκων, θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1α τῆς παρούσης Συνθήκης ἀναφερομένα ἐδάφη.

Ὡσαύτως θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων, ἐλευθέρως διαμετακομίσεως καὶ δικαίου ἐμπορικοῦ συστήματος, περὶ ὧν ὀρίζει ἡ σήμερον ὑπογραφομένη σχετικὴ Συνθήκη, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47, ἀφορῶντος ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀναλογία καὶ τὴν φύσιν τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Βουλγαρίας τὰς ὁποίας θὰ ἀναλάβῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος λόγῳ τοῦ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ περιεχομένου ἐδάφους.

Οἱ ὅροι τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας Συμβάσεως τῆς 27 Νοεμβρίου 1919 (ν. ἡμ.) αἱ σχετικοὶ πρὸς τὴν ἀμοιβαίαν μετανάστευσιν θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αὐτοδικαίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1α τῆς παρούσης Συνθήκης ἀναφερομένων ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλισθῆ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐλευθέρᾳ διέξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἀναγνωρίζεται αὕτη ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως διὰ τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης παραχωρουμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐδαφῶν καὶ λιμένων.

Ἡ ἐλευθερία αὕτη τῆς διαμετακομίσεως εἶναι ὅσα ὀρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 212 τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκης Εἰρήνης, μέχρις οὗ συνομολογηθῆ περὶ τούτου γενικὴ σύμβασις, ὅποτε αἱ διατάξεις τῆς νέας συμβάσεως θὰ ὑποκαταστήσωσι τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου ἄρθρου.

Εἰδικαὶ συμβάσεις μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, ἡ μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν, θὰ καθορίσωσι τοὺς ὅρους τῆς ἐνασκήσεως τοῦ ὡς ἄνω παραχωρουμένου δικαιώματος, κανονίζουσαι ἰδίᾳ τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑπαρχόντων λιμένων, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 5, ὡς καὶ τὴν καθιέρωσιν δρομολογίων καὶ διατιμῆσεων διεθνῶν (κοινῶν) συνεπαγομένων τὴν ἔκδοσιν κατ' εὐθείαν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1890 (ν. ἡμ.) μετὰ τῶν συμπληρωματικῶν διατάξεων, μέχρις ἀντικαταστάσεως αὐτῆς δι' ἄλλης συμβάσεως.

Ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως θὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὰς ταχυδρομικὰς, τηλεγραφικὰς καὶ τηλεφωνικὰς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ λιμένι Δεδεαγάτς θέλει ἐκμισθωθῆ τῇ Βουλγαρίᾳ, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐὰν δὲν τεθῆ ὅριον τι ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, χώρὸς τις, ὅστις θέλει ὑπαχθῆ ὑπὸ τὸ ἐν ἄρθροισι 11—14 προβλεπόμενον καθεστῶς καὶ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας διαμετακομίσιν τῶν ἐκ Βουλγαρίας προερχομένων ἢ δι' αὐτὴν προοριζομένων ἐμπορευμάτων.

Τὰ ὄρια τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ γώρου, ἢ ἐνωσίς του μετὰ τῶν ὑπαρχόντων σιδηροδρόμων, ἢ διακρύψιμοις αὐτοῦ, ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεώς του καί, ἐν γένει, πᾶσαι αἱ συνθήκαι τῆς χρησιμοποίησεώς του, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μισθοῦματος, θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἑνὸς πληρεξουσίου τῆς Βουλῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς πληρεξουσίου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς πληρεξουσίου ὑποδειχθησομένου ὑπὸ τῆς Κοινοῦ τῶν Ἑθνῶν. Οἱ ὅροι οὗτοι δύνανται νὰ ἀναθεωρῶνται ἀπὸ πᾶν δέκατον ἔτος, κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Ἄρθρον 6.

Ὁ λιμὴν Δεδεαγᾶτος κηρύσσεται διεθνὴς συμφέροντος.

Οἱ ὑπήκοοι, αἱ περιουσίαι καὶ αἱ σημεῖαι πάντων τῶν Κρατῶν ἅτινα εἶναι μέλη τῆς Κοινοῦ τῶν Ἑθνῶν θὰ ἔχωσιν ἐν Δεδεαγᾶτι πλήρη ἐλευθερίαν χρησιμοποίησεως τοῦ λιμένος. Θὰ ἀπολαύωσιν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην καὶ καθ' ὅλα ἀπολύτου ἰσότητος, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ λιμένι καὶ ἐπὶ τῶν προκυμαίων εὐκολίας καὶ ὑποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων τῶν εὐκολιῶν ἐλλιμενίσσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τέλη χωρητικότητος, προκυμαίας, πλοηγικᾶ, φαρικᾶ, ὑγειονομικᾶ καὶ τὰ πάσης φύσεως ταυῦτα δικαιώματα καὶ τέλη, ἅτινα εἰσπράττονται ἐν ὄνόματι καὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδιωτῶν ἀναδόχων παραχωρήσεων, σωματείων ἢ παντὸς εἶδους ἰδρυμάτων, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ τῶν ὑπηρετῶν, τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν σημεϊῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου.

Εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν διαφόρων προσώπων καὶ τὴν ναυσιπλοΐαν δὲν θὰ παρεμβάλλωνται ἕτερα προσκόμματα πλὴν τῶν ἀπορροφούντων ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων πρὸς τὰ τελωνεῖα, τὴν ἀστυνομίαν, τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὴν μεταναστευσίν ἢ πελινδότησιν τῶν μεταναστῶν, ὡς ἐπίσης πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἀπηγορευμένων ἐμπορευμάτων. Αἱ διατάξεις αὗται λογικαὶ καὶ ὁμοιόμορφοι δέον νὰ μὴ παρακωλύωσιν ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου τὴν ἐμπορίαν.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα φορολογία καὶ πᾶν τέλος λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ λιμένος Δεδεαγᾶτος ἢ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ, ἢ τῶν προσφερομένων ἐντὸς τοῦ λιμένος εὐκολιῶν, θὰ εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὅρους ἰσότητος, δέον δὲ νὰ προσχρημίζωνται, τόσον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, πρὸς τὰς δαπάνας διοικήσεως, συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ λιμένος καὶ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ, ἢ πρὸς τὰς ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ναυτιλίας γινομένης δαπάνας.

Πᾶσα ἄλλη φορολογία καὶ τέλος, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὡς καὶ ἐν ἄρθροις 8, 12 καὶ 13 ἀναφερομένων, ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 8.

Πάντα τὰ τελωνειακὰ, διαπύλια ἢ καταναλώσεως τέλη, ἅτινα εἰσπράττονται ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων τῶν διὰ τοῦ λιμένος Δεδεαγᾶτος ἐμπορευμάτων, δέον νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ, εἴτε ἢ σημεῖα τοῦ ἐκτελέσαντος ἢ μέλλοντος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μεταφορὰν πλοίου ἢ σκάφους εἶναι ἢ ἑλληνικῆ εἴτε εἶναι πᾶσα ἄλλη σημεῖα. Ἐκτὸς εἰδικῶν περιστάσεων δικαιολογούντων ἐξαίρεσίν τιναν δι' ἀνάγκης οικονομικᾶς, τὰ τέλη ταῦτα δέον νὰ κανονίζωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς τιμὰς ὡς καὶ τὰ πορόμοια τέλη τὰ εἰσπραττόμενα εἰς ἕτερα τελωνειακὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Πᾶσαι αἱ εὐκολίαι, αἵτινες ἤθελον παρασχεθῆναι ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἄλλων χειριστῶν ἢ ὑδατίνων ὁδῶν, ἢ εἰς ἐτέρους λιμένας, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων, θὰ παρασχεθῶσιν ἐπίσης διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν διὰ τοῦ λιμένος Δεδεαγᾶτος.

Ἄρθρον 9.

Ἐλλείψει εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ λιμένος Δεδεαγᾶτος, ἢ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἵνα ἀφαιρῇ πᾶν ἐμπόδιον καὶ ἀποτρέπῃ πάντα κίνδυνον τῆς ναυσιπλοΐας, ἐξασφαλίζῃ δὲ τὴν εὐχέρειαν τῶν κινήσεων τῶν πλοίων ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἑλλάς δέον νὰ μὴ ἐπιχειρῇ ἔργον τι δυνάμενον νὰ καταστήσῃ ἐπισηφαλεῖς τὰς πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ λιμένος ἢ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ εὐκολίας.

Ἄρθρον 11.

Αἱ παραχωρούμεναι εὐκολίαι ἐν τῇ ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένη ζώνῃ διὰ τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν χρησιμοποίησιν ἀποθηκῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν συσκευασίν ἢ τὸ ἀνοίγμα τῶν ἐμπορευμάτων, δέον νὰ ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Πᾶν προῖόν, οὐτινος ἢ καταναλώσεως ἤθελον ἐπιτρέπεσθαι ἐν τῇ εἰρημένῃ ζώνῃ, θὰ εἶναι ἀπληλαγμένον δασμοῦ τελωνειακοῦ ἢ ἄλλου οἰασδῆποτε φύσεως, ἐκτὸς τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τέλους στατιστικῆς. Ἐλλείψει ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ Ἑλλάς θὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιτρέπῃ ἢ νὰ ἀπαγορεύῃ τὰς βιομηχανίας ἐν τῇ εἰρημένῃ ζώνῃ. Οὐδεμίαν διάκρισιν θὰ γίνηται ἐν σχέσει πρὸς οἰανδῆποτε τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε μεταξὺ προσώπων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας, εἴτε μεταξὺ διαφόρου προελεύσεως ἢ προορισμοῦ προϊόντων.

Ἄρθρον 12.

Οὐδὲν τέλος ἢ δασμὸς, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 προβλεπομένων, θὰ ἐπιβάλληται κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν προϊόντων εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένην ζώνην ἢ κατὰ τὴν ἐξοδον αὐτῶν, οἰαδῆποτε καὶ ἂν εἶναι ἢ ξένη γῶρα ἐξ

ἢς προέρχονται ἢ δι' ἣν προορίζονται, ἐκτὸς τοῦ τέλους στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον δεόν νὰ μὴ υπερβαίῃ 1 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ἀξίας. Τὸ προῖον τοῦ ἐν λόγῳ τέλους στατιστικῆς θὰ χρησιμοποιῆται ἀποκλειστικῶς πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν εἶναι ἀνατεθειμένος ὁ καταρτισμὸς τῶν πινάκων κινήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ἐν τῇ εἰρημένῳ ζώνῃ.

Ἄρθρον 13.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14, τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 προβλεπόμενα τέλη δύνανται νὰ εἰσπράττωνται, ὑπὸ τοὺς ὀριζομένους ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ὅρους, ἐπὶ τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένης ζώνης ἢ προσερχομένων δι' αὐτὴν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐκ τοῦ ἔδαφους τούτου.

Ἄρθρον 14.

Τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένης ζώνης ἢ κατευθυνόμενα εἰς αὐτὴν πρόσωπα, ἐμπορεύματα, ταχυδρομεῖα, πλοῖα, σκάφη, ἄμαξαι, σιδηροδρομικαὶ ἄμαξαι ἢ ἄλλα μεταγωγικὰ μέσα, διασχίζοντα τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, λογίζονται ἐν διαμετακομίσει διὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν κατευθύνονται εἰς οἰονδήποτε ἕτερον Κράτος ἢ προέρχονται ἐξ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16, πᾶσαι αἱ ἀναφυόμεναι διαφοραὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4—14 τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ κανονίζονται καθ' ὅν τρόπον θὰ ὀρίσῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων δυναμένων νὰ καταστήσωσιν ἐπισηφαεῖς τὰς πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ λιμένος Δεδεαγᾶτος ἢ τῶν εἰσόδων αὐτοῦ εὐκολίας θὰ ὑπόκεινται εἰς ἐπείγουσαν διαδικασίαν, δύνανται δὲ νὰ προκαλέσωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ὀριστικῆς γνωμοδοτήσεως ἢ ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς διαφορᾶς, προσωρινὴν γνωμοδότησιν ἢ ἀπόφασιν διατάσσουσαν τὴν ἄμεσον ἀναστολὴν ἢ καὶ ἐξαφάνισιν τῶν εἰρημένων ἔργων.

Ἄρθρον 16.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θέλει συσταθῆ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ πέντε μελῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, εἰς ἣν ἀνατεθῆσεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐν ἄρθροισι 4—14 προβλεπομένου συστήματος ὡς πρὸς τὸν λιμένα Δεδεαγᾶτος καὶ τὰς εἰς αὐτὸν προσεγγίσεις. Πᾶσαι αἱ σχετικαὶ ἀμφισβητήσεις θὰ κανονίζονται κατὰ πρότερον ὑπὸ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς ἀποφαινομένης κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἰς τῶν ἐνδιαφερομένων θὰ ἐπεθύμει νὰ ἐκκαλέσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ἢ ἐκκλησίαις θὰ γίνῃται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἀρμοδίας ταύτης Ἀρχῆς, θὰ ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφασις τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ παρούσα Συνθήκη, συνταχθεῖσα ἐν γαλλικῇ, ἀγγλικῇ καὶ ἰταλικῇ γλώσσῃ, τοῦ γαλλικοῦ κειμένου παρέχοντος πίστιν ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἐπικυρωθήσεται.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται, ὡς οἶόν τε τάχιον, ἐν Παρισίοις.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν αἱ Κυβερνήσεις ἐδρεύουσιν ἐξω τῆς Εὐρώπης, δύνανται καὶ ἀπλῶς νὰ γνωστοποιήσωσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διὰ τῶν ἐν Παρισίοις Διπλωματικῶν αὐτῶν ἀντιπροσώπων, ὅτι ἡ ἐπικυρώσις αὐτῶν ἐγένετο, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλουσι νὰ διαβιβάσωσιν, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως.

Ἐπὶ τῇ καταθέσει τῶν ἐπικυρώσεων συνταχθήσεται πρακτικόν.

Ἡ παρούσα Συνθήκη ἄρξεται ἰσχύουσα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκης Εἰρήνης καὶ εὐθὺς ὡς ἐπικυρωθῇ ὑπ' ἐκείνων τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων αἵτινες θὰ ἔχωσιν ἤδη ἐπικυρώσει τὴν εἰρημένην Συνθήκην Εἰρήνης καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγήσει εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας Δυνάμεις, κεκυρωμένον ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Ἐγένετο ἐν Σέβραις, τῇ 10ῃ Αὐγούστου (28ῃ Ἰουλίου) τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἔτους, εἰς ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει παραμείνει κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ οὗτινος ἐπίσημα ἀντίγραφα θέλουσιν ἐπιδοθῆ πρὸς ἐκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

T. S. DERBY.
» » GEORGE H. PERLEY.
» » ANDREW FISHER.
» » JAMES ALLEN.
» » R. A. BLANKENBERG.
» » ARTHUR HIRTZEL.
» » A. MILLERAND.
» » F. FRANCOIS-MARSAL.

T. Σ. JULES CAMBON.
» » PALÉOLOGUE,
» » BONIN.
» » CARLO GALLI.

» » K. MATSUI.
» » E. K. BENIZEΛΟΣ.
» » Α. ΡΩΜΑΝΟΣ.

ΣΥΝΘΗΚΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΤΗ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ / 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1920

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ»

ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΧΟΛΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Το πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια Βίωσιμης Μάθησης» αποτελεί τον βασικό πυλώνα της Εθνικής Στρατηγικής για την Αειμόνη Ανάπτυξη. Η παρούσα έκδοση αφορά το πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια Βίωσιμης Μάθησης» και περιλαμβάνει:

ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΧΟΛΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Αθήνα, 2023

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ,

Ἐπιθυμούντες νὰ καθορίσωσι τὴν τύχην τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων νήσων, διώρισαν ἐπὶ τοῦτο Πληρεξούσιους τῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος
τὸν Κύριον Ἀθῶ ΡΩΜΑΝΟΝ, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου
τῶν Ἑλλήνων ἐν Παρισίοις·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Lelio BONIN LONGARE, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Ἐρε-
σβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας ἐν Παρισίοις·
Τὸν Κύριον Carlo GALLI, Πρόξενον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας·

Οἵτινες, ἐφοδιασμένοι διὰ τῶν πληρεξουσίων τῶν, ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΟΡῶΝ :

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων αὐτῆς ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆς κατε-
χομένων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἧτοι τῆς Ἀστυπαλαίας, Χάλκης μετὰ τῆς νησίδος Λιμνιάνα, Καρπάθου, Κάσου,
Γήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψοῦς, Σύμης καὶ Κῶ, ὡς καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξηρητημένων νησίδων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ νῆσος Ρόδος καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἐξηρητημέναι νησίδες θὰ παραμείνωσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας, ἧτις θέλει
παραχωρήσει αὐταῖς εὐρεῖαν τοπικὴν αὐτονομίαν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης.
Αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες τῆς νήσου θὰ ἀπολαύωσι παντοιοτρόπως τοῦ δικαιώματος νὰ συντηρῶσι καὶ συνιστῶσι
σχολικά, εὐαγγῆ καὶ κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡσαύτως δὲ ἐκκλησιαστικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἰδρύματα ἐξαρτώμενα ἀπὸ τοῦ
Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν πάντων τῶν ἰδρυμάτων
τούτων.

Ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται νὰ ἀφίση ἐλεύθερον τὸν πληθυσμὸν τῆς Ρόδου ὅπως ἀποφανθῆ ἡ περὶ τῆς τύχης τῆς νήσου
Ρόδου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Ἀγγλία θὰ ἐλάβανε τὴν ἀπόφασιν νὰ παραχωρήσῃ τὴν νῆσον Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐν πάσει περιπτώσει ὁ πληθυσμὸς τῆς Ρόδου δὲν θέλει ἀποφανθῆ περὶ τοῦτου πρὸ τῆς παρελεύσεως 15 ἐτῶν ἀπὸ
τῆς υπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θέλει καθορίσει τότε τοὺς ὅρους τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ δημοψήφισμα.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν πάντα τὰ γενόμενα ἔξοδα δι' ἔργα διαρκείας καὶ δημοσίου
συμφέροντος, ἅτινα δὲν προορίζονται ἀποκλειστικῶς διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας καὶ ἅτινα κατεσκευάσεν ἐν ταῖς παρα-
χωρουμέναις τῇ Ἑλλάδι νήσοις (ὄδοι, λιμένας, δημόσια κτίρια, σχολεῖα κλπ.).

Ἐπιτροπή, ἐν ἧ ἢ τε Ἑλλάς καὶ ἡ Ἰταλία θέλουσι ἀντιπροσωπευθῆ ἕξ ἴσου, ὅα καθορίσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐκλέ-
γουσα διαιτητὴν ἐν περιπτώσει διαφωνίας.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὑπῆκοι ὀθωμανοὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ὧν ἡ κυριαρχία θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ γίνωσιν αὐτο-
δικαίως ὑπῆκοι ἑλληνεὶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας.

Οὐχ ἤττον οἱ ἄγοντες ἡλικίαν πλέον τῶν 18 ἐτῶν θὰ ἔχωσιν, ἐπὶ ἕν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάροξενος τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας, δικαίωμα ἐπιλογῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος IB' τοῦ Μέρους Γ' τῆς εἰρημένης Συνθήκης, εἴτε ὑπὲρ τῆς ὀθωμανικῆς, εἴτε ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἰθαγενείας. Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων οἵτινες θὰ εἶχον εἶδη ἀποκτήσει νομίμως τὴν ἰταλικὴν ἰθαγένειαν ἀπαλλάσσονται τῆς δηλώσεως ταύτης.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ χορηγήσῃ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τῶν παρὰ τῆς Ἰταλίας παραχωρουμένων αὐτῇ νήσων τὰ ὑπὸ τῆς Συνθήκης περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων, ἣν ὑπέγραψεν ἡ Ἑλλάς, προβλεπόμενα δικαιώματα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐν ἰσχύι μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος παντοῖαι Συνθήκαι καὶ Συμβάσεις ἐπεκτείνονται αὐτοδικαίως καὶ εἰς τὰς διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης παραχωρουμένας νήσους παρὰ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑλλάς παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀνασκαφὰς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῆς νήσου Κῶ, συμμορφουμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου.

Ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, κατὰ προτίμησιν ἑλὼν τῶν ἄλλων ξένων ἐθνῶν, τὸ δικαίωμα ἐνεργείας ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν καὶ ἀνασκαφῶν ἐν ταῖς παραχωρουμέναις νήσοις. Ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνασκαφῶν τούτων θέλουσι γίνεαι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 8.

Ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65—83 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνεῖται ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν ἰσχύι μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος Συνθήκαι, συμφωνίαι καὶ συμβάσεις ἐπεκτείνονται εἰς τὴν ἑδαφικὴν περιοχὴν τῆς Σμύρνης, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῶν προειρημένων ἄρθρων τῆς ἐν λόγῳ Συνθήκης.

Ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νὰ σέβηται τὰς θρησκευτικὰς ἐλευθερίας τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἰταλῶν. Οἱ ὑπήκοοι ἰταλοὶ θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῶσι καὶ συνιστῶσιν, ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἑδαφικῆς περιοχῆς, σχολικὰ, εὐαγγῆ, κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡς καὶ ἐκκλησίας καὶ θρησκευτικὰ ἰδρύματα. Ἡ Ἑλλάς ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν πάντων τῶν ἰδρυμάτων τούτων.

Ἡ ὑπήκοοι ἰταλοὶ, οἵτινες κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ἐξασκῶσιν ἐλευθερία ἐπαγγελμάτων ἐν τῇ ἑδαφικῇ περιοχῇ τῆς Σμύρνης, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους, θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἐξασκοῦντες ἐλευθέρως αὐτὰ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἄρθρον 9.

Τὰ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κατασκευασθειῶν ἢ ἐκμεταλλευομένων ὑπὸ τῆς Ἰταλίας σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἑδαφικῇ περιοχῇ τῆς Σμύρνης ὑφισταμένων ἤδη ἢ κατασκευασθησομένων τιοιούτων, θὰ κανονισθῶσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας. Πᾶν κεκτημένον ἤδη δικαίωμα θέλει παραμείνῃ σεβαστόν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρούσα Συνθήκη ἐπικυρωθήσεται, ἢ δὲ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Παρισίοις, συγχρόνως μετὰ τῆς καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας. Συγχρόνως ἐπίσης μετὰ τῆς εἰρημένης Συνθήκης ἄρξεται ἰσχύουσα ἡ παρούσα Συνθήκη.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΤΟΥΤΩΝ οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συνθήκην.

EFENETO ἐν Παρισίοις, τῇ 10ῃ Αὐγούστου (28ῃ Ἰουλίου) τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἔτους, εἰς ἕν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει παραμείνῃ κατατεθειμένον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ οὗτινος ἐπίσημα ἀντίγραφα θέλουσιν ἐπιδοθῆ πρὸς ἑκατέραν τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

T. Σ. Ε. Κ. BENIZEΛΟΣ
» » Α. ΡΩΜΑΝΟΣ
» » BONIN
» » CARLO GALLI

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΥΝΘΗΚΗ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΩΝ ΠΡΟΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΗΣΤΙΣΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΠ. ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΤΗ, 28 ΙΟΥΛΙΟΥ/10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1920

Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ καὶ Η ΙΑΠΩΝΙΑ,

Προέχουσαι Σύμμαχοι καὶ Συνησπισμέναι Δυνάμεις,

ἄφ' ἑνός,

Καὶ Η ΕΛΛΑΣ,

ἄφ' ἑτέρου·

Λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1913 εὐρεῖαι ἐδαφικαὶ ἐκτάσεις ἀπεκτήθησαν ὑπὸ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος·

Ὅτι τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον παρέσχεν εἰς τοὺς ἐν ταῖς γύρωις αὐτοῦ βιοῦντας πληθυσμοὺς ἰσό-
τητα δικαιωμάτων ἀδιακρίτως καταγωγῆς, γλώσσης καὶ θρησκείας, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα
καὶ ἐπεκτείνῃ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῶν γυρῶν αἵτινες ἤθελον ἐνωθῆ μετὰ τοῦ Βασιλείου, ὅπως παράσῃ αὐτοῖς
πλήρη καὶ ἀκεραίαν ἐγγύησιν ὅτι θέλουσι διοικηθῆ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης·

Ὅτι ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ ἀπαλλαγῇ μερικῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἔχει ἀναλάβει ἀπέναντι Δυνάμεων τινῶν καὶ ὅτι εἰς
τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας δέον νὰ ὑποκατασταθῶσιν ἕτεραι πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν·

Ἐπειδὴ τέλος ἡ Ἑλλὰς δέον ὡσαύτως νὰ ἀπαλλαγῇ ἄλλων ὑποχρεώσεων ἃς ἔχει ἀναλάβει ἀπέναντι Δυνάμεων
τινῶν καὶ αἵτινες περιορίζουσι τὴν πλήρη ἐσωτερικὴν κυριαρχίαν αὐτῆς·

Ἐπὶ τούτῳ, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη διώρισαν Πληρεξουσίους των :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑ-
ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑ-
ΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Edouard-George VILLIERS, Κόμητα τοῦ DERBY, K. G., P. C., K. C.,
V. O., C. B., Ἐκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Παρισίοις·

Καί :

Διὰ τὴν ΚΤΗΣΙΝ (DOMINION) ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ :

Τὸν Ἐντιμον Sir George Halsey PERLEY, K. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὸν Κανα-
δᾶν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὴν ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΝ (COMMONWEALTH) ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμότατον Andrew FISHER, Ὑπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὴν Αὐστραλίαν ἐν τῷ Ἠνω-
μένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὴν ΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμον Sir James ALLEN, K. C. B., Ὑπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν ἐν
τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ·

Διὰ τὴν ΝΟΤΙΟΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ :

Τὸν Κύριον Reginald Andrew BLANKENBERG, O. P. E., ἐκτελοῦντα χρέη Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ διὰ τὴν Νότιον Ἀφρικανικὴν Ἐνωσιν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ

Διὰ τὰς ΙΝΔΙΑΣ :

Τὸν Sir Arthur HIRTZEL, K. C. B., Πάρεδρον Ὑπουργῶν διὰ τὰς Ἰνδίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Alexandre MILLERAND, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Τὸν Κύριον Frédéric FRANCOIS-MARSAL, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Τὸν Auguste Paul-Louis ISAAC, Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας

Τὸν Κύριον Jules CAMBON, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας

Τὸν Κύριον Georges Maurice PALÉOLOGUE, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Lelio BONIN LONGARE, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἐν Παρισίαις

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Ὑποκόμητα CHINDA, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Λονδίῳ

Τὸν Κύριον K. MATSUI, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας ἐν Παρισίαις

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον K. BENIZEAON, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Τὸν Κύριον Ἀθῶ ΡΩΜΑΝΟΝ, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν Παρισίαις

ΟΙΤΙΝΕΣ, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὑρεθέντα ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ὄρων :

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία παραιτοῦνται, τὸ κατ' αὐτάς, τῶν εἰδικῶν δικαιωμάτων ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου ἅτινα εἶχον ἀναγνωρισθῆ αὐταῖς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου τῆς 7 Μαΐου 1832, διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου τῆς 14 Νοεμβρίου 1863 καὶ, ὡς πρὸς τὰς Ἰονίους Νήσους, διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου τῆς 29 Μαρτίου 1864 (ν. ἡμ.).

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἀναγνωρίζουσι ὅτι δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἡ Ἑλλάς ἀναλαμβάνει διὰ τὴν διατήρησιν τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν ὑποχρεώσεις ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, παραιτοῦνται, τὸ κατ' αὐτάς, τοῦ δικαιώματος ὅπερ εἶχεν ἀναγνωρισθῆ αὐταῖς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 Πρωτοκόλλου τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 (ν. ἡμ.), πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλλάς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ ἐν ἀρθροῖς 2—8 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου περιεχόμεναι διατάξεις ἀναγνωρισθῶσιν ὡς θεμελιώδεις νόμοι, ὅπως οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κανονισμὸς καὶ οὐδεμία ἐπίσημος πράξις ἔλθῃσιν εἰς ἀντίφασιν ἢ ἀντίθεσιν πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας καὶ ὅπως οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κανονισμὸς καὶ οὐδεμία ἐπίσημος πράξις ἐπικρατήσῃσιν αὐτῶν.

"Αρθρον 2.

"Η Ελλάς υποχρεούται νά παράσχη εις πάντας τους κατοίκους πλήρη και ολοσχερή προστασίαν της ζωής και ελευθερίας αυτών, αδικρίτως καταγωγής, εθνικότητας, γλωσσικού ιδιώματος, φυλής ή θρησκείας.

Πάντες οι κάτοικοι της Ελλάδος δικαιούνται νά εκπληρώσιν ελευθέρως, τόσον δημοσία ὅσον και κατ' ιδίαν, τὰ ὑπὸ πάσης πίστεως, θρησκείας ἢ δοξασίας ἐπιβληθέντα καθήκοντα, ὧν ἡ ἀσκῆσις δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν και τὰ γρηστά ἤθη.

"Αρθρον 3.

"Η Ελλάς ἀναγνωρίζει ὡς υπηκόους Ἕλληνας, αὐτοδικαίως και ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως, τους βουλγάρους ἢ ὀθωμανούς (ἢ ἄλβανούς) υπηκόους τους ἔχοντας τὴν κατοικίαν των, κατὰ τὴν ἐναρξίν της ἰσχύος της παρούσης Συνθήκης, ἐντὸς τῶν μεταβιβασθέντων τῇ Ἑλλάδι ἐδαφῶν διὰ Συνθηκῶν συνομοιογραφειῶν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1913.

Οὐχ ἤττον, ὅσοι τούτων ἔχουσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν δέκα ἐκτὸς ἐτῶν κέντηται, κατὰ τους ἐν ταῖς εἰρημέναις Συνθήκαις προβλεπομένους ἔρους, δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ πάσης ἄλλης προσοτῆς αὐτοῖς ἰθαγένειας. Ἡ ἐπιλογή τοῦ συζύγου συνεπάγεται τὴν της συζύγου, ἢ δ' ἐπιλογή τῶν γονέων συνεπάγεται τὴν τῶν τέκνων τῶν ἔχόντων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δέκα ἐκτὸς ἐτῶν.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα ἐπιλογῆς ἀρραίουσιν, ἐντὸς δώδεκα μηνῶν και ἐν ἐλλείψει ἀντιθέτων διατάξεων τῶν εἰρημένων Συνθηκῶν, νά μεταφέρουσι τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ ὑπὲρ οὗ ἐπελέξαντο Κράτος. Εἶναι δὲ ἐλεύθεροι νά διατηρήσωσι τὴν ἢν κέντηται ἀκίνητον περιουσίαν ἐντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ ἐδάφους και δύνανται νά ἀποκομίσωσι τὴν πάσης φύσεως κινήτην αὐτῶν περιουσίαν, γρηφίς νά ὑποβιβασθῶσιν εἰς οὐδὲν εἰσαγωγικὴν ἢ ἐξαγωγικὴν τέλος ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

"Αρθρον 4.

"Η Ελλάς ἀναγνωρίζει ὡς υπηκόους Ἕλληνας, αὐτοδικαίως και ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως, τους βουλγάρους ἢ ὀθωμανούς υπηκόους τους γεννηθέντας ἐντὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων ἐδαφῶν ἐκ γονέων ἔχόντων ἐν αὐτοῖς τὴν κατοικίαν των, και ἂν ἐπι δὲν κατοικῶσιν οἱ ἴδιοι ἐν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐναρξίν της ἰσχύος της παρούσης Συνθήκης.

Οὐχ ἤττον, ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ της ἐναρξέως της ἰσχύος της παρούσης Συνθήκης, δύνανται οὗτοι νά δηλώσωσιν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἐλληνικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου της διαμονῆς των ὅτι παραιτοῦνται της ἐλληνικῆς ἰθαγένειας, ὅπότε θὰ παύσωσι θεωροῦμενοι ὑπήκοοι Ἑλλήνας. Πρὸς τοῦτο ἡ δήλωσις τοῦ συζύγου θέλει θεωρηθῆ ἰσχύουσα και διὰ τὴν σύζυγον, ἢ δὲ τῶν γονέων θέλει θεωρηθῆ ἰσχύουσα και διὰ τὰ τέκνα τὰ ἔχοντα ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δέκα ἐκτὸς ἐτῶν.

"Αρθρον 5.

"Η Ελλάς υποχρεούται νά μὴ φέρῃ οὐδὲν πρόσκομμα εἰς τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος της ἐπιλογῆς τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων Συνθηκῶν και ἐπιτρέποντος εἰς τους ἐνδιαφερομένους νά ἀποκτήσωσιν ἢ οὐ τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν.

"Αρθρον 6.

"Η ἐλληνικὴ ἰθαγένεια ἀποκτᾶται αὐτοδικαίως, ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος της ἐν ἐλληνικῷ ἐδάφει γεννήσεως, ὑπὸ παντὸς προσώπου μὴ δυναμένου νά ἐπικαλεσθῆ ἄλλην ἰθαγένειαν.

"Αρθρον 7.

Πάντες οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνας εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου και ἀπολαμβάνουσι τῶν ἰδίων πολιτικῶν και ἀστικῶν δικαιωμάτων, ἀδικρίτως φυλής, γλωσσικοῦ ιδιώματος ἢ θρησκείας.

Εἰδικῶς, ἡ Ἑλλάς υποχρεούται νά θέσῃ ἐν ἰσχύι, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἀπὸ της ἐναρξέως της ἰσχύος της παρούσης Συνθήκης, ἐλλογικὸν σύστημα ἐν ᾧ θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμοσθήσεται μόνον ὡς πρὸς τὰ νέα ἐδάφη τὰ κτηθέντα ὑπὸ της Ἑλλάδος μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914.

"Η διαφορὰ της θρησκείας, δοξασίας ἢ πίστεως δὲν δύναται νά ἀποβῆ ἐπιζημία εἰς οὐδένα Ἕλληνα ὑπήκοον ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἀστικῶν και πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἰδίως ἐν τῇ ἀποκτήσει δημοσίων θέσεων, λειτουργημάτων και τιμῶν, ἢ ἐξασκήσει τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν και βιομηχανικῶν.

Οὐδεὶς περιορισμὸς θέλει τεθῆ ἐναντίον της ἐλευθέρας γρήσεως παρὰ παντὸς Ἕλληνας ὑπήκοου οἰασθῆποτε γλώσσης, εἴτε ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς σχέσεσιν ἢ τῷ ἐμπορίῳ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν, τὸν τύπον ἢ τὰ πάσης φύσεως δημοσιεύματα, εἴτε ἐν ταῖς δημοσίαις συναθροίσεσιν.

Παρὰ τὴν καθιέρωσιν ὑπὸ της Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπισημοῦ γλώσσης, εἰς τους Ἕλληνας ὑπήκοους τους ὁμιλοῦντας ἄλλην γλῶσσαν ἢ τὴν ἐλληνικὴν θὰ παρασχεθῶσιν αἱ προσήκουσαι εὐκολαί πρὸς χρησιμοποίησιν της γλώσσης των ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, εἴτε προφορικῶς εἴτε ἐγγράφως.

"Αρθρον 8.

Οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνας οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἐθνικὰς, θρησκευτικὰς ἢ γλωσσικὰς μειονότητες θὰ ἀπολαύωσι νομικῶς και πραγματικῶς της αὐτῆς προστασίας και τῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων, ὧν ἀπολαμβάνουσι οἱ ἄλλοι ὑπήκοοι Ἕλληνας. Θὰ ἔχωσιν ἰδίως ἴσον δικαίωμα νά συνιστῶσι, διευθῶνωσι και ἐλέγχωσιν, ἰδίαις δαπάναις, φιλανθρωπικὰ, θρησκευτικὰ ἢ

κοινωνική ιδρύματα, σχολεία και άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, μετά του δικαιώματος να ποιούνται ελευθέρως χρῆσιν τῆς ἰδίης αὐτῶν γλώσσης καὶ νὰ τελώσιν ελευθέρως τὰ τῆς θρησκείας των ἐν αὐτοῖς.

Ἄρθρον 9.

Προκειμένου περὶ τῆς δημοσίας εκπαιδεύσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ παραχωρήσῃ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς περιφερείαις ἐνθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία ὑπηκόων ἐλλήνων ὁμιλούντων ἄλλην γλῶσσαν ἢ τὴν ἑλληνικὴν, τὰς προσηκούσας εὐκολίας ὅπως ἐν τοῖς σχολείοις τῆς κατωτέρας εκπαιδεύσεως ἢ διδασκαλία γίνηται ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν τέκνων τῶν ἐλλήνων τούτων ὑπηκόων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν κωλύει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως καταστήσῃ υποχρεωτικὴν τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς εἰρημένοις σχολείοις.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς περιφερείαις ἐνθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία ὑπηκόων ἐλλήνων ἀνηκόντων εἰς ἔθnikas, θρησκευτικὰς ἢ γλωσσικὰς μειονότητες, θέλει ἐξασφαλισθῆ εἰς τὰς μειονότητας ταύτας δικαία συμμετοχὴ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὴν διύθεσιν τῶν χρηματικῶν πασῶν ἅτινα θὰ διετίθεντο διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διὰ τῶν δημοτικῶν ἢ ἄλλων προϋπολογισμῶν, δι' εκπαιδευτικῶς, θρησκευτικῶς ἢ φιλανθρωπικῶς σκοποῦς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμοσθήσονται μόνον ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη τὰ περιελθόντα εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1913.

Ἄρθρον 10.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ περιφερείαις ἐνθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία Ἰσραηλιτῶν, ὑπηκόων ἐλλήνων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ ὅπως οἱ Ἰσραηλιταὶ οὗτοι μὴ ἀναγκάζονται νὰ προβαίνοσιν εἰς πράξεις οἰασδήποτε ἀποτελούσας πικραδίαν τῆς πίστεώς των, οὔτε νὰ ὑφίστανται ἀνικανότητα τινὰ ἀρνούμενοι νὰ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ νὰ ἐκτελώσιν νόμιμὸν τινα πρᾶξιν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Οὐχ ἤττον ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς Ἰσραηλίτας τούτους τῶν υποχρεώσεων αἰτίνας ἐπιβάλλοντα εἰς πάντας τοὺς ἑλλήνας ὑπηκόους διὰ λόγους στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐθνικῆς ἀμύνης ἢ τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐπὶ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ μὴ προβῇ εἰς οὐδὲν νέον μέτρον τείνον νὰ τροποποιήσῃ τὰ τῆς ἐγγείου κτήσεως ἐν ταῖς κτηθείσασιν παρὰ τῆς Ἑλλάδος χώρας συμφώνως πρὸς τὰς Συνθήκας αἰτίνας ἐτερομάτισαν τὸν πόλεμον 1914—1919.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἑλλὰς συμφωνεῖ νὰ παραχωρήσῃ, ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰς τὰς βλαχικὰς κοινότητας τῆς Πίνδου, τοπικὴν αὐτονομίαν ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ἢ σχολικὰ ζητήματα.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ διατηρήσῃ τὰ ἐκ παραδόσεως δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας ὧν ἀπολαύουσι αἱ μὴ ἑλληνικὰ μοναστηριακὰ κοινότητες τοῦ Ἁγίου Ὄρους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62 τῆς Βερολινείου Συνθήκης τῆς 13 Ἰουλίου 1878.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἑλλὰς συμφωνεῖ νὰ λάβῃ ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς μουσουλμάνους πάντα τὰ ἀναγκαιούνητα μέτρα ὅπως κανονίσῃ, συμφώνως πρὸς τὰ μουσουλμανικὰ ἔθιμα, τὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου καὶ τῆς προσωπικῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀναλαμβάνει νὰ προστατεύῃ τὰ τεμένη, νεκροταφεῖα καὶ λοιπὰ μουσουλμανικὰ θρησκευτικὰ ἱδρύματα. Τὰ εὐαγγῆ ἀφιερῶματα (βακούφια) καὶ τὰ ὑπάρχοντα σήμερον μουσουλμανικὰ θρησκευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα θέλουσι τύχει πλήρους ἀναγνωρίσεως καὶ πᾶσα εὐκολία θέλει παρασχεθῆ αὐτοῖς, οὐδεμίαν δὲ τῶν ἀναγκαιῶν εὐκολιῶν, τῶν ἐξασφαλιζομένων εἰς τὰ ἄλλα τοῦ εἶδους τούτου ἰδιωτικὰ ἱδρύματα, θέλει ἀρνηθῆ ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν σύστασιν νέων θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ὑπεβάλλῃ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν σχέδιον εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν Ἀδριανούπολιν, προνοοῦν περὶ δημαρχιακοῦ συμβουλίου ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἀντιπροσωπεύονται τὰ κατοικοῦντα σήμερον ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει διάφορα ἔθnikα στοιχεῖα. Οἱ μουσουλμάνοι θὰ ἔχωσι δικαίωμα νὰ μετέχωσι τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ Ἑλλὰς δέχεται ὅπως τὰ ἐν Ἀδριανουπόλει εἰς τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν ἀφιερῶμένα κτίρια κηρυχθῶσιν ἀναπαλλοτρίωτα εἰς τὸ διηνεκές, καὶ αὐτῶν τῶν λόγων τῆς κοινῆς ὠφελείας μὴ δυναμένων νὰ δικαιολογήσωσι παράβασιν τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἑλλὰς συμφωνεῖ ὅπως, ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἀφορῶσιν εἰς πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς ἔθnikas, θρησκευτικὰς ἢ γλωσσικὰς μειονότητας, ἀποτελέσωσιν ὑποχρεώσεις διεθνοῦς συμφέροντος ὑπὸ τὴν ἐγ-

γύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἀρνηθῶσιν τὴν συγκατάθεσίν των εἰς πᾶσαν τροποποίησιν τῶν εἰρημένων ἄρθρων, εἰς ἣν ἤθελε συναίνεσι κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους ἡ πλειονοψηφία τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ Ἑλλάς δέχεται ὅπως πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐφιστῇ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πάσης παραβιάσεως ἢ κινδύνου παραβιάσεως μιᾶς οἰασθήποτε τῶν ὑποχρεώσεων τούτων καὶ ὅπως τὸ Συμβούλιον προβαίη εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ διδῆ τὰς ἐδερῆας αἰτήσεις θὰ ἐφαίνοντο αὐτῷ προσήκουσαι καὶ ἀποτελεσματικαὶ διὰ τὴν περίστασιν.

Ἡ Ἑλλάς δέχεται ὡσαύτως ὅπως, ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἐπὶ νομικῶν ἢ πραγματικῶν ζητημάτων ἀναφερομένων εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ μιᾶς οἰασθήποτε τῶν Πραεχουσῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων ἢ πάσης ἄλλης Δυνάμεως, Μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ διχογνωμία αὕτη θεωρῆται ὡς διαφορὰ διεθνοῦς χαρακτῆρος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 14 τῆς Συμφωνίας περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως πᾶσα τοιαύτη διαφορὰ παραπέμπηται, ἐὰν τὸ ἕτερον Μῆρος αἰτήσῃται τοῦτο, ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, οὗτος ἢ ἀπόφασις θὰ εἶναι ἀνεκκλητος καὶ θὰ ἔχη τὴν αὐτὴν ἰσχύν καὶ τὸ αὐτὸ κύρος ὡς πᾶσα ἀπόφασις ἐκδιδομένη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Συμφωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 17.

Ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νὰ μὴ συνομολογήσῃ οὐδεμίαν συνθήκην, σύμβασιν ἢ συμφωνίαν, καὶ νὰ μὴ προβῇ εἰς οὐδὲν μέτρον ὅπερ θὰ ἐκόλυεν αὐτὴν νὰ μετάσῃ πάσης γενικῆς συμβάσεως συνομολογουμένης ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, πρὸς ἐπιβολὴν δικαίων ὄρων εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἄλλων Κρατῶν, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται ὡσαύτως ὅπως ἐπεκετῆν ὑπὲρ ὅλων τῶν Συμμάχων ἢ Συνησπισμένων Κρατῶν πᾶσαν τελωνειακὴν εὐνοίαν καὶ προνομίαν, τὴν ὁποίαν, κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τῶν πέντε ἐτῶν, θὰ παρεχώρει εἰς οἰονδήποτε ἐκ τῶν Κρατῶν μετὰ τῶν ὁποίων, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1914, τὰ Σύμμαχα ἢ Συνησπισμένα Κράτη εὐρίσκοντο ἐν πολέμῳ, ἢ εἰς πᾶν ἄλλο Κράτος τὸ ὁποῖον, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 222 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Αὐστρίας, εἶχε μετὰ τῶν αὐτῶν Κρατῶν εἰδικὰς τελωνειακὰς συμφωνίας.

Ἄρθρον 18.

Μέχρι συνομολογήσεως τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης γενικῆς συμβάσεως, ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νὰ παράσῃ ἄς εὐκολίας καὶ δικαιώματα παρέχει εἰς τὰ ἔθνη αὐτῆς πλοῖα ἢ τὰ πλοῖα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Ἐθνους, καὶ εἰς τὰ πλοῖα πάντων τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν ἅτινα παρέχουσιν ἀναλόγους εὐκολίας καὶ δικαιώματα εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς διατάξεως ταύτης, ἀναγνωρίζεται ρητῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο Σύμμαχον ἢ Συνησπισμένον Κράτος, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφυλάξῃ τὴν ἀκτοπλοῖαν αὐτῆς εἰς τὰ ἔθνη αὐτῆς πλοῖα.

Ἄρθρον 19.

Μέχρις οὗ συνομολογηθῇ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, γενικὴ σύμβασις πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ διατήρησιν τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῆς διαμετακομίσεως, ἡ Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ, ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους συμπεριλαμβανομένων τῶν χωρικῶν ὑδάτων, ἐλευθερίαν διαμετακομίσεως εἰς τὰ ἐξ ἐνὸς οἰουδήποτε τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Κρατῶν προερχόμενα ἢ δι' αὐτὰ προοριζόμενα πρόσωπα, ἐμπορεύματα, πλοῖα, ἀμάξας, σιδηροδρομικὰς ἀμάξας καὶ ταχυδρομεῖα ἐν διαμετακομίσει, νὰ μεταχειρίζεται δὲ αὐτὰ, ἀνεφορικῶς πρὸς τὰς εὐκολίας, τὰς φορολογίας, τοὺς περιορισμοὺς καὶ ὅ,τι ἄλλο, μετ' ἴσης τούλάχιστον εὐνοίας τὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἐθνικότητος πλοῖα, ἀμάξας, σιδηροδρομικὰς ἀμάξας καὶ ταχυδρομεῖα ἢ καὶ τὰ πάσης ἄλλης ἐθνικότητος, προσελεύσεως, εἰσαγωγῆς ἢ κυριότητος ἥτις θὰ ἀπήλauen εὐνοϊκωτέρων ὄρων.

Πᾶσαι αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐν Ἑλλάδι φορολογίαι ἐπὶ τῆς διαμετακομιστικῆς ταύτης κινήσεως δέον νὰ εἶναι εὐλογοὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διεξάγεται. Αἱ ἐν διαμετακομίσει πραγματεῖται ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνειακοῦ ἢ ἄλλου δασμοῦ.

Κοινὰ διατιμήσεις διὰ τὴν διαμετακομιστικὴν διὰ τῆς Ἑλλάδος κίνησιν καὶ κοινὰ τιμολόγια μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἰουδήποτε Συμμάχου ἢ Συνησπισμένου Κράτους, συνεπαγόμενα τὴν ἔκδοσιν κατ' εὐθεῖαν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν, δέον νὰ καταρτισθῶσιν ὡς αἰτήσῃται τοῦτο ἢ Σύμμαχος ἢ Συνησπισμένη αὕτη Δύναμις.

Ἡ ἐλευθερία τῆς διαμετακομίσεως θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὰς ταχυδρομικὰς, τηλεγραφικὰς καὶ τηλεφωνικὰς ὑπηρεσίας.

Ἐννοεῖται ὅτι οὐδὲν Σύμμαχον ἢ Συνησπισμένον Κράτος δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ τὰ ἐκ τῶν διατάξεων τούτων ὠφελήματα ὑπὲρ οἰουδήποτε τμήματος τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐχορηγήθη τυχὸν ἀμοιβαιότης ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον.

Ἐὼν ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν συνομολογηθῇ ἡ ἀνωτέρω προβλεπούμενη γενικὴ σύμβασις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ἑλλάς δικαιούται ἐν οἰαδήποτε στιγμῇ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἰσχύν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως προειδοποιήσῃ δώδεκα μῆνας πρὶν τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Πάντα τὰ εἰς τὰς Συμμάχους καὶ Συνησιμένους Δυνάμεις χορηγούμενα διὰ τῶν προηγουμένων ἄρθρων δικαιώματα καὶ προνόμια ἀποκτάνται ἐπίσης ὑφ' ἑλπίαν τῶν Κρατῶν τῶν ἀποτελούντων μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ παρούσα Συνθήκη συνταχθεῖσα ἐν γαλλικῇ, ἀγγλικῇ καὶ ἰταλικῇ γλώσσῃ, τοῦ γαλλικοῦ κειμένου παρέχοντος πίστιν ἐν περιπτώσει διαφορίας, ἐπικυρωθήσεται. Ἀρξεται δὲ ἰσχύουσα συγχρόνως μετὰ τῆς Συνθήκης τῆς καθορισθούσης ὁριστικῶς τὴν τύχην τῆς Θράκης, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τῆς Συνθήκης Βιάννης μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ κατάρθεσις τῶν ἐπικυρώσεων γινήσεται ἐν Παρισίοις.

Αἱ Δυνάμεις ἂν αἱ Κυβερνήσεις ἐδρεύουσιν ἔξω τῆς Ἑλλάδος θύναται καὶ ἀπείθῃς νὰ γνωστοποιήσῃσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διὰ τῶν ἐν Παρισίοις Διπλωματικῶν αὐτῶν ἀντιπροσώπων, ὅτι ἡ ἐπικύρωσις αὐτῶν ἐγένετο, ἐν ταύτῃ δὲ περιπτώσει ὑφείλουσι νὰ διαβιβάσωσιν, ἕπον τὸ δυνατόν ταχύτερον, τὴν πρῆξιν τῆς ἐπικυρώσεως.

Ἐπὶ τῇ κατάρθεσι τῶν ἐπικυρώσεων θέλει συνταχθῆ πρακτικόν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγήσῃ εἰς πάσαις τὰς ὑπογραφήσας Δυνάμεις κενυρωμένον ἄκριβες ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι Πικροζούσιαι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συνθήκην.

Ἐγένετο ἐν Σέβρας, τῇ 10ῃ Ἀπριλοῦ (28ῃ Μαΐου) τοῦ χριστοῦ ἀνεσπαστοῦ αἰῶνος εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ἕπον θέλει παραμείνει κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁποῖος ἐπίσημα ἀντίγραφα θέλουσιν ἐπιδοθῆ πρὸς ἐκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

T. S.	DERBY.
» »	GEORGE H. PERLEY.
» »	ANDREW FISHER.
» »	JAMES ALLEN.
» »	R. A. BLANKENBERG.
» »	ARTHUR HIRTZEL.
» »	A. MILLERAND.
» »	F. FRANCOIS—MARSAL.
» »	JULES CAMBON.
» »	PALÉOLOGUE.
» »	BONIN.
» »	K. MATSUI.
» »	E. K. BENIZEΛΟΣ.
» »	A. ΡΩΜΑΝΟΣ.